MARTIAL EPIGRAMMES (9369 vers)

M1_1 v.1 Hic est quem legis ille, quem requiris,
2 toto notus in orbe Martialis
3 argutis epigrammaton libellis :
4 cui, lector studiose, quod dedisti
5 viventi decus atque sentienti,
6 rari post cineres habent poetae.

M1_2 v.1 Qui tecum cupis esse meos ubicumque libellos
2 et comites longae quaeris habere viae,
3 hos eme, quos artat brevibus membrana tabellis :
4 scrinia da magnis, me manus una capit.
5 Ne tamen ignores ubi sim venalis et erres
6 urbe vagus tota, me duce certus eris :
7 libertum docti Lucensis quaere Secundum
8 limina post Pacis Palladiumque forum.

M1_3 v.1 Argiletanas mavis habitare tabernas,
2 cum tibi, parve liber, scrinia nostra vacent.
3 Nescis, heu, nescis dominae fastidia Romae :
4 crede mihi, nimium Martia turba sapit.
5 Majores nusquam rhonchi : juvenesque senesque
6 et pueri nasum rhinocerotis habent.
7 Audieris cum grande sophos, dum basia jactas,
8 ibis ab excusso missus in astra sago.
9 Sed tu ne totiens domini patiare lituras
10 neve notet lusus tristis harundo tuos,
11 aetherias, lascive, cupis volitare per auras :
12 i, fuge ; sed poteras tutior esse domi.

M1_4 v.1 Contigeris nostros, Caesar, si forte libellos,
2 terrarum dominum pone supercilium.
3 Consuevere jocos vestri quoque ferre triumphi,
4 materiam dictis nec pudet esse ducem.
5 Qua Thymelen spectas derisoremque Latinum,
6 illa fronte precor carmina nostra legas.
7 Innocuos censura potest permittere lusus :
8 lasciva est nobis pagina, vita proba.

M1_5 v.1 Do tibi naumachiam, tu das epigrammata nobis :
2 vis, puto, cum libro, Marce, natare tuo.

M1_6 v.1 Aetherias aquila puerum portante per auras
2 inlaesum timidis unguibus haesit onus :
3 nunc sua Caesareos exorat praeda leones
4 tutus et ingenti ludit in ore lepus.
5 Quae majora putas miracula ? summus utrisque
6 auctor adest : haec sunt Caesaris, illa Jovis.

M1_7 v.1 Stellae delicium mei columba,
2 Verona licet audiente dicam,
3 vicit, Maxime, passerem Catulli.
4 Tanto Stella meus tuo Catullo
5 quanto passere major est columba.

M1_8 v.1 Quod magni Thraseae consummatique Catonis
2 dogmata sic sequeris salvos ut esse velis,
3 pectore nec nudo strictos incurris in ensis,
4 quod fecisse velim te, Deciane, facis.
5 Nolo virum facili redemit qui sanguine famam,
6 hunc volo, laudari qui sine morte potest.

M1_9 v.1 Bellus homo et magnus vis idem, Cotta, videri :
2 sed qui bellus homo est, Cotta, pusillus homo est.

M1_10 v.1 Petit Gemellus nuptias Maronillae
2 et cupit et instat et precatur et donat.
3 Adeone pulchra est ? Immo foedius nil est.
4 Quid ergo in illa petitur et placet ? Tussit.

M1_11 v.1 Cum data sint equiti bis quina nomismata, quare
2 bis decies solus, Sextiliane, bibis ?
3 Jam defecisset portantis calda ministros,
4 si non potares, Sextiliane, merum.

M1_12 v.1 Itur ad Herculei gelidas qua Tiburis arces
2 canaque sulphureis Albula fumat aquis,
3 rura nemusque sacrum dilectaque jugera Musis
4 signat vicina quartus ab urbe lapis.
5 Hic rudis aestivas praestabat porticus umbras,
6 heu quam paene novum porticus ausa nefas !
7 Nam subito conlapsa ruit, cum mole sub illa
8 gestatus bijugis Regulus esset equis.
9 Nimirum timuit nostras Fortuna querelas,
10 quae par tam magnae non erat invidiae.
11 Nunc et damna juvant ; sunt ipsa pericula tanti :
12 stantia non poterant tecta probare deos.

M1_13 v.1 Casta suo gladium cum traderet Arria Paeto,
2 quem de visceribus strinxerat ipsa suis,
3 "Si qua fides, vulnus quod feci non dolet," inquit,
4 "sed tu quod facies, hoc mihi, Paete, dolet."

M1_14 v.1 Delicias, Caesar, lususque jocosque leonum
2 vidimus - Hoc etiam praestat harena tibi -
3 cum prensus blando totiens a dente rediret
4 et per aperta vagus curreret ora lepus.
5 Unde potest avidus captae leo parcere praedae ?
6 Sed tamen esse tuus dicitur : ergo potest.

M1_15 v.1 O mihi post nullos, Juli, memorande sodales,
2 si quid longa fides canaque jura valent,
3 bis jam paene tibi consul tricensimus instat,
4 et numerat paucos vix tua vita dies.
5 Non bene distuleris videas quae posse negari,
6 et solum hoc ducas, quod fuit, esse tuum.

7 Exspectant curaeque catenatique labores,
8 gaudia non remanent, sed fugitiva volant.
9 Haec utraque manu conplexuque adsere toto :
10 saepe fluunt imo sic quoque lapsa sinu.
11 Non est, crede mihi, sapientis dicere "Vivam" :
12 sera nimis vita est crastina : vive hodie.

M1_16 v.1 Sunt bona, sunt quaedam mediocria, sunt mala plura
2 quae legis hic : aliter non fit, Avite, liber.

M1_17 v.1 Cogit me Titus actitare causas
2 et dicit mihi saepe "Magna res est."
3 Res magna est, Tite, quam facit colonus.

M1_18 v.1 Quid te, Tucca, juvat vetulo miscere Falerno
2 in Vaticanis condita musta cadis ?
3 Quid tantum fecere boni tibi pessima vina ?
4 Aut quid fecerunt optima vina mali ?
5 De nobis facile est, scelus est jugulare Falernum
6 et dare Campano toxica saeva mero.
7 Convivae meruere tui fortasse perire :
8 amphora non meruit tam pretiosa mori.

M1_19 v.1 Si memini, fuerant tibi quattuor, Aelia, dentes :
2 expulit una duos tussis et una duos.
3 Jam secura potes totis tussire diebus :
4 nil istic quod agat tertia tussis habet.

M1_20 v.1 Dic mihi, quis furor est ? Turba spectante vocata
2 solus boletos, Caeciliane, voras.
3 Quid dignum tanto tibi ventre gulaque precabor ?
4 Boletum qualem Claudius edit, edas.

M1_21 v.1 Cum peteret regem, decepta satellite dextra
2 ingessit sacris se peritura focis.
3 Sed tam saeva pius miracula non tulit hostis
4 et raptum flammis jussit abire virum :
5 urere quam potuit contempto Mucius igne,
6 hanc spectare manum Porsena non potuit.
7 Major deceptae fama est et gloria dextrae :
8 si non errasset, fecerat illa minus.

M1_22 v.1 Quid nunc saeva fugis placidi, lepus, ora leonis ?
2 Frangere tam parvas non didicere feras.
3 Servantur magnis isti cervicibus ungues
4 nec gaudet tenui sanguine tanta sitis.
5 Praeda canum lepus est, vastos non implet hiatus :
6 non timeat Dacus Caesaris arma puer.

M1_23 v.1 Invitas nullum nisi cum quo, Cotta, lavaris
2 et dant convivam balnea sola tibi.
3 Mirabar quare numquam me, Cotta, vocasses :
4 jam scio me nudum displicuisse tibi.

M1_24 v.1 Aspicis incomptis illum, Deciane, capillis,
2 cujus et ipse times triste supercilium,
3 qui loquitur Curios adsertoresque Camillos ?

Nolito fronti credere : nupsit heri.

M1_25
Ede tuos tandem populo, Faustine, libellos
et cultum docto pectore profer opus,
quod nec Cecropiae damnent Pandionis arces
nec sileant nostri praetereantque senes.
Ante fores stantem dubitas admittere Famam
teque piget curae praemia ferre tuae ?
Post te victurae per te quoque vivere chartae
incipiant : cineri gloria sera venit.

M1_26
Sextiliane, bibis quantum subsellia quinque
solus : aqua totiens ebrius esse potes ;
nec consessorum vicina nomismata tantum,
aera sed a cuneis ulteriora petis.
Non haec Paelignis agitur vindemia prelis
uva nec in Tuscis nascitur ista jugis,
testa sed antiqui felix siccatur Opimi,
egerit et nigros Massica cella cados.
A copone tibi faex Laletana petatur,
si plus quam decies, Sextiliane, bibis.

M1_27
Hesterna tibi nocte dixeramus,
quincunces puto post decem peractos,
cenares hodie, Procille, mecum.
Tu factam tibi rem statim putasti
et non sobria verba subnotasti
exemplo nimium periculoso :
miso mnamona sumpotan, Procille.

M1_28
Hesterno fetere mero qui credit Acerram,
fallitur : in lucem semper Acerra bibit.

M1_29
Fama refert nostros te, Fidentine, libellos
non aliter populo quam recitare tuos.
Si mea vis dici, gratis tibi carmina mittam :
si dici tua vis, hoc eme, ne mea sint.

M1_30
Chirurgus fuerat, nunc est vispillo Diaulus :
coepit quo poterat clinicus esse modo.

M1_31
Hos tibi, Phoebe, vovet totos a vertice crines
Encolpos, domini centurionis amor,
grata Pudens meriti tulerit cum praemia pili.
Quam primum longas, Phoebe, recide comas,
dum nulla teneri sordent lanugine voltus
dumque decent fusae lactea colla jubae ;
utque tuis longum dominusque puerque fruantur
muneribus, tonsum fac cito, sero virum.

M1_32
Non amo te, Sabidi, nec possum dicere quare :
hoc tantum possum dicere, non amo te.

M1_33
Amissum non flet cum sola est Gellia patrem,
si quis adest jussae prosiliunt lacrimae.
Non luget quisquis laudari, Gellia, quaerit,
ille dolet vere qui sine teste dolet.

M1_34
Incustoditis et apertis, Lesbia, semper
liminibus peccas nec tua furta tegis,
et plus spectator quam te delectat adulter
nec sunt grata tibi gaudia si qua latent.
At meretrix abigit testem veloque seraque
raraque Submemmi fornice rima patet.
A Chione saltem vel ab Iade disce pudorem :
abscondunt spurcas et monumenta lupas.
Numquid dura tibi nimium censura videtur ?
deprendi veto te, Lesbia, non futui.

M1_35
Versus scribere me parum severos
nec quos praelegat in schola magister,
Corneli, quereris : sed hi libelli,
tamquam conjugibus suis mariti,
non possunt sine mentula placere.
Quid si me jubeas thalassionem
verbis dicere non thalassionis ?
Quis Floralia vestit et stolatum
permittit meretricibus pudorem ?
Lex haec carminibus data est jocosis,
ne possint, nisi pruriant, juvare.
Quare deposita severitate
parcas lusibus et jocis rogamus,
nec castrare velis meos libellos :
Gallo turpius est nihil Priapo.

M1_36
Si, Lucane, tibi vel si tibi, Tulle, darentur
qualia Ledaei fata Lacones habent,
nobilis haec esset pietatis rixa duobus,
quod pro fratre mori vellet uterque prior,
diceret infernas et qui prior isset ad umbras :
"Vive tuo, frater, tempore, vive meo."

M1_37
Ventris onus misero, nec te pudet, excipis auro,
Basse, bibis vitro : carius ergo cacas.

M1_38
Quem recitas meus est, o Fidentine, libellus :
sed male cum recitas, incipit esse tuus.

M1_39
Si quis erit raros inter numerandus amicos,
quales prisca fides famaque novit anus,
si quis Cecropiae madidus Latiaeque Minervae
artibus et vera simplicitate bonus,
si quis erit recti custos, mirator honesti
et nihil arcano qui roget ore deos,
si quis erit magnae subnixus robore mentis :
dispeream si non hic Decianus erit.

M1_40
Qui ducis vultus et non legis ista libenter,
omnibus invideas, livide, nemo tibi.

M1_41
Urbanus tibi, Caecili, videris :
non es, crede mihi. Quid ergo ? verna,
hoc quod Transtiberinus ambulator
qui pallentia sulphurata fractis

permutat vitreis, quod otiosae
vendit qui madidum cicer coronae,
quod custos dominusque viperarum,
quod viles pueri salariorum,
quod fumantia qui tomacla raucus
circumfert tepidis cocus popinis,
quod non optimus urbicus poeta,
quod de Gadibus improbus magister,
quod bucca est vetuli dicax cinaedi.
Quare desine jam tibi videri,
quod soli tibi, Caecili, videris,
qui Gabbam salibus tuis et ipsum
posses vincere Tettium Caballum.
Non cuicumque datum est habere nasum :
ludit qui stolida procacitate,
non est Tettius ille, sed caballus.

M1_42 v.1
Conjugis audisset fatum cum Porcia Bruti
et subtracta sibi quaereret arma dolor,
"Nondum scitis" ait "mortem non posse negari ?
Credideram fatis hoc docuisse patrem."
Dixit et ardentis avido bibit ore favillas.
I nunc et ferrum, turba molesta, nega.

M1_43 v.1
Bis tibi triceni fuimus, Mancine, vocati
et positum est nobis nil here praeter aprum ;
non quae de tardis servantur vitibus uvae
dulcibus aut certant quae melimela favis ;
non pira quae longa pendent religata genesta
aut imitata brevis Punica grana rosas ;
rustica lactantis nec misit Sassina metas
nec de Picenis venit oliva cadis :
nudus aper, sed et hic minimus qualisque necari
a non armato pumilione potest.
Et nihil inde datum est ; tantum spectavimus omnes :
ponere aprum nobis sic et harena solet.
Ponatur tibi nullus aper post talia facta,
sed tu ponaris cui Charidemus apro.

M1_44 v.1
Lascivos leporum cursus lususque leonum
quod major nobis charta minorque gerit
et bis idem facimus, nimium si, Stella, videtur
hoc tibi, bis leporem tu quoque pone mihi.

M1_45 v.1
Edita ne brevibus pereat mihi cura libellis,
dicatur potius "Ton de Apameibomenos".

M1_46 v.1
Cum dicis "Propero, fac si facis," Hedyle, languet
protinus et cessat debilitata Venus.
Expectare jube : velocius ibo retentus.
Hedyle, si properas, dic mihi ne properem.

M1_47 v.1
Nuper erat medicus, nunc est vispillo Diaulus :
quod vispillo facit, fecerat et medicus.

M1_48 v.1
Rictibus his taurus non eripuere magistri,
per quos praeda fugax itque reditque lepus ;

quodque magis mirum, velocior exit ab hoste
nec nihil a tanta nobilitate refert.
Tutior in sola non est cum currit harena,
nec cavea tanta conditur ille fide.
Si vitare canum morsus, lepus improbe, quaeris,
ad quae confugias ora leonis habes.

M1_49

Vir celtiberis non tacende gentibus
nostraeque laus Hispaniae,
videbis altam, Liciniane, Bilbilin,
equis et armis nobilem,
senemque Cajum nivibus, et fractis sacrum
Vadaveronem montibus,
et delicati dulce Boterdi nemus,
Pomona quod felix amat.
Tepidi natabis lene Congedi vadum
mollesque Nympharum lacus,
quibus remissum corpus adstringes brevi
Salone, qui ferrum gelat.
Praestabit illic ipsa figendas prope
Voberca prandenti feras ;
aestus serenos aureo franges Tago
obscurus umbris arborum ;
avidam rigens Dercenna placabit sitim
et Nutha, quae vincit nives.
At cum December canus et bruma impotens
Aquilone rauco mugiet,
aprica repetes Tarraconis litora
tuamque Laletaniam.
Ibi inligatas mollibus dammas plagis
mactabis et vernas apros
leporemque forti callidum rumpes equo,
cervos relinques vilico.
Vicina in ipsum silva descendet focum
infante cinctum sordido ;
vocabitur venator et veniet tibi
conviva clamatus prope ;
lunata nusquam pellis et nusquam toga
olidaeque vestes murice ;
procul horridus Liburnus et querulus cliens,
imperia viduarum procul ;
non rumpet altum pallidus somnum reus,
sed mane totum dormies.
Mereatur alius grande et insanum sophos :
miserere tu felicium
veroque fruere non superbus gaudio,
dum Sura laudatur tuus.
Non inpudenter vita quod relicum est petit,
cum fama quod satis est habet.

M1_50

Si tibi Mistyllos cocus, Aemiliane, vocatur,
dicatur quare non Taratalla mihi ?

M1_51

Non facit ad saevos cervix, nisi prima, leones :
quid fugis hos dentes, ambitiose lepus ?
Scilicet a magnis ad te descendere tauris
et quae non cernunt frangere colla velis.

Desperanda tibi est ingentis gloria fati :
non potes hoc tenuis praeda sub hoste mori.

M1_52

Commendo tibi, Quintiane, nostros -
nostros dicere si tamen libellos
possum, quos recitat tuus poeta - :
si de servitio gravi queruntur,
adsertor venias satisque praestes,
et, cum se dominum vocabit ille,
dicas esse meos manuque missos.
Hoc si terque quaterque clamitaris,
inpones plagiario pudorem.

M1_53

Una est in nostris tua, Fidentine, libellis
pagina, sed certa domini signata figura,
quae tua traducit manifesto carmina furto.
Sic interpositus villo contaminat uncto
urbica Lingonicus Tyrianthina bardocucullus,
sic Arretinae violant crystallina testae,
sic niger in ripis errat cum forte Caystri,
inter Ledaeos ridetur corvus olores,
sic ubi multisona fervet sacer Atthide lucus,
inproba Cecropias offendit pica querelas.
Indice non opus est nostris nec judice libris,
stat contra dicitque tibi tua pagina "Fur es."

M1_54

Si quid, Fusce, vacas adhuc amari -
nam sunt hinc tibi, sunt et hinc amici -,
unum, si superest, locum rogamus,
nec me, quod tibi sim novus, recuses :
omnes hoc veteres tui fuerunt.
Tu tantum inspice qui novus paratur
an possit fieri vetus sodalis.

M1_55

Vota tui breviter si vis cognoscere Marci,
clarum militiae, Fronto, togaeque decus,
hoc petit, esse sui nec magni ruris arator,
sordidaque in parvis otia rebus amat.
Quisquam picta colit Spartani frigora saxi
et matutinum portat ineptus Have,
cui licet exuviis nemoris rurisque beato
ante focum plenas explicuisse plagas
et piscem tremula salientem ducere saeta
flavaque de rubro promere mella cado ?
pinguis inaequales onerat cui vilica mensas
et sua non emptus praeparat ova cinis ?
Non amet hanc vitam quisquis me non amat, opto,
vivat et urbanis albus in officiis.

M1_56

Continuis vexata madet vindemia nimbis :
non potes, ut cupias, vendere, copo, merum.

M1_57

Qualem, Flacce, velim quaeris nolimque puellam ?
nolo nimis facilem difficilemque nimis.
Illud quod medium est atque inter utrumque probamus :
nec volo quod cruciat nec volo quod satiat.

M1_58 v.1 Milia pro puero centum me mango poposcit :
2 risi ego, sed Phoebus protinus illa dedit.
3 Hoc dolet et queritur de me mea mentula secum
4 laudaturque meam Phoebus in invidiam.
5 Sed sestertiolum donavit mentula Phoebo
6 bis decies : hoc da tu mihi, pluris emam.

M1_59 v.1 Dat Baiana mihi quadrantes sportula centum :
2 inter delicias quid facit ista fames ?
3 Redde Lupi nobis tenebrosaque balnea Grylli :
4 tam male cum cenem, cur bene, Flacce, laver ?

M1_60 v.1 Intres ampla licet torvi lepus ora leonis,
2 esse tamen vacuo se leo dente putat.
3 Quod ruet in tergum vel quos procumbet in armos,
4 alta juvencorum volnera figet ubi ?
5 Quid frustra nemorum dominum regemque fatigas ?
6 Non nisi delecta pascitur ille fera.

M1_61 v.1 Verona docti syllabas amat vatis,
2 Marone felix Mantua est,
3 censetur Aponi Livio suo tellus
4 Stellaque nec Flacco minus,
5 Apollodoro plaudit imbrifer Nilus,
6 Nasone Paeligni sonant,
7 duosque Senecas unicumque Lucanum
8 facunda loquitur Corduba,
9 gaudent jocosae Canio suo Gades,
10 Emerita Deciano meo :
11 te, Liciniane, gloriabitur nostra
12 nec me tacebit Bilbilis.

M1_62 v.1 Casta nec antiquis cedens Laevina Sabinis
2 et quamvis tetrico tristior ipsa viro
3 dum modo Lucrino, modo se demittit Averno,
4 et dum Baianis saepe fovetur aquis,
5 incidit in flammas : juvenemque secuta relicto
6 conjuge Penelope venit, abit Helene.

M1_63 v.1 Ut recitem tibi nostra rogas epigrammata. Nolo :
2 non audire, Celer, sed recitare cupis.

M1_64 v.1 Bella es, novimus, et puella, verum est,
2 et dives, quis enim potest negare ?
3 Sed cum te nimium, Fabulla, laudas,
4 nec dives neque bella nec puella es.

M1_65 v.1 Cum dixi ficus, rides quasi barbara verba
2 et dici ficos, Caeciliane, jubes.
3 Dicemus ficus, quas scimus in arbore nasci,
4 dicemus ficos, Caeciliane, tuos.

M1_66 v.1 Erras, meorum fur avare librorum,
2 fieri poetam posse qui putas tanti,
3 scriptura quanti constet et tomus vilis :
4 non sex paratur aut decem sophos nummis.
5 Secreta quaere carmina et rudes curas

quas novit unus scrinioque signatas
custodit ipse virginis pater chartae,
quae trita duro non inhorruit mento :
mutare dominum non potest liber notus.
Sed pumicata fronte si quis est nondum
nec umbilicis cultus atque membrana,
mercare : tales habeo ; nec sciet quisquam.
Aliena quisquis recitat et petit famam,
non emere librum, sed silentium debet.

M1_67
Liber homo es nimium" dicis mihi, Ceryle, semper.
In te quis dicit, Ceryle :"Liber homo es ?"

M1_68
Quidquid agit Rufus, nihil est nisi Naevia Rufo.
Si gaudet, si flet, si tacet, hanc loquitur.
Cenat, propinat, poscit, negat, innuit : una est
Naevia ; si non sit Naevia, mutus erit.
Scriberet hesterna patri cum luce salutem,
"Naevia lux" inquit "Naevia lumen, have."
Haec legit et ridet demisso Naevia vultu.
Naevia non una est : quid, vir inepte, furis ?

M1_69
Coepit, Maxime, Pana qui solebat,
nunc ostendere Canium Tarentos.

M1_70
Vade salutatum pro me, liber : ire juberis
ad Proculi nitidos, officiose, lares.
Quaeris iter, dicam. Vicinum Castora canae
transibis Vestae virgineamque domum ;
inde sacro veneranda petes Palatia clivo,
plurima qua summi fulget imago ducis.
Nec te detineat miri radiata colossi
quae Rhodium moles vincere gaudet opus.
Flecte vias hac qua madidi sunt tecta Lyaei
et Cybeles picto stat Corybante tholus.
Protinus a laeva clari tibi fronte Penates
atriaque excelsae sunt adeunda domus.
Hanc pete : ne metuas fastus limenque superbum :
nulla magis toto janua poste patet,
nec propior quam Phoebus amet doctaeque sorores.
Si dicet "Quare non tamen ipse venit ?",
sic licet excuses "Quia qualiacumque leguntur
ista, salutator scribere non potuit".

M1_71
Laevia sex cyathis, septem Justina bibatur,
quinque Lycas, Lyde quattuor, Ida tribus.
Omnis ab infuso numeretur amica Falerno,
et quia nulla venit, tu mihi, Somne, veni.

M1_72
Nostris versibus esse te poetam,
Fidentine, putas cupisque credi ?
Sic dentata sibi videtur Aegle
emptis ossibus Indicoque cornu ;
sic quae nigrior est cadente moro,
cerussata sibi placet Lycoris.
Hac et tu ratione qua poeta es,
calvus cum fueris, eris comatus.

M1_73 v.1 Nullus in urbe fuit tota qui tangere vellet
2 uxorem gratis, Caeciliane, tuam,
3 dum licuit : sed nunc positis custodibus ingens
4 turba fututorum est : ingeniosus homo es.

M1_74 v.1 Moechus erat : poteras tamen hoc tu, Paula, negare.
2 Ecce vir est : numquid, Paula, negare potes ?

M1_75 v.1 Dimidium donare Lino quam credere totum
2 qui mavolt, mavolt perdere dimidium.

M1_76 v.1 O mihi curarum pretium non vile mearum,
2 Flacce, Antenorei spes et alumne laris,
3 Pierios differ cantusque chorosque sororum ;
4 aes dabit ex istis nulla puella tibi.
5 Quid petis a Phoebo ? nummos habet arca Minervae ;
6 haec sapit, haec omnes fenerat una deos.
7 Quid possunt hederae Bacchi dare ? Pallados arbor
8 inclinat varias pondere nigra comas.
9 Praeter aquas Helicon et serta lyrasque dearum
10 nil habet et magnum, sed perinane sophos.
11 Quid tibi cum Cirrha ? Quid cum Permesside nuda ?
12 Romanum propius divitiusque forum est.
13 Illic aera sonant : at circum pulpita nostra
14 et steriles cathedras basia sola crepant.

M1_77 v.1 Pulchre valet Charinus et tamen pallet.
2 Parce bibit Charinus et tamen pallet.
3 Bene concoquit Charinus et tamen pallet.
4 Sole utitur Charinus et tamen pallet.
5 Tingit cutem Charinus et tamen pallet.
6 Cunnum Charinus lingit et tamen pallet.

M1_78 v.1 Indignas premeret pestis cum tabida fauces
2 inque ipsos vultus serperet atra lues,
3 siccis ipse genis flentes hortatus amicos
4 decrevit Stygios Festus adire lacus.
5 Nec tamen obscuro pia polluit ora veneno
6 aut torsit lenta tristia fata fame,
7 sanctam Romana vitam sed morte peregit
8 dimisitque animam nobiliore rogo.
9 Hanc mortem fatis magni praeferre Catonis
10 fama potest : hujus Caesar amicus erat.

M1_79 v.1 Semper agis causas et res agis, Attale, semper :
2 est, non est quod agas, Attale, semper agis.
3 Si res et causae desunt, agis, Attale, mulas.
4 Attale, ne quod agas desit, agas animam.

M1_80 v.1 Sportula, Cane, tibi suprema nocte petita est.
2 Occidit puto te, Cane, quod una fuit.

M1_81 v.1 A servo scis te genitum blandeque fateris,
2 cum dicis dominum, Sosibiane, patrem.

M1_82 v.1 Haec quae pulvere dissipata multo

2 longas porticus explicat ruinas,
3 en quanto jacet absoluta casu !
4 Tectis nam modo Regulus sub illis
5 gestatus fuerat recesseratque,
6 victa est pondere cum suo repente,
7 et, postquam domino nihil timebat,
8 securo ruit incruenta damno.
9 Tantae, Regule, post metum querelae
10 quis curam neget esse te deorum,
11 propter quem fuit innocens ruina ?

M1_83 v.1 Os et labra tibi lingit, Manneia, catellus :
2 non miror, merdas si libet esse cani.

M1_84 v.1 Uxorem habendam non putat Quirinalis,
2 cum velit habere filios, et invenit
3 quo possit istud more : futuit ancillas
4 domumque et agros implet equitibus vernis.
5 Pater familiae verus est Quirinalis.

M1_85 v.1 Venderet excultos colles cum praeco facetus
2 atque suburbani jugera pulchra soli,
3 "Errat" ait "si quis Mario putat esse necesse
4 vendere : nil debet, fenerat immo magis."
5 "Quae ratio est igitur ?" - "Servos ibi perdidit omnes
6 et pecus et fructus ; non amat inde locum."
7 Quis faceret pretium nisi qui sua perdere vellet
8 omnia ? Sic Mario noxius haeret ager.

M1_86 v.1 Vicinus meus est manuque tangi
2 de nostris Novius potest fenestris.
3 Quis non invideat mihi putetque
4 horis omnibus esse me beatum,
5 juncto cui liceat frui sodale ?
6 Tam longe est mihi quam Terentianus,
7 qui nunc Niliacam regit Syenen.
8 Non convivere, nec videre saltem,
9 non audire licet, nec urbe tota
10 quisquam est tam prope tam proculque nobis.
11 Migrandum est mihi longius vel illi.
12 Vicinus Novio vel inquilinus
13 sit, si quis Novium videre non volt.

M1_87 v.1 Ne gravis hesterno fragres, Fescennia, vino,
2 pastillos Cosmi luxuriosa voras.
3 Ista linunt dentes jantacula, sed nihil obstant,
4 extremo ructus cum redit a barathro.
5 Quid quod olet gravius mixtum diapasmate virus
6 atque duplex animae longius exit odor ?
7 Notas ergo nimis fraudes deprensaque furta
8 jam tollas et sis ebria simpliciter.

M1_88 v.1 Alcime, quem raptum domino crescentibus annis
2 Labicana levi caespite velat humus,
3 accipe non Pario nutantia pondera saxo,
4 quae cineri vanus dat ruitura labor,
5 sed faciles buxos et opacas palmitis umbras

6 quaeque virent lacrimis roscida prata meis
7 accipe, care puer, nostri monimenta doloris :
8 hic tibi perpetuo tempore vivet honor.
9 Cum mihi supremos Lachesis perneverit annos,
10 non aliter cineres mando jacere meos.

M1_89 v.1 Garris in aurem semper omnibus, Cinna,
2 garrire et illud teste quod licet turba.
3 Rides in aurem, quereris, arguis, ploras,
4 cantas in aurem, judicas, taces, clamas,
5 adeoque penitus sedit hic tibi morbus,
6 ut saepe in aurem, Cinna, Caesarem laudes.

M1_90 v.1 Quod numquam maribus junctam te, Bassa, videbam
2 quodque tibi moechum fabula nulla dabat,
3 omne sed officium circa te semper obibat
4 turba tui sexus, non adeunte viro,
5 esse videbaris, fateor, Lucretia nobis :
6 at tu, pro facinus, Bassa, fututor eras.
7 Inter se geminos audes committere cunnos
8 mentiturque virum prodigiosa Venus.
9 Commenta es dignum Thebano aenigmate monstrum,
10 hic ubi vir non est, ut sit adulterium.

M1_91 v.1 Cum tua non edas, carpis mea carmina, Laeli.
2 Carpere vel noli nostra vel ede tua.

M1_92 v.1 Saepe mihi queritur non siccis Cestos ocellis,
2 tangi se digito, Mamuriane, tuo.
3 Non opus est digito : totum tibi Ceston habeto,
4 si dest nil aliud, Mamuriane, tibi.
5 Sed si nec focus est nudi nec sponda grabati
6 nec curtus Chiones Antiopesve calix,
7 cerea si pendet lumbis et scripta lacerna
8 dimidiasque nates Gallica paeda tegit,
9 pasceris et nigrae solo nidore culinae
10 et bibis inmundam cum cane pronus aquam :
11 non culum, neque enim est culus, qui non cacat olim,
12 sed fodiam digito qui superest oculum ;
13 nec me zelotypum nec dixeris esse malignum.
14 Denique pedica, Mamuriane, satur.

M1_93 v.1 Fabricio junctus fido requiescit Aquinus,
2 qui prior Elysias gaudet adisse domos.
3 Ara duplex primi testatur munera pili :
4 plus tamen est, titulo quod breviore legis :
5 "Junctus uterque sacro laudatae foedere vitae,
6 famaque quod raro novit, amicus erat."

M1_94 v.1 Cantasti male, dum fututa es, Aegle.
2 Jam cantas bene : basianda non es.

M1_95 v.1 Quod clamas semper, quod agentibus obstrepis, Aeli,
2 non facis hoc gratis : accipis, ut taceas.

M1_96 v.1 Si non molestum est teque non piget, scazon,
2 nostro rogamus pauca verba Materno

3 dicas in aurem sic ut audiat solus.
4 Amator ille tristium lacernarum
5 et baeticatus atque leucophaeatus,
6 qui coccinatos non putat viros esse
7 amethystinasque mulierum vocat vestes,
8 nativa laudet, habeat et licet semper
9 fuscos colores, galbinos habet mores.
10 Rogabit unde suspicer virum mollem.
11 Una lavamur : aspicit nihil sursum,
12 sed spectat oculis devorantibus draucos
13 nec otiosis mentulas videt labris.
14 Quaeris quis hic sit ? Excidit mihi nomen.

M1_97 v.1 Cum clamant omnes, loqueris tunc, Naevole, tantum,
2 et te patronum causidicumque putas.
3 Hac ratione potest nemo non esse disertus.
4 Ecce, tacent omnes : Naevole, dic aliquid.

M1_98 v.1 Litigat et podagra Diodorus, Flacce, laborat.
2 Sed nil patrono porrigit : haec cheragra est.

M1_99 v.1 Non plenum modo vicies habebas,
2 sed tam prodigus atque liberalis
3 et tam lautus eras, Calene, ut omnes
4 optarent tibi centies amici.
5 Audit vota deus precesque nostras
6 atque intra, puto, septimas Kalendas
7 mortes hoc tibi quattuor dederunt.
8 At tu sic quasi non foret relictum,
9 sed raptum tibi centies, abisti
10 in tantam miser esuritionem,
11 ut convivia sumptuosiora,
12 toto quae semel apparas in anno,
13 nigrae sordibus explices monetae,
14 et septem veteres tui sodales
15 constemus tibi plumbea selibra.
16 Quid dignum meritis precemur istis ?
17 Optamus tibi milies, Calene.
18 Hoc si contigerit, fame peribis.

M1_100 v.1 Mammas atque tatas habet Afra, sed ipsa tatarum
2 dici et mammarum maxima mamma potest.

M1_101 v.1 Illa manus quondam studiorum fida meorum
2 et felix domino notaque Caesaribus,
3 destituit primos viridis Demetrius annos :
4 quarta tribus lustris addita messis erat.
5 Ne tamen ad Stygias famulus descenderet umbras,
6 ureret implicitum cum scelerata lues,
7 cavimus et domini jus omne remisimus aegro :
8 munere dignus erat convaluisse meo.
9 Sensit deficiens sua praemia meque patronum
10 dixit ad infernas liber iturus aquas.

M1_102 v.1 Qui pinxit Venerem tuam, Lycori,
2 blanditus, puto, pictor est Minervae.

M1_103 v.1 "Si dederint superi decies mihi milia centum"
2 dicebas nondum, Scaevola, justus eques,
3 "qualiter o vivam, quam large quamque beate !"
4 Riserunt faciles et tribuere dei.
5 Sordidior multo post hoc toga, paenula pejor,
6 calceus est sarta terque quaterque cute :
7 deque decem plures semper servantur olivae,
8 explicat et cenas unica mensa duas,
9 et Veientani bibitur faex crassa rubelli,
10 asse cicer tepidum constat et asse Venus.
11 In jus, o fallax atque infitiator, eamus :
12 aut vive aut decies, Scaevola, redde deis.

M1_104 v.1 Picto quod juga delicata collo
2 pardus sustinet inprobaeque tigres
3 indulgent patientiam flagello,
4 mordent aurea quod lupata cervi,
5 quod frenis Libyci domantur ursi
6 et, quantum Calydon tulisse fertur,
7 paret purpureis aper capistris,
8 turpes esseda quod trahunt visontes
9 et molles dare jussa quod choreas
10 nigro belua non negat magistro :
11 quis spectacula non putet deorum ?
12 Haec transit tamen, ut minora, quisquis
13 venatus humiles videt leonum,
14 quos velox leporum timor fatigat.
15 Dimittunt, repetunt, amantque captos,
16 et securior est in ore praeda,
17 laxos cui dare perviosque rictus
18 gaudent et timidos tenere dentes,
19 mollem frangere dum pudet rapinam,
20 stratis cum modo venerint juvencis.
21 Haec clementia non paratur arte,
22 sed norunt cui serviant leones.

M1_105 v.1 In Nomentanis, Ovidi, quod nascitur arvis,
2 accepit quotiens tempora longa, merum
3 exuit annosa mores nomenque senecta :
4 et quidquid voluit, testa vocatur anus.

M1_106 v.1 Interponis aquam subinde, Rufe,
2 et si cogeris a sodale, raram
3 diluti bibis unciam Falerni.
4 Numquid pollicita est tibi beatam
5 noctem Naevia sobriasque mavis
6 certae nequitias fututionis ?
7 Suspiras, retices, gemis : negavit.
8 Crebros ergo licet bibas trientes
9 et durum jugules mero dolorem.
10 Quid parcis tibi, Rufe ? dormiendum est.

M1_107 v.1 Saepe mihi dicis, Luci carissime Iuli,
2 "Scribe aliquid magnum : desidiosus homo es."
3 Otia da nobis, sed qualia fecerat olim
4 Maecenas Flacco Vergilioque suo :
5 condere victuras temptem per saecula curas

et nomen flammis eripuisse meum.
In steriles nolunt campos juga ferre juvenci :
pingue solum lassat, sed juvat ipse labor.

M1_108
Est tibi - sitque precor multos crescatque per annos -
pulchra quidem, verum Transtiberina domus :
at mea Vipsanas spectant cenacula laurus,
factus in hac ego sum jam regione senex.
Migrandum est, ut mane domi te, Galle, salutem :
est tanti, vel si longius illa foret.
Sed tibi non multum est unum si praesto togatum :
multum est, hunc unum si mihi, Galle, nego.
Ipse salutabo decuma te saepius hora :
mane tibi pro me dicet havere liber.

M1_109
Issa est passere nequior Catulli,
Issa est purior osculo columbae,
Issa est blandior omnibus puellis,
Issa est carior Indicis lapillis,
Issa est deliciae catella Publi.
Hanc tu, si queritur, loqui putabis ;
sentit tristitiamque gaudiumque.
Collo nixa cubat capitque somnos,
ut suspiria nulla sentiantur ;
et desiderio coacta ventris
gutta pallia non fefellit ulla,
sed blando pede suscitat toroque
deponi monet et rogat levari.
Castae tantus inest pudor catellae,
ignorat Venerem ; nec invenimus
dignum tam tenera virum puella.
Hanc ne lux rapiat suprema totam,
picta Publius exprimit tabella,
in qua tam similem videbis Issam,
ut sit tam similis sibi nec ipsa.
Issam denique pone cum tabella :
aut utramque putabis esse veram,
aut utramque putabis esse pictam.

M1_110
Scribere me quereris, Velox, epigrammata longa.
Ipse nihil scribis : tu breviora facis.

M1_111
Cum tibi sit sophiae par fama et cura deorum,
ingenio pietas nec minor ipsa tuo :
ignorat meritis dare munera, qui tibi librum
et qui mitatur, Regule, tura dari.

M1_112
Cum te non nossem, dominum regemque vocabam ;
nunc bene te novi : jam mihi Priscus eris.

M1_113
Quaecumque lusi juvenis et puer quodam
apinasque nostras, quas nec ipse jam novi,
male conlocare si bonas voles horas
et invidebis otio tuo, lector,
a Valeriano Pollio petes Quinto,
per quem perire non licet meis nugis.

M1_114 v.1 Hos tibi vicinos, Faustine, Telesphorus hortos
2 Faenius et breve rus udaque prata tenet.
3 Condidit hic natae cineres nomenque sacravit
4 quod legis Antullae, dignior ipse legi.
5 Ad Stygias aequum fuerat pater isset ut umbras :
6 quod quia non licuit, vivat, ut ossa colat.

M1_115 v.1 Quaedam me cupit," invide, Procille !"
2 Loto candidior puella cycno,
3 argento, nive, lilio, ligustro :
4 sed quandam volo nocte nigriorem,
5 formica, pice, graculo, cicada.
6 Jam suspendia saeva cogitabas :
7 si novi bene te, Procille, vives.

M1_116 v.1 Hoc nemus aeterno cinerum sacravit honori
2 Faenius et culti jugera pulchra soli.
3 Hoc tegitur cito rapta suis Antulla sepulcro,
4 hoc erit Antullae mixtus uterque parens.
5 Si cupit hunc aliquis, moneo, ne speret agellum :
6 perpetuo dominis serviet iste suis.

M1_117 v.1 Occurris quotiens, Luperce, nobis,
2 "Vis mittam puerum" subinde dicis,
3 "cui tradas epigrammaton libellum,
4 lectum quem tibi protinus remittam ?"
5 Non est quod puerum, Luperce, vexes.
6 Longum est, si velit ad Pirum venire,
7 et scalis habito tribus, sed altis.
8 Quod quaeris propius petas licebit.
9 Argi nempe soles subire Letum :
10 contra Caesaris est forum taberna
11 scriptis postibus hinc et inde totis,
12 omnis ut cito perlegas poetas :
13 illinc me pete. Nec roges Atrectum -
14 hoc nomen dominus gerit tabernae - ;
15 de primo dabit alterove nido
16 rasum pumice purpuraque cultum
17 denaris tibi quinque Martialem.
18 "Tanti non es" ais ? Sapis, Luperce.

M1_118 v.1 Cui legisse satis non est epigrammata centum,
2 nil illi satis est, Caediciane, mali.

M2_1 v.1 Ter centena quidem poteras epigrammata ferre,
2 sed quis te ferret perlegeretque, liber ?
3 At nunc succincti quae sint bona disce libelli.
4 Hoc primum est, brevior quod mihi charta perit ;
5 deinde, quod haec una peragit librarius hora,
6 nec tantum nugis serviet ille meis ;
7 tertia res haec est, quod si cui forte legeris,
8 sis licet usque malus, non odiosus eris.
9 Te conviva leget mixto quincunce, sed ante
10 incipiat positus quam tepuisse calix.
11 Esse tibi tanta cautus brevitate videris ?
12 Ei mihi, quam multis sic quoque longus eris !

M2_2
Creta dedit magnum, majus dedit Africa nomen,
Scipio quod victor quodque Metellus habet ;
nobilius domito tribuit Germania Rheno,
et puer hoc dignus nomine, Caesar, eras.
Frater Idumaeos meruit cum patre triumphos :
quae datur ex Chattis laurea, tota tua est.

M2_3
Sexte, nihil debes, nil debes, Sexte, fatemur :
debet enim, si quis solvere, Sexte, potest.

M2_4
O quam blandus es, Ammiane, matri !
Quam blanda est tibi mater, Ammiane !
fratrem te vocat et soror vocatur.
Cur vos nomina nequiora tangunt ?
Quare non juvat hoc quod estis esse ?
Lusum creditis hoc jocumque ? Non est :
matrem, quae cupit esse se sororem,
nec matrem juvat esse nec sororem.

M2_5
Ne valeam, si non totis, Deciane, diebus
et tecum totis noctibus esse velim.
Sed duo sunt quae nos disjungunt milia passum :
quattuor haec fiunt, cum rediturus eam.
Saepe domi non es ; cum sis quoque, saepe negaris :
vel tantum causis vel tibi saepe vacas.
Te tamen ut videam, duo milia non piget ire ;
ut te non videam, quattuor ire piget.

M2_6
I nunc, edere me jube libellos.
Lectis vix tibi paginis duabus
spectas eschatocollion, Severe,
et longas trahis oscitationes.
Haec sunt, quae relegente me solebas
rapta exscribere, sed Vitellianis ;
haec sunt, singula quae sinu ferebas
per convivia cuncta, per theatra ;
haec sunt aut meliora si qua nescis.
Quid prodest mihi tam macer libellus,
nullo crassior ut sit umbilico,
si totus tibi triduo legatur ?
Numquam deliciae supiniores.
Lassus tam cito deficis viator,
et cum currere debeas Bovillas,
interjungere quaeris ad Camenas ?
I nunc, edere me jube libellos.

M2_7
Declamas belle, causas agis, Attice, belle ;
historias bellas, carmina bella facis ;
componis belle mimos, epigrammata belle ;
bellus grammaticus, bellus es astrologus,
et belle cantas et saltas, Attice, belle ;
bellus es arte lyrae, bellus es arte pilae.
Nil bene cum facias, facias tamen omnia belle,
vis dicam quid sis ? Magnus es ardalio.

M2_8

Si qua videbuntur chartis tibi, lector, in istis
sive obscura nimis sive latina parum,
non meus est error : nocuit librarius illis
dum properat versus adnumerare tibi.
Quod si non illum sed me peccasse putabis,
tunc ego te credam cordis habere nihil.
"Ista tamen mala sunt." Quasi nos manifesta negemus !
Haec mala sunt, sed tu non meliora facis.

M2_9

Scripsi, rescripsit nil Naevia, non dabit ergo.
Sed puto quod scripsi legerat : ergo dabit.

M2_10

Basia dimidio quod das mihi, Postume, labro,
laudo : licet demas hinc quoque dimidium.
Vis dare majus adhuc et inenarrabile munus ?
Hoc tibi habe totum, Postume, dimidium.

M2_11

Quod fronte Selium nubila vides, Rufe,
quod ambulator porticum terit seram,
lugubre quiddam quod tacet piger voltus,
quod paene terram nasus indecens tangit,
quod dextra pectus pulsat et comam vellit :
non ille amici fata luget aut fratris,
uterque natus vivit et precor vivat,
salva est et uxor sarcinaeque servique,
nihil colonus vilicusque decoxit.
Maeroris igitur causa quae ? Domi cenat.

M2_12

Esse quid hoc dicam quod olent tua basia murram
quodque tibi est numquam non alienus odor ?
Hoc mihi suspectum est, quod oles bene, Postume,semper :
Postume, non bene olet qui bene semper olet.

M2_13

Et judex petit et petit patronus :
solvas censeo, Sexte, creditori.

M2_14

Nil intemptatum Selius, nil linquit inausum,
cenandum quotiens jam videt esse domi.
Currit ad Europen et te, Pauline, tuosque
laudat Achilleos, sed sine fine, pedes.
Si nihil Europe fecit, tunc Saepta petuntur,
si quid Phillyrides praestet et Aesonides.
Hinc quoque deceptus Memphitica templa frequentat,
adsidet et cathedris, maesta juvenca, tuis.
Inde petit centum pendentia tecta columnis,
illinc Pompei dona nemusque duplex ;
nec Fortunati spernit nec balnea Fausti,
nec Grylli tenebras Aeoliamque Lupi :
nam thermis iterumque iterumque iterumque lavatur.
Omnia cum fecit, sed renuente deo,
lotus ad Europes tepidae buxeta recurrit,
si quis ibi serum carpat amicus iter.
Per te perque tuam, vector lascive, puellam,
ad cenam Selium tu, rogo, taure, voca.

M2_15

Quod nulli calicem tuum propinas

2 humane facis, Horme, non superbe.

M2_16 v.1 Zoilus aegrotat : faciunt hanc stragula febrem.
2 Si fuerit sanus, coccina quid facient ?
3 quid torus a Nilo, quid Sidone tinctus olenti ?
4 ostendit stultas quid nisi morbus opes ?
5 Quid tibi cum medicis ? Dimitte Machaonas omnis.
6 Vis fieri sanus ? Stragula sume mea.

M2_17 v.1 Tonstrix Suburae faucibus sedet primis,
2 cruenta pendent qua flagella tortorum
3 Argique Letum multus obsidet sutor :
4 sed ista tonstrix, Ammiane, non tondet,
5 non tondet, inquam. Quid igitur facit ? Radit.

M2_18 v.1 Capto tuam, pudet heu, sed capto, Maxime, cenam,
2 tu captas aliam : jam sumus ergo pares.
3 Mane salutatum venio, tu diceris isse
4 ante salutatum : jam sumus ergo pares.
5 Sum comes ipse tuus tumidique anteambulo regis,
6 tu comes alterius : jam sumus ergo pares.
7 Esse sat est servum, jam nolo vicarius esse.
8 Qui rex est regem, Maxime, non habeat.

M2_19 v.1 Felicem fieri credis me, Zoile, cena ?
2 Felicem cena, Zoile, deinde tua ?
3 Debet Aricino conviva recumbere clivo,
4 quem tua felicem, Zoile, cena facit.

M2_20 v.1 Carmina Paulus emit, recitat sua carmina Paulus.
2 Nam quod emas possis jure vocare tuum.

M2_21 v.1 Basia das aliis, aliis das, Postume, dextram.
2 Dicis "Utrum mavis ? Elige." Malo manum.

M2_22 v.1 Quid mihi vobiscum est, o Phoebe novemque sorores ?
2 ecce nocet vati Musa jocosa suo.
3 Dimidio nobis dare Postumus ante solebat
4 basia, nunc labro coepit utroque dare.

M2_23 v.1 Non dicam, licet usque me rogetis,
2 qui sit Postumus in meo libello,
3 non dicam : quid enim mihi necesse est
4 has offendere basiationes,
5 quae se tam bene vindicare possunt ?

M2_24 v.1 "Si det iniqua tibi tristem fortuna reatum,
2 squalidus haerebo pallidiorque reo :
3 si jubeat patria damnatum excedere terra,
4 per freta, per scopulos exulis ibo comes."
5 Dat tibi divitias : ecquid sunt ista duorum ?
6 Das partem ? Multum est ? Candide, das aliquid ?
7 Mecum eris ergo miser : quod si deus ore sereno
8 adnuerit, felix, Candide, solus eris.

M2_25 v.1 Das numquam, semper promittis, Galla, roganti :
2 si semper fallis, jam rogo, Galla, nega.

M2_26
Quod querulum spirat, quod acerbum Naevia tussit,
inque tuos mittit sputa subinde sinus,
jam te rem factam, Bithynice, credis habere ?
Erras : blanditur Naevia, non moritur.

M2_27
Laudantem Selium cenae cum retia tendit
accipe, sive legas sive patronus agas :
"Effecte ! graviter ! cito ! nequiter ! euge ! beate !"
- "Hoc volui ! Facta est jam tibi cena, tace."

M2_28
Rideto multum qui te, Sextille, cinaedum
dixerit et digitum porrigito medium.
Sed nec pedico es nec tu, Sextille, fututor,
calda Vetustinae nec tibi bucca placet.
Ex istis nihil es fateor, Sextille : quid ergo es ?
Nescio, sed tu scis res superesse duas.

M2_29
Rufe, vides illum subsellia prima terentem,
cujus et hinc lucet sardonychata manus
quaeque Tyron totiens epotavere lacernae
et toga non tactas vincere jussa nives,
cujus olet toto pinguis coma Marcelliano
et splendent volso bracchia trita pilo,
non hesterna sedet lunata lingula planta,
coccina non laesum pingit aluta pedem,
et numerosa linunt stellantem splenia frontem.
Ignoras quid sit ? Splenia tolle, leges.

M2_30
Mutua viginti sestertia forte rogabam,
quae vel donanti non grave munus erat :
quippe rogabatur felixque vetusque sodalis
et cujus laxas arca flagellat opes.
Is mihi "Dives eris, si causas egeris" inquit.
Quod peto da, Gai : non peto consilium.

M2_31
Saepe ego Chrestinam futui. Det quam bene quaeris ?
Supra quod fieri nil, Mariane, potest.

M2_32
Lis mihi cum Balbo est, tu Balbum offendere non vis,
Pontice. Cum Licino est : hic quoque magnus homo est.
Vexat saepe meum Patrobas confinis agellum :
contra libertum Caesaris ire times.
Abnegat et retinet nostrum Laronia servum :
respondes "Orba est, dives, anus, vidua."
Non bene, crede mihi, servo servitur amico :
sit liber, dominus qui volet esse meus.

M2_33
Cur non basio te, Philaeni ? Calva es.
Cur non basio te, Philaeni ? Rufa es.
Cur non basio te, Philaeni ? Lusca es.
Haec qui basiat, o Philaeni, fellat.

M2_34
Cum placeat Phileros tota tibi dote redemptus,
tres pateris natos, Galla, perire fame.
Praestatur cano tanta indulgentia cunno
quem nec casta potest jam decuisse Venus.

Perpetuam di te faciant Philerotis amicam,
o mater, qua nec Pontia deterior.

M2_35
Cum sint crura tibi similent quae cornua lunae,
in rhytio poteras, Phoebe, lavare pedes.

M2_36
Flectere te nolim, sed nec turbare capillos ;
splendida sit nolo, sordida nolo cutis ;
nec mitratorum nec sit tibi barba reorum :
nolo virum nimium, Pannyche, nolo parum.
Nunc sunt crura pilis et sunt tibi pectora saetis
horrida, sed mens est, Pannyche, volsa tibi.

M2_37
Quidquid ponitur hinc et inde verris,
mammas suminis imbricemque porci
communemque duobus attagenam,
mullum dimidium lupumque totum
muraenaeque latus femurque pulli
stillantemque alica sua palumbum.
Haec cum condita sunt madente mappa,
traduntur puero domum ferenda :
nos accumbimus otiosa turba.
Ullus si pudor est, repone cenam :
cras te, Caeciliane, non vocavi.

M2_38
Quid mihi reddat ager quaeris, Line, Nomentanus ?
Hoc mihi reddit ager : te, Line, non video.

M2_39
Coccina famosae donas et ianthina moechae :
vis dare quae meruit munera ? Mitte togam.

M2_40
Uri Tongilius male dicitur hemitritaeo.
Novi hominis fraudes : esurit atque sitit.
Subdola tenduntur crassis nunc retia turdis,
hamus et in mullum mittitur atque lupum.
Caecuba saccentur quaeque annus coxit Opimi,
condantur parco fusca Falerna vitro.
Omnes Tongilium medici jussere lavari :
o stulti, febrem creditis esse ? Gula est.

M2_41
"Ride si sapis, o puella, ride"
Paelignus, puto, dixerat poeta :
sed non dixerat omnibus puellis.
Verum ut dixerit omnibus puellis,
non dixit tibi : tu puella non es,
et tres sunt tibi, Maximina, dentes,
sed plane piceique buxeique.
Quare si speculo mihique credis,
debes non aliter timere risum,
quam ventum Spanius manumque Priscus,
quam cretata timet Fabulla nimbum,
cerussata timet Sabella solem.
Voltus indue tu magis severos,
quam conjunx Priami nurusque major ;
mimos ridiculi Philistionis
et convivia nequiora vita
et quidquid lepida procacitate

laxat perspicuo labella risu.
Te maestae decet adsidere matri
lugentique virum piumve fratrem,
et tantum tragicis vacare Musis.
At tu judicium secuta nostrum
plora, si sapis, o puella, plora.

M2_42
Zoile, quid solium subluto podice perdis ?
   Spurcius ut fiat, Zoile, merge caput.

M2_43
Koina Philon haec sunt, haec sunt tua, Candide, Koina,
   quae tu magnilocus nocte dieque sonas :
te Lacedaemonio velat toga lota Galaeso
   vel quam seposito de grege Parma dedit :
at me, quae passa est furias et cornua tauri,
   noluerit dici quam pila prima suam.
Misit Agenoreas Cadmi tibi terra lacernas :
   non vendes nummis coccina nostra tribus.
Tu Libycos Indis suspendis dentibus orbis :
   fulcitur testa fagina mensa mihi.
Inmodici tibi flava tegunt chrysendeta mulli :
   concolor in nostra, cammare, lance rubes.
Grex tuus Iliaco poterat certare cinaedo :
   at mihi succurrit pro Ganymede manus.
Ex opibus tantis veteri fidoque sodali
   das nihil et dicis, Candide, Koina philon ?

M2_44
Emi seu puerum togamve pexam
seu tres, ut puta, quattuorve libras,
Sextus protinus ille fenerator,
quem nostis veterem meum sodalem,
ne quid forte petam timet cavetque,
et secum, sed ut audiam, susurrat :
"Septem milia debeo Secundo,
Phoebo quattuor, undecim Phileto,
et quadrans mihi nullus est in arca."
O grande ingenium mei sodalis !
Durum est, Sexte, negare, cum rogaris :
quanto durius, antequam rogeris !

M2_45
Quae tibi non stabat praecisa est mentula, Glypte.
   Demens, cum ferro quid tibi ? Gallus eras.

M2_46
Florida per varios ut pingitur Hybla colores,
   cum breve Sicaniae ver populantur apes,
sic tua subpositis conlucent prela lacernis,
   sic micat innumeris arcula synthesibus,
atque unam vestire tribum tua candida possunt,
   Apula non uno quae grege terra tulit.
Tu spectas hiemem succincti lentus amici
   pro scelus ! et lateris frigora trita tui.
Quantum erat, infelix, pannis fraudare duobus -
   quid renuis ? - non te, Naevole, sed tineas ?

M2_47
Subdola famosae moneo fuge retia moechae,
   levior o conchis, Galle, Cytheriacis.
Confidis natibus ? Non est pedico maritus ;

quae faciat duo sunt : irrumat aut futuit.

M2_48 Coponem laniumque balneumque,
tonsorem tabulamque calculosque
et paucos, sed ut eligam, libellos :
unum non nimium rudem sodalem
et grandem puerum diuque levem
et caram puero meo puellam :
haec praesta mihi, Rufe, vel Butuntis,
et thermas tibi habe Neronianas.

M2_49 Uxorem nolo Telesinam ducere : quare ?
Moecha est. Sed pueris dat Telesina : volo.

M2_50 Quod fellas et aquam potas, nil, Lesbia, peccas :
qua tibi parte opus est, Lesbia, sumis aquam.

M2_51 Unus saepe tibi tota denarius arca
cum sit et hic culo tritior, Hylle, tuo,
non tamen hunc pistor, non auferet hunc tibi copo,
sed si quis nimio pene superbus erit.
Infelix venter spectat convivia culi,
et semper miser hic esurit, ille vorat.

M2_52 Novit loturos Dasius numerare : poposcit
mammosam Spatalen pro tribus ; illa dedit.

M2_53 Vis fieri liber ? Mentiris, Maxime, non vis :
sed fieri si vis, hac ratione potes.
Liber eris, cenare foris si, Maxime, nolis,
Veientana tuam si domat uva sitim,
si ridere potes miseri chrysendeta Cinnae,
contentus nostra si potes esse toga,
si plebeia Venus gemino tibi vincitur asse,
si tua non rectus tecta subire potes.
Haec tibi si vis est, si mentis tanta potestas,
liberior Partho vivere rege potes.

M2_54 Quid de te, Line, suspicetur uxor
et qua parte velit pudiciorem,
certis indiciis satis probavit,
custodem tibi quae dedit spadonem.
Nil nasutius hac maligniusque.

M2_55 Vis te, Sexte, coli : volebam amare.
Parendum est tibi : quod jubes, coleris ;
sed si te colo, Sexte, non amabo.

M2_56 Gentibus in Libycis uxor tua, Galle, male audit
inmodicae foedo crimine avaritiae.
Sed mera narrantur mendacia : non solet illa
accipere omnino. Quid solet ergo ? Dare.

M2_57 Hic quem videtis gressibus vagis lentum,
amethystinatus media qui secat Saepta,
quem non lacernis Publius meus vincit,
non ipse Cordus alpha paenulatorum,

quem grex togatus sequitur et capillatus
recensque sella linteisque lorisque,
oppigneravit modo modo ad Cladi mensam
vix octo nummis anulum, unde cenaret.

M2_58 Pexatus pulchre rides mea, Zoile, trita.
Sunt haec trita quidem, Zoile, sed mea sunt.

M2_59 Mica vocor : quid sim cernis, cenatio parva :
ex me Caesareum prospicis ecce tholum.
Frange toros, pete vina, rosas cape, tinguere nardo :
ipse jubet mortis te meminisse deus.

M2_60 Uxorem armati futuis, Puer Hylle, tribuni,
supplicium tantum dum puerile times.
Vae tibi ! Dum ludis, castrabere. Jam mihi dices
"Non licet hoc". Quid ? tu quod facis, Hylle, licet ?

M2_61 Cum tibi vernarent dubia lanugine malae,
lambebat medios improba lingua viros.
Postquam triste caput fastidia vispillonum
et miseri meruit taedia carnificis,
uteris ore aliter nimiaque aerugine captus
adlatras nomen quod tibi cumque datur.
Haereat inguinibus potius tam noxia lingua :
nam cum fellaret, purior illa fuit.

M2_62 Quod pectus, quod crura tibi, quod bracchia vellis,
quod cincta est brevibus mentula tonsa pilis,
hoc praestas, Labiene, tuae - quis nescit ? - amicae.
Cui praestas, culum quod, Labiene, pilas ?

M2_63 Sola tibi fuerant sestertia, Miliche, centum,
quae tulit e sacra Leda redempta via.
Miliche, luxuria est si tanti dives amares.
"Non amo" jam dices : haec quoque luxuria est.

M2_64 Dum modo causidicum, dum te modo rhetora fingis
et non decernis, Laure, quid esse velis,
Peleos et Priami transit et Nestoris aetas
et fuerat serum jam tibi desinere.
Incipe, tres uno perierunt rhetores anno,
si quid habes animi, si quid in arte vales.
Si schola damnatur, fora litibus omnia fervent,
ipse potest fieri Marsua causidicus.
Heia age, rumpe moras : quo te sperabimus usque ?
Dum quid sis dubitas, jam potes esse nihil.

M2_65 Cur tristiorem cernimus Saleianum ?
"An causa levis est ?" inquis, "extuli uxorem."
O grande fati crimen ! O gravem casum !
Illa, illa dives mortua est Secundilla,
centena decies quae tibi dedit dotis ?
Nollem accidisset hoc tibi, Saleiane.

M2_66 Unus de toto peccaverat orbe comarum
anulus, incerta non bene fixus acu :

3 hoc facinus Lalage speculo, quo viderat, ulta est,
4 et cecidit saevis icta Plecusa comis.
5 Desine jam, Lalage, tristes ornare capillos,
6 tangat et insanum nulla puella caput.
7 Hoc salamandra notet vel saeva novacula nudet,
8 ut digna speculo fiat imago tua.

M2_67 v.1 Occurris quocumque loco mihi, Postume, clamas
2 protinus et prima est haec tua vox "Quid agis ?"
3 Hoc, si me decies una conveneris hora,
4 dicis : habes puto tu, Postume, nil quod agas.

M2_68 v.1 Quod te nomine jam tuo saluto,
2 quem regem et dominum prius vocabam,
3 ne me dixeris esse contumacem :
4 totis pillea sarcinis redemi.
5 Reges et dominos habere debet
6 qui se non habet atque concupiscit
7 quod reges dominique concupiscunt.
8 Servom si potes, Ole, non habere,
9 et regem potes, Ole, non habere.

M2_69 v.1 Invitum cenare foris te, Classice, dicis :
2 si non mentiris, Classice, dispeream.
3 Ipse quoque ad cenam gaudebat Apicius ire :
4 cum cenaret, erat tristior ille, domi.
5 Si tamen invitus vadis, cur, Classice, vadis ?
6 "Cogor" ais : verum est ; cogitur et Selius.
7 En rogat ad cenam Melior te, Classice, rectam :
8 grandia verba ubi sunt ? Si vir es, ecce, nega.

M2_70 v.1 Non vis in solio prius lavari
2 quemquam, Cotile : causa quae, nisi haec est,
3 undis ne fovearis irrumatis ?
4 Primus te licet abluas : necesse est
5 ante hic mentula quam caput lavetur.

M2_71 v.1 Candidius nihil est te, Caeciliane. Notavi,
2 si quando ex nostris disticha pauca lego,
3 protinus aut Marsi recitas aut scripta Catulli.
4 Hoc mihi das, tamquam deteriora legas,
5 ut conlata magis placeant mea ? Credimus istud :
6 malo tamen recites, Caeciliane, tua.

M2_72 v.1 Hesterna factum narratur, Postume, cena
2 quod nollem - quis enim talia facta probet ? -
3 (Os tibi percisum quanto non ipse Latinus
4 vilia Panniculi percutit ora sono :
5 quodque magis mirum est, auctorem criminis hujus
6 Caecilium tota rumor in urbe sonat.
7 Esse negas factum : vis hoc me credere ? credo.
8 Quid quod habet testes, Postume, Caecilius ?

M2_73 v.1 Quid faciat volt scire Lyris. Quid ? Sobria fellat.

M2_74 v.1 Cinctum togatis post et ante Saufeium,
2 quanta reduci Regulus solet turba,

3 ad alta tonsum templa cum reum misit,
4 Materne, cernis ? Invidere nolito :
5 comitatus iste sit precor tuus numquam.
6 Hos illi amicos et greges togatorum
7 Fuficulenus praestat et Faventinus.

M2_75 v.1 Verbera securi solitus leo ferre magistri
2 insertamque pati blandus in ora manum
3 dedidicit pacem subito feritate reversa,
4 quanta nec in Libycis debuit esse jugis.
5 Nam duo de tenera puerilia corpora turba,
6 sanguineam rastris quae renovabat humum,
7 saevus et infelix furiali dente peremit :
8 Martia non vidit majus harena nefas.
9 Exclamare libet : "Crudelis, perfide, praedo,
10 a nostra pueris parcere disce lupa !"

M2_76 v.1 Argenti libras Marius tibi quinque reliquit,
2 cui nihil ipse dabas : hic tibi verba dedit ?

M2_77 v.1 Cosconi, qui longa putas epigrammata nostra,
2 utilis unguendis axibus esse potes.
3 Hac tu credideris longum ratione colosson
4 et puerum Bruti dixeris esse brevem.
5 Disce quod ignoras : Marsi doctique Pedonis
6 saepe duplex unum pagina tractat opus.
7 Non sunt longa quibus nihil est quod demere possis,
8 sed tu, Cosconi, disticha longa facis.

M2_78 v.1 Aestivo serves ubi piscem tempore, quaeris ?
2 In thermis serva, Caeciliane, tuis.

M2_79 v.1 Invitas tunc me cum scis, Nasica, vocasse.
2 Excusatum habeas me rogo : ceno domi.

M2_80 v.1 Hostem cum fugeret, se Fannius ipse peremit.
2 Hic, rogo, non furor est, ne moriare, mori ?

M2_81 v.1 Laxior hexaphoris tua sit lectica licebit :
2 cum tamen haec tua sit, Zoile, sandapila est.

M2_82 v.1 Abscisa servom quid figis, Pontice, lingua ?
2 Nescis tu populum, quod tacet ille, loqui ?

M2_83 v.1 Foedasti miserum, marite, moechum,
2 et se, qui fuerant prius, requirunt
3 trunci naribus auribusque voltus.
4 Credis te satis esse vindicatum ?
5 Erras : iste potest et irrumare.

M2_84 v.1 Mollis erat facilisque viris Poeantius heros :
2 volnera sic Paridis dicitur ulta Venus.
3 Cur lingat cunnum Siculus Sertorius, hoc est :
4 abs hoc occisus, Rufe, videtur Eryx.

M2_85 v.1 Vimine clausa levi niveae custodia coctae,
2 hoc tibi Saturni tempore munus erit.

3 Dona quod aestatis misi tibi mense Decembri
4 si quereris, rasam tu mihi mitte togam.

M2_86 v.1 Quod nec carmine glorior supino
2 nec retro lego Sotaden cinaedum,
3 nusquam Graecula quod recantat echo
4 nec dictat mihi luculentus Attis
5 mollem debilitate galliambon,
6 non sum, Classice, tam malus poeta.
7 Quid si per gracilis vias petauri
8 invitum jubeas subire Ladan ?
9 Turpe est difficiles habere nugas
10 et stultus labor est ineptiarum.
11 Scribat carmina circulis Palaemon,
12 me raris juvat auribus placere.

M2_87 v.1 Dicis amore tui bellas ardere puellas,
2 qui faciem sub aqua, Sexte, natantis habes.

M2_88 v.1 Nil recitas et vis, Mamerce, poeta videri :
2 quidquid vis esto, dummodo nil recites.

M2_89 v.1 Quod nimio gaudes noctem producere vino
2 ignosco : vitium, Gaure, Catonis habes.
3 Carmina quod scribis Musis et Apolline nullo
4 laudari debes : hoc Ciceronis habes.
5 Quod vomis, Antoni : quod luxuriaris, Apici.
6 Quod fellas, vitium dic mihi cujus habes ?

M2_90 v.1 Quintiliane, vagae moderator summe juventae,
2 gloria Romanae, Quintiliane, togae,
3 vivere quod propero pauper nec inutilis annis,
4 da veniam : properat vivere nemo satis.
5 Differat hoc patrios optat qui vincere census
6 atriaque inmodicis artat imaginibus :
7 me focus et nigros non indignantia fumos
8 tecta juvant et fons vivus et herba rudis.
9 Sit mihi verna satur, sit non doctissima conjunx,
10 sit nox cum somno, sit sine lite dies.

M2_91 v.1 Rerum certa salus, terrarum gloria, Caesar,
2 sospite quo magnos credimus esse deos,
3 si festinatis totiens tibi lecta libellis
4 detinuere oculos carmina nostra tuos,
5 quod fortuna vetat fieri permitte videri,
6 natorum genitor credar ut esse trium.
7 Haec, si displicui, fuerint solacia nobis ;
8 haec fuerint nobis praemia, si placui.

M2_92 v.1 Natorum mihi jus trium roganti
2 Musarum pretium dedit mearum
3 solus qui poterat. Valebis, uxor :
4 non debet domini perire munus.

M2_93 v.1 Primus ubi est" inquis "cum sit liber iste secundus ?"
2 Quid faciam, si plus ille pudoris habet ?
3 Tu tamen hunc fieri si mavis, Regule, primum,

unum de titulo tollere iota potes.

M3_1
Hoc tibi quidquid id est longinquis mittit ab oris
Gallia Romanae nomine dicta togae.
Hunc legis et laudas librum fortasse priorem :
illa vel haec mea sunt, quae meliora putas.
Plus sane placeat domina qui natus in urbe est :
debet enim Gallum vincere verna liber.

M3_2
Cujus vis fieri, libelle, munus ?
Festina tibi vindicem parare,
ne nigram cito raptus in culinam
cordylas madida tegas papyro
vel turis piperisve sis cucullus.
Faustini fugis in sinum ? Sapisti.
Cedro nunc licet ambules perunctus
et frontis gemino decens honore
pictis luxurieris umbilicis,
et te purpura delicata velet,
et cocco rubeat superbus index.
Illo vindice nec Probum timeto.

M3_3
Formonsam faciem nigro medicamine celas,
sed non formonso corpore laedis aquas.
Ipsam crede deam verbis tibi dicere nostris :
"Aut aperi faciem, aut tu tunicata lava."

M3_4
Romam vade, liber : si, veneris unde, requiret,
Aemiliae dices de regione viae ;
si, quibus in terris, qua simus in urbe, rogabit,
Corneli referas me licet esse Foro.
Cur absim, quaeret ; breviter tu multa fatere :
"Non poterat vanae taedia ferre togae."
"Quando venit ?" dicet ; tu respondeto : "Poeta
exierat : veniet, cum citharoedus erit."

M3_5
Vis commendari sine me cursurus in urbem,
parve liber, multis ? An satis unus erit ?
Unus erit, mihi crede, satis, cui non eris hospes,
Julius, adsiduum nomen in ore meo.
Protinus hunc primae quaeres in limine Tectae :
quos tenuit Daphnis, nunc tenet ille lares.
Est illi conjunx, quae te manibusque sinuque
excipiet, tu vel pulverulentus eas.
Hos tu seu pariter sive hanc illumve priorem
videris, hoc dices "Marcus havere jubet",
et satis est. Alios commendet epistola : peccat
qui commendandum se putat esse suis.

M3_6
Lux tibi post Idus numeratur tertia Maias,
Marcelline, tuis bis celebranda sacris.
Imputat aetherios ortus haec prima parenti,
libat florentes haec tibi prima genas.
Magna licet dederit jucundae munera vitae,

6 plus numquam patri praestitit ille dies.

M3_7 v.1 Centum miselli jam valete quadrantes,
2 anteambulonis congiarium lassi,
3 quos dividebat balneator elixus.
4 Quid cogitatis, o fames amicorum ?
5 Regis superbi sportulae recesserunt.
6 "Nihil stropharum est : jam salarium dandum est."

M3_8 v.1 Thaida Quintus amat." "Quam Thaida ?" "Thaida luscam."
2 Unum oculum Thais non habet, ille duos.

M3_9 v.1 Versiculos in me narratur scribere Cinna :
2 non scribit, cujus carmina nemo legit.

M3_10 v.1 Constituit, Philomuse, pater tibi milia bina
2 menstrua perque omnis praestitit illa dies,
3 luxuriam premeret cum crastina semper egestas
4 et vitiis essent danda diurna tuis.
5 Idem te moriens heredem ex asse reliquit :
6 exheredavit te, Philomuse, pater.

M3_11 v.1 Si tua nec Thais nec lusca est, Quinte, puella,
2 cur in te factum distichon esse putas ? -
3 Sed simile est aliquid. - Pro Laide Thaida dixi ?
4 Dic mihi, quid simile est Thais et Hermione ?
5 Tu tamen es Quintus : mutemus nomen amantis ;
6 si non volt Quintus, Thaida Sextus amet.

M3_12 v.1 Unguentum, fateor, bonum dedisti
2 convivis here, sed nihil scidisti.
3 Res salsa est bene olere et esurire.
4 Qui non cenat et unguitur, Fabulle,
5 hic vere mihi mortuus videtur.

M3_13 v.1 Dum non vis pisces, dum non vis carpere pullos
2 et plus quam putri, Naevia, parcis apro,
3 accusas rumpisque cocum, tamquam omnia cruda
4 attulerit. Numquam sic ego crudus ero.

M3_14 v.1 Romam petebat esuritor Tuccius
2 profectus ex Hispania.
3 Occurrit illi sportularum fabula :
4 a ponte rediit Mulvio.

M3_15 v.1 Plus credit nemo tota quam Cordus in urbe.
2 "Cum sit tam pauper, quomodo ?"Caecus amat.

M3_16 v.1 Das gladiatores, sutorum regule, Cerdo,
2 quodque tibi tribuit subula, sica rapit.
3 Ebrius es : neque enim faceres hoc sobrius umquam,
4 ut velles corio ludere, Cerdo, tuo.
5 Lusisti corio : sed te, mihi crede, memento
6 nunc in pellicula, Cerdo, tenere tua.

M3_17 v.1 Circumlata diu mensis scribilita secundis
2 urebat nimio saeva calore manus ;

3 sed magis ardebat Sabidi gula : protinus ergo
4 sufflavit buccis terque quaterque suis.
5 Illa quidem tepuit digitosque admittere visa est,
6 sed nemo potuit tangere : merda fuit.

M3_18 v.1 Perfrixisse tuas questa est praefatio fauces :
2 cum te excusaris, Maxime, quid recitas ?

M3_19 v.1 Proxima centenis ostenditur ursa columnis,
2 exornant fictae qua platanona ferae.
3 Hujus dum patulos adludens temptat hiatus
4 pulcher Hylas, teneram mersit in ora manum :
5 vipera sed caeco scelerata latebat in aere
6 vivebatque anima deteriore fera.
7 Non sensit puer esse dolos, nisi dente recepto
8 dum perit. O facinus, falsa quod ursa fuit !

M3_20 v.1 Dic, Musa, quid agat Canius meus Rufus :
2 utrumque chartis tradit ille victuris
3 legenda temporum acta Claudianorum,
4 an quae Neroni falsus adstruit scriptor ?
5 An aemulatur inprobi jocos Phaedri ?
6 Lascivus elegis an severus herois ?
7 An in cothurnis horridus Sophocleis ?
8 An otiosus in schola poetarum
9 lepore tinctos Attico sales narrat ?
10 Hinc si recessit, porticum terit templi
11 an spatia carpit lentus Argonautarum ?
12 an delicatae sole rursus Europae
13 inter tepentes post meridiem buxos
14 sedet ambulatve liber acribus curis ?
15 Titine thermis an lavatur Agrippae
16 an inpudici balneo Tigillini ?
17 An rure Tulli fruitur atque Lucani ?
18 An Pollionis dulce currit ad quartum ?
19 An aestuantis jam profectus ad Baias
20 piger Lucrino nauculatur in stagno ?
21 "Vis scire quid agat Canius tuus ? Ridet."

M3_21 v.1 Proscriptum famulus servavit fronte notatus :
2 non fuit haec domini vita, sed invidia.

M3_22 v.1 Dederas, Apici, bis trecenties ventri,
2 sed adhuc supererat centies tibi laxum.
3 Hoc tu gravatus ut famem et sitim ferre,
4 summa venenum potione perduxti.
5 Nihil est, Apici, tibi gulosius factum.

M3_23 v.1 Omnia cum retro pueris obsonia tradas,
2 cur non mensa tibi ponitur a pedibus ?

M3_24 v.1 Vite nocens rosa stabat moriturus ad aras
2 hircus, Bacche, tuis victima grata focis ;
3 quem Tuscus mactare deo cum vellet aruspex,
4 dixerat agresti forte rudique viro
5 ut cito testiculos et acuta falce secaret,
6 taeter ut inmundae carnis abiret odor.

Ipse super virides aras luctantia pronus
dum resecat cultro colla premitque manu,
ingens iratis apparuit hirnea sacris.
Occupat hanc ferro rusticus atque secat,
hoc ratus antiquos sacrorum poscere ritus
talibus et fibris numina prisca coli.
Sic, modo qui Tuscus fueras, nunc Gallus aruspex,
dum jugulas hircum, factus es ipse caper.

M3_25
Si temperari balneum cupis fervens,
Faustine, quod vix Julianus intraret,
roga lavetur rhetorem Sabineium :
Neronianas is refrigerat thermas.

M3_26
Praedia solus habes et solus, Candide, nummos,
aurea solus habes, murrina solus habes,
Massica solus habes et Opimi Caecuba solus,
et cor solus habes, solus et ingenium.
Omnia solus habes (nec me puta velle negare)
uxorem sed habes, Candide, cum populo.

M3_27
Numquam me revocas, venias cum saepe vocatus :
ignosco, nullum si modo, Galle, vocas.
Invitas alios : vitium est utriusque. "Quod ?" inquis.
Et mihi cor non est et tibi, Galle, pudor.

M3_28
Auriculam Mario graviter miraris olere.
Tu facis hoc : garris, Nestor, in auriculam.

M3_29
Has cum gemina compede dedicat catenas,
Saturne, tibi Zoilus, anulos priores.

M3_30
Sportula nulla datur ; gratis conviva recumbis :
dic mihi, quid Romae, Gargiliane, facis ?
Unde tibi togula est et fuscae pensio cellae ?
unde datur quadrans ? unde vir es Chiones ?
Cum ratione licet dicas te vivere summa,
quod vivis, nulla cum ratione facis.

M3_31
Sunt tibi, confiteor, diffusi jugera campi,
urbanique tenent praedia multa lares,
et servit dominae numerosus debitor arcae,
sustentatque tuas aurea massa dapes.
Fastidire tamen noli, Rufine, minores :
plus habuit Didymos, plus Philomelus habet.

M3_32
An possim vetulam quaeris, Matrinia : possum
et vetulam, sed tu mortua, non vetula es :
possum Hecubam, possum Niobam, Matrinia, sed si
nondum erit illa canis, nondum erit illa lapis.

M3_33
Ingenuam malo, sed si tamen illa negetur,
libertina mihi proxuma condicio est.
Extremo est ancilla loco : sed vincet utramque,
si facie nobis haec erit ingenua.

M3_34
Digna tuo cur sis indignaque nomine, dicam.

2 Frigida es et nigra es : non es et es Chione.

M3_35 v.1 Artis Phidiacae toreuma clarum
2 pisces aspicis : adde aquam, natabunt.

M3_36 v.1 Quod novus et nuper factus tibi praestat amicus,
2 hoc praestare jubes me, Fabiane, tibi :
3 horridus ut primo semper te mane salutem
4 per mediumque trahat me tua sella lutum,
5 lassus ut in thermas decuma vel serius hora
6 te sequar Agrippae, cum laver ipse Titi.
7 Hoc per triginta merui, Fabiane, Decembres,
8 ut sim tiro tuae semper amicitiae ?
9 Hoc merui, Fabiane, toga tritaque meaque,
10 ut nondum credas me meruisse rudem ?

M3_37 v.1 Irasci tantum felices nostis amici.
2 Non belle facitis, sed juvat hoc : facite.

M3_38 v.1 Quae te causa trahit vel quae fiducia Romam,
2 Sexte ? Quid aut speras aut petis inde ? refer.
3 "Causas" inquis "agam Cicerone disertior ipso
4 atque erit in triplici par mihi nemo foro."
5 Egit Atestinus causas et Civis - utrumque
6 noras - ; sed neutri pensio tota fuit.
7 "Si nihil hinc veniet, pangentur carmina nobis :
8 audieris, dices esse Maronis opus."
9 Insanis : omnes gelidis quicumque lacernis
10 sunt tibi, Nasones Vergiliosque vides.
11 "Atria magna colam."Vix tres aut quattuor ista
12 res aluit ; pallet cetera turba fame.
13 "Quid faciam ? Suade : nam certum est vivere Romae."
14 Si bonus es, casu vivere, Sexte, potes.

M3_39 v.1 Iliaco similem puerum, Faustine, ministro
2 lusca Lycoris amat. Quam bene lusca videt !

M3_40 v.1 Inserta phialae Mentoris manu ducta
2 lacerta vivit et timetur argentum.

M3_41 v.1 Mutua quod nobis ter quinquagena dedisti
2 ex opibus tantis, quas gravis arca premit,
3 esse tibi magnus, Telesine, videris amicus.
4 Tu magnus, quod das ? Immo ego, quod recipis.

M3_42 v.1 Lomento rugas uteri quod condere temptas,
2 Polla, tibi ventrem, non mihi labra linis.
3 Simpliciter pateat vitium fortasse pusillum :
4 quod tegitur, majus creditur esse malum.

M3_43 v.1 Mentiris juvenem tinctis, Laetine, capillis,
2 tam subito corvus, qui modo cycnus eras.
3 Non omnes fallis ; scit te Proserpina canum :
4 personam capiti detrahet illa tuo.

M3_44 v.1 Occurrit tibi nemo quod libenter
2 quod, quacumque venis, fuga est et ingens

circa te, Ligurine, solitudo,
quid sit, scire cupis ? Nimis poeta es.
Hoc valde vitium periculosum est.
Non tigris catulis citata raptis,
non dipsas medio perusta sole,
nec sic scorpios inprobus timetur.
Nam tantos, rogo, quis ferat labores ?
Et stanti legis et legis sedenti,
currenti legis et legis cacanti.
In thermas fugio : sonas ad aurem.
Piscinam peto : non licet natare.
Ad cenam propero : tenes euntem.
Ad cenam venio : fugas edentem.
Lassus dormio : suscitas jacentem.
Vis, quantum facias mali, videre ?
Vir justus, probus, innocens timeris.

M3_45
Fugerit an Phoebus mensas cenamque Thyestae
ignoro : fugimus nos, Ligurine, tuam.
Illa quidem lauta est dapibusque instructa superbis,
sed nihil omnino te recitante placet.
Nolo mihi ponas rhombos mullumve bilibrem
nec volo boletos, ostrea nolo : tace.

M3_46
Exigis a nobis operam sine fine togatam :
non eo, libertum sed tibi mitto meum.
"Non est" inquis "idem."Multo plus esse probabo :
vix ego lecticam subsequar, ille feret.
In turbam incideris, cunctos umbone repellet :
invalidum est nobis ingenuumque latus.
Quidlibet in causa narraveris, ipse tacebo :
at tibi tergeminum mugiet ille sophos.
Lis erit, ingenti faciet convicia voce :
esse pudor vetuit fortia verba mihi.
"Ergo nihil nobis" inquis "praestabis amicus ?"
Quidquid libertus, Candide, non poterit.

M3_47
Capena grandi porta qua pluit gutta
Phrygiumque Matris Almo qua lavat ferrum,
Horatiorum qua viret sacer campus
et qua pusilli fervet Herculis fanum,
Faustine, plena Bassus ibat in reda,
omnis beati copias trahens ruris.
Illic videres frutice nobili caules
et utrumque porrum sessilesque lactucas
pigroque ventri non inutiles betas ;
illic coronam pinguibus gravem turdis
leporemque laesum Gallici canis dente
nondumque victa lacteum faba porcum ;
nec feriatus ibat ante carrucam,
sed tuta faeno cursor ova portabat.
Urbem petebat Bassus ? Immo rus ibat.

M3_48
Pauperis extruxit cellam, sed vendidit Olus
praedia : nunc cellam pauperis Olus habet.

M3_49
Veientana mihi misces, ubi Massica potas :

2 olfacere haec malo pocula quam bibere.

M3_50 v.1 Haec tibi, non alia, est ad cenam causa vocandi,
2 versiculos recites ut, Ligurine, tuos.
3 Deposui soleas, adfertur protinus ingens
4 inter lactucas oxygarumque liber :
5 alter perlegitur, dum fercula prima morantur :
6 tertius est, nec adhuc mensa secunda venit :
7 et quartum recitas et quintum denique librum.
8 Putidus est, totiens si mihi ponis aprum.
9 Quod si non scombris scelerata poemata donas,
10 cenabis solus jam, Ligurine, domi.

M3_51 v.1 Cum faciem laudo, cum miror crura manusque,
2 dicere, Galla, soles "Nuda placebo magis",
3 et semper vitas communia balnea nobis.
4 Numquid, Galla, times ne tibi non placeam ?

M3_52 v.1 Empta domus fuerat tibi, Tongiliane, ducentis :
2 abstulit hanc nimium casus in urbe frequens.
3 Conlatum est deciens. Rogo, non potes ipse videri
4 incendisse tuam, Tongiliane, domum ?

M3_53 v.1 Et voltu poteram tuo carere
2 et collo manibusque cruribusque
3 et mammis natibusque clunibusque,
4 et, ne singula persequi laborem,
5 tota te poteram, Chloe, carere.

M3_54 v.1 Cum dare non possim quod poscis, Galla, rogantem,
2 multo simplicius, Galla, negare potes.

M3_55 v.1 Quod, quacumque venis, Cosmum migrare putamus
2 et fluere excusso cinnama fusa vitro,
3 nolo peregrinis placeas tibi, Gellia, nugis.
4 Scis, puto, posse meum sic bene olere canem.

M3_56 v.1 Sit cisterna mihi quam vinea malo Ravennae,
2 cum possim multo vendere pluris aquam.

M3_57 v.1 Callidus imposuit nuper mihi copo Ravennae :
2 cum peterem mixtum, vendidit ille merum.

M3_58 v.1 Baiana nostri villa, Basse, Faustini
2 non otiosis ordinata myrtetis
3 viduaque platano tonsilique buxeto
4 ingrata lati spatia detinet campi,
5 sed rure vero barbaroque laetatur.
6 Hic farta premitur angulo Ceres omni
7 et multa fragrat testa senibus autumnis ;
8 hic post Novembres imminente jam bruma
9 seras putator horridus refert uvas.
10 Truces in alta valle mugiunt tauri
11 vitulusque inermi fronte prurit in pugnam.
12 Vagatur omnis turba sordidae chortis,
13 argutus anser gemmeique pavones
14 nomenque debet quae rubentibus pinnis

15 et picta perdix Numidicaeque guttatae
16 et impiorum phasiana Colchorum ;
17 Rhodias superbi feminas premunt galli ;
18 sonantque turres plausibus columbarum,
19 gemit hinc palumbus, inde cereus turtur.
20 Avidi secuntur vilicae sinum porci
21 matremque plenam mollis agnus expectat.
22 Cingunt serenum lactei focum vernae
23 et larga festos lucet ad lares silva.
24 Non segnis albo pallet otio caupo,
25 nec perdit oleum lubricus palaestrita,
26 sed tendit avidis rete subdolum turdis
27 tremulave captum linea trahit piscem
28 aut inpeditam cassibus refert dammam.
29 Exercet hilares facilis hortus urbanus,
30 et paedagogo non jubente lascivi
31 parere gaudent vilico capillati,
32 et delicatus opere fruitur eunuchus.
33 Nec venit inanis rusticus salutator :
34 fert ille ceris cana cum suis mella
35 metamque lactis Sassinate de silva ;
36 somniculosos ille porrigit glires,
37 hic vagientem matris hispidae fetum,
38 alius coactos non amare capones ;
39 et dona matrum vimine offerunt texto
40 grandes proborum virgines colonorum.
41 Facto vocatur laetus opere vicinus ;
42 nec avara servat crastinas dapes mensa :
43 vescuntur omnes ebrioque non novit
44 satur minister invidere convivae.
45 At tu sub urbe possides famem mundam
46 et turre ab alta prospicis meras laurus,
47 furem Priapo non timente securus ;
48 et vinitorem farre pascis urbano
49 pictamque portas otiosus ad villam
50 holus, ova, pullos, poma, caseum, mustum.
51 Rus hoc vocari debet, an domus longe ?

M3_59 v.1 Sutor Cerdo dedit tibi, culta Bononia, munus,
2 fullo dedit Mutinae : nunc ubi copo dabit ?

M3_60 v.1 Cum vocer ad cenam non jam venalis ut ante,
2 cur mihi non eadem quae tibi cena datur ?
3 Ostrea tu sumis stagno saturata Lucrino,
4 sugitur inciso mitulus ore mihi ;
5 sunt tibi boleti, fungos ego sumo suillos ;
6 res tibi cum rhombo est, at mihi cum sparulo.
7 Aureus inmodicis turtur te clunibus implet,
8 ponitur in cavea mortua pica mihi.
9 Cur sine te ceno cum tecum, Pontice, cenem ?
10 Sportula quod non est prosit : edamus idem.

M3_61 v.1 Esse nihil dicis quidquid petis, inprobe Cinna :
2 si nil, Cinna, petis, nil tibi, Cinna, nego.

M3_62 v.1 Centenis quod emis pueros et saepe ducenis,
2 quod sub rege Numa condita vina bibis,

quod constat decies tibi non spatiosa supellex,
libra quod argenti milia quinque rapit,
aurea quod fundi pretio carruca paratur,
quod pluris mula est quam domus empta tibi :
haec animo credis magno te, Quinte, parare ?
Falleris : haec animus, Quinte, pusillus emit.

M3_63

Cotile, bellus homo es : dicunt hoc, Cotile, multi.
Audio : sed quid sit, dic mihi, bellus homo ?
"Bellus homo est, flexos qui digerit ordine crines,
balsama qui semper, cinnama semper olet ;
cantica qui Nili, qui Gaditana susurrat,
qui movet in varios bracchia volsa modos ;
inter femineas tota qui luce cathedras
desidet atque aliqua semper in aure sonat ;
qui legit hinc illinc missas scribitque tabellas ;
pallia vicini qui refugit cubiti ;
qui scit quam quis amet, qui per convivia currit,
Hirpini veteres qui bene novit avos."
Quid narras ? hoc est, hoc est homo, Cotile, bellus ?
Res pertricosa est, Cotile, bellus homo.

M3_64

Sirenas hilarem navigantium poenam
blandasque mortes gaudiumque crudele,
quas nemo quondam deserebat auditas,
fallax Ulixes dicitur reliquisse.
Non miror : illud, Cassiane, mirarer,
si fabulantem Canium reliquisset.

M3_65

Quod spirat tenera malum mordente puella,
quod de Corycio quae venit aura croco ;
vinea quod primis cum floret cana racemis,
gramina quod redolent, quae modo carpsit ovis ;
quod myrtus, quod messor Arabs, quod sucina trita,
pallidus Eoo ture quod ignis olet ;
gleba quod aestivo leviter cum spargitur imbre,
quod madidas nardo passa corona comas :
hoc tua, saeve puer Diadumene, basia fragrant.
Quid si tota dares illa sine invidia ?

M3_66

Par scelus admisit Phariis Antonius armis :
abscidit voltus ensis uterque sacros.
Illud, laurigeros ageres cum laeta triumphos,
hoc tibi, Roma, caput, cum loquereris, erat.
Antoni tamen est pejor quam causa Pothini :
hic facinus domino praestitit, ille sibi.

M3_67

Cessatis, pueri, nihilque nostis,
Vaterno Rasinaque pigriores,
quorum per vada tarda navigantes
lentos tinguitis ad celeuma remos.
Jam prono Phaetonte sudat Aethon
exarsitque dies et hora lassos
interjungit equos meridiana :
at vos tam placidas vagi per undas
tuta luditis otium carina.
Non nautas puto vos, sed Argonautas.

M3_68 v.1 Huc est usque tibi scriptus, matrona, libellus.
2 Cui sint scripta rogas interiora ? Mihi.
3 Gymnasium, thermas, stadium est hac parte : recede.
4 Exuimur : nudos parce videre viros.
5 Hinc jam deposito post vina rosasque pudore,
6 quid dicat nescit saucia Terpsichore :
7 schemate nec dubio, sed aperte nominat illam
8 quam recipit sexto mense superba Venus,
9 custodem medio statuit quam vilicus horto,
10 opposita spectat quam proba virgo manu.
11 Si bene te novi, longum jam lassa libellum
12 ponebas, totum nunc studiosa leges.

M3_69 v.1 Omnia quod scribis castis epigrammata verbis
2 inque tuis nulla est mentula carminibus,
3 admiror, laudo ; nihil est te sanctius uno :
4 at mea luxuria pagina nulla vacat.
5 Haec igitur nequam juvenes facilesque puellae,
6 haec senior, sed quem torquet amica, legat :
7 at tua, Cosconi, venerandaque sanctaque verba
8 a pueris debent virginibusque legi.

M3_70 v.1 Moechus es Aufidiae, qui vir, Scaevine, fuisti ;
2 rivalis fuerat qui tuus, ille vir est.
3 Cur aliena placet tibi, quae tua non placet, uxor ?
4 Numquid securus non potes arrigere ?

M3_71 v.1 Mentula cum doleat puero, tibi, Naevole, culus,
2 non sum divinus, sed scio quid facias.

M3_72 v.1 Vis futui nec vis mecum, Saufeia, lavari :
2 nescio quod magnum suspicor esse nefas.
3 Aut tibi pannosae dependent pectore mammae
4 aut sulcos uteri prodere nuda times
5 aut infinito lacerum patet inguen hiatu
6 aut aliquid cunni prominet ore tui.
7 Sed nihil est horum, credo, pulcherrima nuda es.
8 Si verum est, vitium pejus habes : fatua es.

M3_73 v.1 Dormis cum pueris mutuniatis,
2 et non stat tibi, Phoebe, quod stat illis.
3 Quid vis me, rogo, Galle, suspicari ?
4 Mollem credere te virum volebam,
5 sed rumor negat esse te cinaedum.

M3_74 v.1 Psilothro faciem levas et dropace calvam :
2 numquid tonsorem, Gargiliane, times ?
3 Quid facient ungues ? Nam certe non potes illos
4 resina Veneto nec resecare luto.
5 Desine, si pudor est, miseram traducere calvam :
6 hoc fieri cunno, Gargiliane, solet.

M3_75 v.1 Stare, Luperce, tibi jam pridem mentula desit,
2 luctaris demens tu tamen arrigere.
3 Sed nihil erucae faciunt bulbique salaces,
4 inproba nec prosunt jam satureia tibi.

Coepisti puras opibus corrumpere buccas :
sic quoque non vivit sollicitata Venus.
Mirari satis hoc quisquam vel credere possit,
quod non stat, magno stare, Luperce, tibi ?

M3_76
Arrigis ad vetulas, fastidis, Basse, puellas,
nec formonsa tibi, sed moritura placet.
Hic, rogo, non furor est, non haec est mentula demens ?
Cum possis Hecaben, non potes Andromachen !

M3_77
Nec mullus nec te delectat, Baetice, turdus,
nec lepus est umquam nec tibi gratus aper ;
nec te liba juvant nec sectae quadra placentae,
nec Libye mittit nec tibi Phasis aves :
capparin et putri cepas allece natantis
et pulpam dubio de petasone voras,
teque juvant gerres et pelle melandrya cana ;
resinata bibis vina, Falerna fugis.
Nescio quod stomachi vitium secretius esse
suspicor : ut quid enim, Baetice, saprophagis ?

M3_78
Minxisti currente semel, Pauline, carina.
Meiere vis iterum ? Jam Palinurus eris.

M3_79
Rem peragit nullam Sertorius, inchoat omnes :
hunc ego, cum futuit, non puto perficere.

M3_80
De nullo quereris, nulli maledicis, Apici :
rumor ait linguae te tamen esse malae.

M3_81
Quid cum femineo tibi, Baetice galle, barathro ?
Haec debet medios lambere lingua viros.
Abscisa est quare Samia tibi mentula testa,
si tibi tam gratus, Baetice, cunnus erat ?
Castrandum caput est : nam sis licet inguine gallus,
sacra tamen Cybeles decipis : ore vir es.

M3_82
Conviva quisquis Zoili potest esse,
Summemmianas cenet inter uxores
curtaque Ledae sobrius bibat testa :
hoc esse levius puriusque contendo.
Jacet occupato galbinatus in lecto
cubitisque trudit hinc et inde convivas
effultus ostro Sericisque pulvillis.
Stat exoletus suggeritque ructanti
pinnas rubentes cuspidesque lentisci,
et aestuanti tenue ventilat frigus
supina prasino concubina flabello,
fugatque muscas myrtea puer virga.
Percurrit agili corpus arte tractatrix
manumque doctam spargit omnibus membris ;
digiti crepantis signa novit eunuchus
et delicatae sciscitator urinae
domini bibentis ebrium regit penem.
At ipse retro flexus ad pedum turbam
inter catellas anserum exta lambentis
partitur apri glandulas palaestritis

et concubino turturum natis donat ;
Ligurumque nobis saxa cum ministrentur
vel cocta fumis musta Massilitanis,
Opimianum morionibus nectar
crystallinisque murrinisque propinat ;
et Cosmianis ipse fusus ampullis
non erubescit murice aureo nobis
dividere moechae pauperis capillare.
Septunce multo deinde perditus stertit :
non accubamus et silentium rhonchis
praestare jussi nutibus propinamus.
Hoc Malchionis patimur inprobi fastus,
nec vindicari, Rufe, possumus : fellat.

M3_83
Ut faciam breviora mones epigrammata, Corde.
"Fac mihi quod Chione" : non potui brevius.

M3_84
Quid narrat tua moecha ? Non puellam
dixi, Gongylion. Quid ergo ? Linguam.

M3_85
Quis tibi persuasit naris abscidere moecho ?
non hac peccatum est parte, marite, tibi.
Stulte, quid egisti ? Nihil hic tibi perdidit uxor,
cum sit salva tui mentula Deiphobi.

M3_86
Ne legeres partem lascivi, casta, libelli,
praedixi et monui : tu tamen, ecce, legis.
Sed si Panniculum spectas et, casta, Latinum,
(non sunt haec mimis inprobiora,) lege.

M3_87
Narrat te rumor, Chione, numquam esse fututam
atque nihil cunno purius esse tuo.
Tecta tamen non hac, qua debes, parte lavaris :
si pudor est, transfer subligar in faciem.

M3_88
Sunt gemini fratres, diversa sed inguina lingunt :
dicite, dissimiles sunt magis an similes ?

M3_89
Utere lactucis et mollibus utere malvis :
nam faciem durum, Phoebe, cacantis habes.

M3_90
Volt, non volt dare Galla mihi ; nec dicere possum,
quod volt et non volt, quid sibi Galla velit.

M3_91
Cum peteret patriae missicius arva Ravennae,
semiviro Cybeles cum grege junxit iter.
Huic comes haerebat domini fugitivus Achillas
insignis forma nequitiaque puer.
Hoc steriles sensere viri : qua parte cubaret
quaerunt. Sed tacitos sensit et ille dolos :
mentitur, credunt. Somni post vina petuntur :
continuo ferrum noxia turba rapit
exciduntque senem spondae qui parte jacebat ;
namque puer pluteo vindice tutus erat.
Subpositam quondam fama est pro virgine cervam,
at nunc pro cervo mentula subposita est.

M3_92
Ut patiar moechum rogat uxor, Galle, sed unum.
Huic ego non oculos eruo, Galle, duos ?

M3_93
Cum tibi trecenti consules, Vetustilla,
et tres capilli quattuorque sint dentes,
pectus cicadae, crus colorque formicae ;
rugosiorem cum geras stola frontem
et araneorum cassibus pares mammas ;
cum conparata rictibus tuis ora
Niliacus habeat corcodilus angusta,
meliusque ranae garriant Ravennates,
et Atrianus dulcius culix cantet,
videasque quantum noctuae vident mane,
et illud oleas quod viri capellarum,
et anatis habeas orthopygium macrae,
senemque Cynicum vincat osseus cunnus ;
cum te lucerna balneator extincta
admittat inter bustuarias moechas ;
cum bruma mensem sit tibi per Augustum
regelare nec te pestilentia possit :
audes ducentas nuptuire post mortes
virumque demens cineribus tuis quaeris
prurire. Quid si Sattiae velit saxum ?
Quis conjugem te, quis vocabit uxorem,
Philomelus aviam quam vocaverat nuper ?
Quod si cadaver exiges tuum scalpi,
sternatur Acori de triclinio lectus,
halassionem qui tuum decet solus,
tustorque taedas praeferat novae nuptae :
intrare in istum sola fax potest cunnum.

M3_94
Esse negas coctum leporem poscisque flagella.
Mavis, Rufe, cocum scindere quam leporem.

M3_95
Numquam dicis have sed reddis, Naevole, semper,
quod prior et corvus dicere saepe solet.
Cur hoc expectas a me, rogo, Naevole, dicas :
nam, puto, nec melior, Naevole, nec prior es.
Praemia laudato tribuit mihi Caesar uterque
natorumque dedit jura paterna trium.
Ore legor multo notumque per oppida nomen
non expectato dat mihi fama rogo.
Est et in hoc aliquid : vidit me Roma tribunum
et sedeo qua te suscitat Oceanus.
Quot mihi Caesareo facti sunt munere cives,
nec famulos totidem suspicor esse tibi.
Sed pedicaris, sed pulchre, Naevole, ceves.
Jam jam tu prior es, Naevole, vincis : have.

M3_96
Lingis, non futuis meam puellam
et garris quasi moechus et fututor.
Si te prendero, Gargili, tacebis.

M3_97
Ne legat hunc Chione, mando tibi, Rufe, libellum :
carmine laesa meo est, laedere et illa potest.

M3_98
Sit culus tibi quam macer, requiris ?

Pedicare potes, Sabelle, culo.

M3_99
Irasci nostro non debes, Cerdo, libello :
ars tua, non vita, est carmine laesa meo.
Innocuos permitte sales. Cur ludere nobis
non liceat, licuit si jugulare tibi ?

M3_100
Cursorem sexta tibi, Rufe, remisimus hora
carmina quem madidum nostra tulisse reor :
imbribus inmodicis caelum nam forte ruebat.
Non aliter mitti debuit iste liber.

M4_1
Caesaris alma dies et luce sacratior illa
conscia Dictaeum qua tulit Ida Jovem,
longa, precor, Pylioque veni numerosior aevo
semper et hoc voltu vel meliore nite.
Hic colat Albano Tritonida multus in auro
perque manus tantas plurima quercus eat ;
hic colat ingenti redeuntia saecula lustro
et quae Romuleus sacra Tarentos habet.
Magna quidem, superi, petimus, sed debita terris :
pro tanto quae sunt inproba vota deo ?

M4_2
Spectabat modo solus inter omnes
nigris munus Horatius lacernis,
cum plebs et minor ordo maximusque
sancto cum duce candidus sederet.
Toto nix cecidit repente caelo :
albis spectat Horatius lacernis.

M4_3
Aspice quam densum tacitarum vellus aquarum
defluat in voltus Caesaris inque sinus.
Indulget tamen ille Jovi, nec vertice moto
concretas pigro frigore ridet aquas,
sidus Hyperborei solitus lassare Bootae
et madidis Helicen dissimulare comis.
Quis siccis lascivit aquis et ab aethere ludit ?
Suspicor has pueri Caesaris esse nives.

M4_4
Quod siccae redolet palus lacunae,
crudarum nebulae quod Albularum,
piscinae vetus aura quod marinae,
quod pressa piger hircus in capella,
lassi vardaicus quod evocati,
quod bis murice vellus inquinatum,
quod jejunia sabbatariarum,
maestorum quod anhelitus reorum,
quod spurcae moriens lucerna Ledae,
quod ceromata faece de Sabina,
quod volpis fuga, vipera cubile,
mallem quam quod oles olere, Bassa.

M4_5 v.1 Vir bonus et pauper linguaque et pectore verus,
2 quid tibi vis urbem qui, Fabiane, petis ?
3 qui nec leno potes nec comissator haberi,
4 nec pavidos tristi voce citare reos,
5 nec potes uxores cari corrumpere amici,
6 nec potes algentes arrigere ad vetulas,
7 vendere nec vanos circa Palatia fumos,
8 plaudere nec Cano, plaudere nec Glaphyro :
9 unde miser vives ? - Homo certus, fidus amicus." -
10 Hoc nihil est : numquam sic Philomelus eris.

M4_6 v.1 Credi virgine castior pudica
2 et frontis tenerae cupis videri,
3 cum sis inprobior, Malisiane,
4 quam qui compositos metro Tibulli
5 in Stellae recitat domo libellos.

M4_7 v.1 Cur, here quod dederas, hodie, puer Hylle, negasti,
2 durus tam subito qui modo mitis eras ?
3 Sed jam causaris barbamque annosque pilosque.
4 O nox quam longa es quae facis una senem !
5 Quid nos derides ? Here qui puer, Hylle, fuisti,
6 dic nobis, hodie qua ratione vir es ?

M4_8 v.1 Prima salutantes atque altera conterit hora,
2 exercet raucos tertia causidicos,
3 in quintam varios extendit Roma labores,
4 sexta quies lassis, septima finis erit,
5 sufficit in nonam nitidis octava palaestris,
6 imperat extructos frangere nona toros :
7 hora libellorum decuma est, Eupheme, meorum,
8 temperat ambrosias cum tua cura dapes
9 et bonus aetherio laxatur nectare Caesar
10 ingentique tenet pocula parca manu.
11 Tunc admitte jocos : gressu timet ire licenti
12 ad matutinum nostra Thalia Jovem.

M4_9 v.1 Sotae filia clinici, Labulla,
2 deserto sequeris Clytum marito,
3 et donas et amas : Echeis Asotos.

M4_10 v.1 Dum novus est nec adhuc rasa mihi fronte libellus,
2 pagina dum tangi non bene sicca timet,
3 i, puer, et caro perfer leve munus amico
4 qui meruit nugas primus habere meas.
5 Curre, sed instructus : comitetur Punica librum
6 spongea : muneribus convenit illa meis.
7 Non possunt nostros multae, Faustine, liturae
8 emendare jocos : una litura potest.

M4_11 v.1 Dum nimium vano tumefactus nomine gaudes
2 et Saturninum te, miser, esse pudet,
3 impia Parrhasia movisti bella sub ursa,
4 qualia qui Phariae conjugis arma tulit.
5 Excideratne adeo fatum tibi nominis hujus,
6 obruit Actiaci quod gravis ira freti ?
7 An tibi promisit Rhenus quod non dedit illi

Nilus, et Arctois plus licuisset aquis ?
Ille etiam nostris Antonius occidit armis,
qui tibi conlatus, perfide, Caesar erat.

M4_12
Nulli, Thai, negas ; sed si te non pudet istud,
hoc saltem pudeat, Thai, negare nihil.

M4_13
Claudia, Rufe, meo nubit Peregrina Pudenti :
macte esto taedis, o Hymenaee, tuis.
Tam bene rara suo miscentur cinnama nardo,
Massica Theseis tam bene vina favis ;
nec melius teneris junguntur vitibus ulmi,
nec plus lotos aquas, litora myrtus amat.
Candida perpetuo reside, Concordia, lecto,
tamque pari semper sit Venus aequa jugo :
diligat illa senem quondam, sed et ipsa marito
tum quoque, cum fuerit, non videatur anus.

M4_14
Sili, Castalidum decus sororum,
qui perjuria barbari furoris
ingenti premis ore perfidosque
astus Hannibalis levisque Poenos
magnis cedere cogis Africanis :
paulum seposita severitate,
dum blanda vagus alea December
incertis sonat hinc et hinc fritillis
et ludit tropa nequiore talo,
nostris otia commoda Camenis,
nec torva lege fronte, sed remissa
lascivis madidos jocis libellos.
Sic forsan tener ausus est Catullus
magno mittere Passerem Maroni.

M4_15
Mille tibi nummos hesterna luce roganti
in sex aut septem, Caeciliane, dies
"Non habeo" dixi : sed tu, causatus amici
adventum, lancem paucaque vasa rogas.
Stultus es ? An stultum me credis, amice ? negavi
mille tibi nummos, milia quinque dabo ?

M4_16
Privignum non esse tuae te, Galle, novercae
rumor erat, conjunx dum fuit illa patris.
Non tamen hoc poterat vivo genitore probari :
jam nusquam pater est, Galle, noverca domi est.
Magnus ab infernis revocetur Tullius umbris
et te defendat Regulus ipse licet,
non potes absolvi : nam quae non desinit esse
post patrem, numquam, Galle, noverca fuit.

M4_17
Facere in Lyciscam, Paule, me jubes versus,
quibus illa lectis rubeat et sit irata.
O Paule, malus es : irrumare vis solus.

M4_18
Qua vicina pluit Vipsanis porta columnis
et madet adsiduo lubricus imbre lapis,
in jugulum pueri, qui roscida tecta subibat,
decidit hiberno praegravis unda gelu :

5 cumque peregisset miseri crudelia fata,
6 tabuit in calido volnere mucro tener.
7 Quid non saeva sibi voluit Fortuna licere ?
8 Aut ubi non mors est, si jugulatis, aquae ?

M4_19 v.1 Hanc tibi Sequanicae pinguem textricis alumnam,
2 quae Lacedaemonium barbara nomen habet,
3 sordida, sed gelido non aspernanda Decembri
4 dona, peregrinam mittimus endromida : -
5 seu lentum ceroma teris tepidumque trigona
6 sive harpasta manu pulverulenta rapis,
7 plumea seu laxi partiris pondera follis
8 sive levem cursu vincere quaeris Athan -
9 ne madidos intret penetrabile frigus in artus
10 neve gravis subita te premat Iris aqua.
11 Ridebis ventos hoc munere tectus et imbris,
12 nec sic in Tyria sindone tutus eris.

M4_20 v.1 Dicit se vetulam, cum sit Caerellia pupa :
2 pupam se dicit Gellia, cum sit anus.
3 Ferre nec hanc possis, possis, Colline, nec illam :
4 altera ridicula est, altera putidula.

M4_21 v.1 Nullos esse deos, inane caelum
2 adfirmat Segius : probatque, quod se
3 factum, dum negat haec, videt beatum.

M4_22 v.1 Primos passa toros et adhuc placanda marito
2 merserat in nitidos se Cleopatra lacus,
3 dum fugit amplexus. Sed prodidit unda latentem ;
4 lucebat, totis cum tegeretur aquis :
5 condita sic puro numerantur lilia vitro,
6 sic prohibet tenuis gemma latere rosas.
7 Insilui mersusque vadis luctantia carpsi
8 basia : perspicuae plus vetuistis aquae.

M4_23 v.1 Dum tu lenta nimis diuque quaeris
2 quis primus tibi quisve sit secundus,
3 Graium quos epigramma conparavit,
4 palmam Callimachus, Thalia, de se
5 facundo dedit ipse Bruttiano.
6 Qui si Cecropio satur lepore
7 Romanae sale luserit Minervae,
8 ille me facias, precor, secundum.

M4_24 v.1 Omnes quas habuit, Fabiane, Lycoris amicas
2 extulit : uxori fiat amica meae.

M4_25 v.1 Aemula Baianis Altini litora villis
2 et Phaethontei conscia silva rogi,
3 quaeque Antenoreo Dryadum pulcherrima Fauno
4 nupsit ad Euganeos Sola puella lacus,
5 et tu Ledaeo felix Aquileia Timavo,
6 hic ubi septenas Cyllarus hausit aquas :
7 vos eritis nostrae requies portusque senectae,
8 si juris fuerint otia nostra sui.

M4_26
Quod te mane domi toto non vidimus anno,
vis dicam quantum, Postume, perdiderim ?
Tricenos, puto, bis, vicenos ter, puto, nummos.
Ignosces : togulam, Postume, pluris emo.

M4_27
Saepe meos laudare soles, Auguste, libellos.
Invidus ecce negat : num minus ergo soles ?
Quid quod honorato non sola voce dedisti
non alius poterat quae dare dona mihi ?
Ecce iterum nigros conrodit lividus ungues :
da, Caesar, tanto tu magis, ut doleat.

M4_28
Donasti tenero, Chloe, Luperco
Hispanas Tyriasque coccinasque,
et lotam tepido togam Galaeso,
Indos sardonychas, Scythas zmaragdos,
et centum dominos novae monetae :
et quidquid petit usque et usque donas.
Vae glabraria, vae tibi misella :
nudam te statuet tuus Lupercus.

M4_29
Obstat, care Pudens, nostris sua turba libellis
lectoremque frequens lassat et implet opus.
Rara juvant : primis sic major gratia pomis,
hibernae pretium sic meruere rosae ;
sic spoliatricem commendat fastus amicam
janua nec juvenem semper aperta tenet.
Saepius in libro numeratur Persius uno
quam levis in tota Marsus Amazonide.
Tu quoque de nostris releges quemcumque libellis,
esse puta solum : sic tibi pluris erit.

M4_30
Baiano procul a lacu, monemus,
piscator, fuge, ne nocens recedas.
Sacris piscibus hae natantur undae,
qui norunt dominum manumque lambunt
illam, qua nihil est in orbe majus.
Quid quod nomen habent et ad magistri
vocem quisque sui venit citatus ?
Hoc quondam Libys impius profundo,
dum praedam calamo tremente ducit,
raptis luminibus repente caecus
captum non potuit videre piscem,
et nunc sacrilegos perosus hamos
Baianos sedet ad lacus rogator.
At tu, dum potes, innocens recede
jactis simplicibus cibis in undas,
et pisces venerare delicatos.

M4_31
Quod cupis in nostris dicique legique libellis
et nonnullus honos creditur iste tibi,
ne valeam si non res est gratissima nobis
et volo te chartis inseruisse meis.
Sed tu nomen habes averso fonte sororum
inpositum, mater quod tibi dura dedit ;
quod nec Melpomene, quod nec Polyhymnia possit
nec pia cum Phoebo dicere Calliope.

Ergo aliquod gratum Musis tibi nomen adopta :
non semper belle dicitur "Hippodame".

M4_32

Et latet et lucet Phaethontide condita gutta,
ut videatur apis nectare clusa suo.
Dignum tantorum pretium tulit illa laborum :
credibile est ipsam sic voluisse mori.

M4_33

Plena laboratis habeas cum scrinia libris,
emittis quare, Sosibiane, nihil ?
"Edent heredes" inquis "mea carmina". Quando ?
Tempus erat jam te, Sosibiane, legi.

M4_34

Sordida cum tibi sit, verum tamen, Attale, dicit,
quisquis te niveam dicit habere togam.

M4_35

Frontibus adversis molles concurrere dammas
vidimus et fati sorte jacere pari.
Spectavere canes praedam, stupuitque superbus
venator cultro nil superesse suo.
Unde leves animi tanto caluere furore ?
Sic pugnant tauri, sic cecidere viri.

M4_36

Cana est barba tibi, nigra est coma : tinguere barbam
non potes (haec causa est) et potes, Ole, comam.

M4_37

Centum Coranus et ducenta Mancinus,
trecenta debet Titius, hoc bis Albinus,
decies Sabinus alterumque Serranus ;
ex insulis fundisque tricies soldum,
ex pecore redeunt ter ducena Parmensi" :
totis diebus, Afer, hoc mihi narras
et teneo melius ista quam meum nomen.
Numeres oportet aliquid, ut pati possim ;
cotidianam refice nauseam nummis :
audire gratis, Afer, ista non possum.

M4_38

Galla, nega : satiatur amor nisi gaudia torquent :
sed noli nimium, Galla, negare diu.

M4_39

Argenti genus omne conparasti,
et solus veteres Myronos artes,
solus Praxitelus manum Scopaeque,
solus Phidiaci toreuma caeli,
solus Mentoreos habes labores.
Nec desunt tibi vera Gratiana
nec quae Callaico linuntur auro
nec mensis anaglypta de paternis.
Argentum tamen inter omne miror
quare non habeas, Charine, purum.

M4_40

Atria Pisonum stabant cum stemmate toto
et docti Senecae ter numeranda domus,
praetulimus tantis solum te, Postume, regnis :
pauper eras et eques, sed mihi consul eras.
Tecum ter denas numeravi, Postume, brumas :
communis nobis lectus et unus erat.

7 Jam donare potes, jam perdere, plenus honorum,
8 largus opum : expecto, Postume, quid facias.
9 Nil facis et serum est alium mihi quaerere regem.
10 Hoc, Fortuna, placet ? "Postumus inposuit".

M4_41 v.1 Quid recitaturus circumdas vellera collo ?
2 Conveniunt nostris auribus ista magis.

M4_42 v.1 Si quis forte mihi possit praestare roganti,
2 audi, quem puerum, Flacce, rogare velim.
3 Niliacis primum puer hic nascatur in oris :
4 nequitias tellus scit dare nulla magis.
5 Sit nive candidior : namque in Mareotide fusca
6 pulchrior est quanto rarior iste color.
7 Lumina sideribus certent mollesque flagellent
8 colla comae : tortas non amo, Flacce, comas.
9 Frons brevis atque modus leviter sit naribus uncis,
10 Paestanis rubeant aemula labra rosis.
11 Saepe et nolentem cogat nolitque volentem ;
12 liberior domino saepe sit ille suo ;
13 et timeat pueros, excludat saepe puellas :
14 vir reliquis, uni sit puer ille mihi.
15 "Jam scio, nec fallis : nam me quoque judice verum est.
16 Talis erat" dices "noster Amazonicus".

M4_43 v.1 Non dixi, Coracine, te cinaedum :
2 non sum tam temerarius nec audax
3 nec mendacia qui loquar libenter.
4 Si dixi, Coracine, te cinaedum,
5 iratam mihi Pontiae lagonam,
6 iratum calicem mihi Metili :
7 juro per Syrios tibi tumores,
8 juro per Berecyntios furores.
9 Quid dixi tamen ? Hoc leve et pusillum,
10 quod notum est, quod et ipse non negabis :
11 dixi te, Coracine, cunnilingum.

M4_44 v.1 Hic est pampineis viridis modo Vesbius umbris,
2 presserat hic madidos nobilis uva lacus :
3 haec juga quam Nysae colles plus Bacchus amavit ;
4 hoc nuper Satyri monte dedere choros ;
5 haec Veneris sedes, Lacedaemone gratior illi ;
6 his locus Herculeo nomine clarus erat.
7 Cuncta jacent flammis et tristi mersa favilla :
8 nec superi vellent hoc licuisse sibi.

M4_45 v.1 Haec tibi pro nato plena dat laetus acerra,
2 Phoebe, Palatinus munera Parthenius,
3 ut, qui prima novo signat quinquennia lustro,
4 impleat innumeras Burrus Olympiadas.
5 Fac rata vota patris : sic te tua diligat arbor,
6 gaudeat et certa virginitate soror ;
7 perpetuo sic flore mices, sic denique non sint
8 tam longae Bromio quam tibi, Phoebe, comae.

M4_46 v.1 Saturnalia divitem Sabellum
2 fecerunt : merito tumet Sabellus,

nec quemquam putat esse praedicatque
inter causidicos beatiorem.
Hos fastus animosque dat Sabello
farris semodius fabaeque fresae,
et turis piperisque tres selibrae,
et Lucanica ventre cum Falisco,
et nigri Syra defruti lagona,
et ficus Libyca gelata testa
cum bulbis cocleisque caseoque.
Piceno quoque venit a cliente
parcae cistula non capax olivae
et crasso figuli polita caelo
septenaria synthesis Sagunti,
Hispanae luteum rotae toreuma,
et lato variata mappa clavo.
Saturnalia fructuosiora
annis non habuit decem Sabellus.

M4_47
Encaustus Phaethon tabula tibi pictus in hac est.
   Quid tibi vis, dipyrum qui Phaethonta facis ?

M4_48
Percidi gaudes, percisus, Papyle, ploras :
   cur, quae vis fieri, Papyle, facta doles ?
Paenitet obscenae pruriginis ? An magis illud
   fles, quod percidi, Papyle, desieris ?

M4_49
Nescit, crede mihi, quid sint epigrammata, Flacce,
   qui tantum lusus illa jocosque vocat.
Ille magis ludit qui scribit prandia saevi
   Tereos aut cenam, crude Thyesta, tuam,
aut puero liquidas aptantem Daedalon alas,
   pascentem Siculas aut Polyphemon ovis.
A nostris procul est omnis vesica libellis,
   Musa nec insano syrmate nostra tumet.
"Illa tamen laudant omnes, mirantur, adorant".
   Confiteor : laudant illa, sed ista legunt.

M4_50
Quid me, Thai, senem subinde dicis ?
Nemo est, Thai, senex ad irrumandum.

M4_51
Cum tibi non essent sex milia, Caeciliane,
   ingenti late vectus es hexaphoro :
postquam bis decies tribuit dea caeca sinumque
   ruperunt nummi, factus es, ecce, pedes.
Quid tibi pro meritis et tantis laudibus optem ?
   Di reddant sellam, Caeciliane, tibi.

M4_52
Gestari junctis nisi desinis, Hedyle, capris,
   qui modo ficus eras, jam caprificus eris.

M4_53
Hunc, quem saepe vides intra penetralia nostrae
   Pallados et templi limina, Cosme, novi
cum baculo peraque senem, cui cana putrisque
   stat coma et in pectus sordida barba cadit,
cerea quem nudi tegit uxor abolla grabati,
   cui dat latratos obvia turba cibos,
esse putas Cynicum deceptus imagine ficta :

non est hic Cynicus, Cosme : quid ergo ? Canis.

M4_54
O cui Tarpeias licuit contingere quercus
et meritas prima cingere fronde comas,
si sapis, utaris totis, Colline, diebus
extremumque tibi semper adesse putes.
Lanificas nulli tres exorare puellas
contigit : observant quem statuere diem.
Divitior Crispo, Thrasea constantior ipso,
lautior et nitido sis Meliore licet :
nil adicit penso Lachesis, fusosque sororum
explicat et semper de tribus una secat.

M4_55
Luci, gloria temporum tuorum,
qui Caium veterem Tagumque nostrum
Arpis cedere non sinis disertis,
Argivas generatus inter urbes
Thebas carmine cantet aut Mycenas,
aut claram Rhodon aut libidinosae
Ledaeas Lacedaemonos palaestras :
nos Celtis genitos et ex Hiberis
nostrae nomina duriora terrae
grato non pudeat referre versu :
saevo Bilbilin optimam metallo,
quae vincit Chalybasque Noricosque,
et ferro Plateam suo sonantem,
quam fluctu tenui, sed inquieto
armorum Salo temperator ambit,
Tutelamque chorosque Rixamarum,
et convivia festa Carduarum,
et textis Peterin rosis rubentem,
atque antiqua patrum theatra Rigas,
et certos jaculo levi Silaos,
Turgontique lacus Turasiaeque,
et parva vada pura Tuetonissae,
et sanctum Buradonis ilicetum,
per quod vel piger ambulat viator,
et quae fortibus excolit juvencis
curvae Manlius arva Vativescae.
Haec tam rustica, delicate lector,
rides nomina ? Rideas licebit,
haec tam rustica malo quam Butuntos.

M4_56
Munera quod senibus viduisque ingentia mittis,
vis te munificum, Gargiliane, vocem ?
Sordidius nihil est, nihil est te spurcius uno,
qui potes insidias dona vocare tuas :
sic avidis fallax indulget piscibus hamus,
callida sic stultas decipit esca feras.
Quid sit largiri, quid sit donare docebo,
si nescis : dona, Gargiliane, mihi.

M4_57
Dum nos blanda tenent lascivi stagna Lucrini
et quae pumiceis fontibus antra calent,
tu colis Argei regnum, Faustine, coloni,
quo te bis decimus ducit ab urbe lapis.
Horrida sed fervent Nemeaei pectora monstri,

6 nec satis est Baias igne calere suo.
7 Ergo sacri fontes et litora grata valete,
8 Nympharum pariter Nereidumque domus.
9 Herculeos colles gelida vos vincite bruma,
10 nunc Tiburtinis cedite frigoribus.

M4_58 v.1 In tenebris luges amissum, Galla, maritum :
2 nam plorare pudet te, puto, Galla, virum.

M4_59 v.1 Flentibus Heliadum ramis dum vipera repit,
2 fluxit in obstantem sucina gemma feram :
3 quae dum miratur pingui se rore teneri,
4 concreto riguit vincta repente gelu.
5 Ne tibi regali placeas, Cleopatra, sepulcro,
6 vipera si tumulo nobiliore jacet.

M4_60 v.1 Ardea solstitio Castranaque rura petantur
2 quique Cleonaeo sidere fervet ager,
3 cum Tiburtinas damnet Curiatius auras
4 inter laudatas ad Styga missus aquas.
5 Nullo fata loco possis excludere : cum mors
6 venerit, in medio Tibure Sardinia est.

M4_61 v.1 Donasse amicum tibi ducenta, Mancine,
2 nuper superbo laetus ore jactasti.
3 Quartus dies est, in schola poetarum
4 dum fabulamur, milibus decem dixti
5 emptas lacernas munus esse Pompullae,
6 sardonycha verum lineisque ter cinctum
7 duasque similes fluctibus maris gemmas
8 dedisse Bassam Caeliamque jurasti.
9 Here de theatro, Pollione cantante,
10 cum subito abires, dum fugis, loquebaris,
11 hereditatis tibi trecenta venisse,
12 et mane centum, et post meridie centum.
13 Quid tibi sodales fecimus mali tantum ?
14 Miserere jam, crudelis, et sile tandem ;
15 aut, si tacere lingua non potest ista,
16 aliquando narra quod velimus audire.

M4_62 v.1 Tibur in Herculeum migravit nigra Lycoris,
2 omnia dum fieri candida credit ibi.

M4_63 v.1 Dum petit a Baulis mater Caerellia Baias,
2 occidit insani crimine mersa freti.
3 Gloria quanta perit vobis ! Haec monstra Neroni
4 nec jussae quondam praestiteratis, aquae.

M4_64 v.1 Juli jugera pauca Martialis
2 hortis Hesperidum beatiora
3 longo Janiculi jugo recumbunt :
4 lati collibus imminent recessus,
5 et planus modico tumore vertex
6 caelo perfruitur sereniore,
7 et curvas nebula tegente valles
8 solus luce nitet peculiari :
9 puris leniter admoventur astris

celsae culmina delicata villae.
Hinc septem dominos videre montis
et totam licet aestimare Romam,
Albanos quoque Tusculosque colles
et quodcumque jacet sub urbe frigus,
Fidenas veteres brevesque Rubras,
et quod virgineo cruore gaudet
Annae pomiferum nemus Perennae.
Illinc Flaminiae Salariaeque
gestator patet essedo tacente,
ne blando rota sit molesta somno,
quem nec rumpere nauticum celeuma
nec clamor valet helciariorum,
cum sit tam prope Mulvius sacrumque
lapsae per Tiberim volent carinae.
Hoc rus, seu potius domus vocanda est,
commendat dominus : tuam putabis,
tam non invida tamque liberalis,
tam comi patet hospitalitate :
credas Alcinoi pios Penates
aut facti modo divitis Molorchi.
Vos nunc omnia parva qui putatis,
centeno gelidum ligone Tibur
vel Praeneste domate pendulamque
uni dedite Setiam colono,
dum me judice praeferantur istis
Juli jugera pauca Martialis.

M4_65
Oculo Philaenis semper altero plorat.
Quo fiat istud quaeritis modo ? Lusca est.

M4_66
Egisti vitam semper, Line, municipalem,
qua nihil omnino vilius esse potest.
Idibus et raris togula est excussa Kalendis,
duxit et aestates synthesis una decem.
Saltus aprum, campus leporem tibi misit inemptum,
silva gravis turdos exagitata dedit,
captus flumineo venit de gurgite piscis,
vina ruber fudit non peregrina cadus.
Nec tener Argolica missus de gente minister,
sed stetit inculti rustica turba foci.
Vilica vel duri conpressa est nupta coloni,
incaluit quotiens saucia vena mero.
Nec nocuit tectis ignis nec Sirius agris,
nec mersa est pelago nec fuit ulla ratis.
Subposita est blando numquam tibi tessera talo,
alea sed parcae sola fuere nuces.
Dic ubi sit decies, mater quod avara reliquit.
Nusquam est : fecisti rem, Line, difficilem.

M4_67
Praetorem pauper centum sestertia Gaurus
orabat cana notus amicitia,
dicebatque suis haec tantum desse trecentis,
ut posset domino plaudere justus eques.
Praetor ait : "Scis me Scorpo Thalloque daturum,
atque utinam centum milia sola darem."
Ah ! Pudet ingratae, pudet ah ! Male divitis arcae.

8 Quod non das equiti, vis dare, praetor, equo ?

M4_68 v.1 Invitas centum quadrantibus et bene cenas.
2 Ut cenem invitor, Sexte, an ut invideam ?

M4_69 v.1 Tu Setina quidem semper vel Massica ponis,
2 Papyle, sed rumor tam bona vina negat :
3 diceris hac factus caelebs quater esse lagona.
4 Nec puto nec credo, Papyle, nec sitio.

M4_70 v.1 Nihil Ammiano praeter aridam restem
2 moriens reliquit ultimis pater ceris.
3 Fieri putaret posse quis, Marulline,
4 ut Ammianus mortuum patrem nollet ?

M4_71 v.1 Quaero diu totam, Safroni Rufe, per urbem,
2 si qua puella neget : nulla puella negat.
3 Tamquam fas non sit, tamquam sit turpe negare,
4 tamquam non liceat, nulla puella negat.
5 Casta igitur nulla est ? Sunt castae mille. Quid ergo
6 casta facit ? Non dat, non tamen illa negat.

M4_72 v.1 Exigis ut donem nostros tibi, Quinte, libellos.
2 Non habeo, sed habet bibliopola Tryphon.
3 "Aes dabo pro nugis et emam tua carmina sanus ?
4 Non, inquis, faciam tam fatue." Nec ego.

M4_73 v.1 Cum gravis extremas Vestinus duceret horas
2 et jam per Stygias esset iturus aquas,
3 ultima volventis oravit pensa sorores,
4 ut traherent parva stamina pulla mora,
5 jam sibi defunctus caris dum vivit amicis.
6 Moverunt tetricas tam pia vota deas.
7 Tunc largas partitus opes a luce recessit,
8 seque mori post hoc credidit ille senem.

M4_74 v.1 Aspicis inbelles temptent quam fortia dammae
2 proelia ? Tam timidus quanta sit ira feris ?
3 In mortem parvis concurrere frontibus ardent.
4 Vis, Caesar, dammis parcere ? Mitte canes.

M4_75 v.1 O felix animo, felix, Nigrina, marito,
2 atque inter Latias gloria prima nurus :
3 te patrios miscere juvat cum conjuge census,
4 gaudentem socio participique viro.
5 Arserit Euhadne flammis injecta mariti,
6 nec minor Alcestin fama sub astra ferat ;
7 tu melius. Certo meruisti pignore vitae
8 ut tibi non esset morte probandus amor.

M4_76 v.1 Milia misisti mihi sex bis sena petenti :
2 ut bis sena feram, bis duodena petam.

M4_77 v.1 Numquam divitias deos rogavi
2 contentus modicis meoque laetus :
3 paupertas, veniam dabis, recede.
4 Causa est quae subiti novique voti ?

5 Pendentem volo Zoilum videre.

M4_78 v.1 Condita cum tibi sit jam sexagensima messis
2 et facies multo splendeat alba pilo,
3 discurris tota vagus urbe, nec ulla cathedra est
4 cui non mane feras inrequietus Have ;
5 et sine te nulli fas est prodire tribuno,
6 nec caret officio consul uterque tuo ;
7 et sacro decies repetis Palatia clivo
8 Sigerosque meros Partheniosque sonas.
9 Haec faciant sane juvenes : deformius, Afer,
10 omnino nihil est ardalione sene.

M4_79 v.1 Hospes eras nostri semper, Matho, Tiburtini.
2 Hoc emis. Inposui : rus tibi vendo tuum.

M4_80 v.1 Declamas in febre, Maron : hanc esse phrenesin
2 si nescis, non es sanus, amice Maron.
3 Declamas aeger, declamas hemitritaeos :
4 si sudare aliter non potes, est ratio.
5 "Magna tamen res est". Erras ; cum viscera febris
6 exurit, res est magna tacere, Maron.

M4_81 v.1 Epigramma nostrum cum Fabulla legisset,
2 negare nullam quo queror puellarum,
3 semel rogata bisque terque neglexit
4 preces amantis. Jam, Fabulla, promitte :
5 negare jussi, pernegare non jussi.

M4_82 v.1 Hos quoque commenda Venuleio, Rufe, libellos,
2 inputet et nobis otia parva roga,
3 immemor et paulum curarum operumque suorum
4 non tetrica nugas exigat aure meas.
5 Sed nec post primum legat haec summumve trientem,
6 sed sua cum medius proelia Bacchus amat.
7 Si nimis est legisse duos, tibi charta plicetur
8 altera : divisum sic breve fiet opus.

M4_83 v.1 Securo nihil est te, Naevole, pejus ; eodem
2 sollicito nihil est, Naevole, te melius.
3 Securus nullum resalutas, despicis omnes,
4 nec quisquam liber nec tibi natus homo est :
5 sollicitus donas, dominum regemque salutas,
6 invitas. Esto, Naevole, sollicitus.

M4_84 v.1 Non est in populo nec urbe tota
2 a se Thaida qui probet fututam,
3 cum multi cupiant rogentque multi.
4 Tam casta est, rogo, Thais ? Immo fellat.

M4_85 v.1 Nos bibimus vitro, tu murra, Pontice. Quare ?
2 Prodat perspicuus ne duo vina calix.

M4_86 v.1 Si vis auribus Atticis probari,
2 exhortor moneoque te, libelle,
3 ut docto placeas Apollinari :
4 nil exactius eruditiusque est,

5 sed nec candidius benigniusque.
6 Si te pectore, si tenebit ore,
7 nec rhonchos metues maligniorum,
8 nec scombris tunicas dabis molestas :
9 si damnaverit, ad salariorum
10 curras scrinia protinus licebit,
11 inversa pueris arande charta.

M4_87 v.1 Infantem secum semper tua Bassa, Fabulle,
2 conlocat et lusus deliciasque vocat,
3 et, quo mireris magis, infantaria non est.
4 Ergo quid in causa est ? Pedere Bassa solet.

M4_88 v.1 Nulla remisisti parvo pro munere dona,
2 et jam Saturni quinque fuere dies.
3 Ergo nec argenti sex scripula Septiciani
4 missa nec a querulo mappa cliente fuit,
5 Antipolitani nec quae de sanguine thynni
6 testa rubet, nec quae cottana parva gerit,
7 nec rugosarum vimen breve Picenarum,
8 dicere te posses ut meminisse mei !
9 Decipies alios verbis voltuque benigno,
10 nam mihi jam notus dissimulator eris.

M4_89 v.1 Ohe, jam satis est, ohe, libelle,
2 jam pervenimus usque ad umbilicos.
3 Tu procedere adhuc et ire quaeris,
4 nec summa potes in schida teneri,
5 sic tamquam tibi res peracta non sit,
6 quae prima quoque pagina peracta est.
7 Jam lector queriturque deficitque,
8 jam librarius hoc et ipse dicit
9 "Ohe, jam satis est, ohe, libelle."

M5_1 v.1 Hoc tibi, Palladiae seu collibus uteris Albae,
2 Caesar, et hinc Triviam prospicis, inde Thetin,
3 seu tua veridicae discunt responsa sorores,
4 plana suburbani qua cubat unda freti,
5 seu placet Aeneae nutrix seu filia Solis
6 sive salutiferis candidus Anxur aquis,
7 mittimus, o rerum felix tutela salusque,
8 sospite quo gratum credimus esse Jovem.
9 Tu tantum accipias : ego te legisse putabo
10 et tumidus Galla credulitate fruar.

M5_2 v.1 Matronae puerique virginesque,
2 vobis pagina nostra dedicatur.
3 Tu, quem nequitiae procaciores
4 delectant nimius salesque nudi,
5 lascivos lege quattuor libellos :
6 quintus cum domino liber jocatur ;
7 quem Germanicus ore non rubenti
8 coram Cecropia legat puella.

M5_3

Accola jam nostrae Degis, Germanice, ripae,
   a famulis Histri qui tibi venit aquis,
laetus et attonitus viso modo praeside mundi,
   adfatus comites dicitur esse suos :
"Sors mea quam fratris melior, cui tam prope fas est
   cernere, tam longe quem colit ille deum".

M5_4

Fetere multo Myrtale solet vino,
sed fallat ut nos, folia devorat lauri
merumque cauta fronde, non aqua, miscet.
Hanc tu rubentem prominentibus venis
quotiens venire, Paule, videris contra,
dicas licebit "Myrtale bibit laurum."

M5_5

Sexte, Palatinae cultor facunde Minervae,
   ingenio frueris qui propiore dei
(nam tibi nascentes domini cognoscere curas
   et secreta ducis pectora nosse licet) :
sit locus et nostris aliqua tibi parte libellis,
   qua Pedo, qua Marsus quaque Catullus erit.
Ad Capitolini caelestia carmina belli
   grande cothurnati pone Maronis opus.

M5_6

Si non est grave nec nimis molestum,
Musae, Parthenium rogate vestrum :
sic te serior et beata quondam
salvo Caesare finiat senectus
et sis invidia favente felix,
sic Burrus cito sentiat parentem ;
admittas timidam brevemque chartam
intra limina sanctioris aulae.
Nosti tempora tu Jovis sereni,
cum fulget placido suoque voltu,
quo nil supplicibus solet negare.
Non est quod metuas preces iniquas :
numquam grandia nec molesta poscit
quae cedro decorata purpuraque
nigris pagina crevit umbilicis.
Nec porrexeris ista, sed teneto
sic tamquam nihil offeras agasque.
Si novi dominum novem sororum,
ultro purpureum petet libellum.

M5_7

Qualiter Assyrios renovant incendia nidos,
   una decem quotiens saecula vixit avis,
taliter exuta est veterem nova Roma senectam
   et sumpsit voltus praesidis ipsa sui.
Jam, precor, oblitus notae, Vulcane, querelae,
   parce : sumus Martis turba, sed et Veneris ;
parce, pater : sic Lemniacis lasciva catenis
   ignoscat conjunx et patienter amet.

M5_8

Edictum domini deique nostri,
quo subsellia certiora fiunt
et puros eques ordines recepit,
dum laudat modo Phasis in theatro,

Phasis purpureis rubens lacernis,
et jactat tumido superbus ore :
"Tandem commodius licet sedere,
nunc est reddita dignitas equestris ;
turba non premimur, nec inquinamur " :
haec et talia dum refert supinus,
illas purpureas et adrogantes
jussit surgere Leitus lacernas.

M5_9

Languebam : sed tu comitatus protinus ad me
venisti centum, Symmache, discipulis.
Centum me tetigere manus aquilone gelatae :
non habui febrem, Symmache, nunc habeo.

M5_10

Esse quid hoc dicam vivis quod fama negatur
et sua quod rarus tempora lector amat ?" -
Hi sunt invidiae nimirum, Regule, mores,
praeferat antiquos semper ut illa novis.
Sic veterem ingrati Pompei quaerimus umbram,
sic laudant Catuli vilia templa senes ;
Ennius est lectus salvo tibi, Roma, Marone,
et sua riserunt saecula Maeoniden ;
rara coronato plausere theatra Menandro ;
norat Nasonem sola Corinna suum.
Vos tamen o nostri ne festinate libelli ;
si post fata venit gloria, non propero.

M5_11

Sardonychas, zmaragdos, adamantas, iaspidas uno
versat in articulo Stella, Severe, meus.
Multas in digitis, plures in carmine gemmas
invenies : inde est haec, puto, culta manus.

M5_12

Quod nutantia fronte perticata
gestat pondera Masclion superbus,
aut grandis Ninus omnibus lacertis
septem quod pueros levat vel octo,
res non difficilis mihi videtur,
uno cum digito vel hoc vel illo
portet Stella meus decem puellas.

M5_13

Sum, fateor, semperque fui, Callistrate, pauper,
sed non obscurus nec male notus eques,
sed toto legor orbe frequens et dicitur "Hic est" ;
quodque cinis paucis, hoc mihi vita dedit.
At tua centenis incumbunt tecta columnis
et libertinas arca flagellat opes,
magnaque Niliacae servit tibi gleba Syenes,
tondet et innumeros Gallica Parma greges.
Hoc ego tuque sumus : sed quod sum non potes esse ;
tu quod es, e populo quilibet esse potest.

M5_14

Sedere primo solitus in gradu semper
tunc, cum liceret occupare, Nanneius
bis excitatus terque transtulit castra,
et inter ipsas paene tertius sellas
post Gaiumque Luciumque consedit.
Illinc cucullo prospicit caput tectus

7 oculoque ludos spectat indecens uno ;
8 et hinc miser dejectus in viam transit,
9 subsellioque semifultus extremo
10 et male receptus altero genu jactat
11 equiti sedere Leitoque se stare.

M5_15 v.1 Quintus nostrorum liber est, Auguste, jocorum
2 et queritur laesus carmine nemo meo ;
3 gaudet honorato sed multus nomine lector,
4 cui victura meo munere fama datur.
5 "Quid tamen haec prosunt quamvis venerantia multos ?"
6 Non prosit sane, me tamen ista juvant.

M5_16 v.1 Seria cum possim, quod delectantia malo
2 scribere, tu causa es, lector amice, mihi,
3 qui legis et tota cantas mea carmina Roma :
4 sed nescis quanti stet mihi talis amor.
5 Nam si falciferi defendere templa Tonantis
6 sollicitisque velim vendere verba reis,
7 plurimus Hispanas mittet mihi nauta metretas
8 et fiet vario sordidus aere sinus.
9 At nunc conviva est comissatorque libellus
10 et tantum gratis pagina nostra placet.
11 Sed non et veteres contenti laude fuerunt,
12 cum minimum vati munus Alexis erat.
13 "Belle" inquis "dixti : juvat et laudabimus usque."
14 Dissimulas ? Facies me, puto, causidicum.

M5_17 v.1 Dum proavos atavosque refers et nomina magna,
2 dum tibi noster eques sordida condicio est,
3 dum te posse negas nisi lato, Gellia, clavo
4 nubere, nupsisti, Gellia, cistibero.

M5_18 v.1 Quod tibi Decembri mense, quo volant mappae
2 gracilesque ligulae cereique chartaeque
3 et acuta senibus testa cum Damascenis,
4 praeter libellos vernulas nihil misi,
5 fortasse avarus videar aut inhumanus.
6 Odi dolosas munerum et malas artes ;
7 imitantur hamos dona : namque quis nescit
8 avidum vorata decipi scarum musca ?
9 Quotiens amico diviti nihil donat,
10 o Quintiane, liberalis est pauper.

M5_19 v.1 Si qua fides veris, praeferri, maxime Caesar,
2 temporibus possunt saecula nulla tuis.
3 Quando magis dignos licuit spectare triumphos ?
4 quando Palatini plus meruere dei ?
5 pulchrior et major quo sub duce Martia Roma ?
6 sub quo libertas principe tanta fuit ?
7 Est tamen hoc vitium sed non leve, sit licet unum,
8 quod colit ingratas pauper amicitias.
9 Quis largitur opes veteri fidoque sodali,
10 aut quem prosequitur non alienus eques ?
11 Saturnaliciae ligulam misisse selibrae
12 flammatisve togae scripula tota decem
13 luxuria est, tumidique vocant haec munera reges :

14 qui crepet aureolos forsitan unus erit.
15 Quatenus hi non sunt, esto tu, Caesar, amicus ;
16 nulla ducis virtus dulcior esse potest.
17 Jam dudum tacito rides, Germanice, naso
18 utile quod nobis do tibi consilium.

M5_20 v.1 Si tecum mihi, care Martialis,
2 securis liceat frui diebus,
3 si disponere tempus otiosum
4 et verae pariter vacare vitae :
5 nec nos atria nec domos potentum
6 nec litis tetricas forumque triste
7 nossemus nec imagines superbas ;
8 sed gestatio, fabulae, libelli,
9 campus, porticus, umbra, Virgo, thermae,
10 haec essent loca semper, hi labores.
11 Nunc vivit necuter sibi, bonosque
12 soles effugere atque abire sentit,
13 qui nobis pereunt et inputantur.
14 Quisquam vivere cum sciat, moratur ?

M5_21 v.1 Quintum pro Decimo, pro Crasso, Regule, Macrum
2 ante salutabat rhetor Apollodotus :
3 nunc utrumque suo resalutat nomine. Quantum
4 cura laborque potest ! Scripsit et edidicit.

M5_22 v.1 Mane domi nisi te volui meruitque videre,
2 sint mihi, Paule, tuae longius Esquiliae.
3 Sed Tiburtinae sum proximus accola pilae,
4 qua videt anticum rustica Flora Jovem :
5 alta Suburani vincenda est semita clivi
6 et numquam sicco sordida saxa gradu,
7 vixque datur longas mulorum rumpere mandras
8 quaeque trahi multo marmora fune vides.
9 Illud adhuc gravius quod te post mille labores,
10 Paule, negat lasso janitor esse domi.
11 Exitus hic operis vani togulaeque madentis :
12 vix tanti Paulum mane videre fuit.
13 Semper inhumanos habet officiosus amicos :
14 rex, nisi dormieris, non potes esse meus.

M5_23 v.1 Herbarum fueras indutus, Basse, colores,
2 jura theatralis dum siluere loci.
3 Quae postquam placidi censoris cura renasci
4 jussit et Oceanum certior audit eques,
5 non nisi vel cocco madida vel murice tincta
6 vest nites et te sic dare verba putas.
7 Quadringentorum nullae sunt, Basse, lacernae,
8 aut meus ante omnis Cordus haberet equum.

M5_24 v.1 Hermes Martia saeculi voluptas,
2 Hermes omnibus eruditus armis,
3 Hermes et gladiator et magister,
4 Hermes turbo sui tremorque ludi,
5 Hermes, quem timet Helius, sed unum,
6 Hermes, cui cadit Advolans, sed uni,
7 Hermes vincere nec ferire doctus,

Hermes subpositicius sibi ipse,
Hermes divitiae locariorum,
Hermes cura laborque ludiarum,
Hermes belligera superbus hasta,
Hermes aequoreo minax tridente,
Hermes casside languida timendus,
Hermes gloria Martis universi,
Hermes omnia solus et ter unus.

M5_25 "Quadringenta tibi non sunt, Chaerestrate : surge,
Leitus ecce venit : sta, fuge, curre, late."
Ecquis, io, revocat discedentemque reducit ?
ecquis, io, largas pandit amicus opes ?
quem chartis famaeque damus populisque loquendum ?
quis Stygios non volt totus adire lacus ?
Hoc, rogo, non melius quam rubro pulpita nimbo
spargere et effuso permaduisse croco ?
quam non sensuro dare quadringenta caballo,
aureus ut Scorpi nasus ubique micet ?
O frustra locuples, o dissimulator amici,
haec legis et laudas ? Quae tibi fama perit !

M5_26 Quod alpha dixi, Corde, paenulatorum
te nuper, aliqua cum jocarer in charta,
si forte bilem movit hic tibi versus,
dicas licebit beta me togatorum.

M5_27 Ingenium studiumque tibi moresque genusque
sunt equitis, fateor : cetera plebis habes.
Bis septena tibi non sint subsellia tanti,
ut sedeas viso pallidus Oceano.

M5_28 Ut bene loquatur sentiatque Mamercus,
efficere nullis, Aule, moribus possis :
pietate fratres Curvios licet vincas,
quiete Nervas, comitate Rusones,
probitate Macros, aequitate Mauricos,
oratione Regulos, jocis Paulos :
robiginosis cuncta dentibus rodit.
Hominem malignum forsan esse tu credas :
ego esse miserum credo, cui placet nemo.

M5_29 Si quando leporem mittis mihi, Gellia, dicis :
"Formonsus septem, Marce, diebus eris."
Si non derides, si verum, lux mea, narras,
edisti numquam, Gellia, tu leporem.

M5_30 Varro, Sophocleo non infitiande cothurno
nec minus in Calabra suspiciende lyra,
differ opus nec te facundi scaena Catulli
detineat cultis aut elegia comis ;
sed lege fumoso non aspernanda Decembri
carmina, mittuntur quae tibi mense suo :
commodius nisi forte tibi potiusque videtur
Saturnalicias perdere, Varro, nuces.

M5_31 Aspice quam placidis insultet turba juvencis

et sua quam facilis pondera taurus amet.
Cornibus hic pendet summis, vagus ille per armos
currit et in toto ventilat arma bove.
At feritas immota riget : non esset harena
tutior et poterant fallere plana magis.
Nec trepidant gestus, sed de discrimine palmae
securus puer est sollicitumque pecus.

M5_32 Quadrantem Crispus tabulis, Faustine, supremis
non dedit uxori. "Cui dedit ergo ?" Sibi.

M5_33 Carpere causidicus fertur mea carmina : qui sit
nescio. Si sciero, vae tibi, causidice.

M5_34 Hanc tibi, Fronto pater, genetrix Flaccilla, puellam
oscula commendo deliciasque meas,
parvola ne nigras horrescat Erotion umbras
oraque Tartarei prodigiosa canis.
Impletura fuit sextae modo frigora brumae,
vixisset totidem ni minus illa dies.
Inter tam veteres ludat lasciva patronos
et nomen blaeso garriat ore meum.
Mollia non rigidus caespes tegat ossa nec illi,
terra, gravis fueris : non fuit illa tibi.

M5_35 Dum sibi redire de Patrensibus fundis
ducena clamat coccinatus Euclides
Corinthioque plura de suburbano
longumque pulchra stemma repetit a Leda
et suscitanti Leito reluctatur,
equiti superbo, nobili, locupleti
cecidit repente magna de sinu clavis.
Numquam, Fabulle, nequior fuit clavis.

M5_36 Laudatus nostro quidam, Faustine, libello
dissimulat, quasi nil debeat : inposuit.

M5_37 Puella senibus dulcior mihi cycnis,
agno Galaesi mollior Phalantini,
concha Lucrini delicatior stagni,
cui nec lapillos praeferas Erythraeos
nec modo politum pecudis Indicae dentem
nivesque primas liliumque non tactum ;
quae crine vicit Baetici gregis vellus
Rhenique nodos aureamque nitelam ;
fragravit ore quod rosarium Paesti,
quod Atticarum prima mella cerarum,
quod sucinorum rapta de manu gleba ;
cui conparatus indecens erat pavo,
inamabilis sciurus et frequens phoenix,
adhuc recenti tepet Erotion busto,
quam pessimorum lex amara fatorum
sexta peregit hieme, nec tamen tota,
nostros amores gaudiumque lususque.
Et esse tristem me meus vetat Paetus,
pectusque pulsans pariter et comam vellens :
"Deflere non te vernulae pudet mortem ?

21 Ego conjugem" inquit "extuli et tamen vivo,
22 notam, superbam, nobilem, locupletem."
23 Quid esse nostro fortius potest Paeto ?
24 Ducentiens accepit, et tamen vivit !

M5_38 v.1 Calliodorus habet censum - quis nescit ? - equestrem,
2 Sexte, sed et fratrem Calliodorus habet.
3 "Quadringenta seca" qui dicit Suka Merizei
4 uno credis equo posse sedere duos ?
5 Quid cum fratre tibi, quid cum Polluce molesto ?
6 non esset Pollux si tibi, Castor eras.
7 Unus cum sitis, duo, Calliodore, sedebis ?
8 Surge : Soloikismon, Calliodore, facis.
9 Aut imitare genus Ledae : cum fratre sedere
10 non potes, alternis, Calliodore, sede.

M5_39 v.1 Supremas tibi triciens in anno
2 signanti tabulas, Charine, misi
3 Hyblaeis madidas thymis placentas.
4 Defeci : miserere jam, Charine :
5 signa rarius, aut semel fac illud,
6 mentitur tua quod subinde tussis.
7 Excussi loculosque sacculumque :
8 Croeso divitior licet fuissem,
9 Iro pauperior forem, Charine,
10 si conchem totiens meam comesses.

M5_40 v.1 Pinxisti Venerem, colis, Artemidore, Minervam :
2 et miraris opus displicuisse tuum ?

M5_41 v.1 Spadone cum sis eviratior fluxo,
2 et concubino mollior Celaenaeo,
3 quem sectus ululat matris entheae Gallus,
4 theatra loqueris et gradus et edicta
5 trabeasque et Idus fibulasque censusque,
6 et pumicata pauperes manu monstras.
7 Sedere in equitum liceat an tibi scamnis
8 videbo, Didyme : non licet maritorum.

M5_42 v.1 Callidus effracta nummos fur auferet arca,
2 prosternet patrios impia flamma lares ;
3 debitor usuram pariter sortemque negabit,
4 non reddet sterilis semina jacta seges ;
5 dispensatorem fallax spoliabit amica,
6 mercibus extructas obruet unda rates.
7 Extra fortunam est quidquid donatur amicis :
8 quas dederis solas semper habebis opes.

M5_43 v.1 Thais habet nigros, niveos Laecania dentes.
2 Quae ratio est ? Emptos haec habet, illa suos.

M5_44 v.1 Quid factum est, rogo, quid repente factum,
2 ad cenam mihi, Dento, quod vocanti -
3 quis credat ? - quater ausus es negare ?
4 Sed nec respicis et fugis sequentem,
5 quem thermis modo quaerere et theatris
6 et conclavibus omnibus solebas.

Sic est, captus es unctiore mensa
et major rapuit canem culina.
Jam te, sed cito, cognitum et relictum
cum fastidierit popina dives,
antiquae venies ad ossa cenae.

M5_45
Dicis formonsam, dicis te, Bassa, puellam :
istud quae non est dicere, Bassa, solet.

M5_46
Basia dum nolo nisi quae luctantia carpsi,
et placet ira mihi plus tua quam facies,
ut te saepe rogem, caedo, Diadumene, saepe :
consequor hoc, ut me nec timeas nec ames.

M5_47
Numquam se cenasse domi Philo jurat, et hoc est :
non cenat, quotiens nemo vocavit eum.

M5_48
Quid non cogit amor ! Secuit nolente capillos
Encolpos domino, non prohibente tamen.
Permisit flevitque Pudens : sic cessit habenis
audaci questus de Phaethonte pater ;
talis raptus Hylas, talis deprensus Achilles
deposuit gaudens, matre dolente, comas.
Sed tu ne propera (brevibus ne crede capillis !)
tardaque pro tanto munere, barba, veni.

M5_49
Vidissem modo forte cum sedentem
solum te, Labiene, tres putavi.
Calvae me numerus tuae fefellit :
sunt illinc tibi, sunt et hinc capilli
quales vel puerum decere possunt ;
nudumst in medio caput nec ullus
in longa pilus area notatur.
Hic error tibi profuit Decembri,
tunc cum prandia misit Imperator :
cum panariolis tribus redisti.
Talem Geryonem fuisse credo.
Vites censeo porticum Philippi :
si te viderit Hercules, peristi.

M5_50
Ceno domi quotiens, nisi te, Charopine, vocavi,
protinus ingentes sunt inimicitiae,
meque potes stricto medium transfigere ferro,
si nostrum sine te scis caluisse focum.
Nec semel ergo mihi furtum fecisse licebit ?
Inprobius nihil est hac, Charopine, gula.
Desine jam nostram, precor, observare culinam
atque aliquando meus det tibi verba cocus.

M5_51
Hic, qui libellis praegravem gerit laevam,
notariorum quem premit chorus levis,
qui codicillis hinc et inde prolatis
epistolisque commodat gravem voltum
similis Catoni Tullioque Brutoque,
exprimere, Rufe, fidiculae licet cogant,
have Latinum, Chaire non potest Graecum.
Si fingere istud me putas, salutemus.

M5_52

Quae mihi praestiteris memini semperque tenebo.
Cur igitur taceo, Postume ? Tu loqueris.
Incipio quotiens alicui tua dona referre,
protinus exclamat : "Dixerat ipse mihi."
Non belle quaedam faciunt duo : sufficit unus
huic operi : si vis ut loquar, ipse tace.
Crede mihi, quamvis ingentia, Postume, dona
auctoris pereunt garrulitate sui.

M5_53

Colchida quid scribis, quid scribis, amice, Thyesten ?
Quo tibi vel Nioben, Basse, vel Andromachen ?
Materia est, mihi crede, tuis aptissima chartis
Deucalion vel, si non placet hic, Phaethon.

M5_54

Extemporalis factus est meus rhetor :
Calpurnium non scripsit, et salutavit.

M5_55

Dic mihi, quem portas, volucrum regina ? "Tonantem."
Nulla manu quare fulmina gestat ? "Amat."
Quo calet igne deus ? "Pueri." Cur mitis aperto
respicis ore Jovem ? "De Ganymede loquor."

M5_56

Cui tradas, Lupe, filium magistro
quaeris sollicitus diu rogasque.
Omnes grammaticosque rhetorasque
devites moneo : nihil sit illi
cum libris Ciceronis aut Maronis ;
famae Tutilium suae relinquat ;
si versus facit, abdices poetam.
Artes discere volt pecuniosas ?
Fac discat citharoedus aut choraules ;
si duri puer ingeni videtur,
praeconem facias vel architectum.

M5_57

Cum voco te dominum, noli tibi, Cinna, placere :
saepe etiam servum sic resaluto tuum.

M5_58

Cras te victurum, cras dicis, Postume, semper :
dic mihi, cras istud, Postume, quando venit ?
Quam longe cras istud ! Ubi est ? Aut unde petendum ?
Numquid apud Parthos Armeniosque latet ?
Jam cras istud habet Priami vel Nestoris annos.
Cras istud quanti, dic mihi, possit emi ?
Cras vives ? Hodie jam vivere, Postume, serum est :
ille sapit quisquis, Postume, vixit heri.

M5_59

Quod non argentum, quod non tibi mittimus aurum,
hoc facimus causa, Stella diserte, tua.
Quisquis magna dedit, voluit sibi magna remitti ;
fictilibus nostris exoneratus eris.

M5_60

Adlatres licet usque nos et usque
et gannitibus inprobis lacessas,
certum est hanc tibi pernegare famam,
olim quam petis, in meis libellis
qualiscumque legaris ut per orbem.

Nam te cur aliquis sciat fuisse ?
Ignotus pereas, miser, necesse est.
Non derunt tamen hac in urbe forsan
unus vel duo tresve quattuorve,
pellem rodere qui velint caninam :
nos hac a scabie tenemus ungues.

M5_61

Crispulus iste quis est, uxori semper adhaeret
qui, Mariane, tuae ? Crispulus iste quis est ?
nescio quid dominae teneram qui garrit in aurem
et sellam cubito dexteriore premit ?
Per cujus digitos currit levis anulus omnis,
crura gerit nullo qui violata pilo ?
Nil mihi respondes ? "Uxoris res agit" inquis
"iste meae." Sane certus et asper homo est,
procuratorem voltu qui praeferat ipso :
acrior hoc Chius non erit Aufidius.
O quam dignus eras alapis, Mariane, Latini :
te successurum credo ego Panniculo.
Res uxoris agit ? Res ullas crispulus iste ?
Res non uxoris, res agit iste tuas.

M5_62

Jure tuo nostris maneas licet, hospes, in hortis,
si potes in nudo ponere membra solo,
aut si portatur tecum tibi magna supellex :
nam mea jam digitum sustulit hospitibus.
Nulla tegit fractos (nec inanis) culcita lectos,
putris et abrupta fascia reste jacet.
Sit tamen hospitium nobis commune duobus :
emi hortos : plus est ; instrue tu : minus est.

M5_63

Quid sentis" inquis "de nostris, Marce, libellis ?"
Sic me sollicitus, Pontice, saepe rogas.
Admiror, stupeo : nihil est perfectius illis,
ipse tuo cedet Regulus ingenio.
"Hoc sentis ?" inquis "faciat tibi sic bene Caesar,
sic Capitolinus Juppiter." Immo tibi.

M5_64

Sextantes, Calliste, duos infunde Falerni,
tu super aestivas, Alcime, solve nives ;
pinguescat nimio madidus mihi crinis amomo
lassenturque rosis tempora sutilibus.
Tam vicina jubent non vivere Mausolea,
cum doceant ipsos posse perire deos.

M5_65

Astra polumque dedit, quamvis obstante noverca,
Alcidae Nemees terror et Arcas aper
et castigatum Libycae ceroma palaestrae
et gravis in Siculo pulvere fusus Eryx,
silvarumque tremor, tacita qui fraude solebat
ducere non rectas Cacus in antra boves.
Ista tuae, Caesar, quota pars spectatur harenae ?
Dat majora novus proelia mane dies.
Quot graviora cadunt Nemeaeo pondera monstro !
Quot tua Maenalios conlocat hasta sues !
Reddatur si pugna triplex pastoris Hiberi,
est tibi qui possit vincere Geryonen.

Saepe licet Graiae numeretur belua Lernae,
inproba Niliacis quid facit Hydra feris ?
Pro meritis caelum tantis, Auguste, dederunt
Alcidae cito di, sed tibi sero dabunt.

M5_66
Saepe salutatus numquam prior ipse salutas :
sic eris Aeternum, Pontiliane, vale.

M5_67
Hibernos peterent solito cum more recessus
Atthides, in nidis una remansit avis.
Deprendere nefas ad tempora verna reversae
et profugam volucres diripuere suae.
Sero dedit poenas : discerpi noxia mater
debuerat, sed tunc cum laceravit Ityn.

M5_68
Arctoa de gente comam tibi, Lesbia, misi,
ut scires quanto sit tua flava magis.

M5_69
Antoni Phario nihil objecture Pothino
et levius tabula quam Cicerone nocens,
quid gladium demens Romana stringis in ora ?
hoc admisisset nec Catilina nefas.
Impius infando miles corrumpitur auro,
et tantis opibus vox tacet una tibi.
Quid prosunt sacrae pretiosa silentia linguae ?
Incipient omnes pro Cicerone loqui.

M5_70
Infusum sibi nuper a patrono
plenum, Maxime, centiens Syriscus
in sellariolis vagus popinis
circa balnea quattuor peregit.
O quanta est gula, centiens comesse !
Quanto major adhuc, nec accubare !

M5_71
Umida qua gelidas summittit Trebula valles
et viridis cancri mensibus alget ager,
rura Cleonaeo numquam temerata leone
et domus Aeolio semper amica Noto
te, Faustine, vocant : longas his exige messes
collibus ; hibernum jam tibi Tibur erit.

M5_72
Qui potuit Bacchi matrem dixisse Tonantem,
ille potest Semelen dicere, Rufe, patrem.

M5_73
Non donem tibi cur meos libellos
oranti totiens et exigenti
miraris, Theodore ? Magna causa est :
dones tu mihi ne tuos libellos.

M5_74
Pompeios juvenes Asia atque Europa, sed ipsum
terra tegit Libyes, si tamen ulla tegit.
Quid mirum toto si spargitur orbe ? Jacere
uno non poterat tanta ruina loco.

M5_75
Quae legis causa nupsit tibi Laelia, Quinte,
uxorem potes hanc dicere legitimam.

M5_76
Profecit poto Mithridates saepe veneno
toxica ne possent saeva nocere sibi.
Tu quoque cavisti cenando tam male semper
ne posses umquam, Cinna, perire fame.

M5_77
Narratur belle quidam dixisse, Marulle,
qui te ferre oleum dixit in auricula.

M5_78
Si tristi domicenio laboras,
Torani, potes esurire mecum.
Non derunt tibi, si soles Propinein,
viles Cappadocae gravesque porri,
divisis cybium latebit ovis.
Ponetur digitus tenendus unctis
nigra coliculus virens patella,
algentem modo qui reliquit hortum,
et pultem niveam premens botellus,
et pallens faba cum rubente lardo.
Mensae munera si voles secundae,
marcentes tibi porrigentur uvae
et nomen pira quae ferunt Syrorum,
et quas docta Neapolis creavit,
lento castaneae vapore tostae :
vinum tu facies bonum bibendo.
Post haec omnia forte si movebit
Bacchus quam solet esuritionem,
succurrent tibi nobiles olivae,
Piceni modo quas tulere rami,
et fervens cicer et tepens lupinus.
Parva est cenula (quis potest negare ?)
Sed finges nihil audiesve fictum
et voltu placidus tuo recumbes ;
nec crassum dominus leget volumen
nec de Gadibus inprobis puellae
vibrabunt sine fine prurientes
lascivos docili tremore lumbos ;
sed quod nec grave sit nec infacetum,
parvi tibia Condyli sonabit.
Haec est cenula. Claudiam sequeris.
Quam nobis cupis esse tu priorem ?

M5_79
Undecies una surrexti, Zoile, cena,
et mutata tibi est synthesis undecies,
sudor inhaereret madida ne veste retentus
et laxam tenuis laederet aura cutem.
Quare ego non sudo, qui tecum, Zoile, ceno ?
Frigus enim magnum synthesis una facit.

M5_80
Non totam mihi, si vacabis, horam
dones et licet inputes, Severe,
dum nostras legis exigisque nugas.
"Durum est perdere ferias" : rogamus
jacturam patiaris hanc ferasque.
Quod si legeris ista cum diserto
(sed numquid sumus inprobi ?) Secundo,
plus multo tibi debiturus hic est
quam debet domino suo libellus.

Nam securus erit, nec inquieta
lassi marmora Sisyphi videbit,
quem censoria cum meo Severo
docti lima momorderit Secundi.

M5_81
Semper pauper eris, si pauper es, Aemiliane :
dantur opes nullis nunc nisi divitibus.

M5_82
Quid promittebas mihi milia, Gaure, ducenta,
si dare non poteras milia, Gaure, decem ?
An potes et non vis ? Rogo, non est turpius istud ?
I, tibi dispereas, Gaure : pusillus homo es.

M5_83
Insequeris, fugio ; fugis, insequor. Haec mihi mens est :
velle tuum nolo, Dindyme, nolle volo.

M5_84
Jam tristis nucibus puer relictis
clamoso revocatur a magistro,
et blando male proditus fritillo,
arcana modo raptus e popina,
aedilem rogat udus aleator.
Saturnalia transiere tota,
nec munuscula parva nec minora
misisti mihi, Galla, quam solebas.
Sane sic abeat meus December :
scis certe, puto, vestra jam venire
Saturnalia, Martias Kalendas ;
tunc reddam tibi, Galla, quod dedisti.

M6_1
Sextus mittitur hic tibi libellus,
in primis mihi care Martialis :
quem si terseris aure diligenti,
audebit minus anxius tremensque
magnas Caesaris in manus venire.

M6_2
Lusus erat sacrae conubia fallere taedae,
lusus et immeritos exsecuisse mares.
Utraque tu prohibes, Caesar, populisque futuris
succurris, nasci quos sine fraude jubes.
Nec spado jam nec moechus erit te praeside quisquam :
at prius (o mores !) et spado moechus erat.

M6_3
Nascere Dardanio promissum nomen Iulo
vera deum suboles ; nascere, magne puer,
cui pater aeternas post saecula tradat habenas,
quique regas orbem cum seniore senex.
Ipsa tibi niveo trahet aurea pollice fila
et totam Phrixi Julia nebit ovem.

M6_4
Censor maxime principumque princeps,
cum tot jam tibi debeat triumphos,
tot nascentia templa, tot renata,

tot spectacula, tot deos, tot urbes,
plus debet tibi Roma quod pudica est.

M6_5
Rustica mercatus multis sum praedia nummis ;
mutua des centum, Caeciliane, rogo.
Nil mihi respondes ? Tacitum te dicere credo
"Non reddes" : ideo, Caeciliane, rogo.

M6_6
Comoedi tres sunt, sed amat tua Paula, Luperce,
quattuor : et "Cophon" Paula "Prosopon" amat.

M6_7
Julia lex populis ex quo, Faustine, renata est
atque intrare domos jussa Pudicitia est,
aut minus aut certe non plus tricesima lux est,
et nubit decimo jam Telesilla viro.
Quae nubit totiens, non nubit : adultera lege est.
Offendor moecha simpliciore minus.

M6_8
Praetores duo, quattuor tribuni,
septem causidici, decem poetae
cujusdam modo nuptias petebant
a quodam sene. Non moratus ille
praeconi dedit Eulogo puellam.
Dic, numquid fatue, Severe, fecit ?

M6_9
In Pompeiano dormis, Laevine, theatro :
et quereris si te suscitat Oceanus ?

M6_10
Pauca Jovem nuper cum milia forte rogarem,
"Ille dabit" dixit "qui mihi templa dedit."
Templa quidem dedit ille Jovi, sed milia nobis
nulla dedit : pudet, ah, pauca rogasse Jovem.
At quam non tetricus, quam nulla nubilus ira,
quam placido nostras legerat ore preces !
Talis supplicibus tribuit diademata Dacis
et Capitolinas itque reditque vias.
Dic precor, o nostri dic conscia virgo Tonantis,
si negat hoc voltu, quo solet ergo dare ?
Sic ego : sic breviter posita mihi Gorgone Pallas :
"Quae nondum data sunt, stulte, negata putas ?"

M6_11
Quod non sit Pylades hoc tempore, non sit Orestes
miraris ? Pylades, Marce, bibebat idem,
nec melior panis turdusve dabatur Orestae,
sed par atque eadem cena duobus erat.
Tu Lucrina voras, me pascit aquosa peloris :
non minus ingenua est et mihi, Marce, gula.
Te Cadmea Tyros, me pinguis Gallia vestit :
vis te purpureum, Marce, sagatus amem ?
Ut praestem Pyladen, aliquis mihi praestet Oresten.
Hoc non fit verbis, Marce : ut ameris, ama.

M6_12
Jurat capillos esse, quos emit, suos
Fabulla : numquid illa, Paule, pejerat ?

M6_13
Quis te Phidiaco formatam, Julia, caelo,
vel quis Palladiae non putet artis opus ?

Candida non tacita respondet imagine lygdos
et placido fulget vivus in ore decor.
Ludit Acidalio, sed non manus aspera, nodo,
quem rapuit collo, parve Cupido, tuo.
Ut Martis revocetur amor summique Tonantis,
a te Juno petat ceston et ipsa Venus.

M6_14

Versus scribere posse te disertos
adfirmas, Laberi : quid ergo non vis ?
Versus scribere qui potest disertos,
conscribat, Laberi : virum putabo.

M6_15

Dum Phaethontea formica vagatur in umbra,
inplicuit tenuem sucina gutta feram.
Sic modo quae fuerat vita contempta manente,
funeribus facta est nunc pretiosa suis.

M6_16

Tu qui pene viros terres et falce cinaedos,
jugera sepositi pauca tuere soli.
Sic tua non intrent vetuli pomaria fures,
sed puer et longis pulchra puella comis.

M6_17

Cinnam, Cinname, te jubes vocari :
non est hic, rogo, Cinna, barbarismus ?
Tu si Furius ante dictus esses,
Fur ista ratione dicereris.

M6_18

Sancta Salonini terris requiescit Hiberis,
qua melior Stygias non videt umbra domos.
Sed lugere nefas : nam qui te, Prisce, reliquit,
vivit qua voluit vivere parte magis.

M6_19

Non de vi neque caede nec veneno,
sed lis est mihi de tribus capellis :
vicini queror has abesse furto.
Hoc judex sibi postulat probari :
tu Cannas Mithridaticumque bellum
et perjuria Punici furoris
et Sullas Mariosque Muciosque
magna voce sonas manuque tota.
Jam dic, Postume, de tribus capellis.

M6_20

Mutua te centum sestertia, Phoebe, rogavi,
cum mihi dixisses "Exigis ergo nihil ?"
Inquiris, dubitas, cunctaris meque diebus
teque decem crucias : jam rogo, Phoebe, nega.

M6_21

Perpetuam Stella dum jungit Ianthida vati
laeta Venus, dixit "Plus dare non potui."
Haec coram domina ; sed nequius illud in aurem :
"Tu ne quid pecces, exitiose, vide.
Saepe ego lascivom Martem furibunda cecidi,
legitimos esset cum vagus ante toros ;
sed postquam meus est, nulla me paelice laesit :
tam frugi Juno vellet habere virum."
Dixit et arcano percussit pectora loro.
Plaga juvat : sed tu jam, dea, caede duos.

M6_22 v.1 Quod nubis, Proculina, concubino
2 et, moechum modo, nunc facis maritum,
3 ne lex Julia te notare possit :
4 non nubis, Proculina, sed fateris.

M6_23 v.1 Stare jubes semper nostrum tibi, Lesbia, penem :
2 crede mihi, non est mentula quod digitus.
3 Tu licet et manibus blandis et vocibus instes,
4 te contra facies imperiosa tua est.

M6_24 v.1 Nil lascivius est Charisiano :
2 Saturnalibus ambulat togatus.

M6_25 v.1 Marcelline, boni suboles sincera parentis,
2 horrida Parrhasio quem tegit ursa jugo,
3 ille vetus pro te patriusque quid optet amicus
4 accipe et haec memori pectore vota tene :
5 causa sit ut virtus nec te temerarius ardor
6 in medios enses saevaque tela ferat.
7 Bella velint Martemque ferum rationis egentes,
8 tu potes et patris miles et esse ducis.

M6_26 v.1 Periclitatur capite Sotades noster.
2 Reum putatis esse Sotaden ? Non est.
3 Arrigere desit posse Sotades : lingit.

M6_27 v.1 Bis vicine Nepos (nam tu quoque proxima Florae
2 incolis et veteres tu quoque Ficelias ?
3 Est tibi, quae patria signatur imagine voltus,
4 testis maternae nata pudicitiae.
5 Tu tamen annoso nimium ne parce Falerno,
6 et potius plenos aere relinque cados.
7 Sit pia, sit locuples, sed potet filia mustum :
8 amphora cum domina nunc nova fiet anus.
9 Caecuba non solos vindemia nutriat orbos :
10 possunt et patres vivere, crede mihi.

M6_28 v.1 Libertus Melioris ille notus,
2 tota qui cecidit dolente Roma,
3 cari deliciae breves patroni,
4 hoc sub marmore Glaucias humatus
5 juncto Flaminiae jacet sepulcro :
6 castus moribus, integer pudore,
7 velox ingenio, decore felix.
8 Bis senis modo messibus peractis
9 vix unum puer adplicabat annum.
10 Qui fles talia, nil fleas, viator.

M6_29 v.1 Non de plebe domus nec avarae verna catastae,
2 sed domini sancto dignus amore puer,
3 munera cum posset nondum sentire patroni,
4 Glaucia libertus jam Melioris erat.
5 Moribus hoc formaeque datum : quis blandior illo ?
6 Aut quis Apollineo pulchrior ore fuit ?
7 Inmodicis brevis est aetas et rara senectus.
8 Quidquid amas, cupias non placuisse nimis.

M6_30
Sex sestertia si statim dedisses,
cum dixti mihi "Sume, tolle, dono,"
deberem tibi, Paete, pro ducentis.
At nunc cum dederis diu moratus,
post septem, puto, vel novem Kalendas,
vis dicam tibi veriora veris ?
Sex sestertia, Paete, perdidisti.

M6_31
Uxorem, Charideme, tuam scis ipse sinisque
a medico futui : vis sine febre mori.

M6_32
Cum dubitaret adhuc belli civilis Enyo
forsitan et posset vincere mollis Otho,
damnavit multo staturum sanguine Martem
et fodit certa pectora tota manu.
Sit Cato, dum vivit, sane vel Caesare major :
dum moritur, numquid major Othone fuit ?

M6_33
Nil miserabilius, Matho, pedicone Sabello
vidisti, quo nil laetius ante fuit.
Furta, fugae, mortes servorum, incendia, luctus
adfligunt hominem, jam miser et futuit.

M6_34
Basia da nobis, Diadumene, pressa. "Quot ?" inquis.
Oceani fluctus me numerare jubes
et maris Aegaei sparsas per litora conchas
et quae Cecropio monte vagantur apes,
quaeque sonant pleno vocesque manusque theatro
cum populus subiti Caesaris ora videt.
Nolo quot arguto dedit exorata Catullo
Lesbia : pauca cupit qui numerare potest.

M6_35
Septem clepsydras magna tibi voce petenti
arbiter invitus, Caeciliane, dedit.
At tu multa diu dicis vitreisque tepentem
ampullis potas semisupinus aquam.
Ut tandem saties vocemque sitimque, rogamus
jam de clepsydra, Caeciliane, bibas.

M6_36
Mentula tam magna est quantus tibi, Papyle, nasus,
ut possis, quotiens arrigis, olfacere.

M6_37
Secti podicis usque ad umbilicum
nullas relliquias habet Charinus,
et prurit tamen usque ad umbilicum.
O quanta scabie miser laborat !
Culum non habet, est tamen cinaedus.

M6_38
Aspicis ut parvus nec adhuc trieteride plena
Regulus auditum laudet et ipse patrem ?
Maternosque sinus viso genitore relinquat
et patrias laudes sentiat esse suas ?
Jam clamor centumque viri densumque corona
volgus et infanti Julia tecta placent.
Acris equi suboles magno sic pulvere gaudet,
sic vitulus molli proelia fronte cupit.

Di, servate, precor, matri sua vota patrique,
audiat ut natum Regulus, illa duos.

M6_39

Pater ex Marulla, Cinna, factus es septem
non liberorum : namque nec tuus quisquam
nec est amici filiusve vicini,
sed in grabatis tegetibusque concepti
materna produnt capitibus suis furta.
Hic qui retorto crine Maurus incedit
subolem fatetur esse se coci Santrae ;
at ille sima nare, turgidis labris
ipsa est imago Pannychi palaestritae.
Pistoris esse tertium quis ignorat,
quicumque lippum novit et videt Damam ?
Quartus cinaeda fronte, candido voltu
ex concubino natus est tibi Lygdo :
percide, si vis, filium : nefas non est.
Hunc vero acuto capite et auribus longis,
quae sic moventur ut solent asellorum,
quis morionis filium negat Cyrtae ?
Duae sorores, illa nigra et haec rufa,
Croti choraulae vilicique sunt Carpi.
Jam Niobidarum grex tibi foret plenus
si spado Coresus Dindymusque non esset.

M6_40

Femina praeferri potuit tibi nulla, Lycori :
praeferri Glycerae femina nulla potest.
Haec erit hoc quod tu : tu non potes esse quod haec est.
Tempora quid faciunt ! Hanc volo, te volui.

M6_41

Qui recitat lana fauces et colla revinctus,
hic se posse loqui, posse tacere negat.

M6_42

Etrusci nisi thermulis lavaris,
inlotus morieris, Oppiane.
Nullae sic tibi blandientur undae,
non fontes Aponi rudes puellis,
non mollis Sinuessa fervidique
fluctus Passeris aut superbus Anxur,
non Phoebi vada principesque Baiae.
Nusquam tam nitidum vacat serenum :
lux ipsa est ibi longior, diesque
nullo tardius a loco recedit.
Illic Taygeti virent metalla
et certant vario decore saxa,
quae Phryx et Libys altius cecidit.
Siccos pinguis onyx anhelat aestus
et flamma tenui calent ophitae :
ritus si placeant tibi Laconum,
contentus potes arido vapore
cruda Virgine Marciave mergi ;
quae tam candida, tam serena lucet
ut nullas ibi suspiceris undas
et credas vacuam nitere lygdon.
Non adtendis et aure me supina
jam dudum quasi neglegenter audis :
inlotus morieris, Oppiane.

M6_43 v.1 Dum tibi felices indulgent, Castrice, Baiae
2 canaque sulphureis nympha natatur aquis,
3 me Nomentani confirmant otia ruris
4 et casa jugeribus non onerosa suis.
5 Hoc mihi Baiani soles mollisque Lucrinus,
6 hoc vestrae mihi sunt, Castrice, divitiae.
7 Quondam laudatas quocumque libebat ad undas
8 currere nec longas pertimuisse vias,
9 nunc urbis vicina juvant facilesque recessus,
10 et satis est pigro si licet esse mihi.

M6_44 v.1 Festive credis te, Calliodore, jocari
2 et solum multo permaduisse sale.
3 Omnibus adrides, dicteria dicis in omnis ;
4 sic te convivam posse placere putas.
5 At si ego non belle, sed vere dixero quiddam,
6 nemo propinabit, Calliodore, tibi.

M6_45 v.1 Lusistis, satis est : lascivi nubite cunni :
2 permissa est vobis non nisi casta Venus.
3 Haec est casta Venus ? Nubit Laetoria Lygdo :
4 turpius uxor erit quam modo moecha fuit.

M6_46 v.1 Vapulat adsiduo veneti quadriga flagello
2 nec currit : magnam rem, Catiane, facit.

M6_47 v.1 Nympha, mei Stellae quae fonte domestica puro
2 laberis et domini gemmea tecta subis,
3 sive Numae conjunx Triviae te misit ab antris
4 sive Camenarum de grege nona venis :
5 exolvit votis hac se tibi virgine porca
6 Marcus, furtivam quod bibit, aeger, aquam.
7 Tu contenta meo jam crimine gaudia fontis
8 da secura tui : sit mihi sana sitis.

M6_48 v.1 Quod tam grande sophos clamat tibi turba togata,
2 non tu, Pomponi, cena diserta tua est.

M6_49 v.1 Non sum de fragili dolatus ulmo,
2 nec quae stat rigida supina vena
3 de ligno mihi quolibet columna est,
4 sed viva generata de cupressu :
5 quae nec saecula centiens peracta
6 nec longae cariem timet senectae.
7 Hanc tu, quisquis es o malus, timeto :
8 nam si vel minimos manu rapaci
9 hoc de palmite laeseris racemos,
10 nascetur, licet hoc velis negare,
11 inserta tibi ficus a cupressu.

M6_50 v.1 Cum coleret puros pauper Telesinus amicos,
2 errabat gelida sordidus in togula :
3 obscenos ex quo coepit curare cinaedos,
4 argentum, mensas, praedia solus emit.
5 Vis fieri dives, Bitynice ? Conscius esto.
6 Nil tibi vel minimum basia pura dabunt.

M6_51
Quod convivaris sine me tam saepe, Luperce,
inveni noceam qua ratione tibi.
Irascor : licet usque voces mittasque rogesque ?
"Quid facies ?" inquis. Quid faciam ? Veniam.

M6_52
Hoc jacet in tumulo raptus puerilibus annis
Pantagathus, domini cura dolorque sui,
nix tangente vagos ferro resecare capillos
doctus et hirsutas excoluisse genas.
Sis licet, ut debes, tellus, placata levisque,
artificis levior non potes esse manu.

M6_53
Lotus nobiscum est, hilaris cenavit, et idem
inventus mane est mortuus Andragoras.
Tam subitae mortis causam, Faustine, requiris ?
In somnis medicum viderat Hermocraten.

M6_54
Tantos et tantas si dicere Sextilianum,
Aule, vetes, junget vix tria verba miser.
"Quid sibi vult ?" inquis. Dicam quid suspicer esse :
tantos et tantas Sextilianus amat.

M6_55
Quod semper casiaque cinnamoque
et nido niger alitis superbae
fragras plumbea Nicerotiana,
rides nos, Coracine, nil olentis,
malo quam bene olere nil olere.

M6_56
Quod tibi crura rigent saetis et pectora villis,
verba putas famae te, Charideme, dare.
Extirpa, mihi crede, pilos de corpore toto
teque pilare tuas testificare natis.
"Quae ratio est ?" inquis. Scis multos dicere multa :
fac pedicari te, Charideme, putent.

M6_57
Mentiris fictos unguento, Phoebe, capillos
et tegitur pictis sordida calva comis.
Tonsorem capiti non est adhibere necesse :
radere te melius spongea, Phoebe, potest.

M6_58
Cernere Parrhasios dum te juvat, Aule, triones
comminus et Getici sidera pigra poli,
o quam paene tibi Stygias ego raptus ad undas
Elysiae vidi nubila fusca plagae !
Quamvis lassa tuos quaerebant lumina voltus
atque erat in gelido plurimus ore Pudens.
Si mihi lanificae ducunt non pulla sorores
stamina nec surdos vox habet ista deos,
sospite me sospes Latias reveheris ad urbes
et referes pili praemia clarus eques.

M6_59
Et dolet et queritur sibi non contingere frigus
propter sescentas Baccara gausapinas,
optat et obscuras luces ventosque nivesque,
odit et hibernos, si tepuere, dies.
Quid fecere mali nostrae tibi, saeve, lacernae

tollere de scapulis quas levis aura potest ?
Quanto simplicius, quanto est humanius illud,
mense vel Augusto sumere gausapinas !

M6_60
Laudat, amat, cantat nostros mea Roma libellos,
meque sinus omnes, me manus omnis habet.
Ecce rubet quidam, pallet, stupet, oscitat, odit.
Hoc volo : nunc nobis carmina nostra placent.

M6_61
Rem factam Pompullus habet, Faustine : legetur
et nomen toto sparget in orbe suum.
"Sic leve flavorum valeat genus Usipiorum
quisquis et Ausonium non amat imperium."
Ingeniosa tamen Pompulli scripta feruntur.
"Sed famae non est hoc, mihi crede, satis :
quam multi tineas pascunt blattasque diserti
et redimunt soli carmina docta coci !
Nescio quid plus est, quod donat saecula chartis :
victurus genium debet habere liber."

M6_62
Amisit pater unicum Salanus
cessas munera mittere, Oppiane ?
Heu crudele nefas malaeque Parcae !
Cujus vulturis hoc erit cadaver ?

M6_63
Scis te captari, scis hunc qui captat, avarum,
et scis qui captat quid, Mariane, velit.
Tu tamen hunc tabulis heredem, stulte, supremis
scribis et esse tuo vis, furiose, loco.
"Munera magna tamen misit." Sed misit in hamo ;
et piscatorem piscis amare potest ?
Hicine deflebit vero tua fata dolore ?
Si cupis, ut ploret, des, Mariane, nihil.

M6_64
Cum sis nec rigida Fabiorum gente creatus
nec qualem Curio, dum prandia portat aranti,
hirsuta peperit rubicunda sub ilice conjunx,
sed patris ad speculum tonsi matrisque togatae
filius, et possit sponsam te sponsa vocare :
emendare meos, quos novit fama, libellos
et tibi permittis felicis carpere nugas,
has, inquam, nugas, quibus aurem advertere totam
non aspernantur proceres urbisque forique
quas et perpetui dignantur scrinia Sili
et repetit totiens facundo Regulus ore,
quique videt propius magni certamina Circi
laudat Aventinae vicinus Sura Dianae,
ipse etiam tanto dominus sub pondere rerum
non dedignatur bis terque revolvere Caesar.
Sed tibi plus mentis, tibi cor limante Minerva
acrius et tenues finxerunt pectus Athenae.
Ne valeam, si non multo sapit altius illud,
quod cum panticibus laxis et cum pede grandi
et rubro pulmone vetus nasisque timendum
omnia crudelis lanius per compita portat.
Audes praeterea, quos nullus noverit, in me
scribere versiculos miseras et perdere chartas.

24 At si quid nostrae tibi bilis inusserit ardor,
25 vivet et haerebit totoque legetur in orbe,
26 stigmata nec vafra delebit Cinnamus arte.
27 Sed miserere tui, rabido nec perditus ore
28 fumantem nasum vivi temptaveris ursi.
29 Sit placidus licet et lambat digitosque manusque,
30 si dolor et bilis, si justa coegerit ira,
31 ursus erit : vacua dentes in pelle fatiges
32 et tacitam quaeras, quam possis rodere, carnem.

M6_65 v.1 "Hexametris epigramma facis" scio dicere Tuccam.
2 Tucca, solet fieri, denique, Tucca, licet.
3 "Sed tamen hoc longum est." Solet hoc quoque, Tucca, licetque :
4 si breviora probas, disticha sola legas.
5 Conveniat nobis ut fas epigrammata longa
6 sit transire tibi, scribere, Tucca, mihi.

M6_66 v.1 Famae non nimium bonae puellam,
2 quales in media sedent Suburra,
3 vendebat modo praeco Gellianus.
4 Parvo cum pretio diu liceret,
5 dum puram cupit adprobare cunctis,
6 adtraxit prope se manu negantem
7 et bis terque quaterque basiavit.
8 Quid profecerit osculo requiris ?
9 Sescentos modo qui dabat negavit.

M6_67 v.1 Cur tantum eunuchos habeat tua Caelia, quaeris,
2 Pannyche ? Volt futui Caelia nec parere.

M6_68 v.1 Flete nefas vestrum sed toto flete Lucrino,
2 Naides, et luctus sentiat ipsa Thetis.
3 Inter Baianas raptus puer occidit undas
4 Eutychos ille, tuum, Castrice, dulce latus.
5 Hic tibi curarum socius blandumque levamen,
6 hic amor, hic nostri vatis Alexis erat.
7 Numquid te vitreis nudum lasciva sub undis
8 vidit et Alcidae nympha remisit Hylan ?
9 An dea femineum jam neglegit Hermaphroditum
10 amplexu teneri sollicitata viri ?
11 Quidquid id est, subitae quaecumque est causa rapinae,
12 sit, precor, et tellus mitis et unda tibi.

M6_69 v.1 Non miror quod potat aquam tua Bassa, Catulle :
2 miror quod Bassae filia potet aquam.

M6_70 v.1 Sexagesima, Marciane, messis
2 acta est et, puto, jam secunda Cottae
3 nec se taedia lectuli calentis
4 expertum meminit die vel uno.
5 Ostendit digitum, sed inpudicum,
6 Alconti Dasioque Symmachoque.
7 At nostri bene computentur anni
8 et quantum tetricae tulere febres
9 aut languor gravis aut mali dolores
10 a vita meliore separetur :

infantes sumus et senes videmur.
Aetatem Priamique Nestorisque
longam qui putat esse, Marciane,
multum decipiturque falliturque.
Non est vivere, sed valere vita est.

M6_71

Edere lascivos ad Baetica crusmata gestus
et Gaditanis ludere docta modis,
tendere quae tremulum Pelian Hecubaeque maritum
posset ad Hectoreos sollicitare rogos,
urit et excruciat dominum Telethusa priorem :
vendidit ancillam, nunc redimit dominam.

M6_72

Fur notae nimium rapacitatis
compilare Cilix volebat hortum,
ingenti sed erat, Fabulle, in horto
praeter marmoreum nihil Priapum.
Dum non volt vacua manu redire,
ipsum subripuit Cilix Priapum.

M6_73

Non rudis indocta fecit me falce colonus :
dispensatoris nobile cernis opus.
Nam Caeretani cultor ditissimus agri
hos Hilarus colles et juga laeta tenet.
Aspice quam certo videar non ligneus ore
nec devota focis inguinis arma geram,
sed mihi perpetua numquam moritura cupresso
Phidiaca rigeat mentula digna manu.
Vicini, moneo, sanctum celebrate Priapum
et bis septenis parcite jugeribus.

M6_74

Medio recumbit imus ille qui lecto,
calvam trifilem semitatus unguento,
foditque tonsis ora laxa lentiscis,
mentitur, Aefulane : non habet dentes.

M6_75

Cum mittis turdumve mihi quadramve placentae,
sive femur leporis sive quid his simile est,
buccellas misisse tuas te, Pontia, dicis.
Has ego non mittam, Pontia, sed nec edam.

M6_76

Ille sacri lateris custos Martisque togati,
credita cui summi castra fuere ducis,
hic situs est Fuscus. Licet hoc, Fortuna, fateri :
non timet hostilis jam lapis iste minas ;
grande jugum domita Dacus cervice recepit
et famulum victrix possidet umbra nemus.

M6_77

Cum sis tam pauper quam nec miserabilis Iros,
tam juvenis quam nec Parthenopaeus erat,
tam fortis quam nec cum vinceret Artemidorus,
quid te Cappadocum sex onus esse juvat ?
Rideris multoque magis traduceris, Afer,
quam nudus medio si spatiere foro.
Non aliter monstratur Atlans cum compare ginno
quaeque vehit similem belua nigra Libyn.
Invidiosa tibi quam sit lectica requiris ?

Non debes ferri mortuus hexaphoro.

M6_78
Potor nobilis, Aule, lumine uno
luscus Phryx erat alteroque lippus.
Huic Heras medicus "Bibas caveto :
vinum si biberis, nihil videbis."
Ridens Phryx oculo "Valebis" inquit.
Misceri sibi protinus deunces,
sed crebros jubet. Exitum requiris ?
Vinum Phryx, oculus bibit venenum.

M6_79
Tristis es et felix. Sciat hoc Fortuna caveto :
ingratum dicet te, Lupe, si scierit.

M6_80
Ut nova dona tibi, Caesar, Nilotica tellus
miserat hibernas ambitiosa rosas.
Navita derisit Pharios Memphiticus hortos,
urbis ut intravit limina prima tuae :
tantus veris honos et odorae gratia Florae
tantaque Paestani gloria ruris erat ;
sic, quacumque vagus gressumque oculosque ferebat,
tonsilibus sertis omne rubebat iter.
At tu Romanae jussus jam cedere brumae
mitte tuas messes, accipe, Nile, rosas.

M6_81
Iratus tamquam populo, Charideme, lavaris :
inguina sic toto subluis in solio.
Nec caput hic vellem sic te, Charideme, lavare.
Et caput ecce lavas : inguina malo laves.

M6_82
Quidam me modo, Rufe, diligenter
inspectum, velut emptor aut lanista,
cum voltu digitoque subnotasset,
"Tune es, tune" ait "ille Martialis,
cujus nequitias jocosque novit
aurem qui modo non habet Batavam ?"
Subrisi modice, levique nutu
me quem dixerat esse non negavi.
"Cur ergo" inquit "habes malas lacernas ?"
Respondi : "quia sum malus poeta."
Hoc ne saepius accidat poetae,
mittas, Rufe, mihi bonas lacernas.

M6_83
Quantum sollicito fortuna parentis Etrusco,
tantum, summe ducum, debet uterque tibi.
Nam tu missa tua revocasti fulmina dextra :
hos cuperem mores ignibus esse Jovis ;
si tua sit summo, Caesar, natura Tonanti,
utetur toto fulmine rara manus.
Muneris hoc utrumque tui testatur Etruscus,
esse quod et comiti contigit et reduci.

M6_84
Octaphoro sanus portatur, Avite, Philippus.
Hunc tu si sanum credis, Avite, furis.

M6_85
Editur en sextus sine te mihi, Rufe Camoni,
nec te lectorem sperat, amice, liber :

impia Cappadocum tellus et numine laevo
visa tibi cineres reddit et ossa patri.
Funde tuo lacrimas orbata Bononia Rufo,
et resonet tota planctus in Aemilia :
heu qualis pietas, heu quam brevis occidit aetas !
viderat Alphei praemia quinta modo.
Pectore tu memori nostros evolvere lusus,
tu solitus totos, Rufe, tenere jocos,
accipe cum fletu maesti breve carmen amici
atque haec absentis tura fuisse puta.

M6_86

Setinum dominaeque nives densique trientes,
quando ego vos medico non prohibente bibam ?
Stultus et ingratus nec tanto munere dignus
qui mavult heres divitis esse Midae.
Possideat Libycas messis Hermumque Tagumque,
et potet caldam, qui mihi livet, aquam.

M6_87

Di tibi dent et tu, Caesar, quaecumque mereris :
di mihi dent et tu quae volo, si merui.

M6_88

Mane salutavi vero te nomine casu
nec dixi dominum, Caeciliane, meum.
Quanta libertas constet mihi tanta requiris ?
Centum quadrantes abstulit illa mihi.

M6_89

Cum peteret seram media jam nocte matellam
arguto madidus pollice Panaretus,
Spoletina data est, sed quam siccaverat ipse,
nec fuerat soli tota lagona satis.
Ille fide summa testae sua vina remensus
reddidit oenophori pondera plena sui.
Miraris, quantum biberat, cepisse lagonam ?
Desine mirari, Rufe : merum biberat.

M6_90

Moechum Gellia non habet nisi unum.
Turpe est hoc magis : uxor est duorum.

M6_91

Sancta ducis summi prohibet censura vetatque
moechari. Gaude, Zoile, non futuis.

M6_92

Caelatus tibi cum sit, Anniane,
serpens in patera Myronos arte,
Vaticana bibis : bibis venenum.

M6_93

Tam male Thais olet quam non fullonis avari
testa vetus media sed modo fracta via,
non ab amore recens hircus, non ora leonis,
non detracta cani transtiberina cutis,
pullus abortivo nec cum putrescit in ovo,
amphora corrupto nec vitiata garo.
Virus ut hoc alio fallax permutet odore,
deposita quotiens balnea veste petit,
psilothro viret aut acida latet oblita creta
aut tegitur pingui terque quaterque faba.
Cum bene se tutam per fraudes mille putavit,
omnia cum fecit, Thaida Thais olet.

M6_94 v.1 Ponatur semper chrysendeta Calpetano
2 sive foris seu cum cenat in urbe domi.
3 Sic etiam in stabulo semper, sic cenat in agro.
4 Non habet ergo aliud ? Non habet immo suum.

M7_1 v.1 Accipe belligerae crudum thoraca Minervae,
2 ipsa Medusaeae quem timet ira comae.
3 Dum vacat, haec, Caesar, poterit lorica vocari :
4 pectore cum sacro sederit, aegis erit.

M7_2 v.1 Invia Sarmaticis domini lorica sagittis
2 et Martis Getico tergore fida magis,
3 quam vel ad Aetolae securam cuspidis ictus
4 texuit innumeri lubricus unguis apri,
5 felix sorte tua, sacrum cui tangere pectus
6 fas erit et nostri mente calere dei.
7 I comes et magnos inlaesa merere triumphos
8 palmataeque ducem, sed cito, redde togae.

M7_3 v.1 Cur non mitto meos tibi, Pontiliane, libellos ?
2 Ne mihi tu mittas, Pontiliane, tuos.

M7_4 v.1 Esset, Castrice, cum mali coloris,
2 versus scribere coepit Oppianus.

M7_5 v.1 Si desiderium, Caesar, populique patrumque
2 respicis et Latiae gaudia vera togae,
3 redde deum votis poscentibus. Invidet hosti
4 Roma suo, veniat laurea multa licet :
5 terrarum dominum propius videt ille tuoque
6 terretur vultu barbarus et fruitur.

M7_6 v.1 Ecquid Hyperboreis ad nos conversus ab oris
2 Ausonias Caesar jam parat ire vias ?
3 Certus abest auctor, sed vox hoc nuntiat omnis :
4 credo tibi, verum dicere, Fama, soles.
5 Publica victrices testantur gaudia chartae,
6 Martia laurigera cuspide pila virent.
7 Rursus, io, magnos clamat tibi Roma triumphos,
8 invictusque tua, Caesar, in urbe sonas.
9 Sed jam laetitiae quo sit fiducia major,
10 Sarmaticae laurus nuntius ipse veni.

M7_7 v.1 Hiberna quamvis Arctos et rudis Peuce
2 et ungularum pulsibus calens Hister
3 fractusque cornu jam ter inprobo Rhenus
4 teneat domantem regna perfidae gentis
5 te, summe mundi rector et parens orbis :
6 abesse nostris non tamen potes votis.
7 Illic et oculis et animis sumus, Caesar,
8 adeoque mentes omnium tenes unus

ut ipsa magni turba nesciat Circi
utrumque currat Passerinus an Tigris.

M7_8
Nunc hilares, si quando mihi, nunc ludite, Musae :
victor ab Odrysio redditur orbe deus.
Certa facis populi tu primus vota, December :
jam licet ingenti dicere voce "Venit !"
Felix sorte tua ! Poteras non cedere Jano,
gaudia si nobis quae dabit ille dares.
Festa coronatus ludet convicia miles,
inter laurigeros cum comes ibit equos.
Fas audire jocos levioraque carmina, Caesar,
et tibi, si lusus ipse triumphus amat.

M7_9
Cum sexaginta numeret Cascellius annos,
ingeniosus homo est : quando disertus erit ?

M7_10
Pedicatur Eros, fellat Linus : Ole, quid ad te
de cute quid faciant ille vel ille sua ?
Centenis futuit Matho milibus : Ole, quid ad te ?
Non tu propterea sed Matho pauper erit.
In lucem cenat Sertorius : Ole, quid ad te,
cum liceat tota stertere nocte tibi ?
Septingenta Tito debet Lupus : Ole, quid ad te ?
Assem ne dederis crediderisve Lupo.
Illud dissimulas ad te quod pertinet, Ole,
quodque magis curae convenit esse tuae.
Pro togula debes : hoc ad te pertinet, Ole.
Quadrantem nemo jam tibi credit : et hoc.
Uxor moecha tibi est : hoc ad te pertinet, Ole.
Poscit jam dotem filia grandis : et hoc.
Dicere quindecies poteram quod pertinet ad te :
sed quid agas ad me pertinet, Ole, nihil.

M7_11
Cogis me calamo manuque nostra
emendare meos, Pudens, libellos.
O quam me nimium probas amasque
qui vis archetypas habere nugas !

M7_12
Sic me fronte legat dominus, Faustine, serena
excipiatque meos qua solet aure jocos,
ut mea nec juste quos odit pagina laesit
et mihi de nullo fama rubore placet.
Quid prodest, cupiant cum quidam nostra videri,
si qua Lycambeo sanguine tela madent,
vipereumque vomat nostro sub nomine virus,
qui Phoebi radios ferre diemque negat ?
Ludimus innocui : scis hoc bene : juro potentis
per genium famae Castaliumque gregem
perque tuas aures, magni mihi numinis instar,
lector inhumana liber ab invidia.

M7_13
Dum Tiburtinis albescere solibus audit
antiqui dentis fusca Lycoris ebur,
venit in Herculeos colles. Quid Tiburis alti
aura valet ! Parvo tempore nigra redit.

M7_14 v.1 Accidit infandum nostrae scelus, Aule, puellae ;
2 amisit lusus deliciasque suas :
3 non quales teneri ploravit amica Catulli
4 Lesbia, nequitiis passeris orba sui,
5 vel Stellae cantata meo quas flevit Ianthis,
6 cujus in Elysio nigra columba volat :
7 lux mea non capitur nugis neque moribus istis
8 nec dominae pectus talia damna movent :
9 bis senos puerum numerantem perdidit annos,
10 mentula cui nondum sesquipedalis erat.

M7_15 v.1 Quis puer hic nitidis absistit Ianthidos undis ?
2 Effugit dominam Naida numquid Hylas ?
3 O bene quod silva colitur Tirynthius ista
4 et quod amatrices tam prope servat aquas !
5 Securus licet hos fontes, Argynne, ministres :
6 nil facient Nymphae ; ne velit ipse cave.

M7_16 v.1 Aera domi non sunt, superest hoc, Regule, solum
2 ut tua vendamus munera : numquid emis ?

M7_17 v.1 Ruris bibliotheca delicati,
2 vicinam videt unde lector urbem,
3 inter carmina sanctiora si quis
4 lascivae fuerit locus Thaliae,
5 hos nido licet inseras vel imo,
6 septem quos tibi misimus libellos
7 auctoris calamo sui notatos :
8 haec illis pretium facit litura.
9 At tu munere, delicata, parvo
10 quae cantaberis orbe nota toto,
11 pignus pectoris hoc mei tuere,
12 Juli bibliotheca Martialis.

M7_18 v.1 Cum tibi sit facies de qua nec femina possit
2 dicere, cum corpus nulla litura notet,
3 cur te tam rarus cupiat repetatque fututor
4 miraris ? Vitium est non leve, Galla, tibi.
5 Accessi quotiens ad opus mixtisque movemur
6 inguinibus, cunnus non tacet, ipsa taces.
7 Di facerent ut tu loquereris et ille taceret :
8 offendor cunni garrulitate tui.
9 Pedere te mallem : namque hoc nec inutile dicit
10 Symmachus et risum res movet ista simul.
11 Quis ridere potest fatui poppysmata cunni ?
12 Cum sonat hic, cui non mentula mensque cadit ?
13 Dic aliquid saltem clamosoque obstrepe cunno
14 et, si adeo muta es, disce vel inde loqui.

M7_19 v.1 Fragmentum quod vile putas et inutile lignum,
2 haec fuit ignoti prima carina maris.
3 Quam nec Cyaneae quondam potuere ruinae
4 frangere nec Scythici tristior ira freti.
5 Saecula vicerunt : sed quamvis cesserit annis,
6 sanctior est salva parva tabella rate.

M7_20 v.1 Nihil est miserius neque gulosius Santra.

Rectam vocatus cum cucurrit ad cenam,
quam tot diebus noctibusque captavit,
ter poscit apri glandulas, quater lumbum,
et utramque coxam leporis et duos armos,
nec erubescit pejerare de turdo
et ostreorum rapere lividos cirros.
Buccis placentae sordidam linit mappam ;
illic et uvae conlocantur ollares
et Punicorum pauca grana malorum
et excavatae pellis indecens volvae
et lippa ficus debilisque boletus.
Sed mappa cum jam mille rumpitur furtis,
rosos tepenti spondylos sinu condit
et devorato capite turturem truncum.
Colligere longa turpe nec putat dextra
analecta quidquid et canes reliquerunt.
Nec esculenta sufficit gulae praeda :
mixto lagonam replet ad pedes vino.
Haec per ducentas cum domum tulit scalas
seque obserata clusit anxius cella
gulosus ille, postero die vendit.

M7_21
Haec est illa dies, quae magni conscia partus
Lucanum populis et tibi, Polla, dedit.
Heu ! Nero crudelis nullaque invisior umbra,
debuit hoc saltem non licuisse tibi.

M7_22
Vatis Apollinei magno memorabilis ortu
lux redit : Aonidum turba, favete sacris.
Haec meruit, cum te terris, Lucane, dedisset,
mixtus Castaliae Baetis ut esset aquae.

M7_23
Phoebe, veni, sed quantus eras cum bella tonanti
ipse dares Latiae plectra secunda lyrae.
Quid tanta pro luce precer ? Tu, Polla, maritum
saepe colas et se sentiat ille coli.

M7_24
Cum Juvenale meo quae me committere temptas,
quid non audebis, perfida lingua, loqui ?
Te fingente nefas Pyladen odisset Orestes,
Thesea Pirithoi destituisset amor,
tu Siculos fratres et majus nomen Atridas
et Ledae poteras dissociare genus.
Hoc tibi pro meritis et talibus inprecor ausis,
ut facias illud quod, puto, lingua, facis.

M7_25
Dulcia cum tantum scribas epigrammata semper
et cerussata candidiora cute,
nullaque mica salis nec amari fellis in illis
gutta sit, o demens, vis tamen illa legi !
Nec cibus ipse juvat morsu fraudatus aceti,
nec grata est facies cui gelasinus abest.
Infanti melimela dato fatuasque mariscas :
nam mihi, quae novit pungere, Chia sapit.

M7_26
Apollinarem conveni meum, scazon,
et si vacabit - ne molestus accedas, -

hoc qualecumque, cujus aliqua pars ipse est,
dabis : haec facetum carmen inbuant aures.
Si te receptum fronte videris tota,
noto rogabis ut favore sustentet.
Quanto mearum, scis, amore nugarum
flagret : nec ipse plus amare te possum.
Contra malignos esse si cupis tutus,
Apollinarem conveni meum, scazon.

M7_27
Tuscae glandis aper populator et ilice multa
jam piger, Aetolae fama secunda ferae,
quem meus intravit splendenti cuspide Dexter,
praeda jacet nostris invidiosa focis.
Pinguescant madido laeti nidore penates
flagret et exciso festa culina jugo.
Sed cocus ingentem piperis consumet acervum,
addet et arcano mixta Falerna garo :
ad dominum redeas, noster te non capit ignis,
conturbator aper : vilius esurio.

M7_28
Sic Tiburtinae crescat tibi silva Dianae
et properet caesum saepe redire nemus,
nec Tartesiacis Pallas tua, Fusce, trapetis
cedat et inmodici dent bona musta lacus ;
sic fora mirentur, sic te Palatia laudent,
excolat et geminas plurima palma fores :
otia dum medius praestat tibi parva December,
exige, sed certa, quos legis, aure jocos.
"Scire libet verum ? Res est haec ardua." Sed tu
Quod tibi vis dici dicere, Fusce, potes.

M7_29
Thestyle, Victoris tormentum dulce Voconi,
quo nemo est toto notior orbe puer,
sic etiam positis formonsus amere capillis
et placeat vati nulla puella tuo :
paulisper domini doctos sepone libellos,
carmina Victori dum lego parva tuo.
Et Maecenati, Maro cum cantaret Alexin,
nota tamen Marsi fusca Melaenis erat.

M7_30
Das Parthis, das Germanis, das, Caelia, Dacis,
nec Cilicum spernis Cappadocumque toros ;
et tibi de Pharia Memphiticus urbe fututor
navigat, a rubris et niger Indus aquis ;
nec recutitorum fugis inguina Judaeorum,
nec te Sarmatico transit Alanus equo.
Qua ratione facis, cum sis Romana puella,
quod Romana tibi mentula nulla placet ?

M7_31
Raucae chortis aves et ova matrum
et flavas medio vapore Chias
et fetum querulae rudem capellae
nec jam frigoribus pares olivas
et canum gelidis holus pruinis
de nostro tibi missa rure credis ?
O quam, Regule, diligenter erras !
Nil nostri, nisi me, ferunt agelli.

Quidquid vilicus Umber aut colonus
aut rus marmore tertio notatum
aut Tusci tibi Tusculive mittunt,
id tota mihi nascitur Subura.

M7_32 Attice, facundae renovas qui nomina gentis
nec sinis ingentem conticuisse domum,
te pia Cecropiae comitatur turba Minervae,
te secreta quies, te sophos omnis amat.
At juvenes alios fracta colit aure magister
et rapit inmeritas sordidus unctor opes.
Non pila, non follis, non te paganica thermis
praeparat aut nudi stipitis ictus hebes,
vara nec in lento ceromate bracchia tendis,
non harpasta vagus pulverulenta rapis,
sed curris niveas tantum prope Virginis undas
aut ubi Sidonio taurus amore calet.
Per varias artes, omnis quibus area servit,
ludere, cum liceat currere, pigritia est.

M7_33 Sordidior caeno cum sit toga, calceus autem
candidior prima sit tibi, Cinna, nive :
dejecto quid, inepte, pedes perfundis amictu ?
Collige, Cinna, togam ; calceus ecce perit.

M7_34 Quo possit fieri modo, Severe,
ut vir pessimus omnium Charinus
unam rem bene fecerit, requiris ?
Dicam, sed cito. Quid Nerone pejus ?
Quid thermis melius Neronianis ?
Non dest protinus, ecce, de malignis
qui sic rancidulo loquatur ore :
"Quid tu tot domini deique nostri
praefers muneribus ?" Neronianas
thermas praefero balneis cinaedi.

M7_35 Inguina succinctus nigra tibi servus aluta
stat, quotiens calidis tota foveris aquis ;
sed meus, ut de me taceam, Laecania, servus
Judaeum nuda sub cute pondus habet,
sed nudi tecum juvenesque senesque lavantur.
An sola est servi mentula vera tui ?
Ecquid femineos sequeris, matrona, recessus,
secretusque tua, cunne, lavaris aqua ?

M7_36 Cum pluvias madidumque Jovem perferre negaret
et rudis hibernis villa nataret aquis,
plurima, quae posset subitos effundere nimbos,
muneribus venit tegula missa tuis.
Horridus, ecce, sonat Boreae stridore December :
Stella, tegis villam, non tegis agricolam.

M7_37 Nosti mortiferum quaestoris, Castrice, signum ?
Est operae pretium discere theta novum :
exprimeret quotiens rorantem frigore nasum,
letalem juguli jusserat esse notam.
Turpis ab inviso pendebat stiria naso,

cum flaret media fauce December atrox :
collegae tenuere manus : quid plura requiris ?
Emungi misero, Castrice, non licuit.

M7_38
Tantus es et talis, nostri Polypheme, Severi
ut te mirari possit et ipse Cyclops.
Sed nec Scylla minor. Quod si fera monstra duorum
junxeris, alterius fiet uterque timor.

M7_39
Discursus varios vagumque mane
et fastus et have potentiorum
cum perferre patique jam negaret,
coepit fingere Caelius podagram.
Quam dum volt nimis adprobare veram
et sanas linit obligatque plantas
inceditque gradu laborioso,
- quantum cura potest et ars doloris !-
desit fingere Caelius podagram.

M7_40
Hic jacet ille senex Augusta notus in aula,
pectore non humili passus utrumque deum ;
natorum pietas sanctis quem conjugis umbris
miscuit : Elysium possidet ambo nemus.
Occidit illa prior viridi fraudata juventa :
hic prope ter senas vixit Olympiadas.
Sed festinatis raptum tibi credidit annis,
aspexit lacrimas quisquis, Etrusce, tuas.

M7_41
Cosmicos esse tibi, Semproni Tucca, videris.
Cosmica, Semproni, tam mala quam bona sunt.

M7_42
Muneribus cupiat se quis contendere tecum,
audeat hic etiam, Castrice, carminibus.
Nos tenues in utroque sumus vincique parati :
inde sopor nobis et placet alta quies.
Tam mala cur igitur dederim tibi carmina, quaeris ?
Alcinoo nullum poma dedisse putas ?

M7_43
Primum est ut praestes, si quid te, Cinna, rogabo ;
illud deinde sequens ut cito, Cinna, neges.
Diligo praestantem ; non odi, Cinna, negantem :
sed tu nec praestas nec cito, Cinna, negas.

M7_44
Maximus ille tuus, Ovidi, Caesonius hic est,
cujus adhuc vultum vivida cera tenet.
Hunc Nero damnavit ; sed tu damnare Neronem
ausus es et profugi, non tua, fata sequi :
aequora per Scyllae magnus comes exulis isti,
qui modo nolueras consulis ire comes.
Si victura meis mandantur nomina chartis
et fas est cineri me superesse meo,
audiet hoc praesens venturaque turba fuisse
illi te, Senecae quod fuit ille suo.

M7_45
Facundi Senecae potens amicus,
caro proximus aut prior Sereno,
hic est Maximus ille, quem frequenti

felix littera pagina salutat.
Hunc tu per Siculas secutus undas,
o nullis, Ovidi, tacende linguis,
sprevisti domini furentis iras.
Miretur Pyladen suum vetustas,
haesit qui comes exuli parentis.
Quis discrimina comparet duorum ?
Haesisti comes exuli Neronis.

M7_46

Commendare tuum dum vis mihi carmine munus
Maeonioque cupis doctius ore loqui,
excrucias multis pariter me teque diebus,
et tua de nostro, Prisce, Thalia tacet.
Divitibus poteris musas elegosque sonantes
mittere : pauperibus munera Peza dato.

M7_47

Doctorum Licini celeberrime Sura virorum,
cujus prisca gravis lingua reduxit avos,
redderis - heu, quanto fatorum munere ! - nobis
gustata Lethes paene remissus aqua.
Perdiderant jam vota metum securaque flebat
tristities lacrimis jamque peractus eras :
non tulit invidiam taciti regnator Averni
et ruptas Fatis reddidit ipse colus.
Scis igitur quantas hominum mors falsa querellas
moverit et frueris posteritate tua.
Vive velut rapto fugitivaque gaudia carpe :
perdiderit nullum vita reversa diem.

M7_48

Cum mensas habeat fere trecentas,
pro mensis habet Annius ministros :
transcurrunt gabatae volantque lances.
Has vobis epulas habete, lauti :
nos offendimur ambulante cena.

M7_49

Parva suburbani munuscula mittimus horti :
faucibus ova tuis, poma, Severe, gulae.

M7_50

Fons dominae, regina loci quo gaudet Ianthis,
gloria conspicuae deliciumque domus,
cum tua tot niveis ornetur ripa ministris
et Ganymedeo luceat unda choro,
quid facit Alcides silva sacratus in ista ?
Tam vicina tibi cur tenet antra deus ?
Nunquid Nympharum notos observat amores,
tam multi pariter ne rapiantur Hylae ?

M7_51

Mercari nostras si te piget, Urbice, nugas
et lasciva tamen carmina nosse libet,
Pompeium quaeres - et nosti forsitan - Auctum ;
Ultoris prima Martis in aede sedet :
jure madens varioque togae limatus in usu
non lector meus hic, Urbice, sed liber est.
Sic tenet absentes nostros cantatque libellos
ut pereat chartis littera nulla meis :
denique, si vellet, poterat scripsisse videri ;
sed famae mavult ille favere meae.

11 Hunc licet a decuma - neque enim satis ante vacabit -
12 sollicites, capiet cenula parva duos ;
13 ille leget, bibe tu ; nolis licet, ille sonabit :
14 et cum "Jam satis est" dixeris, ille leget.

M7_52 v.1 Gratum est quod Celeri nostros legis, Aucte, libellos,
2 si tamen et Celerem quod legis, Aucte, juvat.
3 Ille meas gentes et Celtas rexit Hiberos,
4 nec fuit in nostro certior orbe fides.
5 Major me tanto reverentia turbat et aures
6 non auditoris, judicis esse puto.

M7_53 v.1 Omnia misisti mihi Saturnalibus, Umber,
2 munera, contulerant quae tibi quinque dies :
3 bis senos triplices et dentiscalpia septem ;
4 his comes accessit spongea, mappa, calix,
5 semodiusque fabae cum vimine Picenarum
6 et Laletanae nigra lagona sapae ;
7 parvaque cum canis venerunt cottana prunis
8 et Libycae fici pondere testa gravis.
9 Vix puto triginta nummorum tota fuisse
10 munera, quae grandes octo tulere Syri.
11 Quanto commodius nullo mihi ferre labore
12 argenti potuit pondera quinque puer !

M7_54 v.1 Semper mane mihi de me mera somnia narras,
2 quae moveant animum sollicitentque meum.
3 Jam prior ad faecem, sed et haec vindemia venit,
4 exorat noctes dum mihi saga tuas ;
5 consumpsi salsasque molas et turis acervos ;
6 decrevere greges, dum cadit agna frequens ;
7 non porcus, non chortis aves, non ova supersunt.
8 Aut vigila aut dormi, Nasidiane, tibi.

M7_55 v.1 Nulli munera, Chreste, si remittis,
2 nec nobis dederis remiserisque :
3 credam te satis esse liberalem.
4 Sed si reddis Apicio Lupoque
5 et Gallo Titioque Caesioque,
6 linges non mihi - nam proba et pusilla est -
7 sed quae de Solymis venit perustis
8 damnatam modo mentulam tributis.

M7_56 v.1 Astra polumque pia cepisti mente, Rabiri,
2 Parrhasiam mira qui struis arte domum.
3 Phidiaco si digna Jovi dare templa parabit,
4 has petet a nostro Pisa Tonante manus.

M7_57 v.1 Castora de Polluce Gabinia fecit Achillan :
2 "pux agathos" fuerat, nunc erit "hippodamos".

M7_58 v.1 Jam sex aut septem nupsisti, Galla, cinaedis,
2 dum coma te nimium pexaque barba juvat ;
3 deinde experta latus madidoque simillima loro
4 inguina nec lassa stare coacta manu,
5 deseris inbelles thalamos mollemque maritum,
6 rursus et in similes decidis usque toros.

Quaere aliquem Curios semper Fabiosque loquentem,
hirsutum et dura rusticitate trucem :
invenies ; sed habet tristis quoque turba cinaedos :
difficile est vero nubere, Galla, viro.

M7_59
Non cenat sine apro noster, Tite, Caecilianus :
bellum convivam Caecilianus habet.

M7_60
Tarpeiae venerande rector aulae,
quem salvo duce credimus Tonantem,
cum votis sibi quisque te fatiget
et poscat dare quae dei potestis :
nil pro me mihi, Juppiter, petenti
ne suscensueris velut superbo.
Te pro Caesare debeo rogare :
pro me debeo Caesarem rogare.

M7_61
Abstulerat totam temerarius institor urbem
inque suo nullum limine limen erat.
Jussisti tenuis, Germanice, crescere vicos,
et modo quae fuerat semita, facta via est.
Nulla catenatis pila est praecincta lagonis
nec praetor medio cogitur ire luto,
stringitur in densa nec caeca novacula turba
occupat aut totas nigra popina vias.
Tonsor, copo, cocus, lanius sua limina servant.
Nunc Roma est, nuper magna taberna fuit.

M7_62
Reclusis foribus grandes percidis, Amille,
et te deprendi, cum facis ista, cupis,
ne quid liberti narrent servique paterni
et niger obliqua garrulitate cliens.
Non pedicari se qui testatur, Amille,
illud saepe facit quod sine teste facit.

M7_63
Perpetui numquam moritura volumina Sili
qui legis et Latia carmina digna toga,
Pierios tantum vati placuisse recessus
credis et Aoniae Bacchica serta comae ?
Sacra cothurnati non attigit ante Maronis
implevit magni quam Ciceronis opus :
hunc miratur adhuc centum gravis hasta virorum,
hunc loquitur grato plurimus ore cliens.
Postquam bis senis ingentem fascibus annum
rexerat adserto qui sacer orbe fuit,
emeritos Musis et Phoebo tradidit annos
proque suo celebrat nunc Helicona foro.

M7_64
Qui tonsor fueras tota notissimus urbe
et post hoc dominae munere factus eques,
Sicanias urbes Aetnaeaque regna petisti,
Cinname, cum fugeres tristia jura fori.
Qua nunc arte graves tolerabis inutilis annos ?
Quid facit infelix et fugitiva quies ?
Non rhetor, non grammaticus ludive magister,
non Cynicus, non tu Stoicus esse potes,
vendere nec vocem Siculis plausumque theatris :

quod superest, iterum, Cinname, tonsor eris.

M7_65
Lis te bis decumae numerantem frigora brumae
conterit una tribus, Gargiliane, foris.
Ah miser et demens ! viginti litigat annis
quisquam cui vinci, Gargiliane, licet ?

M7_66
Heredem Fabius Labienum ex asse reliquit :
plus meruisse tamen se Labienus ait.

M7_67
Pedicat pueros tribas Philaenis
et tentigine saevior mariti
undenas dolat in die puellas.
Harpasto quoque subligata ludit
et flavescit haphe, gravesque draucis
halteras facili rotat lacerto,
et putri lutulenta de palaestra
uncti verbere vapulat magistri :
nec cenat prius aut recumbit ante
quam septem vomuit meros deunces ;
ad quos fas sibi tunc putat redire,
cum coloephia sedecim comedit.
Post haec omnia cum libidinatur,
non fellat - putat hoc parum virile -,
sed plane medias vorat puellas.
Di mentem tibi dent tuam, Philaeni,
cunnum lingere quae putas virile.

M7_68
Commendare meas, Instanti Rufe, Camenas
parce, precor, socero : seria forsan amat.
Quod si lascivos admittit et ille libellos,
haec ego vel Curio Fabricioque legam.

M7_69
Haec est illa tibi promissa Theophila, Cani,
cujus Cecropia pectora dote madent.
Hanc sibi jure petat magni senis Atticus hortus,
nec minus esse suam Stoica turba velit.
Vivet opus quodcumque per has emiseris aures ;
tam non femineum nec populare sapit.
Non tua Pantaenis nimium se praeferat illi,
quamvis Pierio sit bene nota choro.
Carmina fingentem Sappho laudabat amatrix :
castior haec et non doctior illa fuit.

M7_70
Ipsarum tribadum tribas, Philaeni,
recte, quam futuis, vocas amicam.

M7_71
Ficosa est uxor, ficosus et ipse maritus,
filia ficosa est et gener atque nepos,
nec dispensator nec vilicus ulcere turpi
nec rigidus fossor, sed nec arator eget.
Cum sint ficosi pariter juvenesque senesque,
res mira est, ficos non habet unus ager.

M7_72
Gratus sic tibi, Paule, sit December
nec vani triplices brevesque mappae
nec turis veniant leves selibrae,

sed lances ferat et scyphos avorum
aut grandis reus aut potens amicus,
seu quod te potius juvat capitque ;
sic vincas Noviumque Publiumque
mandris et vitreo latrone clusos ;
sic palmam tibi de trigone nudo
unctae det favor arbiter coronae
nec laudet Polybi magis sinistras :
si quisquam mea dixerit malignus
atro carmina quae madent veneno,
ut vocem mihi commodes patronam
et quantum poteris, sed usque, clames :
"Non scripsit meus ista Martialis."

M7_73
Esquiliis domus est, domus est tibi colle Dianae,
et tua patricius culmina vicus habet ;
hinc viduae Cybeles, illinc sacraria Vestae,
inde novum, veterem prospicis inde Jovem.
Dic ubi conveniam, dic qua te parte requiram ;
quisquis ubique habitat, Maxime, nusquam habitat.

M7_74
Cyllenes caelique decus, facunde minister,
aurea cui torto virga dracone viret :
sic tibi lascivi non desit copia furti,
sive cupis Paphien seu Ganymede cales ;
maternaeque sacris ornentur frondibus Idus
et senior parca mole prematur avus :
hunc semper Norbana diem cum conjuge Carpo
laeta colat, primis quo coiere toris.
Hic pius antistes sophiae sua dona ministrat,
hic te ture vocat fidus et ipse Jovi.

M7_75
Vis futui gratis, cum sis deformis anusque.
Res perridicula est : vis dare nec dare vis.

M7_76
Quod te diripiunt potentiores
per convivia, porticus, theatra,
et tecum, quotiens ita incidisti,
gestari juvat, et juvat lavari :
nolito nimium tibi placere.
Delectas, Philomuse, non amaris.

M7_77
Exigis ut nostros donem tibi, Tucca, libellos.
Non faciam : nam vis vendere, non legere.

M7_78
Cum Saxetani ponatur coda lacerti
et, bene si cenas, conchis inuncta tibi,
sumen, aprum, leporem, boletos, ostrea, mullos
mittis : habes nec cor, Papyle, nec genium.

M7_79
Potavi modo consulare vinum.
Quaeris quam vetus atque liberale ?
Prisco consule conditum : sed ipse
qui ponebat erat, Severe, consul.

M7_80
Quatenus Odrysios jam pax Romana triones
temperat et tetricae conticuere tubae,

3 hunc Marcellino poteris, Faustine, libellum
4 mittere : jam chartis, jam vacat ille jocis.
5 Sed si parva tui munuscula quaeris amici
6 commendare, ferat carmina nostra puer :
7 non qualis Geticae satiatus lacte juvencae
8 Sarmatica rigido ludit in amne rota,
9 sed Mitylenaei roseus mangonis ephebus
10 vel non caesus adhuc matre jubente Lacon.
11 At tibi captivo famulus mittetur ab Histro
12 qui Tiburtinas pascere possit oves.

M7_81 v.1 Triginta toto mala sunt epigrammata libro."
2 Si totidem bona sunt, Lause, bonus liber est.

M7_82 v.1 Menophili penem tam grandis fibula vestit
2 ut sit comoedis omnibus una satis.
3 Hunc ego credideram - nam saepe lavamur in unum -
4 sollicitum voci parcere, Flacce, suae :
5 dum ludit media populo spectante palaestra,
6 delapsa est misero fibula : verpus erat.

M7_83 v.1 Eutrapelus tonsor dum circuit ora Luperci
2 expingitque genas, altera barba subit.

M7_84 v.1 Dum mea Caecilio formatur imago Secundo
2 spirat et arguta picta tabella manu,
3 i, liber, ad Geticam Peucen Histrumque jacentem :
4 haec loca perdomitis gentibus ille tenet.
5 Parva dabis caro, sed dulcia, dona sodali :
6 certior in nostro carmine voltus erit ;
7 casibus hic nullis, nullis delebilis annis
8 vivet, Apelleum cum morietur opus.

M7_85 v.1 Quod non insulse scribis tetrasticha quaedam,
2 disticha quod belle pauca, Sabelle, facis,
3 laudo nec admiror. Facile est epigrammata belle
4 scribere. Sed librum scribere difficile est.

M7_86 v.1 Ad natalicias dapes vocabar,
2 essem cum tibi, Sexte, non amicus.
3 Quid factum est, rogo, quid repente factum est,
4 post tot pignora nostra, post tot annos
5 quod sum praeteritus vetus sodalis ?
6 Sed causam scio. Nulla venit a me
7 Hispani tibi libra pustulati
8 nec levis toga nec rudes lacernae.
9 Non est sportula quae negotiatur ;
10 pascis munera, Sexte, non amicos.
11 Jam dices mihi "Vapulet vocator."

M7_87 v.1 Si meus aurita gaudet lagalopece Flaccus,
2 si fruitur tristi Canius Aethiope ;
3 Publius exiguae si flagrat amore catellae,
4 si Cronius similen cercopithecon amat ;
5 delectat Marium si perniciosus ichneumon,
6 pica salutatrix si tibi, Lause, placet ;
7 si gelidum collo nectit Cadilla draconem,

8 luscinio tumulum si Telesilla dedit :
9 blanda Cupidinei cur non amet ora Labyrtae
10 qui videt haec dominis monstra placere suis ?

M7_88 v.1 Fertur habere meos, si vera est fama, libellos
2 inter delicias pulchra Vienna suas.
3 Me legit omnis ibi senior juvenisque puerque,
4 et coram tetrico casta puella viro.
5 Hoc ego maluerim quam si mea carmina cantent
6 qui Nilum ex ipso protinus ore bibunt ;
7 quam meus Hispano si me Tagus impleat auro
8 pascat et Hybla meas, pascat Hymettos apes.
9 Non nihil ergo sumus nec blandae munere linguae
10 decipimur : credam jam puto, Lause, tibi.

M7_89 v.1 I, felix rosa, mollibusque sertis
2 nostri cinge comas Apollinaris.
3 Quas tu nectere candidas, sed olim,
4 sic te semper amet Venus, memento.

M7_90 v.1 Jactat inaequalem Matho me fecisse libellum :
2 si verum est, laudat carmina nostra Matho.
3 Aequales scribit libros Calvinus et Umber :
4 aequalis liber est, Cretice, qui malus est.

M7_91 v.1 De nostro, facunde, tibi, Juvenalis, agello
2 Saturnalicias mittimus, ecce, nuces.
3 Cetera lascivis donavit poma puellis
4 mentula custodis luxuriosa dei.

M7_92 v.1 "Si quid opus fuerit, scis me non esse rogandum"
2 uno bis dicis, Baccara, terque die.
3 Appellat rigida tristis me voce Secundus :
4 audis et nescis, Baccara, quid sit opus.
5 Pensio te coram petitur clareque palamque :
6 audis et nescis, Baccara, quid sit opus.
7 Esse queror gelidasque mihi tritasque lacernas :
8 audis et nescis, Baccara, quid sit opus.
9 Hoc opus est, subito fias ut sidere mutus,
10 dicere ne possis, Baccara "Si quid opus."

M7_93 v.1 Narnia, sulphureo quam gurgite candidus amnis
2 circuit, ancipiti vix adeunda jugo,
3 quid tam saepe meum nobis abducere Quintum
4 te juvat et lenta detinuisse mora ?
5 Quid Nomentani causam mihi perdis agelli,
6 propter vicinum qui pretiosus erat ?
7 Sed jam parce mihi, nec abutere, Narnia, Quinto :
8 perpetuo liceat sic tibi ponte frui.

M7_94 v.1 Unguentum fuerat, quod onyx modo parva gerebat :
2 olfecit postquam Papylus, ecce, garum est.

M7_95 v.1 Bruma est et riget horridus December,
2 audes tu tamen osculo nivali
3 omnes obvius hinc et hinc tenere
4 et totam, Line, basiare Romam.

Quid posses graviusque saeviusque
percussus facere atque verberatus ?
Hoc me frigore basiet nec uxor
blandis filia nec rudis labellis,
sed tu dulcior elegantiorque,
cujus livida naribus caninis
dependet glacies rigetque barba,
qualem forficibus metit supinis
tonsor Cinyphio Cilix marito.
Centum occurrere malo cunnilingis
et Gallum timeo minus recentem.
Quare si tibi sensus est pudorque,
hibernas, Line, basiationes
in mensem rogo differas Aprilem.

M7_96
Conditus hic ego sum Bassi dolor, Urbicus infans,
   cui genus et nomen maxima Roma dedit.
Sex mihi de prima derant trieteride menses,
   ruperunt tetricae cum male pensa deae.
Quid species, quid lingua mihi, quid profuit aetas ?
   Da lacrimas tumulo, qui legis ista, meo :
sic ad Lethaeas, nisi Nestore serior, undas
   non eat, optabis quem superesse tibi.

M7_97
Nosti si bene Caesium, libelle,
montanae decus Umbriae Sabinum,
Auli municipem mei Pudentis,
illi tu dabis haec vel occupato.
Instent mille licet premantque curae,
nostris carminibus tamen vacabit.
Nam me diligit ille proximumque
Turni nobilibus legit libellis.
O quantum tibi nominis paratur !
O quae gloria ! Quam frequens amator ;
te convivia, te forum sonabit
aedes compita porticus tabernae.
Uni mitteris, omnibus legeris.

M7_98
Omnia, Castor, emis. Sic fiet ut omnia vendas.

M7_99
Sic placidum videas semper, Crispine, Tonantem
   nec te Roma minus quam tua Memphis amet,
carmina Parrhasia si nostra legentur in aula,
   (namque solent sacra Caesaris aure frui)
dicere de nobis ut lector candidus aude :
   "Temporibus praestat non nihil iste tuis,
nec Marso nimium minor est doctoque Catullo."
   Hoc satis est : ipsi cetera mando deo.

M8_1
Laurigeros domini, liber, intrature penates
   disce verecundo sanctius ore loqui.
Nuda recede Venus ; non est tuus iste libellus :

tu mihi, tu Pallas Caesariana, veni.

M8_2

Fastorum genitor parensque Janus
victorem modo cum videret Histri,
tot vultus sibi non satis putavit
optavitque oculos habere plures :
et lingua pariter locutus omni
terrarum domino deoque rerum
promisit Pyliam quater senectam.
Addas, Jane pater, tuam rogamus.

M8_3

Quinque satis fuerant : nam sex septemve libelli
est nimium : quid adhuc ludere, Musa, juvat ?
Sit pudor et finis : jam plus nihil addere nobis
fama potest : teritur noster ubique liber ;
et cum rupta situ Messallae saxa jacebunt
altaque cum Licini marmora pulvis erunt,
me tamen ora legent et secum plurimus hospes
ad patrias sedes carmina nostra feret."
Finieram, cum sic respondit nona sororum,
cui coma et unguento sordida vestis erat :
"Tune potes dulcis, ingrate, relinquere nugas ?
Dic mihi, quid melius desidiosus ages ?
An juvat ad tragicos soccum transferre coturnos
aspera vel paribus bella tonare modis,
praelegat ut tumidus rauca te voce magister
oderit et grandis virgo bonusque puer ?
Scribant ista graves nimium nimiumque severi,
quos media miseros nocte lucerna videt ;
at tu Romano lepidos sale tingue libellos :
adgnoscat mores vita legatque suos.
Angusta cantare licet videaris avena,
dum tua multorum vincat avena tubas."

M8_4

Quantus, io, Latias mundi conventus ad aras
suscipit et solvit pro duce vota suo !
Non sunt haec hominum, Germanice, gaudia tantum,
sed faciunt ipsi nunc, puto, sacra dei.

M8_5

Dum donas, Macer, anulos puellis,
desisti, Macer, anulos habere.

M8_6

Archetypis vetuli nihil est odiosius Eucti
(ficta Saguntino cymbia malo luto),
argenti furiosa sui cum stemmata narrat
garrulus et verbis mucida vina facit :
"Laomedonteae fuerant haec pocula mensae :
ferret ut haec, muros struxit Apollo lyra.
Hoc cratere ferox commisit proelia Rhoetus
cum Lapithis : pugna debile cernis opus.
Hi duo longaevo censentur Nestore fundi :
pollice de Pylio trita columba nitet.
Hic scyphus est in quo misceri jussit amicis
largius Aeacides vividiusque merum.
Hac propinavit Bitiae pulcherrima Dido
in patera, Phrygio cum data cena viro est."
Miratus fueris cum prisca toreumata multum,

in Priami calathis Astyanacta bibes.

M8_7
Hoc agere est causas, hoc dicere, Cinna, diserte,
horis, Cinna, decem dicere verba novem ?
Sed modo clepsydras ingenti voce petisti
quattuor. O quantum, Cinna, tacere potes !

M8_8
Principium des, Jane, licet velocibus annis
et renoves voltu saecula longa tuo,
te primum pia tura rogent, te vota salutent,
purpura te felix, te colat omnis honos ;
tu tamen hoc mavis, Latiae quod contigit urbi
mense tuo reducem, Jane, videre deum.

M8_9
Solvere dodrantem nuper tibi, Quinte, volebat
lippus Hylas, luscus vult dare dimidium.
Accipe quam primum ; brevis est occasio lucri :
si fuerit caecus, nil tibi solvet Hylas.

M8_10
Emit lacernas milibus decem Bassus
Tyrias coloris optimi. Lucri fecit.
"Adeo bene emit ?" inquis. Immo non solvet.

M8_11
Pervenisse tuam jam te scit Rhenus in urbem ;
nam populi voces audit et ille tui :
Sarmaticas etiam gentes Histrumque Getasque
laetitiae clamor terruit ipse novae.
Dum te longa sacro venerantur gaudia Circo,
nemo quater missos currere sensit equos.
Nullum Roma ducem, nec te sic, Caesar, amavit :
te quoque jam non plus, ut velit ipsa, potest.

M8_12
Uxorem quare locupletem ducere nolim
quaeritis ? Uxori nubere nolo meae.
Inferior matrona suo sit, Prisce, marito :
non aliter fiunt femina virque pares.

M8_13
Morio dictus erat : viginti milibus emi.
Redde mihi nummos, Gargiliane : sapit.

M8_14
Pallida ne Cilicum timeant pomaria brumam,
mordeat et tenerum fortior aura nemus,
hibernis objecta Notis specularia puros
admittunt soles et sine faece diem.
At mihi cella datur non tota clusa fenestra,
in qua nec Boreas ipse manere velit.
Sic habitare jubes veterem crudelis amicum ?
arboris ergo tuae tutior hospes ero.

M8_15
Dum nova Pannonici numeratur gloria belli,
omnis et ad reducem dum litat ara Jovem,
dat populus, dat gratus eques, dat tura senatus,
et ditant Latias tertia dona tribus :
hos quoque secretos memoravit Roma triumphos,
nec minor ista tuae laurea pacis erat,
quod tibi de sancta credis pietate tuorum.
Principis est virtus maxima nosse suos.

M8_16
Pistor qui fueras diu, Cypere,
causas nunc agis et ducena quaeris :
sed consumis et usque mutuaris.
A pistore, Cypere, non recedis :
et panem facis et facis farinam.

M8_17
Egi, Sexte, tuam pactus duo milia causam :
misisti nummos quod mihi mille quid est ?
"Narrasti nihil" inquis "et a te perdita causa est."
Tanto plus debes, Sexte, quod erubui.

M8_18
Si tua, Cerrini, promas epigrammata vulgo,
vel mecum possis vel prior ipse legi :
sed tibi tantus inest veteris respectus amici,
carior ut mea sit quam tua fama tibi.
Sic Maro nec Calabri temptavit carmina Flacci,
Pindaricos nosset cum superare modos,
et Vario cessit Romani laude cothurni,
cum posset tragico fortius ore loqui.
Aurum et opes et rura frequens donabit amicus :
qui velit ingenio cedere rarus erit.

M8_19
Pauper videri Cinna vult ; et est pauper.

M8_20
Cum facias versus nulla non luce ducenos,
Vare, nihil recitas. Non sapis, atque sapis.

M8_21
Phosphore, redde diem : quid gaudia nostra moraris ?
Caesare venturo, Phosphore, redde diem.
Roma rogat. Placidi numquid te pigra Bootae
plaustra vehunt, lento quod nimis axe venis ?
Ledaeo poteras abducere Cyllaron astro :
ipse suo cedet nunc tibi Castor equo.
Quid cupidum Titana tenes ? Jam Xanthus et Aethon
frena volunt, vigilat Memnonis alma parens.
Tarda tamen nitidae non cedunt sidera luci,
et cupit Ausonium luna videre ducem.
Jam, Caesar, vel nocte veni : stent astra licebit,
non derit populo te veniente dies.

M8_22
Invitas ad aprum, ponis mihi, Gallice, porcum :
hybrida sum, si das, Gallice, verba mihi.

M8_23
Esse tibi videor saevus nimiumque gulosus,
qui propter cenam, Rustice, caedo cocum.
Si levis ista tibi flagrorum causa videtur,
ex qua vis causa vapulet ergo cocus ?

M8_24
Si quid forte petam timido gracilique libello,
inproba non fuerit si mea charta, dato.
Et si non dederis, Caesar, permitte rogari :
offendunt numquam tura precesque Jovem.
Qui fingit sacros auro vel marmore vultus,
non facit ille deos : qui rogat, ille facit.

M8_25
Vidisti semel, Oppiane, tantum

aegrum me : male, saepe te videbo.

M8_26 Non tot in Eois timuit Gangeticus arvis
raptor, in Hyrcano qui fugit albus equo,
quot tua Roma novas vidit, Germanice, tigres ;
delicias potuit nec numerare suas.
Vincit Erythraeos tua, Caesar, harena triumphos
et victoris opes divitiasque dei :
nam cum captivos ageret sub curribus Indos,
contentus gemina tigride Bacchus erat.

M8_27 Munera qui tibi dat locupleti, Gaure, senique,
si sapis et sentis, hoc tibi ait "Morere."

M8_28 Dic, toga, facundi gratum mihi munus amici,
esse velis cujus fama decusque gregis ?
Apula Ledaei tibi floruit herba Phalanthi,
qua saturat Calabris culta Galaesus aquis ?
An Tartesiacus stabuli nutritor Hiberi
Baetis in Hesperia te quoque lavit ove ?
An tua multifidum numeravit lana Timavum,
quem pius astrifero Cyllarus ore bibit ?
Te nec Amyclaeo decuit livere veneno
nec Miletos erat vellere digna tuo.
Lilia tu vincis nec adhuc delapsa ligustra
et Tiburtino monte quod alget ebur ;
Spartanus tibi cedet olor Paphiaeque columbae,
cedet Erythraeis eruta gemma vadis :
sed licet haec primis nivibus sint aemula dona,
non sunt Parthenio candidiora suo.
Non ego praetulerim Babylonos picta superbae
texta, Samiramia quae variantur acu ;
non Athamanteo potius me mirer in auro,
Aeolium dones si mihi, Phrixe, pecus.
O quantos risus pariter spectata movebit
cum Palatina nostra lacerna toga !

M8_29 Disticha qui scribit, puto, vult brevitate placere.
Quid prodest brevitas, dic mihi, si liber est ?

M8_30 Qui nunc Caesareae lusus spectatur harenae,
temporibus Bruti gloria summa fuit.
Aspicis ut teneat flammas poenaque fruatur
fortis, et attonito regnet in igne manus ?
Ipse sui spectator adest et nobile dextrae
funus amat : totis pascitur illa sacris ;
quod nisi rapta foret nolenti poena, parabat
saevior in lassos ire sinistra focos.
Scire piget post tale decus quid fecerit ante :
quam vidi satis hanc est mihi nosse manum.

M8_31 Nescio quid de te non belle, Dento, fateris,
conjuge qui ducta jura paterna petis.
Sed jam supplicibus dominum lassare libellis
desine et in patriam serus ab urbe redi :
nam dum tu longe deserta uxore diuque
tres quaeris natos, quattuor invenies.

M8_32
Aera per tacitum delapsa sedentis in ipsos
fluxit Aretullae blanda columba sinus.
Luserat hoc casus, nisi inobservata maneret
permissaque sibi nollet abire fuga.
Si meliora piae fas est sperare sorori
et dominum mundi flectere vota valent,
haec a Sardois tibi forsitan exulis oris,
fratre reversuro, nuntia venit avis.

M8_33
De praetoricia folium mihi, Paule, corona
mittis et hoc phialae nomen habere jubes.
Hac fuerat nuper nebula tibi pegma perunctum,
pallida quam rubri diluit unda croci ;
an magis astuti derasa est ungue ministri
brattea, de fulcro quam reor esse tuo ?
Illa potest culicem longe sentire volantem
et minimi pinna papilionis agi ;
exiguae volitat suspensa vapore lucernae
et leviter fuso rumpitur icta mero.
Hoc linitur sputo Jani caryota Kalendis,
quam fert cum parco sordidus asse cliens.
Lenta minus gracili crescunt colocasia filo,
plena magis nimio lilia sole cadunt ;
nec vaga tam tenui discurrit aranea tela,
tam leve nec bombyx pendulus urget opus.
Crassior in facie vetulae stat creta Fabullae,
crassior offensae bulla tumescit aquae ;
fortior et tortos servat vesica capillos
et mutat Latias spuma Batava comas.
Hac cute Ledaeo vestitur pullus in ovo,
talia lunata splenia fronte sedent.
Quid tibi cum phiala, ligulam cum mittere possis,
mittere cum possis vel cocleare mihi,
(magna nimis loquimur), cocleam cum mittere possis,
denique cum possis mittere, Paule, nihil ?

M8_34
Archetypum Myos argentum te dicis habere.
Quod sine te factum est hoc magis archetypum est ?

M8_35
Cum sitis similes paresque vita,
uxor pessima, pessimus maritus,
miror non bene convenire vobis.

M8_36
Regia pyramidum, Caesar, miracula ride ;
jam tacet Eoum barbara Memphis opus :
pars quota Parrhasiae labor est Mareoticus aulae ?
Clarius in toto nil videt orbe dies.
Septenos pariter credas adsurgere montes,
Thessalicum brevior Pelion Ossa tulit ;
aethera sic intrat nitidis ut conditus astris
inferiore tonet nube serenus apex
et prius arcano satietur numine Phoebi
nascentis Circe quam videt ora patris.
Haec, Auguste, tamen, quae vertice sidera pulsat,
par domus est caelo sed minor est domino.

M8_37
Quod Caietano reddis, Polycharme, tabellas,
milia te centum num tribuisse putas ?
"Debuit haec" inquis. Tibi habe, Polycharme, tabellas
et Caietano milia crede duo.

M8_38
Qui praestat pietate pertinaci
sensuro bona liberalitatis,
captet forsitan aut vicem reposcat :
at si quis dare nomini relicto
post manes tumulumque perseverat,
quaerit quid nisi parcius dolere ?
Refert sis bonus an velis videri.
Praestas hoc, Melior, sciente fama,
qui sollemnibus anxius sepulti
nomen non sinis interire Blaesi.
Et de munifica profusus arca
ad natalicium diem colendum
scribarum memori piaeque turbae
quod donas, facis ipse Blaesianum.
Hoc longum tibi, vita dum manebit,
hoc et post cineres erit tributum.

M8_39
Qui Palatinae caperet convivia mensae
ambrosiasque dapes, non erat ante locus :
hic haurire decet sacrum, Germanice, nectar
et Ganymedea pocula mixta manu.
Esse velis, oro, serus conviva Tonantis :
at tu si properas, Juppiter, ipse veni.

M8_40
Non horti neque palmitis beati
sed rari nemoris, Priape, custos,
ex quo natus es et potes renasci,
furaces, moneo, manus repellas
et silvam domini focis reserves :
si defecerit haec, et ipse lignum es.

M8_41
"Tristis Athenagoras non misit munera nobis
quae medio brumae mittere mense solet."
An sit Athenagoras tristis, Faustine, videbo :
me certe tristem fecit Athenagoras.

M8_42
Si te sportula major ad beatos
non corruperit, ut solet, licebit
de nostro, Matho, centies laveris.

M8_43
Effert uxores Fabius, Chrestilla maritos,
funereamque toris quassat uterque facem.
Victores committe, Venus : quos iste manebit
exitus, una duos ut Libitina ferat.

M8_44
Titulle, moneo, vive : semper hoc serum est ;
sub paedagogo coeperis licet, serum est.
At tu, miser Titulle, nec senex vivis,
sed omne limen conteris salutator
et mane sudas urbis osculis udus,
foroque triplici sparsus ante equos omnis
aedemque Martis et colosson Augusti

8 curris per omnis tertiasque quintasque.
9 Rape, congere, aufer, posside : relinquendum est.
10 Superba densis arca palleat nummis,
11 centum explicentur paginae Kalendarum,
12 jurabit heres te nihil reliquisse,
13 supraque pluteum te jacente vel saxum,
14 fartus papyro dum tibi torus crescit,
15 flentes superbus basiabit eunuchos ;
16 tuoque tristis filius, velis nolis,
17 cum concubino nocte dormiet prima.

M8_45 v.1 Priscus ab Aetnaeis mihi, Flacce, Terentius oris
2 redditur : hanc lucem lactea gemma notet ;
3 defluat et lento splendescat turbida lino
4 amphora centeno consule facta minor.
5 Continget nox quando meis tam candida mensis ?
6 tam justo dabitur quando calere mero ?
7 Cum te, Flacce, mihi reddet Cythereia Cypros,
8 luxuriae fiet tam bona causa meae.

M8_46 v.1 Quanta tua est probitas tanta est infantia formae,
2 Ceste puer, puero castior Hippolyto.
3 Te secum Diana velit doceatque natare,
4 te Cybele totum mallet habere Phryge ;
5 tu Ganymedeo poteras succedere lecto,
6 sed durus domino basia sola dares.
7 Felix, quae tenerum vexabit sponsa maritum
8 et quae te faciet prima puella virum !

M8_47 v.1 Pars maxillarum tonsa est tibi, pars tibi rasa est,
2 pars vulsa est. Unum quis putet esse caput ?

M8_48 v.1 Nescit cui dederit Tyriam Crispinus abollam,
2 dum mutat cultus induiturque togam.
3 Quisquis habes, umeris sua munera redde, precamur :
4 non hoc Crispinus te, sed abolla rogat.
5 Non quicumque capit saturatas murice vestes
6 nec nisi deliciis convenit iste color.
7 Si te praeda juvat foedique insania lucri,
8 qua possis melius fallere, sume togam.

M8_49 v.1 Formosam sane, sed caecus diligit Asper.
2 Plus ergo, ut res est, quam videt Asper amat.

M8_50 v.1 Quanta Gigantei memoratur mensa triumphi
2 quantaque nox superis omnibus illa fuit,
3 qua bonus accubuit genitor cum plebe deorum
4 et licuit Faunis poscere vina Jovem :
5 tanta tuas celebrant, Caesar, convivia laurus ;
6 exhilarant ipsos gaudia nostra deos.
7 Vescitur omnis eques tecum populusque patresque
8 et capit ambrosias cum duce Roma dapes.
9 Grandia pollicitus quanto majora dedisti !
10 Promissa est nobis sportula, recta data est.

M8_51 v.1 Quis labor in phiala ? Docti Myos anne Myronos ?
2 Mentoris haec manus est an, Polyclite, tua ?

3 Livescit nulla caligine fusca nec odit
4 exploratores nubila massa focos.
5 Vera minus flavo radiant electra metallo
6 et niveum felix pustula vincit ebur.
7 Materiae non cedit opus : sic alligat orbem,
8 plurima cum tota lampade luna nitet.
9 Stat caper Aeolio Thebani vellere Phrixi
10 cultus : ab hoc mallet vecta fuisse soror ;
11 hunc nec Cinyphius tonsor violaverit et tu
12 ipse tua pasci vite, Lyaee, velis.
13 Terga premit pecudis geminis amor aureus alis ;
14 Palladius tenero lotos ab ore sonat :
15 sic Methymnaeo gavisus Arione delphin
16 languida non tacitum per freta vexit onus.
17 Imbuat egregium digno mihi nectare munus
18 non grege de domini, sed tua, Ceste, manus ;
19 Ceste, decus mensae, misce Setina : videtur
20 ipse puer nobis, ipse sitire caper.
21 Det numerum cyathis Instanti littera Rufi :
22 auctor enim tanti muneris ille mihi :
23 si Telethusa venit promissaque gaudia portat,
24 servabor dominae, Rufe, triente tuo ;
25 si dubia est, septunce trahar ; si fallit amantem,
26 ut jugulem curas, nomen utrumque bibam.

M8_52 v.1 Tonsorem puerum sed arte talem
2 qualis nec Thalamus fuit Neronis,
3 Drusorum cui contigere barbae,
4 aequandas semel ad genas rogatus
5 Rufo, Caediciane, commodavi.
6 Dum jussus repetit pilos eosdem,
7 censura speculi manum regente,
8 expingitque cutem facitque longam
9 detonsis epaphaeresin capillis,
10 barbatus mihi tonsor est reversus.

M8_53 v.1 Formosissima quae fuere vel sunt,
2 sed vilissima quae fuere vel sunt,
3 o quam te fieri, Catulla, vellem
4 formosam minus aut magis pudicam !

M8_54 v.1 Magna licet totiens tribuas, majora daturus
2 dona, ducum victor, victor et ipse tui,
3 diligeris populo non propter praemia, Caesar,
4 te propter populus praemia, Caesar, amat.

M8_55 v.1 Auditur quantum Massyla per avia murmur,
2 innumero quotiens silva leone furit,
3 pallidus attonitos ad Poena mapalia pastor
4 cum revocat tauros et sine mente pecus,
5 tantus in Ausonia fremuit modo terror harena.
6 Quis non esse gregem crederet ? Unus erat ;
7 sed cujus tremerent ipsi quoque jura leones,
8 cui diadema daret marmore picta Nomas.
9 O quantum per colla decus, quem sparsit honorem
10 aurea lunatae, cum stetit, umbra jubae !
11 Grandia quam decuit latum venabula pectus

quantaque de magna gaudia morte tulit !
Unde tuis, Libye, tam felix gloria silvis ?
A Cybeles numquid venerat ille jugo ?
An magis Herculeo, Germanice, misit ab astro
hanc tibi vel frater vel pater ipse feram ?

M8_56
Temporibus nostris aetas cum cedat avorum
creverit et major cum duce Roma suo,
ingenium sacri miraris desse Maronis
nec quemquam tanta bella sonare tuba.
Sint Maecenates, non derunt, Flacce, Marones
Vergiliumque tibi vel tua rura dabunt.
Jugera perdiderat miserae vicina Cremonae
flebat et abductas Tityrus aeger oves :
risit Tuscus eques paupertatemque malignam
reppulit et celeri jussit abire fuga.
"Accipe divitias et vatum maximus esto ;
tu licet et nostrum" dixit "Alexin ames."
Adstabat domini mensis pulcherrimus ille
marmorea fundens nigra Falerna manu,
et libata dabat roseis carchesia labris
quae poterant ipsum sollicitare Jovem.
Excidit attonito pinguis Galatea poetae
Thestylis et rubras messibus usta genas :
protinus Italiam concepit et "Arma virumque,"
qui modo vix Culicem fleverat ore rudi.
Quid Varios Marsosque loquar ditataque vatum
nomina, magnus erit quos numerare labor ?
Ergo ero Vergilius, si munera Maecenatis
des mihi ? Vergilius non ero, Marsus ero.

M8_57
Tres habuit dentes, pariter quos expuit omnes,
ad tumulum Picens dum sedet ipse suum ;
collegitque sinu fragmenta novissima laxi
oris et adgesta contumulavit humo.
Ossa licet quondam defuncti non legat heres :
hoc sibi jam Picens praestitit officium.

M8_58
Cum tibi tam crassae sint, Artemidore, lacernae,
possim te Sagarim jure vocare meo.

M8_59
Aspicis hunc uno contentum lumine, cujus
lippa sub adtrita fronte lacuna patet ?
Ne contemne caput, nihil est furacius illo ;
non fuit Autolyci tam piperata manus.
Hunc tu convivam cautus servare memento :
tunc furit atque oculo luscus utroque videt :
pocula solliciti perdunt ligulasque ministri
et latet in tepido plurima mappa sinu ;
lapsa nec a cubito subducere pallia nescit
et tectus laenis saepe duabus abit ;
nec dormitantem vernam fraudare lucerna
erubuit fallax, ardeat illa licet.
Si nihil invasit, puerum tunc arte dolosa
circuit et soleas subripit ipse suas.

M8_60
Summa Palatini poteras aequare Colossi,

2 si fieres brevior, Claudia, sesquipede.

M8_61 v.1 Livet Charinus, rumpitur, furit, plorat
2 et quaerit altos unde pendeat ramos :
3 non jam quod orbe cantor et legor toto,
4 nec umbilicis quod decorus et cedro
5 spargor per omnes Roma quas tenet gentes ;
6 sed quod sub urbe rus habemus aestivum
7 vehimurque mulis non ut ante conductis.
8 Quid inprecabor, o Severe, liventi ?
9 Hoc opto : mulas habeat et suburbanum.

M8_62 v.1 Scribit in aversa Picens epigrammata charta,
2 et dolet averso quod facit illa deo.

M8_63 v.1 Thestylon Aulus amat sed nec minus ardet Alexin,
2 forsitan et nostrum nunc Hyacinthon amat.
3 I nunc et dubita vates an diligat ipsos,
4 delicias vatum cum meus Aulus amet.

M8_64 v.1 Ut poscas, Clyte, munus exigasque,
2 uno nasceris octiens in anno
3 et solas, puto, tresve quattuorve
4 non natalicias habes Kalendas.
5 Sit vultus tibi levior licebit
6 tritis litoris aridi lapillis,
7 sit moro coma nigrior caduco,
8 vincas mollitia tremente plumas
9 aut massam modo lactis alligati,
10 et talis tumor excitet papillas
11 qualis cruda viro puella servat,
12 tu nobis, Clyte, jam senex videris :
13 tam multos quis enim fuisse credat
14 natalis Priamive Nestorisve ?
15 Sit tandem pudor et modus rapinis.
16 Quod si ludis adhuc semelque nasci
17 uno jam tibi non sat est in anno,
18 natum te, Clyte, nec semel putabo.

M8_65 v.1 Hic ubi Fortunae Reducis fulgentia late
2 templa nitent, felix area nuper erat :
3 hic stetit Arctoi formosus pulvere belli
4 purpureum fundens Caesar ab ore jubar ;
5 hic lauru redimita comas et candida cultu
6 Roma salutavit voce manuque ducem.
7 Grande loci meritum testantur et altera dona :
8 stat sacer et domitis gentibus arcus ovat.
9 Hic gemini currus numerant elephanta frequentem,
10 sufficit inmensis aureus ipse jugis.
11 Haec est digna tuis, Germanice, porta triumphis ;
12 hos aditus urbem Martis habere decet.

M8_66 v.1 Augusto pia tura victimasque
2 pro vestro date Silio, Camenae.
3 Bis senos jubet en redire fasces,
4 nato consule, nobilique virga
5 vatis Castaliam domum sonare

6 rerum prima salus et una Caesar.
7 Gaudenti superest adhuc quod optet,
8 felix purpura tertiusque consul.
9 Pompeio dederit licet senatus
10 et Caesar genero sacros honores,
11 quorum pacificus ter ampliavit
12 Janus nomina : Silius frequentes
13 mavult sic numerare consulatus.

M8_67 v.1 Horas quinque puer nondum tibi nuntiat et tu
2 jam conviva mihi, Caeciliane, venis,
3 cum modo distulerint raucae vadimonia quartae
4 et Floralicias lasset harena feras.
5 Curre, age, et inlotos revoca, Calliste, ministros ;
6 sternantur lecti : Caeciliane, sede.
7 Caldam poscis aquam : nondum mihi frigida venit ;
8 alget adhuc nudo clusa culina foco.
9 Mane veni potius ; nam cur te quinta moretur ?
10 Ut jantes, sero, Caeciliane, venis.

M8_68 v.1 Qui Corcyraei vidit pomaria regis,
2 rus, Entelle, tuae praeferet ille domus.
3 Invida purpureos urat ne bruma racemos
4 et gelidum Bacchi munera frigus edat,
5 condita perspicua vivit vindemia gemma
6 et tegitur felix nec tamen uva latet :
7 femineum lucet sic per bombycina corpus,
8 calculus in nitida sic numeratur aqua.
9 Quid non ingenio voluit natura licere ?
10 Autumnum sterilis ferre jubetur hiems.

M8_69 v.1 Miraris veteres, Vacerra, solos
2 nec laudas nisi mortuos poetas.
3 Ignoscas petimus, Vacerra : tanti
4 non est, ut placeam tibi, perire.

M8_70 v.1 Quanta quies placidi tantast facundia Nervae,
2 sed cohibet vires ingeniumque pudor.
3 Cum siccare sacram largo Permessida posset
4 ore, verecundam maluit esse sitim,
5 Pieriam tenui frontem redimire corona
6 contentus, famae nec dare vela suae.
7 Sed tamen hunc nostri scit temporis esse Tibullum,
8 carmina qui docti nota Neronis habet.

M8_71 v.1 Quattuor argenti libras mihi tempore brumae
2 misisti ante annos, Postumiane, decem ;
3 speranti plures (nam stare aut crescere debent
4 munera) venerunt plusve minusve duae ;
5 tertius et quartus multo inferiora tulerunt ;
6 libra fuit quinto Septiciana quidem ;
7 besalem ad scutulam sexto pervenimus anno ;
8 post hunc in cotula rasa selibra data est ;
9 octavus ligulam misit sextante minorem ;
10 nonus acu levius vix cocleare tulit.
11 Quod mittat nobis decumus jam non habet annus :
12 quattuor ad libras, Postumiane, redi.

M8_72 v.1 Nondum murice cultus asperoque
2 morsu pumicis aridi politus
3 Arcanum properas sequi, libelle,
4 quem pulcherrima jam redire Narbo,
5 docti Narbo Paterna Votieni,
6 ad leges jubet annuosque fasces :
7 votis quod paribus tibi petendum est,
8 continget locus ille et hic amicus.
9 Quam vellem fieri meus libellus !

M8_73 v.1 Instanti, quo nec sincerior alter habetur
2 pectore nec nivea simplicitate prior,
3 si dare vis nostrae vires animosque Thaliae
4 et victura petis carmina, da quod amem.
5 Cynthia te vatem fecit, lascive Properti ;
6 ingenium Galli pulchra Lycoris erat ;
7 fama est arguti Nemesis formosa Tibulli ;
8 Lesbia dictavit, docte Catulle, tibi :
9 non me Paeligni nec spernet Mantua vatem,
10 si qua Corinna mihi, si quis Alexis erit.

M8_74 v.1 Oplomachus nunc es, fueras opthalmicus ante.
2 Fecisti medicus quod facis oplomachus.

M8_75 v.1 Dum repetit sera conductos nocte penates
2 Lingonus a Tecta Flaminiaque recens,
3 expulit offenso vitiatum pollice talum
4 et jacuit toto corpore fusus humi.
5 Quid faceret Gallus, qua se ratione moveret ?
6 Ingenti domino servulus unus erat,
7 tam macer ut minimam posset vix ferre lacernam :
8 succurrit misero casus opemque tulit.
9 Quattuor inscripti portabant vile cadaver,
10 accipit infelix qualia mille rogus ;
11 hos comes invalidus summissa voce precatur,
12 ut quocumque velint corpus inane ferant :
13 permutatur onus stipataque tollitur alte
14 grandis in angusta sarcina sandapila.
15 Hic mihi de multis unus, Lucane, videtur
16 cui merito dici "mortue Galle" potest.

M8_76 v.1 "Dic verum mihi, Marce, dic, amabo ;
2 nil est quod magis audiam libenter."
3 Sic et cum recitas tuos libellos,
4 et causam quotiens agis clientis,
5 oras, Gallice, me rogasque semper.
6 Durum est me tibi quod petis negare.
7 Vero verius ergo quid sit audi :
8 verum, Gallice, non libenter audis.

M8_77 v.1 Liber, amicorum dulcissima cura tuorum,
2 Liber, in aeterna vivere digne rosa,
3 si sapis, Assyrio semper tibi crinis amomo
4 splendeat et cingant florea serta caput ;
5 candida nigrescant vetulo crystalla Falerno
6 et caleat blando mollis amore torus.

Qui sic vel medio finitus vixit in aevo,
longior huic facta est quam data vita fuit.

M8_78 Quos cuperet Phlegraea suos victoria ludos,
Indica quos cuperet pompa, Lyaee, tuos,
fecit Hyperborei celebrator Stella triumphi,
o pudor ! o pietas ! et putat esse parum.
Non illi satis est turbato sordidus auro
Hermus et Hesperio qui sonat orbe Tagus.
Omnis habet sua dona dies : nec linea dives
cessat et in populum multa rapina cadit ;
nunc veniunt subitis lasciva nomismata nimbis,
nunc dat spectatas tessera larga feras,
nunc implere sinus securos gaudet et absens
sortitur dominos, ne laceretur, avis.
Quid numerem currus ter denaque praemia palmae,
quae dare non semper consul uterque solet ?
Omnia sed, Caesar, tanto superantur honore,
quod spectatorem te tua laurus habet.

M8_79 Omnes aut vetulas habes amicas
aut turpis vetulisque foediores.
Has ducis comites trahisque tecum
per convivia porticus theatra.
Sic formosa, Fabulla, sic puella es.

M8_80 Sanctorum nobis miracula reddis avorum
nec pateris, Caesar, saecula cana mori,
cum veteres Latiae ritus renovantur harenae
et pugnat virtus simpliciore manu.
Sic priscis servatur honos te praeside templis
et casa tam culto sub Jove numen habet ;
sic nova dum condis, revocas, Auguste, priora :
debentur quae sunt quaeque fuere tibi.

M8_81 Non per mystica sacra Dindymenes
nec per Niliacae bovem juvencae,
nullos denique per deos deasque
jurat Gellia, sed per uniones.
Hos amplectitur, hos perosculatur,
hos fratres vocat, hos vocat sorores,
hos natis amat acrius duobus.
His si quo careat misella casu,
victuram negat esse se nec horam.
Eheu, quam bene nunc, Papiriane,
Annaei faceret manus Sereni !

M8_82 Dante tibi turba querulos, Auguste, libellos
nos quoque quod domino carmina parva damus,
posse deum rebus pariter Musisque vacare
scimus et haec etiam serta placere tibi.
Fer vates, Auguste, tuos : nos gloria dulcis,
nos tua cura prior deliciaeque sumus.
Non quercus te sola decet nec laurea Phoebi :
fiat et ex hedera civica nostra tibi.

M9_1

Note, licet nolis, sublimi pectore vates,
cui referet serus praemia digna cinis,
hoc tibi sub nostra breve carmen imagine vivat,
quam non obscuris jungis, Avite, viris :
"Ille ego sum nulli nugarum laude secundus
quem non miraris sed puto, lector, amas.
Majores majora sonent : mihi parva locuto
sufficit in vestras saepe redire manus."

M9_1B

Dum Janus hiemes, Domitianus autumnos,
Augustus annis commodabit aestates,
dum grande famuli nomen adseret Rheni
Germanicarum magna lux Kalendarum,
Tarpeia summi saxa dum patris stabunt,
dum voce supplex dumque ture placabit
matrona divae dulce Juliae numen :
manebit altum Flaviae decus gentis
cum sole et astris cumque luce Romana.
Invicta quidquid condidit manus, caeli est.

M9_2

Pauper amicitiae cum sis, Lupe, non es amicae
et queritur de te mentula sola nihil.
Illa siligineis pinguescit adultera cunnis,
convivam pascit nigra farina tuum.
Incensura nives dominae Setina liquantur,
nos bibimus Corsi pulla venena cadi ;
empta tibi nox est fundis non tota paternis,
non sua desertus rura sodalis arat ;
splendet Erythraeis perlucida moecha lapillis,
ducitur addictus, te futuente, cliens ;
octo Syris suffulta datur lectica puellae,
nudum sandapilae pondus amicus erit.
I nunc et miseros, Cybele, praecide cinaedos :
haec erat, haec cultris mentula digna tuis.

M9_3

Quantum jam superis, Caesar, caeloque dedisti
si repetas et si creditor esse velis,
grandis in aetherio licet auctio fiat Olympo
coganturque dei vendere quidquid habent,
conturbabit Atlans et non erit uncia tota
decidat tecum qua pater ipse deum :
pro Capitolinis quid enim tibi solvere templis,
quid pro Tarpeiae frondis honore potest ?
Quid pro culminibus geminis matrona Tonantis ?
Pallada praetereo : res agit illa tuas.
Quid loquar Alciden Phoebumque piosque Laconas ?
addita quid Latio Flavia templa polo ?
Expectes et sustineas, Auguste, necesse est :
nam tibi quod solvat non habet arca Jovis.

M9_4

Aureolis futui cum possit Galla duobus
et plus quam futui, si totidem addideris :
aureolos a te cur accipit, Aeschyle, denos ?

4 Non fellat tanti Galla. Quid ergo ? Tacet.

M9_5 v.1 Tibi, summe Rheni domitor et parens orbis,
2 pudice princeps, gratias agunt urbes :
3 populos habebunt ; parere jam scelus non est.
4 Non puer avari sectus arte mangonis
5 virilitatis damna maeret ereptae,
6 nec quam superbus conputet stipem leno
7 dat prostituto misera mater infanti.
8 Qui nec cubili fuerat ante te quondam,
9 pudor esse per te coepit et lupanari.

M9_6 v.1 Dicere de Libycis reduci tibi gentibus, Afer,
2 continuis volui quinque diebus Have :
3 "Non vacat" aut "dormit" dictum est bis terque reverso.
4 Jam satis est : non vis, Afer, havere : vale.

M9_7 v.1 Tamquam parva foret sexus injuria nostri
2 foedandos populo prostituisse mares,
3 jam cunae lenonis erant, ut ab ubere raptus
4 sordida vagitu posceret aera puer :
5 inmatura dabant infandas corpora poenas.
6 Non tulit Ausonius talia monstra pater,
7 idem qui teneris nuper succurrit ephebis,
8 ne faceret steriles saeva libido viros.
9 Dilexere prius pueri juvenesque senesque,
10 at nunc infantes te quoque, Caesar, amant.

M9_8 v.1 Nil tibi legavit Fabius, Bithynice, cui tu
2 annua, si memini, milia sena dabas.
3 Plus nulli dedit ille : queri, Bithynice, noli :
4 annua legavit milia sena tibi.

M9_9 v.1 Cenes, Canthare, cum foris libenter,
2 damas et maledicis et minaris.
3 Deponas animos truces monemus :
4 liber non potes et gulosus esse.

M9_10 v.1 Nubere vis Prisco : non miror, Paula ; sapisti.
2 Ducere te non vult Priscus : et ille sapit.

M9_11 v.1 Nomen cum violis rosisque natum,
2 quo pars optima nominatur anni,
3 Hyblam quod sapit Atticosque flores
4 quod nidos olet alitis superbae ;
5 nomen nectare dulcius beato,
6 quo mallet Cybeles puer vocari
7 et qui pocula temperat Tonanti,
8 quod si Parrhasia sones in aula,
9 respondent Veneres Cupidinesque ;
10 nomen nobile, molle, delicatum
11 versu dicere non rudi volebam :
12 sed tu syllaba contumax rebellas.
13 Dicunt Eiarinon tamen poetae,
14 sed Graeci quibus est nihil negatum
15 et quos "Ares Ares" decet sonare :
16 nobis non licet esse tam disertis

qui Musas colimus severiores.

M9_12 Nomen habes teneri quod tempora nuncupat anni,
cum breve Cecropiae ver populantur apes :
nomen Acidalia meruit quod harundine pingi,
quod Cytherea sua scribere gaudet acu ;
nomen Erythraeis quod littera facta lapillis,
gemma quod Heliadum pollice trita notet ;
quod pinna scribente grues ad sidera tollant ;
quod decet in sola Caesaris esse domo.

M9_13 Si daret autumnus mihi nomen, Oporinos essem,
horrida si brumae sidera, Chimerinos ;
dictus ab aestivo Therinos tibi mense vocarer :
tempora cui nomen verna dedere quis est ?

M9_14 Hunc quem mensa tibi, quem cena paravit amicum
esse putas fidae pectus amicitiae ?
Aprum amat et mullos et sumen et ostrea, non te.
Tam bene si cenem, noster amicus erit.

M9_15 Inscripsit tumulis septem scelerata virorum
"Se fecisse" Chloe. Quid pote simplicius ?

M9_16 Consilium formae speculum dulcisque capillos
Pergameo posuit dona sacrata deo
ille puer tota domino gratissimus aula,
nomine qui signat tempora verna suo.
Felix quae tali censetur munere tellus !
Nec Ganymedeas mallet habere comas.

M9_17 Latonae venerande nepos, qui mitibus herbis
Parcarum exoras pensa brevesque colos,
hos tibi laudatos domino, rata vota, capillos
ille tuus Latia misit ab urbe puer ;
addidit et nitidum sacratis crinibus orbem,
quo felix facies judice tuta fuit.
Tu juvenale decus serva, ne pulchrior ille
in longa fuerit quam breviore coma.

M9_18 Est mihi (sitque precor longum te praeside, Caesar)
rus minimum, parvi sunt et in urbe lares.
Sed de valle brevi quas det sitientibus hortis
curva laboratas antlia tollit aquas :
sicca domus queritur nullo se rore foveri,
cum mihi vicino Marcia fonte sonet.
Quam dederis nostris, Auguste, penatibus undam,
Castalis haec nobis aut Jovis imber erit.

M9_19 Laudas balnea versibus trecentis
cenantis bene Pontici, Sabelle.
Vis cenare, Sabelle, non lavari.

M9_20 Haec, quae tota patet tegiturque et marmore et auro,
infantis domini conscia terra fuit,
felix o, quantis sonuit vagitibus et quas
vidit reptantis sustinuitque manus :

hic steterat veneranda domus quae praestitit orbi
   quod Rhodos astrifero, quod pia Creta polo.
Curetes texere Jovem crepitantibus annis,
   semiviri poterant qualia ferre Phryges :
at te protexit superum pater et tibi, Caesar,
   pro jaculo et parma fulmen et aegis erat.

M9_21
Artemidorus habet puerum, sed vendidit agrum ;
   agrum pro puero Calliodorus habet.
Dic uter ex istis melius rem gesserit, Aucte :
   Artemidorus amat, Calliodorus arat.

M9_22
Credis ob haec me, Pastor, opes fortasse rogare
   propter quae populus crassaque turba rogat,
ut Setina meos consumat gleba ligones
   et sonet innumera compede Tuscus ager ;
ut Mauri Libycis centum stent dentibus orbes
   et crepet in nostris aurea lamna toris,
nec labris nisi magna meis crystalla terantur
   et faciant nigras nostra Falerna nives ;
ut canusinatus nostro Surus assere sudet
   et mea sit culto sella cliente frequens ;
aestuet ut nostro madidus conviva ministro,
   quem permutatum nec Ganymede velis ;
ut lutulenta linat Tyrias mihi mula lacernas
   et Massyla meum virga gubernet equum.
Est nihil ex istis : superos ac sidera testor.
   Ergo quid ? Ut donem, Pastor, et aedificem.

M9_23
O cui virgineo flavescere contigit auro,
   dic ubi Palladium sit tibi, Care, decus.
Aspicis en domini fulgentes marmore vultus ?
   Venit ad has ultro nostra corona comas."
Albanae livere potest pia quercus olivae,
   cinxerit invictum quod prior illa caput.

M9_24
Quis Palatinos imitatus imagine vultus
   Phidiacum Latio marmore vicit ebur ?
Haec mundi facies, haec sunt Jovis ora sereni :
   sic tonat ille deus cum sine nube tonat.
Non solam tribuit Pallas tibi, Care, coronam ;
   effigiem domini, quam colis, illa dedit.

M9_25
Dantem vina tuum quotiens aspeximus Hyllum,
   lumine nos, Afer, turbidiore notas.
Quod, rogo, quod scelus est mollem spectare ministrum ?
   Aspicimus solem sidera, templa, deos.
Avertam vultus, tamquam mihi pocula Gorgon
   porrigat atque oculos oraque nostra petat ?
Trux erat Alcides, et Hylan spectare licebat ;
   ludere Mercurio cum Ganymede licet.
Si non vis teneros spectet conviva ministros,
   Phineas invites, Afer, et Oedipodas.

M9_26
Audet facundo qui carmina mittere Nervae,
   pallida donabit glaucina, Cosme, tibi,
Paestano violas et cana ligustra colono,

Hyblaeis apibus Corsica mella dabit :
sed tamen et parvae nonnulla est gratia Musae ;
appetitur posito vilis oliva lupo.
Nec tibi sit mirum modici quod conscia vatis
judicium metuit nostra Thalia tuum :
ipse tuas etiam veritus Nero dicitur aures,
lascivum juvenis cum tibi lusit opus.

M9_27

Cum depilatos, Chreste, coleos portes
et vulturino mentulam parem collo
et prostitutis levius caput culis,
nec vivat ullus in tuo pilus crure,
purgentque saevae cana labra volsellae ;
Curios, Camillos, Quintios, Numas, Ancos,
et quidquid umquam legimus pilosorum
loqueris sonasque grandibus minax verbis,
et cum theatris saeculoque rixaris.
Occurrit aliquis inter ista si draucus,
jam paedagogo liberatus et cujus
refibulavit turgidum faber penem,
nutu vocatum ducis, et pudet fari
Catoniana, Chreste, quod facis lingua.

M9_28

Dulce decus scaenae, ludorum fama, Latinus
ille ego sum, plausus deliciaeque tuae,
qui spectatorem potui fecisse Catonem,
solvere qui Curios Fabriciosque graves.
Sed nihil a nostro sumpsit mea vita theatro
et sola tantum scaenicus arte feror :
nec poteram gratus domino sine moribus esse :
intenus mentes inspicit ille deus.
Vos me laurigeri parasitum dicite Phoebi,
Roma sui famulum dum sciat esse Jovis.

M9_29

Saecula Nestoreae permensa, Philaeni, senectae
rapta es ad infernas tam cito Ditis aquas ?
Euboicae nondum numerabas longa Sibyllae
tempora : major erat mensibus illa tribus.
Heu quae lingua silet ! Non illam mille catastae
vincebant, nec quae turba Sarapin amat,
nec matutini cirrata caterva magistri,
nec quae Strymonio de grege ripa sonat
quae nunc Thessalico lunam deducere rhombo,
quae sciet hos illos vendere lena toros ?
Sit tibi terra levis mollique tegaris harena,
ne tua non possint eruere ossa canes.

M9_30

Cappadocum saevis Antistius occidit oris
Rusticus. O tristi crimine terra nocens !
Rettulit ossa sinu cari Nigrina mariti
et questa est longas non satis esse vias ;
cumque daret sanctam tumulis, quibus invidet, urnam,
visa sibi est rapto bis viduata viro.

M9_31

Cum comes Arctois haereret Caesaris armis
Velius, hanc Marti pro duce vovit avem ;
luna quater binos non tota peregerat orbes,

debita poscebat jam sibi vota deus :
ipse suas anser properavit laetus ad aras
et cecidit sanctis hostia parva focis.
Octo vides patulo pendere nomismata rostro
alitis ? Haec extis condita nuper erant :
quae litat argento pro te, non sanguine, Caesar,
victima jam ferro non opus esse docet.

M9_32 Hanc volo quae facilis, quae palliolata vagatur,
hanc volo quae puero jam dedit ante meo,
hanc volo quam redimit totam denarius alter,
hanc volo quae pariter sufficit una tribus.
Poscentem nummos et grandia verba sonantem
possideat crassae mentula Burdigalae.

M9_33 Audieris in quo, Flacce, balneo plausum,
Maronis illic esse mentulam scito.

M9_34 Juppiter Idaei risit mendacia busti,
dum videt Augusti Flavia templa poli,
atque inter mensas largo jam nectare fusus,
pocula cum Marti traderet ipse suo,
respiciens Phoebum pariter Phoebique sororem,
cum quibus Alcides et pius Arcas erat :
"Gnosia vos" inquit "nobis monumenta dedistis :
cernite quam plus sit Caesaris esse patrem."

M9_35 Artibus his semper cenam, Philomuse, mereris,
plurima dum fingis, sed quasi vera refers.
Scis quid in Arsacia Pacorus deliberet aula,
Rhenanam numeras Sarmaticamque manum,
verba ducis Daci chartis mandata resignas,
victricem laurum quam venit ante vides,
scis quotiens Phario madeat Jove fusca Syene,
scis quota de Libyco litore puppis eat,
cujus Iuleae capiti nascantur olivae,
destinet aetherius cui sua serta pater.
Tolle tuas artes ; hodie cenabis apud me
hac lege, ut narres nil, Philomuse, novi.

M9_36 Viderat Ausonium posito modo crine ministrum
Phryx puer, alterius gaudia nota Jovis :
"Quod tuus ecce suo Caesar permisit ephebo
tu permitte tuo, maxime rector" ait ;
"jam mihi prima latet longis lanugo capillis,
jam tua me ridet Juno vocatque virum."
Cui pater aetherius "Puer o dulcissime," dixit,
"non ego quod poscis, res negat ipsa tibi :
Caesar habet noster similis tibi mille ministros
tantaque sidereos vix capit aula mares ;
at tibi si dederit vultus coma tonsa viriles,
quis mihi qui nectar misceat alter erit ?"

M9_37 Cum sis ipsa domi mediaque ornere Subura,
fiant absentes et tibi, Galla, comae,
nec dentes aliter quam Serica nocte reponas,
et jaceas centum condita pyxidibus,

nec tecum facies tua dormiat, innuis illo
   quod tibi prolatum est mane supercilio,
et te nulla movet cani reverentia cunni,
   quem potes inter avos jam numerare tuos.
Promittis sescenta tamen ; sed mentula surda est,
   et sit lusca licet, te tamen illa videt.

M9_38
Summa licet velox, Agathine, pericula ludas,
   non tamen efficies ut tibi parma cadat.
Nolentem sequitur tenuisque reversa per auras
   vel pede vel tergo, crine vel ungue sedet ;
lubrica Corycio quamvis sint pulpita nimbo
   et rapiant celeres vela negata Noti,
securos pueri neglecta perambulat artus,
   et nocet artifici ventus et unda nihil.
Ut peccare velis, cum feceris omnia, falli
   non potes : arte opus est ut tibi parma cadat.

M9_39
Prima Palatino lux est haec orta Tonanti,
   optasset Cybele qua peperisse Jovem ;
hac et sancta mei genita est Caesonia Rufi :
   plus debet matri nulla puella suae.
Laetatur gemina votorum sorte maritus,
   contigit hunc illi quod bis amare diem.

M9_40
Tarpeias Diodorus ad coronas
Romam cum peteret Pharo relicta,
vovit pro reditu viri Philaenis
illam lingeret ut puella simplex
quam castae quoque diligunt Sabinae.
Dispersa rate tristibus procellis
mersus fluctibus obrutusque ponto
ad votum Diodorus enatavit.
O tardus nimis et piger maritus !
Hoc in litore si puella votum
fecisset mea, protinus redissem.

M9_41
Pontice, quod numquam futuis, sed paelice laeva
   uteris et Veneri servit amica manus,
hoc nihil esse putas ? Scelus est, mihi crede, sed ingens,
   quantum vix animo concipis ipse tuo.
Nempe semel futuit, generaret Horatius ut tres ;
   Mars semel, ut geminos Ilia casta daret.
Omnia perdiderat si masturbatus uterque
   mandasset manibus gaudia foeda suis.
Ipsam crede tibi naturam dicere rerum :
   "Istud quod digitis, Pontice, perdis, homo est."

M9_42
Campis dives Apollo sic Myrinis,
sic semper senibus fruare cycnis,
doctae sic tibi serviant sorores
nec Delphis tua mentiatur ulli,
sic Palatia te colant amentque :
bis senos cito te rogante fasces
det Stellae bonus adnuatque Caesar.
Felix tunc ego debitorque voti

casurum tibi rusticas ad aras
ducam cornibus aureis juvencum.
Nata est hostia, Phoebe ; quid moraris ?

M9_43
Hic qui dura sedens porrecto saxa leone
mitigat, exiguo magnus in aere deus,
quaeque tulit spectat resupino sidera vultu,
cujus laeva calet robore, dextra mero :
non est fama recens nec nostri gloria caeli ;
nobile Lysippi munus opusque vides.
Hoc habuit numen Pellaei mensa tyranni,
qui cito perdomito victor in orbe jacet ;
hunc puer ad Libycas juraverat Hannibal aras ;
jusserat hic Sullam ponere regna trucem.
Offensus variae tumidis terroribus aulae
privatos gaudet nunc habitare lares,
utque fuit quondam placidi conviva Molorchi,
sic voluit docti Vindicis esse deus.

M9_44
Alciden modo Vindicis rogabam
esset cujus opus laborque felix.
Risit, nam solet hoc, levique nutu
"Graece numquid" ait "poeta nescis ?
inscripta est basis indicatque nomen."
Lusippou lego, Phidiae putavi.

M9_45
Miles Hyperboreos modo, Marcelline, triones
et Getici tuleras sidera pigra poli :
ecce Promethei rupes et fabula montis
quam prope sunt oculis nunc adeunda tuis !
Videris inmensis cum conclamata querelis
saxa senis, dices "Durior ipse fuit."
Et licet haec addas : "Potuit qui talia ferre,
humanum merito finxerat ille genus."

M9_46
Gellius aedificat semper : modo limina ponit,
nunc foribus claves aptat emitque seras,
nunc has, nunc illas reficit mutatque fenestras :
dum tantum aedificet, quidlibet ille facit,
oranti nummos ut dicere possit amico
unum illud verbum Gellius "Aedifico."

M9_47
Democritos, Zenonas inexplicitosque Platonas
quidquid et hirsutis squalet imaginibus,
sic quasi Pythagorae loqueris successor et heres.
Praependet sane nec tibi barba minor :
sed, quod et hircosis serum est et turpe pilosis,
in molli rigidam clune libenter habes.
Tu, qui sectarum causas et pondera nosti,
dic mihi, percidi, Pannyche, dogma quod est ?

M9_48
Heredem cum me partis tibi, Garrice, quartae
per tua jurares sacra caputque tuum,
credidimus (quis enim damnet sua vota libenter ?)
Et spem muneribus fovimus usque datis ;
inter quae rari Laurentem ponderis aprum
misimus : Aetola de Calydone putes.

At tu continuo populumque patresque vocasti ;
ructat adhuc aprum callida Roma meum :
ipse ego (quis credat ?) conviva nec ultimus haesi,
sed nec costa data est caudave missa mihi.
De quadrante tuo quid sperem, Garrice ? Nulla
de nostro nobis uncia venit apro.

M9_49
Haec est illa meis multum cantata libellis,
quam meus edidicit lector amatque togam.
Partheniana fuit quondam, memorabile vatis
munus : in hac ibam conspiciendus eques,
dum nova, dum nitida fulgebat splendida lana,
dumque erat auctoris nomine digna sui :
nunc anus et tremulo vix accipienda tribuli,
quam possis niveam dicere jure tuo.
Quid non longa dies, quid non consumitis anni ?
Haec toga jam non est Partheniana, mea est.

M9_50
Ingenium mihi, Gaure, probas sic esse pusillum,
carmina quod faciam quae brevitate placent.
Confiteor. Sed tu bis senis grandia libris
qui scribis Priami proelia, magnus homo es ?
Nos facimus Bruti puerum, nos Langona vivum :
tu magnus luteum, Gaure, Giganta facis.

M9_51
Quod semper superos invito fratre rogasti,
hoc, Lucane, tibi contigit, ante mori.
Invidet ille tibi ; Stygias nam Tullus ad umbras
optabat, quamvis sit minor, ire prior.
Tu colis Elysios nemorisque habitator amoeni
esse tuo primum nunc sine fratre cupis ;
et si jam nitidis alternus venit ab astris,
pro Polluce mones Castora ne redeat.

M9_52
Si credis mihi, Quinte, quod mereris,
natalis, Ovidi, tuas Aprilis
ut nostras amo Martias Kalendas.
Felix utraque lux diesque nobis
signandi melioribus lapillis !
Hic vitam tribuit sed hic amicum.
Plus dant, Quinte, mihi tuae Kalendae.

M9_53
Natali tibi, Quinte, tuo dare parva volebam
munera ; tu prohibes : inperiosus homo es.
Parendum est monitis, fiat quod uterque volemus
et quod utrumque juvat : tu mihi, Quinte, dato.

M9_54
Si mihi Picena turdus palleret oliva,
tenderet aut nostras silva Sabina plagas,
aut crescente levis traheretur harundine praeda
pinguis et inplicitas virga teneret avis :
cara daret sollemne tibi cognatio munus
nec frater nobis nec prior esset avus.
Nunc sturnos inopes fringillorumque querelas
audit et arguto passere vernat ager ;
inde salutatus picae respondet arator,
hinc prope summa rapax milvus ad astra volat.

11 Mittimus ergo tibi parvae munuscula chortis,
12 qualia si recipis, saepe propinquus eris.

M9_55 v.1 Luce propinquorum, qua plurima mittitur ales,
2 dum Stellae turdos, dum tibi, Flacce, paro,
3 succurrit nobis ingens onerosaque turba,
4 in qua se primum quisque meumque putat.
5 Demeruisse duos votum est ; offendere plures
6 vix tutum ; multis mittere dona grave est.
7 Qua possum sola veniam ratione merebor :
8 nec Stellae turdos nec tibi, Flacce, dabo.

M9_56 v.1 Spendophoros Libycas domini petit armiger urbis :
2 quae puero dones tela, Cupido, para,
3 illa quibus juvenes figis mollesque puellas :
4 sit tamen in tenera levis et hasta manu,
5 Loricam clypeumque tibi galeamque remitto ;
6 tutus ut invadat proelia, nudus eat :
7 non jaculo, non ense fuit laesusve sagitta,
8 casside dum liber Parthenopaeus erat.
9 Quisquis ab hoc fuerit fixus morietur amore.
10 O felix, si quem tam bona fata manent !
11 Dum puer es, redeas, dum vultu lubricus, et te
12 non Libye faciat, sed tua Roma virum.

M9_57 v.1 Nil est tritius Hedyli lacernis :
2 non ansae veterum Corinthiorum,
3 nec crus compede lubricum decenni,
4 nec ruptae recutita colla mulae,
5 nec quae Flaminiam secant salebrae,
6 nec qui litoribus nitent lapilli,
7 nec Tusca ligo vinea politus,
8 nec pallens toga mortui tribulis,
9 nec pigri rota quassa mulionis,
10 nec rasum cavea latus visontis,
11 nec dens jam senior ferocis apri.
12 Res una est tamen : ipse non negabit,
13 culus tritior Hedyli lacernis.

M9_58 v.1 Nympha sacri regina lacus, cui grata Sabinus
2 et mansura pio munere templa dedit,
3 sic montana tuos semper colat Umbria fontes
4 nec tua Baianas Sassina malit aquas :
5 excipe sollicitos placide, mea dona, libellos ;
6 tu fueris Musis Pegasis unda meis.
7 "Nympharum templis quisquis sua carmina donat,
8 quid fieri libris debeat ipse monet."

M9_59 v.1 In Saeptis Mamurra diu multumque vagatus,
2 hic ubi Roma suas aurea vexat opes,
3 inspexit molles pueros oculisque comedit,
4 non hos quos primae prostituere casae,
5 sed quos arcanae servant tabulata catastae
6 et quos non populus nec mea turba videt.
7 Inde satur mensas et opertos exuit orbes
8 expositumque alte pingue poposcit ebur,
9 et testudineum mensus quater hexaclinon

ingemuit citro non satis esse suo.
Consuluit nares an olerent aera Corinthon,
culpavit statuas et, Polyclite, tuas,
et turbata brevi questus crystallina vitro
murrina signavit seposuitque decem.
Expendit veteres calathos et si qua fuerunt
pocula Mentorea nobilitata manu,
et viridis picto gemmas numeravit in auro,
quidquid et a nivea grandius aure sonat.
Sardonychas vero mensa quaesivit in omni
et pretium magnis fecit iaspidibus.
Undecima lassus cum jam discederet hora,
asse duos calices emit et ipse tulit.

M9_60 Seu tu Paestanis genita es seu Tiburis arvis,
seu rubuit tellus Tuscula flore tuo,
seu Praenestino te vilica legit in horto,
seu modo Campani gloria ruris eras :
pulchrior ut nostro videare corona Sabino,
de Nomentano te putet esse meo.

M9_61 In Tartesiacis domus est notissima terris,
qua dives placidum Corduba Baetin amat,
vellera nativo pallent ubi flava metallo
et linit Hesperium brattea viva pecus.
Aedibus in mediis totos amplexa penates
stat platanus densis Caesariana comis,
hospitis invicti posuit quam dextera felix,
coepit et ex illa crescere virga manu.
Auctorem dominumque nemus sentire videtur :
sic viret et ramis sidera celsa petit.
Saepe sub hac madidi luserunt arbore Fauni,
terruit et tacitam fistula sera domum ;
dumque fugit solos nocturnum Pana per agros,
saepe sub hac latuit rustica fronde Dryas ;
atque oluere lares comissatore Lyaeo,
crevit et effuso laetior umbra mero ;
hesternisque rubens dejecta est herba coronis
atque suas potuit dicere nemo rosas.
O dilecta deis, o magni Caesaris arbor,
ne metuas ferrum sacrilegosque focos.
Perpetuos sperare licet tibi frondis honores :
non Pompeianae te posuere manus.

M9_62 Tinctis murice vestibus quod omni
et nocte utitur et die Philaenis,
non est ambitiosa nec superba :
delectatur odore, non colore.

M9_63 Ad cenam invitant omnes te, Phoebe, cinaedi.
Mentula quem pascit, non, puto, purus homo est.

M9_64 Herculis in magni voltus descendere Caesar
dignatus Latiae dat nova templa viae,
qua Triviae nemorosa petit dum regna, viator
octavum domina marmor ab urbe legit.
Ante colebatur votis et sanguine largo,

majorem Alciden nunc minor ipse colit.
Hunc magnas rogat alter opes, rogat alter honores ;
illi securus vota minora facit.

M9_65
Alcide, Latio nunc agnoscende Tonanti,
postquam pulchra dei Caesaris ora geris,
si tibi tunc isti vultus habitusque fuissent,
cesserunt manibus cum fera monstra tuis :
Argolico famulum non te servire tyranno
vidissent gentes saevaque regna pati,
sed tu jussisses Eurysthea ; nec tibi fallax
portasset Nessi perfida dona Lichas,
Oetaei sine lege rogi securus adisses
astra patris summi, quae tibi poena dedit ;
Lydia nec dominae traxisses pensa superbae
nec Styga vidisses Tartareumque canem.
Nunc tibi Juno favet, nunc te tua diligit Hebe ;
nunc te si videat Nympha, remittet Hylan.

M9_66
Uxor cum tibi sit formonsa, pudica, puella,
quo tibi natorum jura, Fabulle, trium ?
Quod petis a nostro supplex dominoque deoque
tu dabis ipse tibi, si potes arrigere.

M9_67
Lascivam tota possedi nocte puellam,
cujus nequitias vincere nulla potest.
Fessus mille modis illud puerile poposci :
ante preces totas primaque verba dedit.
Inprobius quiddam ridensque rubensque rogavi :
pollicita est nulla luxuriosa mora.
Sed mihi pura fuit ; tibi non erit, Aeschyle, si vis
accipere hoc munus conditione mala.

M9_68
Quid tibi nobiscum est, ludi scelerate magister,
invisum pueris virginibusque caput ?
Nondum cristati rupere silentia galli :
murmure jam saevo verberibusque tonas.
Tam grave percussis incudibus aera resultant,
causidicum medio cum faber aptat equo :
mitior in magno clamor furit amphitheatro,
vincenti parmae cum sua turba favet.
Vicini somnum (non tota nocte) rogamus :
nam vigilare leve est, pervigilare grave est.
Discipulos dimitte tuos. Vis, garrule, quantum
accipis ut clames, accipere ut taceas ?

M9_69
Cum futuis, Polycharme, soles in fine cacare.
Cum pedicaris, quid, Polycharme, facis ?

M9_70
Dixerat "O mores ! O tempora !" Tullius olim,
sacrilegum strueret cum Catilina nefas,
cum gener atque socer diris concurreret armis
maestaque civili caede maderet humus.
Cur nunc "O mores !" cur nunc "O tempora !" dicis ?
Quod tibi non placeat, Caeciliane, quid est ?
Nulla ducum feritas, nulla est insania ferri ;
pace frui certa laetitiaque licet.

Non nostri faciunt tibi quod tua tempora sordent,
   sed faciunt mores, Caeciliane, tui.

M9_71
Massyli leo fama jugi pecorisque maritus
   lanigeri mirum qua coiere fide.
Ipse licet videas, cavea stabulantur in una
   et pariter socias carpit uterque dapes :
nec fetu nemorum gaudent nec mitibus herbis,
   concordem satiat sed rudis agna famem.
Quid meruit terror Nemees, quid portitor Helles,
   ut niteant celsi lucida signa poli ?
Sidera si possent pecudesque feraeque mereri,
   hic aries astris, hic leo dignus erat.

M9_72
Liber, Amyclaea frontem vittate corona,
   qui quatis Ausonia verbera Graia manu,
clusa mihi texto cum prandia vimine mittas,
   cur comitata dapes nulla lagona venit ?
Atqui digna tuo si nomine munera ferres,
   scis, puto, debuerint quae mihi dona dari.

M9_73
Dentibus antiquas solitus producere pelles
   et mordere luto putre vetusque solum,
Praenestina tenes defuncti rura patroni,
   in quibus indignor si tibi cella fuit ;
rumpis et ardenti madidus crystalla Falerno
   et pruris domini cum Ganymede tui.
At me litterulas stulti docuere parentes :
   quid cum grammaticis rhetoribusque mihi ?
Frange leves calamos et scinde, Thalia, libellos,
   si dare sutori calceus ista potest.

M9_74
Effigiem tantum pueri pictura Camoni
   servat et infantis parva figura manet.
Florentes nulla signavit imagine voltus,
   dum timet ora pius muta videre pater.

M9_75
Non silice duro structilive caemento,
nec latere cocto, quo Samiramis longam
Babylona cinxit, Tucca balneum fecit :
sed strage nemorum pineaque conpage,
ut navigare Tucca balneo possit.
Idem beatas lautus extruit thermas
de marmore omni, quod Carystos invenit,
quod Phrygia Synnas, Afra quod Nomas misit
et quod virenti fonte lavit Eurotas.
Sed ligna desunt : subice balneum thermis.

M9_76
Haec sunt illa mei quae cernitis ora Camoni,
   haec pueri facies primaque forma fuit.
Creverat hic vultus bis denis fortior annis
   gaudebatque suas pingere barba genas,
et libata semel summos modo purpura cultros
   sparserat. Invidit de tribus una soror
et festinatis incidit stamina pensis
   absentemque patri rettulit urna rogum.
Sed ne sola tamen puerum pictura loquatur,

10 haec erit in chartis major imago meis.

M9_77 v.1 Quod optimum sit disputat convivium
2 facunda Prisci pagina,
3 et multa dulci, multa sublimi refert,
4 sed cuncta docto pectore.
5 Quod optimum sit quaeritis convivium ?
6 In quo choraules non erit.

M9_78 v.1 Funera post septem nupsit tibi Galla virorum,
2 Picentine : sequi vult, puto, Galla viros.

M9_79 v.1 Oderat ante ducum famulos turbamque priorem
2 et Palatinum Roma supercilium :
3 at nunc tantus amor cunctis, Auguste, tuorum est
4 ut sit cuique suae cura secunda domus.
5 Tam placidae mentes, tanta est reverentia nostri,
6 tam pacata quies, tantus in ore pudor.
7 Nemo suos (haec est aulae natura potentis),
8 sed domini mores Caesarianus habet.

M9_80 v.1 Duxerat esuriens locupletem pauper anumque :
2 uxorem pascit Gellius et futuit.

M9_81 v.1 Lector et auditor nostros probat, Aule, libellos,
2 sed quidam exactos esse poeta negat.
3 Non nimium curo : nam cenae fercula nostrae
4 malim convivis quam placuisse cocis.

M9_82 v.1 Dixerat astrologus periturum te cito, Munna,
2 nec, puto, mentitus dixerat ille tibi.
3 Nam tu dum metuis ne quid post fata relinquas,
4 hausisti patrias luxuriosus opes
5 bisque tuum deciens non toto tabuit anno :
6 dic mihi, non hoc est, Munna, perire cito ?

M9_83 v.1 Inter tanta tuae miracula, Caesar, harenae,
2 quae vincit veterum munera clara ducum,
3 multum oculi, sed plus aures debere fatentur
4 se tibi quod spectant qui recitare solent.

M9_84 v.1 Cum tua sacrilegos contra, Norbane, furores
2 staret pro domino Caesare sancta fides,
3 haec ego Pieria ludebam tutus in umbra,
4 ille tuae cultor notus amicitiae.
5 Me tibi Vindelicis Raetus narrabat in oris
6 nescia nec nostri nominis Arctos erat :
7 o quotiens veterem non inficiatus amicum
8 dixisti "Meus est iste poeta, meus !"
9 Omne tibi nostrum quod bis trieteride juncta
10 ante dabat lector, nunc dabit auctor opus.

M9_85 v.1 Languidior noster si quando est Paulus, Atili,
2 non se, convivas abstinet ille suos.
3 Tu languore quidem subito fictoque laboras,
4 sed mea porrexit sportula, Paule, pedes.

M9_86 Festinata sui gemeret quod fata Severi
Silius, Ausonio non semel ore potens,
cum grege Pierio maestus Phoeboque querebar.
"Ipse meum flevi" dixit Apollo "Linon ; "
respexitque suam quae stabat proxima fratri
Calliopen et ait : "Tu quoque vulnus habes.
Aspice Tarpeium Palatinumque Tonantem :
ausa nefas Lachesis laesit utrumque Jovem.
Numina cum videas duris obnoxia fatis,
invidia possis exonerare deos."

M9_87 Septem post calices Opimiani
denso cum jaceam triente blaesus,
adfers nescio quas mihi tabellas
et dicis "Modo liberum esse jussi
Nastam - servulus est mihi paternus - ;
signa." Cras melius, Luperce, fiet :
nunc signat meus anulus lagonam.

M9_88 Cum me captares, mittebas munera nobis :
postquam cepisti, das mihi, Rufe, nihil.
Ut captum teneas, capto quoque munera mitte,
de cavea fugiat ne male pastus aper.

M9_89 Lege nimis dura convivam scribere versus
cogis, Stella ? "Licet scribere nempe malos."

M9_90 Sic in gramine florido reclinis,
qua gemmantibus hinc et inde rivis
curva calculus excitatur unda,
exclusis procul omnibus molestis,
pertundas glaciem triente nigro,
frontem sutilibus ruber coronis ;
sic uni tibi sit puer cinaedus
et castissima pruriat puella :
infamem nimio calore Cypron
observes moneo precorque, Flacce,
messes area cum teret crepantis
et fervens juba saeviet leonis.
At tu, diva Paphi, remitte, nostris
inlaesum juvenem remitte votis.
Sic Martis tibi serviant Kalendae
et cum ture meroque victimaque
libetur tibi candidas ad aras
secta plurima quadra de placenta.

M9_91 Ad cenam si me diversa vocaret in astra
hinc invitator Caesaris, inde Jovis,
astra licet propius, Palatia longius essent,
responsa ad superos haec referenda darem :
"Quaerite qui malit fieri conviva Tonantis :
me meus in terris Juppiter ecce tenet."

M9_92 Quae mala sunt domini, quae servi commoda, nescis,
Condyle, qui servum te gemis esse diu.
Dat tibi securos vilis tegeticula somnos,
pervigil in pluma Gaius ecce jacet.

Gaius a prima tremebundus luce salutat
tot dominos, at tu, Condyle, nec dominum.
"Quod debes, Gai, redde" inquit Phoebus et illinc
Cinnamus : hoc dicit, Condyle, nemo tibi.
Tortorem metuis ? Podagra cheragraque secatur
Gaius et mallet verbera mille pati.
Quod nec mane vomis nec cunnum, Condyle, lingis,
non mavis quam ter Gaius esse tuus ?

M9_93 Addere quid cessas, puer, inmortale Falernum ?
Quadrantem duplica de seniore cado.
Nunc mihi dic, quis erit cui te, Calacisse, deorum
sex jubeo cyathos fundere ? "Caesar erit."
Sutilis aptetur deciens rosa crinibus, ut sit
qui posuit sacrae nobile gentis opus.
Nunc bis quina mihi da basia, fiat ut illud
nomen ab Odrysio quod deus orbe tulit.

M9_94 Santonica medicata dedit mihi pocula virga :
os hominis ! mulsum me rogat Hippocrates.
Tam stupidus numquam nec tu, puto, Glauce, fuisti,
Khalkea donanti Chrusea qui dederas.
Dulce aliquis munus pro munere poscit amaro ?
Accipiat, sed si potat in elleboro.

M9_95 Alphius ante fuit, coepit nunc Olphius esse,
uxorem postquam duxit Athenagoras.

M9_95B Nomen Athenagorae quaeris, Callistrate, verum :
si scio, dispeream, qui sit Athenagoras.
Sed puto me verum, Callistrate, dicere nomen :
non ego sed vester peccat Athenagoras.

M9_96 Clinicus Herodes trullam subduxerat aegro :
deprensus dixit "Stulte, quid ergo bibis ?"

M9_97 Rumpitur invidia quidam, carissime Juli,
quod me Roma legit, rumpitur invidia.
Rumpitur invidia quod turba semper in omni
monstramur digito, rumpitur invidia.
Rumpitur invidia tribuit quod Caesar uterque
jus mihi natorum, rumpitur invidia.
Rumpitur invidia quod rus mihi dulce sub urbe est
parvaque in urbe domus, rumpitur invidia.
Rumpitur invidia quod sum jucundus amicis,
quod conviva frequens, rumpitur invidia.
Rumpitur invidia quod amamur quodque probamur :
rumpatur quisquis rumpitur invidia.

M9_98 Vindemiarum non ubique proventus
cessavit, Ovidi ; pluvia profuit grandis.
Centum Coranus amphoras aquae fecit.

M9_99 Marcus amat nostras Antonius, Attice, Musas,
charta salutatrix si modo vera refert :
Marcus Palladiae non infitianda Tolosae
gloria, quem genuit Pacis alumna Quies

tu qui longa potes dispendia ferre viarum,
i, liber, absentis pignus amicitiae.
Vilis eras, fateor, si te nunc mitteret emptor ;
grande tui pretium muneris auctor erit :
multum, crede mihi, refert a fonte bibatur
quae fluit an pigro quae stupet unda lacu.

M9_100
Denaris tribus invitas et mane togatum
observare jubes atria, Basse, tua,
deinde haerere tuo lateri, praecedere sellam,
ad viduas tecum plus minus ire decem.
Trita quidem nobis togula est vilisque vetusque :
denaris tamen hanc non emo, Basse, tribus.

M9_101
Appia, quam simili venerandus in Hercule Caesar
consecrat, Ausoniae maxima fama viae,
si cupis Alcidae cognoscere facta prioris,
disce : Libyn domuit raraque poma tulit,
peltatam Scythico discinxit Amazona nodo,
addidit Arcadio terga leonis apro,
aeripedem silvis cervum, Stymphalidas astris
abstulit, a Stygia cum cane venit aqua,
fecundam vetuit reparari mortibus hydram,
Hesperias Tusco lavit in amne boves.
Haec minor Alcides : major quae gesserit audi,
sextus ab Albana quem colit arce lapis.
Adseruit possessa malis Palatia regnis,
prima suo gessit pro Jove bella puer ;
solus Iuleas cum jam retineret habenas,
tradidit inque suo tertius orbe fuit ;
cornua Sarmatici ter perfida contudit Histri,
sudantem Getica ter nive lavit equum ;
saepe recusatos parcus duxisse triumphos
victor Hyperboreo nomen ab orbe tulit ;
templa deis, mores populis dedit, otia ferro,
astra suis, caelo sidera, serta Jovi.
Herculeum tantis numen non sufficit actis :
Tarpeio deus hic commodet ora patri.

M9_102
Quadringentorum reddis mihi, Phoebe, tabellas :
centum da potius mutua, Phoebe, mihi.
Quaere alium cui te tam vano munere jactes :
quod tibi non possum solvere, Phoebe, meum est.

M9_103
Quae nova tam similis genuit tibi Leda ministros ?
Quae capta est alio nuda Lacaena cycno ?
Dat faciem Pollux Hiero, dat Castor Asylo,
atque in utroque nitet Tyndaris ore soror.
Ista Therapnaeis si forma fuisset Amyclis,
cum vicere duas dona minora deas,
mansisses, Helene, Phrygiamque redisset in Iden
Dardanius gemino cum Ganymede Paris.

M10_1
Si nimius videor seraque coronide longus
esse liber, legito pauca : libellus ero.
Terque quaterque mihi finitur carmine parvo
pagina : fac tibi me quam cupis ipse brevem.

M10_2
Festinata prior, decimi mihi cura libelli
elapsum manibus nunc revocavit opus.
Nota leges quaedam, sed lima rasa recenti ;
pars nova major erit : lector, utrique fave,
lector, opes nostrae ; quem cum mihi Roma dedisset,
"Nil tibi quod demus majus habemus" ait ;
"pigra per hunc fugies ingratae flumina Lethes
et meliore tui parte superstes eris.
Marmora Messallae findit caprificus, et audax
dimidios Crispi mulio ridet equos :
at chartis nec furta nocent et saecula prosunt,
Solaque non norunt haec monumenta mori."

M10_3
Vernaculorum dicta, sordidum dentem,
et foeda linguae probra circulatricis,
quae sulphurato nolit empta ramento
Vatiniorum proxeneta fractorum,
poeta quidam clancularius spargit
et volt videri nostra. Credis hoc, Prisce ?
Voce ut loquatur psittacus coturnicis
et concupiscat esse Canus ascaules ?
Procul a libellis nigra sit meis fama,
quos rumor alba gemmeus vehit pinna :
cur ego laborem notus esse tam prave,
constare gratis cum silentium possit ?

M10_4
Qui legis Oedipoden caligantemque Thyesten,
Colchidas et Scyllas, quid nisi monstra legis ?
Quid tibi raptus Hylas, quid Parthenopaeus et Attis,
quid tibi dormitor proderit Endymion ?
exutusve puer pinnis labentibus ? aut qui
odit amatrices Hermaphroditus aquas ?
Quid te vana juvant miserae ludibria chartae ?
Hoc lege, quod possit dicere vita "Meum est."
Non hic Centauros, non Gorgonas Harpyiasque
invenies : hominem pagina nostra sapit.
Sed non vis, Mamurra, tuos cognoscere mores
nec te scire : legas Aetia Callimachi.

M10_5
Quisquis stolaeve purpuraeve contemptor
quos colere debet, laesit impio versu,
erret per urbem pontis exul et clivi,
interque raucos ultimus rogatores
oret caninas panis inprobi buccas.
Illi December longus et madens bruma
clususque fornix triste frigus extendat :
vocet beatos clamitetque felices
Orciniana qui feruntur in sponda.
At cum supremae fila venerint horae

diesque tardus, sentiat canum litem
abigatque moto noxias aves panno.
Nec finiantur morte supplicis poenae,
sed modo severi sectus Aeaci loris,
nunc inquieti monte Sisyphi pressus,
nunc inter undas garruli senis siccus
delasset omnis fabulas poetarum :
et cum fateri Furia jusserit verum,
prodente clamet conscientia "Scripsi."

M10_6

Felices, quibus urna dedit spectare coruscum
solibus Arctois sideribusque ducem.
Quando erit ille dies, quo campus et arbor et omnis
lucebit Latia culta fenestra nuru ?
Quando morae dulces longusque a Caesare pulvis
totaque Flaminia Roma videnda via ?
Quando eques et picti tunica Nilotide Mauri
ibitis, et populi vox erit una "Venit" ?

M10_7

Nympharum pater amniumque, Rhene,
quicumque Odrysias bibunt pruinas,
sic semper liquidis fruaris undis,
nec te barbara contumeliosi
calcatum rota conterat bubulci ;
sic et cornibus aureis receptis
et Romanus eas utraque ripa :
Trajanum populis suis et urbi,
Thybris te dominus rogat, remittas.

M10_8

Nubere Paula cupit nobis, ego ducere Paulam
nolo : anus est. Vellem, si magis esset anus.

M10_9

Undenis pedibusque syllabisque
et multo sale nec tamen protervo
notus gentibus ille Martialis
et notus populis (quid invidetis ?)
Non sum Andraemone notior caballo.

M10_10

Cum tu, laurigeris annum qui fascibus intras,
mane salutator limina mille teras,
hic ego quid faciam ? quid nobis, Paule, relinquis,
qui de plebe Numae densaque turba sumus ?
qui me respiciet, dominum regemque vocabo ?
Hoc tu (sed quanto blandius !) ipse facis.
Lecticam sellamve sequar ? nec ferre recusas,
per medium pugnas et prior ire lutum.
Saepius adsurgam recitanti carmina ? tu stas
et pariter geminas tendis in ora manus.
Quid faciet pauper, cui non licet esse clienti ?
Dimisit nostras purpura vestra togas.

M10_11

Nil aliud loqueris, quam Thesea Pirithoumque,
teque putas Pyladi, Calliodore, parem.
Dispeream, si tu Pyladi praestare matellam
dignus es aut porcos pascere Pirithoi.
"Donavi tamen" inquis "amico milia quinque
et lotam, ut multum, terve quaterve togam."

Quid quod nil unquam Pyladi donavit Orestes ?
qui donat quamvis plurima plura negat.

M10_12 Aemiliae gentes et Apollineas Vercellas
et Phaethontei qui petis arva Padi,
ne vivam, nisi te, Domiti, dimitto libenter,
grata licet sine te sit mihi nulla dies :
sed desiderium tanti est, ut messe vel una
urbano releves colla perusta jugo.
I precor et totos avida cute combibe soles,
- o quam formosus, dum peregrinus eris !
Et venies albis non cognoscendus amicis
livebitque tuis pallida turba genis.
Sed via quem dederit, rapiet cito Roma colorem,
Niliaco redeas tu licet ore niger.

M10_13 Ducit ad auriferas quod me Salo Celtiber oras,
pendula quod patriae visere tecta libet,
Tu mihi simplicibus, Mani, dilectus ab annis
et praetextata cultus amicitia,
tu facis ; in terris quo non est alter Hiberis
dulcior et vero dignus amore magis.
Tecum ego vel sicci Gaetula mapalia Poeni
et poteram Scythicas hospes amare casas.
Si tibi mens eadem, si nostri mutua cura est,
in quocumque loco Roma duobus erit.

M10_14 Cum cathedrata litos portet tibi raeda ministros
et Libys in longo pulvere sudet eques,
strataque non unas cingant triclinia Baias
et Thetis unguento palleat uncta tuo,
candida Setini rumpant crystalla trientes,
dormiat in pluma nec meliore Venus :
ad nocturna jaces fastosae limina moechae
et madet heu ! lacrimis janua surda tuis,
urere nec miserum cessant suspiria pectus.
Vis dicam, male sit cur tibi, Cotta ? bene est.

M10_15 Cedere de nostris nulli te dicis amicis :
sed, sit ut hoc verum, quid, rogo, Crispe, facis ?
Mutua cum peterem sestertia quinque, negasti,
non caperet nummos cum gravis arca tuos.
Quando fabae nobis modium farrisve dedisti,
cum tua Niliacus rura colonus aret ?
Quando brevis gelidae missa est toga tempore brumae ?
argenti venit quando selibra mihi ?
Nil aliud video, quo te credamus amicum,
quam quod me coram pedere, Crispe, soles.

M10_16 Dotatae uxori cor harundine fixit acuta,
sed dum ludit Aper : ludere novit Aper.

M10_17 Si donare vocas promittere nec dare, Gai,
vincam te donis muneribusque meis.
Accipe Callaicis quidquid fodit Astur in arvis,
aurea quidquid habet divitis unda Tagi,
quidquid Erythraea niger invenit Indus in alga,

6 quidquid et in nidis unica servat avis,
7 quidquid Agenoreo Tyros inproba cogit aheno :
8 quidquid habent omnes, accipe, quomodo das.

M10_18 v.1 Saturnalicio Macrum fraudare tributo
2 frustra, Musa, cupis : non licet : ipse petit ;
3 sollemnesque jocos nec tristia carmina poscit,
4 et queritur nugas obticuisse meas.
5 Mensorum longis sed nunc vacat ille libellis.
6 Appia, quid facies, si legit ista Macer ?

M10_19 v.1 Nec vocat ad cenam Marius, nec munera mittit,
2 nec spondet, nec volt credere, sed nec habet.
3 Turba tamen non dest, sterilem quae curet amicum.
4 Eheu ! Quam fatuae sunt tibi, Roma, togae !

M10_20 v.1 Nec doctum satis et parum severum,
2 sed non rusticulum tamen libellum
3 facundo mea Plinio Thalia,
4 i perfer : brevis est labor peractae
5 altum vincere tramitem Suburae.
6 Illic Orphea protinus videbis
7 udi vertice lubricum theatri
8 mirantisque feras avemque regis,
9 raptum quae Phryga pertulit Tonanti ;
10 illic parva tui domus Pedonis
11 caelata est aquilae minore pinna.
12 Sed ne tempore non tuo disertam
13 pulses ebria januam, videto :
14 totos dat tetricae dies Minervae,
15 dum centum studet auribus virorum
16 Hoc quod saecula posterique possint
17 Arpinis quoque conparare chartis.
18 Seras tutior ibis ad lucernas :
19 haec hora est tua, cum furit Lyaeus,
20 cum regnat rosa, cum madent capilli :
21 tunc me vel rigidi legant Catones.

M10_21 v.1 Scribere te quae vix intellegat ipse Modestus
2 et vix Claranus, quid rogo, Sexte, juvat ?
3 Non lectore tuis opus est, sed Apolline libris :
4 judice te major Cinna Marone fuit.
5 Sic tua laudentur sane : mea carmina, Sexte,
6 grammaticis placeant, ut sine grammaticis.

M10_22 v.1 Cur spleniato saepe prodeam mento
2 albave pictus sana labra cerussa,
3 Philaeni, quaeris ? Basiare te nolo.

M10_23 v.1 Jam numerat placido felix Antonius aevo
2 quindecies actas Primus Olympiadas
3 Praeteritosque dies et tutos respicit annos
4 nec metuit Lethes jam propioris aquas.
5 Nulla recordanti lux est ingrata gravisque ;
6 nulla fuit, cujus non meminisse velit.
7 Ampliat aetatis spatium sibi vir bonus : hoc est
8 vivere bis, vita posse priore frui.

M10_24 v.1 Natales mihi Martiae Kalendae,
2 lux formosior omnibus Kalendis,
3 qua mittunt mihi munus et puellae,
4 Quinquagensima liba septimamque
5 vestris addimus hanc focis acerram.
6 His vos, si tamen expedit roganti,
7 Annos addite bis precor novenos,
8 ut nondum nimia piger senecta,
9 sed vitae tribus areis peractis
10 lucos Elysiae petam puellae.
11 Post hunc Nestora nec diem rogabo.

M10_25 v.1 In matutina nuper spectatus harena
2 Mucius, inposuit qui sua membra focis,
3 si patiens durusque tibi fortisque videtur,
4 Abderitanae pectora plebis habes.
5 Nam cum dicatur tunica praesente molesta
6 "Ure manum," plus est dicere "Non facio."

M10_26 v.1 Vare, Paraetonias Latia modo vite per urbes
2 nobilis et centum dux memorande viris,
3 at nunc Ausonio frustra promisse Quirino,
4 Hospita Lagei litoris umbra jaces.
5 Spargere non licuit frigentia fletibus ora,
6 pinguia nec maestis addere tura rogis.
7 Sed datur aeterno victurum carmine nomen :
8 numquid et hoc, fallax Nile, negare potes ?

M10_27 v.1 Natali, Diodore, tuo conviva senatus
2 accubat, et rarus non adhibetur eques,
3 et tua tricenos largitur sportula nummos.
4 Nemo tamen natum te, Diodore, putat.

M10_28 v.1 Annorum nitidique sator pulcherrime mundi,
2 publica quem primum vota precesque vocant,
3 pervius exiguos habitabas ante penates,
4 plurima qua medium Roma terebat iter :
5 nunc tua Caesareis cinguntur limina donis,
6 et fora tot numeras, Jane, quot ora geris.
7 At tu, sancte pater, tanto pro munere gratus,
8 ferrea perpetua claustra tuere sera.

M10_29 v.1 Quam mihi mittebas Saturni tempore lancem,
2 misisti dominae, Sextiliane, tuae ;
3 et quam donabas dictis a Marte Kalendis,
4 de nostra prasina est synthesis empta toga.
5 Jam constare tibi gratis coepere puellae :
6 muneribus futuis, Sextiliane, meis.

M10_30 v.1 O temperatae dulce Formiae litus,
2 vos, cum severi fugit oppidum Martis
3 et inquietas fessus exuit curas,
4 Apollinaris omnibus locis praefert.
5 Non ille sanctae dulce Tibur uxoris,
6 nec Tusculanos Algidosve secessus,
7 Praeneste nec sic Antiumque miratur ;

non blanda Circe Dardanisve Caieta
desiderantur, nec Marica nec Liris,
nec in Lucrina lota Salmacis vena.
Hic summa leni stringitur Thetis vento ;
nec languet aequor, viva sed quies ponti
pictam phaselon adjuvante fert aura,
sicut puellae non amantis aestatem
Mota salubre purpura venit frigus.
Nec saeta longo quaerit in mari praedam,
sed a cubili lectuloque jactatam
spectatus alte lineam trahit piscis.
Si quando Nereus sentit Aeoli regnum,
ridet procellas tuta de suo mensa :
piscina rhombum pascit et lupos vernas,
natat ad magistrum delicata muraena,
nomenculator mugilem citat notum,
et adesse jussi prodeunt senes mulli.
Frui sed istis quando Roma permittit ?
Quot Formianos inputat dies annus
negotiosis rebus urbis haerenti ?
O janitores vilicique felices !
dominis parantur ista, serviunt vobis.

M10_31
Addixti servum nummis here mille ducentis,
ut bene cenares, Calliodore, semel ;
nec bene cenasti : mullus tibi quattuor emptus
librarum cenae pompa caputque fuit.
Exclamare libet : "Non est hic, inprobe, non est
piscis : homo est ; hominem, Calliodore, comes."

M10_32
Haec mihi quae colitur violis pictura rosisque,
quos referat voltus, Caediciane, rogas ?
Talis erat Marcus mediis Antonius annis
Primus : in hoc juvenem se videt ore senex.
Ars utinam mores animumque effingere posset !
Pulchrior in terris nulla tabella foret.

M10_33
Simplicior priscis, Munati Galle, Sabinis,
Cecropium superas qui bonitate senem,
sic tibi consoceri claros retinere penates
perpetua natae det face casta Venus :
ut tu, si viridi tinctos aerugine versus
forte malus livor dixerit esse meos,
ut facis, a nobis abigas, nec scribere quemquam
talia contendas carmina, qui legitur.
Hunc servare modum nostri novere libelli,
parcere personis, dicere de vitiis.

M10_34
Di tibi dent quidquid, Caesar Trajane, mereris
et rata perpetuo quae tribuere velint :
qui sua restituis spoliato jura patrono
- libertis exul non erit ille suis -,
dignus es, ut possis totum servare clientem :
ut - liceat tantum vera probare - potes.

M10_35
Omnes Sulpiciam legant puellae,
uni quae cupiunt viro placere ;

omnes Sulpiciam legant mariti,
uni qui cupiunt placere nuptae.
Non haec Colchidos adserit furorem
diri prandia nec refert Thyestae ;
Scyllam, Byblida nec fuisse credit :
sed castos docet et probos amores,
lusus, delicias facetiasque.
Cujus carmina qui bene aestimarit,
nullam dixerit esse nequiorem,
nullam dixerit esse sanctiorem.
Tales Egeriae jocos fuisse
udo crediderim Numae sub antro.
Hac condiscipula vel hac magistra
esses doctior et pudica, Sappho :
sed tecum pariter simulque visam
durus Sulpiciam Phaon amaret.
Frustra : namque ea nec Tonantis uxor
nec Bacchi nec Apollinis puella
erepto sibi viveret Caleno.

M10_36

Inproba Massiliae quidquid fumaria cogunt,
accipit aetatem quisquis ab igne cadus,
a te, Munna, venit : miseris tu mittis amicis
per freta, per longas toxica saeva vias ;
nec facili pretio, sed quo contenta Falerni
testa sit aut cellis Setia cara suis.
Non venias quare tam longo tempore Romam,
haec puto causa tibi est, ne tua vina bibas.

M10_37

Juris et aequarum cultor sanctissime legum,
veridico Latium qui regis ore forum,
municipi, Materne, tuo veterique sodali
Callaicum mandas siquid ad Oceanum -.
An Laurentino turpis in litore ranas
et satius tenues ducere credis acus,
ad sua captivum quam saxa remittere mullum,
visus erit libris qui minor esse tribus ?
et fatuam summa cenare pelorida mensa
quosque tegit levi cortice concha brevis
ostrea Baianis quam non liventia testis,
quae domino pueri non prohibente vorent ?
Hic olidam clamosus ages in retia volpem
mordebitque tuos sordida praeda canes :
illic piscoso modo vix educta profundo
inpedient lepores umida lina meos. -
(Dum loquor, ecce redit sporta piscator inani,
venator capta maele superbus adest :
omnis ab urbano venit ad mare cena macello.
Callaicum mandas siquid ad Oceanum -.

M10_38

O molles tibi quindecim, Calene,
quos cum Sulpicia tua jugales
indulsit deus et peregit annos !
O nox omnis et hora, quae notata est
caris litoris Indici lapillis !
O quae proelia, quas utrimque pugnas
felix lectulus et lucerna vidit

8 nimbis ebria Nicerotianis !
9 Vixisti tribus, o Calene, lustris :
10 aetas haec tibi tota conputatur
11 et solos numeras dies mariti.
12 Ex illis tibi si diu rogatam
13 lucem redderet Atropos vel unam,
14 malles, quam Pyliam quater senectam.

M10_39 v.1 Consule te Bruto quod juras, Lesbia, natam,
2 mentiris. Nata es, Lesbia, rege Numa ?
3 Sic quoque mentiris. Namque, ut tua saecula narrant,
4 ficta Prometheo diceris esse luto.

M10_40 v.1 Semper cum mihi diceretur esse
2 secreto mea Polla cum cinaedo,
3 inrupi, Lupe. Non erat cinaedus.

M10_41 v.1 Mense novo Jani veterem, Proculeia, maritum
2 deseris atque jubes res sibi habere suas.
3 Quid, rogo, quid factum est ? Subiti quae causa doloris ?
4 Nil mihi respondes ? Dicam ego, praetor erat :
5 constatura fuit Megalensis purpura centum
6 milibus, ut nimium munera parca dares,
7 et populare sacrum bis milia dena tulisset.
8 Discidium non est hoc, Proculeia : lucrum est.

M10_42 v.1 Tam dubia est lanugo tibi, tam mollis, ut illam
2 halitus et soles et levis aura terat.
3 Celantur simili ventura Cydonea lana,
4 pollice virgineo quae spoliata nitent.
5 Fortius inpressi quotiens tibi basia quinque,
6 barbatus labris, Dindyme, fio tuis.

M10_43 v.1 Septima jam, Phileros, tibi conditur uxor in agro :
2 plus nulli, Phileros, quam tibi, reddit ager.

M10_44 v.1 Quinte Caledonios Ovidi visure Britannos
2 et viridem Tethyn Oceanumque patrem,
3 ergo Numae colles et Nomentana relinquis
4 otia, nec retinet rusque focusque senem ?
5 Gaudia tu differs, at non et stamina differt
6 Atropos atque omnis scribitur hora tibi.
7 Praestiteris caro (quis non hoc laudet ?) amico,
8 ut potior vita sit tibi sancta fides ;
9 sed reddare tuis tandem mansure Sabinis
10 teque tuas numeres inter amicitias.

M10_45 v.1 Si quid lene mei dicunt et dulce libelli,
2 si quid honorificum pagina blanda sonat,
3 hoc tu pingue putas et costam rodere mavis,
4 ilia Laurentis cum tibi demus apri.
5 Vaticana bibas, si delectaris aceto :
6 non facit ad stomachum nostra lagona tuum.

M10_46 v.1 Omnia vis belle, Matho, dicere. Dic aliquando
2 et bene ; dic neutrum ; dic aliquando male.

M10_47 Vitam quae faciant beatiorem,
jucundissime Martialis, haec sunt :
res non parta labore, sed relicta ;
non ingratus ager, focus perennis ;
lis numquam, toga rara, mens quieta ;
vires ingenuae, salubre corpus ;
prudens simplicitas, pares amici ;
convictus facilis, sine arte mensa ;
nox non ebria, sed soluta curis ;
non tristis torus, et tamen pudicus ;
somnus, qui faciat breves tenebras :
quod sis esse velis nihilque malis ;
summum nec metuas diem nec optes.

M10_48 Nuntiat octavam Phariae sua turba juvencae,
et pilata redit jamque subitque cohors.
Temperat haec thermas, nimios prior hora vapores
halat, et inmodico sexta Nerone calet.
Stella, Nepos, Cani, Cerialis, Flacce, venitis ?
septem sigma capit, sex sumus, adde Lupum.
Exoneraturas ventrem mihi vilica malvas
adtulit et varias, quas habet hortus, opes ;
in quibus est lactuca sedens et tonsile porrum,
nec dest ructatrix menta nec herba salax ;
secta coronabunt rutatos ova lacertos
et madidum thynni de sale sumen erit.
Gustus in his ; una ponetur cenula mensa,
haedus, inhumani raptus ab ore lupi,
et quae non egeant ferro structoris ofellae
et faba fabrorum prototomique rudes ;
pullus ad haec cenisque tribus jam perna superstes
addetur. Saturis mitia poma dabo,
de Nomentana vinum sine faece lagona,
quae bis Frontino consule trima fuit.
Accedent sine felle joci nec mane timenda
libertas et nil quod tacuisse velis :
de prasino conviva meus venetoque loquatur,
nec facient quemquam pocula nostra reum.

M10_49 Cum potes amethystinos trientes
et nigro madeas Opimiano,
propinas modo conditum Sabinum
et dicis mihi, Cotta, "Vis in auro ?"
Quisquam plumbea vina volt in auro ?

M10_50 Frangat Idumaeas tristis Victoria palmas,
plange, Favor, saeva pectora nuda manu ;
mutet Honor cultus, et iniquis munera flammis
mitte coronatas, Gloria maesta, comas.
Heu facinus ! prima fraudatus, Scorpe, juventa
occidis et nigros tam cito jungis equos.
Curribus illa tuis semper properata brevisque
cur fuit et vitae tam prope meta tuae ?

M10_51 Sidera jam Tyrius Phrixei respicit agni
Taurus, et alternum Castora fugit hiems ;
ridet ager, vestitur humus, vestitur et arbor,

Ismarium paelex Attica plorat Ityn.
Quos, Faustine, dies, qualem tibi Roma, Ravennas,
abstulit ! o soles, o tunicata quies !
o nemus, o fontes solidumque madentis harenae
litus et aequoreis splendidus Anxur aquis,
et non unius spectator lectulus undae,
qui videt hinc puppes fluminis, inde maris !
Sed nec Marcelli Pompeianumque, nec illic
sunt triplices thermae, nec fora juncta quater,
nec Capitolini summum penetrale Tonantis,
quaeque nitent caelo proxima templa suo.
Dicere te lassum quotiens ego credo Quirino :
"Quae tua sunt, tibi habe : quae mea, redde mihi."

M10_52
Thelyn viderat in toga spadonem :
damnatam Numa dixit esse moecham.

M10_53
Ille ego sum Scorpus, clamosi gloria Circi,
plausus, Roma, tui deliciaeque breves,
invida quem Lachesis raptum trieteride nona,
dum numerat palmas, credidit esse senem.

M10_54
Mensas, Ole, bonas ponis, sed ponis opertas.
Ridiculum est : possum sic ego habere bonas.

M10_55
Arrectum quotiens Marulla penem
pensavit digitis diuque mensa est,
libras, scripula sextulasque dicit ;
idem post opus et suas palaestras
loro cum similis jacet remisso,
quanto sit levior Marulla dicit.
Non ergo est manus ista, sed statera.

M10_56
Totis, Galle, jubes tibi me servire diebus
et per Aventinum ter quater ire tuum.
Eximit aut reficit dentem Cascellius aegrum,
infestos oculis uris, Hygine, pilos ;
non secat et tollit stillantem Fannius uvam,
tristia saxorum stigmata delet Eros ;
enterocelarum fertur Podalirius Hermes :
qui sanet ruptos dic mihi, Galle, quis est ?

M10_57
Argenti libram mittebas ; facta selibra est,
sed piperis. Tanti non emo, Sexte, piper.

M10_58
Anxuris aequorei placidos, Frontine, recessus
et propius Baias litoreamque domum,
et quod inhumanae cancro fervente cicadae
non novere nemus, flumineosque lacus
dum colui, doctas tecum celebrare vacabat
Pieridas ; nunc nos maxima Roma terit.
Hic mihi quando dies meus est ? Jactamur in alto
Urbis, et in sterili vita labore perit,
dura suburbani dum jugera pascimus agri
vicinosque tibi, sancte Quirine, lares.
Sed non solus amat qui nocte dieque frequentat
limina nec vatem talia damna decent.

13 Per veneranda mihi Musarum sacra, per omnes
14 juro deos : et non officiosus amo.

M10_59 v.1 Consumpta est uno si lemmate pagina, transis,
2 et breviora tibi, non meliora placent.
3 Dives et ex omni posita est instructa macello
4 cena tibi, sed te mattea sola juvat.
5 Non opus est nobis nimium lectore guloso ;
6 hunc volo, non fiat qui sine pane satur.

M10_60 v.1 Jura trium petiit a Caesare discipulorum
2 adsuetus semper Munna docere duos.

M10_61 v.1 Hic festinata requiescit Erotion umbra,
2 crimine quam fati sexta peremit hiems.
3 Quisquis eris nostri post me regnator agelli,
4 Manibus exiguis annua justa dato :
5 sic lare perpetuo, sic turba sospite solus
6 flebilis in terra sit lapis iste tua.

M10_62 v.1 Ludi magister, parce simplici turbae :
2 sic te frequentes audiant capillati
3 et delicatae diligat chorus mensae,
4 nec calculator nec notarius velox
5 Majore quisquam circulo coronetur.
6 Albae leone flammeo calent luces
7 tostamque fervens Julius coquit messem.
8 Cirrata loris horridis Scythae pellis,
9 qua vapulavit Marsyas Celaenaeus,
10 ferulaeque tristes, sceptra paedagogorum,
11 cessent et Idus dormiant in Octobres :
12 aestate pueri si valent, satis discunt.

M10_63 v.1 Marmora parva quidem, sed non cessura, viator,
2 Mausoli saxis pyramidumque legis.
3 Bis mea Romano spectata est vita Tarento
4 et nihil extremos perdidit ante rogos :
5 quinque dedit pueros, totidem mihi Juno puellas,
6 cluserunt omnes lumina nostra manus.
7 Contigit et thalami mihi gloria rara fuitque
8 una pudicitiae mentula nota meae.

M10_64 v.1 Contigeris regina meos si Polla libellos,
2 non tetrica nostros excipe fronte jocos.
3 Ille tuus vates, Heliconis gloria nostri,
4 Pieria caneret cum fera bella tuba,
5 non tamen erubuit lascivo dicere versu
6 "Si nec pedicor, Cotta, quid hic facio ?"

M10_65 v.1 Cum te municipem Corinthiorum
2 jactes, Charmenion, negante nullo,
3 cur frater tibi dicor, ex Hiberis
4 et Celtis genitus Tagique civis ?
5 An voltu similes videmur esse ?
6 tu flexa nitidus coma vagaris,
7 Hispanis ego contumax capillis ;
8 levis dropace tu cotidiano,

hirsutis ego cruribus genisque ;
os blaesum tibi debilisque lingua est,
nobis ilia fortius loquetur :
tam dispar aquilae columba non est,
nec dorcas rigido fugax leoni.
Quare desine me vocare fratrem,
ne te, Charmenion, vocem sororem.

M10_66
Quis, rogo, tam durus, quis tam fuit ille superbus
qui jussit fieri te, Theopompe, cocum ?
hanc aliquis faciem nigra violare culina
sustinet, has uncto polluit igne comas ?
quis potius cyathos aut quis crystalla tenebit ?
qua sapient melius mixta Falerna manu ?
Si tam sidereos manet exitus iste ministros,
Juppiter utatur jam Ganymede coco.

M10_67
Pyrrhae filia, Nestoris noverca,
quam vidit Niobe puella canam,
Laertes aviam senex vocavit,
nutricem Priamus, socrum Thyestes,
jam cornicibus omnibus superstes,
hoc tandem sita prurit in sepulchro
calvo Plutia cum Melanthione.

M10_68
Cum tibi non Ephesos nec sit Rhodos aut Mitylene,
sed domus in vico, Laelia, patricio,
deque coloratis numquam lita mater Etruscis,
durus Aricina de regione pater ;
Kurie Mou, Meli Mou, Psuche Mou congeris usque,
pro pudor ! Hersiliae civis et Egeriae.
Lectulus has voces, nec lectulus audiat omnis,
sed quem lascivo stravit amica viro.
Scire cupis quo casta modo matrona loquaris ?
Numquid, cum crisas, blandior esse potes ?
Tu licet ediscas totam referasque Corinthon,
non tamen omnino, Laelia, Lais eris.

M10_69
Custodes das, Polla, viro, non accipis ipsa :
hoc est uxorem ducere, Polla, virum.

M10_70
Quod mihi vix unus toto liber exeat anno,
desidiae tibi sum, docte Potite, reus.
Justius at quanto mirere, quod exeat unus,
labantur toti cum mihi saepe dies.
Non resalutantis video nocturnus amicos,
gratulor et multis ; nemo, Potite, mihi.
Nunc ad luciferam signat mea gemma Dianam,
nunc me prima sibi, nunc sibi quinta rapit.
Nunc consul praetorve tenet reducesque choreae,
auditur toto saepe poeta die.
Sed nec causidico possis inpune negare,
nec si te rhetor grammaticusve rogent.
Balnea post decumam lasso centumque petuntur
quadrantes. Fiet quando, Potite, liber ?

M10_71
Quisquis laeta tuis et sera parentibus optas

fata, brevem titulum marmoris hujus ama.
"Condidit hac caras tellure Rabirius umbras ;
nulli sorte jacent candidiore senes :
bis sex lustra tori nox mitis et ultima clusit,
arserunt uno funera bina rogo.
Hos tamen ut primis raptos sibi quaerit in annis."
Inprobius nihil his fletibus esse potest.

M10_72
Frustra, Blanditiae, venitis ad me
attritis miserabiles labellis :
dicturus dominum deumque non sum.
Jam non est locus hac in urbe vobis ;
ad Parthos procul ite pilleatos
et turpes humilesque supplicesque
pictorum sola basiate regum.
Non est hic dominus, sed imperator,
sed justissimus omnium senator,
per quem de Stygia domo reducta est
siccis rustica veritas capillis.
Hoc sub principe, si sapis, caveto
verbis, Roma, prioribus loquaris.

M10_73
Littera facundi gratum mihi pignus amici
pertulit, Ausoniae dona severa togae,
qua non Fabricius, sed vellet Apicius uti,
vellet Maecenas Caesarianus eques.
Vilior haec nobis alio mittente fuisset ;
non quacumque manu victima caesa litat :
a te missa venit : possem nisi munus amare,
Marce, tuum, poteram nomen amare meum.
Munere sed plus est et nomine gratius ipso
officium docti judiciumque viri.

M10_74
Jam parce lasso, Roma, gratulatori,
lasso clienti. Quamdiu salutator
anteambulones et togatulos inter
centum merebor plumbeos die toto,
cum Scorpus una quindecim graves hora
ferventis auri victor auferat saccos ?
Non ego meorum praemium libellorum
(quid enim merentur ?) Apulos velim campos ;
non Hybla, non me spicifer capit Nilus,
nec quae paludes delicata Pomptinas
ex arce clivi spectat uva Setini.
Quid concupiscam quaeris ergo ? Dormire.

M10_75
Milia viginti quondam me Galla poposcit
et, fateor, magno non erat illa nimis.
Annus abit : "Bis quina dabis sestertia," dixit.
Poscere plus visa est quam prius illa mihi.
Jam duo poscenti post sextum milia mensem
mille dabam nummos. Noluit accipere.
Transierant binae forsan trinaeve Kalendae,
aureolos ultro quattuor ipsa petit.
Non dedimus. Centum jussit me mittere nummos ;
sed visa est nobis haec quoque summa gravis.
Sportula nos junxit quadrantibus arida centum ;

hanc voluit : puero diximus esse datam.
Inferius numquid potuit descendere ? fecit.
Dat gratis, ultro dat mihi Galla : nego.

M10_76
Hoc, Fortuna, tibi videtur aequum ?
Civis non Syriaeve Parthiaeve,
nec de Cappadocis eques catastis,
sed de plebe Remi Numaeque verna,
jucundus, probus, innocens amicus,
lingua doctus utraque, cujus unum est,
sed magnum vitium, quod est poeta,
pullo Mevius alget in cucullo,
cocco mulio fulget Incitatus.

M10_77
Nequius a Caro nihil umquam, Maxime, factum est,
quam quod febre perit : fecit et illa nefas.
Saeva nocens febris saltem quartana fuisses !
servari medico debuit ille suo.

M10_78
Ibis litoreas, Macer, Salonas,
ibit rara fides amorque recti
et quae, cum comitem trahit pudorem,
semper pauperior redit potestas :
felix auriferae colone terrae,
rectorem vacuo sinu remittes
optabisque moras, et exeuntem
udo Dalmata gaudio sequeris.
Nos Celtas, Macer, et truces Hiberos
cum desiderio tui petemus.
Sed quaecumque tamen feretur illinc
piscosi calamo Tagi notata,
Macrum pagina nostra nominabit :
sic inter veteres legar poetas,
nec multos mihi praeferas priores,
uno sed tibi sim minor Catullo.

M10_79
Ad lapidem Torquatus habet praetoria quartum ;
ad quartum breve rus emit Otacilius.
Torquatus nitidas vario de marmore thermas
extruxit ; cucumam fecit Otacilius.
Disposuit daphnona suo Torquatus in agro ;
castaneas centum sevit Otacilius.
Consule Torquato vici fuit ille magister,
non minor in tanto visus honore sibi.
Grandis ut exiguam bos ranam ruperat olim,
sic, puto, Torquatus rumpet Otacilium.

M10_80
Plorat Eros, quotiens maculosae pocula murrae
inspicit aut pueros nobiliusve citrum,
et gemitus imo ducit de pectore, quod non
tota miser coemat Saepta feratque domum.
Quam multi faciunt, quod Eros, sed lumine sicco !
Pars major lacrimas ridet et intus habet.

M10_81
Cum duo venissent ad Phyllida mane fututum
et nudam cuperet sumere uterque prior,
promisit pariter se Phyllis utrique daturam,

4 et dedit : ille pedem sustulit, hic tunicam.

M10_82 v.1 Si quid nostra tuis adicit vexatio rebus,
2 mane vel a media nocte togatus ero
3 Stridentesque feram flatus aquilonis iniqui
4 et patiar nimbos excipiamque nives.
5 Sed si non fias quadrante beatior uno
6 per gemitus nostros ingenuasque cruces,
7 parce, precor, fesso vanosque remitte labores,
8 qui tibi non prosunt et mihi, Galle, nocent.

M10_83 v.1 Raros colligis hinc et hinc capillos
2 et latum nitidae, Marine, calvae
3 campum temporibus tegis comatis ;
4 sed moti redeunt jubente vento
5 reddunturque sibi caputque nudum
6 cirris grandibus hinc et inde cingunt :
7 inter Spendophorum Telesphorumque
8 Cydae stare putabis Hermerotem.
9 Vis tu simplicius senem fateri,
10 ut tandem videaris unus esse ?
11 Calvo turpius est nihil comato.

M10_84 v.1 Miraris, quare dormitum non eat Afer ?
2 Accumbat cum qua, Caediciane, vides.

M10_85 v.1 Jam senior Ladon Tiberinae nauta carinae
2 proxima dilectis rura paravit aquis.
3 Quae cum saepe vagus premeret torrentibus undis
4 Thybris et hiberno rumperet arva lacu,
5 emeritam puppem, ripa quae stabat in alta,
6 inplevit saxis obposuitque vadis.
7 Sic nimias avertit aquas. Quis credere posset ?
8 auxilium domino mersa carina tulit.

M10_86 v.1 Nemo nova caluit sic inflammatus amica
2 flagravit quanto Laurus amore pilae.
3 Sed qui primus erat lusor dum floruit aetas,
4 nunc postquam desit ludere, prima pila est.

M10_87 v.1 Octobres age sentiat Kalendas
2 facundi pia Roma Restituti :
3 linguis omnibus et favete votis ;
4 natalem colimus, tacete lites.
5 Absit cereus aridi clientis,
6 et vani triplices brevesque mappae
7 expectent gelidi jocos Decembris.
8 Certent muneribus beatiores :
9 Agrippae tumidus negotiator
10 Cadmi municipes ferat lacernas ;
11 pugnorum reus ebriaeque noctis
12 cenatoria mittat advocato ;
13 infamata virum puella vicit,
14 veros sardonychas, sed ipsa tradat ;
15 mirator veterum senex avorum
16 donet Phidiaci toreuma caeli ;
17 venator leporem, colonus haedum,

piscator ferat aequorum rapinas.
Si mittit sua quisque, quid poetam
missurum tibi, Restitute, credis ?

M10_88 Omnes persequeris praetorum, Cotta, libellos ;
accipis et ceras. Officiosus homo es.

M10_89 Juno labor, Polyclite, tuus et gloria felix,
Phidiacae cuperent quam meruisse manus,
ore nitet tanto, quanto superasset in Ide
judice convictas non dubitante deas.
Junonem, Polyclite, suam nisi frater amaret,
Junonem poterat frater amare tuam.

M10_90 Quid vellis vetulum, Ligeia, cunnum ?
quid busti cineres tui lacessis ?
tales munditiae decent puellas
(nam tu jam nec anus potes videri) ;
istud, crede mihi, Ligeia, belle
non mater facit Hectoris, sed uxor.
Erras, si tibi cunnus hic videtur,
ad quem mentula pertinere desit.
Quare si pudor est, Ligeia, noli
barbam vellere mortuo leoni.

M10_91 Omnes eunuchos habet Almo nec arrigit ipse :
et queritur, pariat quod sua Polla nihil.

M10_92 Marri, quietae cultor et comes vitae,
quo cive prisca gloriatur Atina,
has tibi gemellas barbari decus luci
conmendo pinus ilicesque Faunorum
et semidocta vilici manu structas
Tonantis aras horridique Silvani,
quas pinxit agni saepe sanguis aut haedi,
dominamque sancti virginem deam templi,
et quem sororis hospitem vides castae
Martem mearum principem Kalendarum,
et delicatae laureum nemus Florae,
in quod Priapo persequente confugit.
Hoc omne agelli mite parvuli numen
seu tu cruore sive ture placabis :
"Ubicumque vester Martialis est," dices,
"hac, ecce, mecum dextera litat vobis
absens sacerdos ; vos putate praesentem
et date duobus quidquid alter optabit."

M10_93 Si prior Euganeas, Clemens, Helicaonis oras
pictaque pampineis videris arva jugis,
perfer Atestinae nondum vulgata Sabinae
carmina, purpurea sed modo culta toga.
Ut rosa delectat, metitur quae pollice primo,
sic nova nec mento sordida charta juvat.

M10_94 Non mea Massylus servat pomaria serpens,
regius Alcinoi nec mihi servit ager,
sed Nomentana securus germinat hortus

4 arbore, nec furem plumbea mala timent.
5 Haec igitur media quae sunt modo nata Subura
6 mittimus autumni cerea poma mei.

M10_95 v.1 Infantem tibi vir, tibi, Galla, remisit adulter.
2 Hi, puto, non dubie se futuisse negant.

M10_96 v.1 Saepe loquar nimium gentes quod, Avite, remotas,
2 miraris, Latia factus in urbe senex,
3 auriferumque Tagum sitiam patriumque Salonem
4 et repetam saturae sordida rura casae.
5 Illa placet tellus in qua res parva beatum
6 me facit et tenues luxuriantur opes :
7 pascitur hic, ibi pascit ager ; tepet igne maligno
8 hic focus, ingenti lumine lucet ibi ;
9 hic pretiosa fames conturbatorque macellus,
10 mensa ibi divitiis ruris operta sui ;
11 quattuor hic aestate togae pluresve teruntur,
12 autumnis ibi me quattuor una tegit.
13 I, cole nunc reges, quidquid non praestat amicus
14 cum praestare tibi possit, Avite, locus.

M10_97 v.1 Dum levis arsura struitur Libitina papyro,
2 dum murram et casias flebilis uxor emit,
3 jam scrobe, jam lecto, jam pollinctore parato
4 heredem scripsit me Numa : convaluit.

M10_98 v.1 Addat cum mihi Caecubum minister
2 Idaeo resolutior cinaedo,
3 quo nec filia cultior nec uxor
4 nec mater tua nec soror recumbit,
5 vis spectem potius tuas lucernas
6 aut citrum vetus Indicosque dentes ?
7 Suspectus tibi ne tamen recumbam,
8 praesta de grege sordidaque villa
9 tonsos, horridulos, rudes, pusillos
10 hircosi mihi filios subulci.
11 Perdet te dolor hic : habere, Publi,
12 mores non potes hos et hos ministros.

M10_99 v.1 Si Romana forent haec Socratis ora, fuissent
2 Julius in Saturis qualia Rufus habet.

M10_100 v.1 Quid, stulte, nostris versibus tuos misces ?
2 Cum litigante quid tibi, miser, libro ?
3 Quid congregare cum leonibus volpes
4 aquilisque similes facere noctuas quaeris ?
5 Habeas licebit alterum pedem Ladae,
6 inepte, frustra crure ligneo curres.

M10_101 v.1 Elysio redeat si forte remissus ab agro
2 ille suo felix Caesare Gabba vetus,
3 qui Capitolinum pariter Gabbamque jocantes
4 audierit, dicet : "Rustice Gabba, tace."

M10_102 v.1 Qua factus ratione sit requiris,
2 qui numquam futuit, pater Philinus ?

3 Gaditanus, Avite, dicat istud,
4 qui scribit nihil et tamen poeta est.

M10_103 v.1 Municipes Augusta mihi quos Bilbilis acri
2 monte creat, rapidis quem Salo cingit aquis,
3 ecquid laeta juvat vestri vos gloria vatis ?
4 nam decus et nomen famaque vestra sumus,
5 nec sua plus debet tenui Verona Catullo
6 meque velit dici non minus illa suum.
7 Quattuor accessit tricesima messibus aestas,
8 ut sine me Cereri rustica liba datis,
9 moenia dum colimus dominae pulcherrima Romae :
10 mutavere meas Itala regna comas.
11 Excipitis placida reducem si mente, venimus ;
12 aspera si geritis corda, redire licet.

M10_104 v.1 I nostro comes, i libelle, Flavo
2 longum per mare, sed faventis undae,
3 et cursu facili tuisque ventis
4 Hispanae pete Tarraconis arces :
5 illinc te rota tollet et citatus
6 altam Bilbilin et tuum Salonem
7 quinto forsitan essedo videbis.
8 Quid mandem tibi quaeris ? Ut sodales
9 paucos, sed veteres et ante brumas
10 triginta mihi quattuorque visos
11 ipsa protinus a via salutes
12 et nostrum admoneas subinde Flavum
13 jucundos mihi nec laboriosos
14 secessus pretio paret salubri,
15 qui pigrum faciant tuum parentem.
16 Haec sunt. Jam tumidus vocat magister
17 castigatque moras, et aura portum
18 laxavit melior. Vale, libelle :
19 navem, scis, puto, non moratur unus.

M11_1 v.1 Quo tu, quo, liber otiose, tendis
2 cultus Sidone non cotidiana ?
3 numquid Parthenium videre ? Certe ;
4 vadas et redeas inevolutus :
5 libros non legit ille sed libellos ;
6 nec Musis vacat, aut suis vacaret.
7 Ecquid te satis aestimas beatum,
8 contingunt tibi si manus minores ?
9 Vicini pete porticum Quirini :
10 turbam non habet otiosiorem
11 Pompeius vel Agenoris puella,
12 vel primae dominus levis carinae.
13 Sunt illic duo tresve qui revolvant
14 nostrarum tineas ineptiarum,
15 sed cum sponsio fabulaeque lassae

de Scorpo fuerint et Incitato.

M11_2

Triste supercilium durique severa Catonis
frons et aratoris filia Fabricii
et personati fastus et regula morum,
quidquid et in tenebris non sumus, ite foras.
Clamant ecce mei "io Saturnalia" versus :
et licet et sub te praeside, Nerva, libet.
Lectores tetrici salebrosum ediscite Santram :
nil mihi vobiscum est : iste liber meus est.

M11_3

Non urbana mea tantum Pimpleide gaudent
otia, nec vacuis auribus ista damus
sed meus in Geticis ad Martia signa pruinis
a rigido teritur centurione liber,
dicitur et nostros cantare Britannia versus.
Quid prodest ? nescit sacculus ista meus.
At quam victuras poteramus pangere chartas
quantaque Pieria proelia flare tuba,
cum pia reddiderint Augustum numina terris,
et Maecenatem si tibi, Roma, darent !

M11_4

Sacra laresque Phrygum, quos Trojae maluit heres
quam rapere arsuras Laomedontis opes,
scriptus et aeterno nunc primum Juppiter auro
et soror et summi filia tota patris,
et qui purpureis jam tertia nomina fastis,
Jane, refers Nervae, vos precor ore pio :
hunc omnes servate ducem, servate senatum ;
moribus hic vivat principis, ille suis.

M11_5

Tanta tibi est recti reverentia, Caesar, at aequi
quanta Numae fuerat : sed Numa pauper erat.
Ardua res haec est, opibus non tradere mores
et, cum tot Croesos viceris, esse Numam.
Si redeant veteres, ingentia nomina, patres,
Elysium liceat si vacuare nemus :
te colet invictus pro libertate Camillus,
aurum Fabricius te tribuente volet ;
te duce gaudebit Brutus, tibi Sulla cruentus
imperium tradet, cum positurus erit ;
et te privato cum Caesare Magnus amabit,
donabit totas et tibi Crassus opes.
Ipse quoque infernis revocatus Ditis ab umbris
si Cato reddatur, Caesarianus erit.

M11_6

Unctis falciferi senis diebus,
regnator quibus imperat fritillus,
versu ludere non laborioso
permittis, puto, pilleata Roma.
Risisti ; licet ergo, non vetamur.
Pallentes procul hinc abite curae ;
quidquid venerit obvium loquamur
morosa sine cogitatione.
Misce dimidios, puer, trientes,
quales Pythagoras dabat Neroni,
misce, Dindyme, sed frequentiores :

12 possum nil ego sobrius ; bibenti
13 succurrent mihi quindecim poetae.
14 Da nunc basia, sed Catulliana :
15 quae si tot fuerint quot ille dixit,
16 donabo tibi Passerem Catulli.

M11_7 v.1 Jam certe stupido non dices, Paula, marito,
2 ad moechum quotiens longius ire voles,
3 "Caesar in Albanum jussit me mane venire,
4 Caesar Circeios." Jam stropha talis abit.
5 Penelopae licet esse tibi sub principe Nerva :
6 sed prohibet scabies ingeniumque vetus.
7 Infelix, quid ages ? Aegram simulabis amicam ?
8 Haerebit dominae vir comes ipse suae,
9 ibit et ad fratrem tecum matremque patremque.
10 Quas igitur fraudes ingeniosa paras ?
11 Diceret hystericam se forsitan altera moecha
12 in Sinuessano velle sedere lacu.
13 Quanto tu melius, quotiens placet ire fututum,
14 quae verum mavis dicere, Paula, viro !

M11_8 v.1 Lassa quod hesterni spirant opobalsama dracti,
2 ultima quod curvo quae cadit aura croco ;
3 poma quod hiberna maturescentia capsa,
4 arbole quod verna luxuriosus ager ;
5 de Palatinis dominae quod Serica prelis,
6 sucina virginea quod regelata manu ;
7 amphora quod nigri, sed longe, fracta Falerni,
8 quod qui Sicanias detinet hortus apes ;
9 quod Cosmi redolent alabastra focique deorum,
10 quod modo divitibus lapsa corona comis :
11 singula quid dicam ? non sunt satis ; omnia misce :
12 hoc fragrant pueri basia mane mei.
13 Scire cupis nomen ? Si propter basia, dicam.
14 Jurasti. Nimium scire, Sabine, cupis.

M11_9 v.1 Clarus fronde Jovis, Romani fama coturni,
2 spirat Apellea redditus arte Memor.

M11_10 v.1 Contulit ad saturas ingentia pectora Turnus.
2 Cur non ad Memoris carmina ? Frater erat.

M11_11 v.1 Tolle, puer, calices tepidique toreumata Nili
2 et mihi secura pocula trade manu
3 trita patrum labris et tonso pura ministro ;
4 anticus mensis restituatur honor.
5 Te potare decet gemma, qui Mentora frangis
6 in scaphium moechae, Sardanapalle, tuae.

M11_12 v.1 Jus tibi natorum vel septem, Zoile, detur,
2 dum matrem nemo det tibi, nemo patrem.

M11_13 v.1 Quisquis Flaminiam teris, viator,
2 noli nobile praeterire marmor.
3 Urbis deliciae salesque Nili,
4 ars et gratia, lusus et voluptas,
5 Romani decus et dolor theatri

atque omnes Veneres Cupidinesque
hoc sunt condita, quo Paris, sepulchro.

M11_14
Heredes, nolite brevem sepelire colonum :
nam terra est illi quantulacumque gravis.

M11_15
Sunt chartae mihi quas Catonis uxor
et quas horribiles legant Sabinae :
hic totus volo rideat libellus
et sit nequior omnibus libellis.
Qui vino madeat nec erubescat
pingui sordidus esse Cosmiano,
ludat cum pueris, amet puellas,
nec per circuitus loquatur illam,
ex qua nascimur, omnium parentem,
quam sanctus Numa mentulam vocabat.
Versus hos tamen esse tu memento
Saturnalicios, Apollinaris :
mores non habet hic meos libellus.

M11_16
Qui gravis es nimium, potes hinc jam, lector, abire
quo libet : urbanae scripsimus ista togae ;
jam mea Lampsacio lascivit pagina versu
et Tartesiaca concrepat aera manu.
O quotiens rigida pulsabis pallia vena,
sis gravior Curio Fabricioque licet !
Tu quoque nequitias nostri lususque libelli
uda, puella, leges, sis Patavina licet.
Erubuit posuitque meum Lucretia librum,
sed coram Bruto ; Brute,recede : leget.

M11_17
Non omnis nostri nocturna est pagina libri :
invenies et quod mane, Sabine, legas.

M11_18
Donasti, Lupe, rus sub urbe nobis ;
sed rus est mihi majus in fenestra.
Rus hoc dicere, rus potes vocare ?
In quo ruta facit nemus Dianae,
argutae tegit ala quod cicadae,
quod formica die comedit uno,
clusae cui folium rosae corona est ;
in quo non magis invenitur herba
quam Cosmi folium piperve crudum ;
in quo nec cucumis jacere rectus
nec serpens habitare tota possit.
Urucam male pascit hortus unam,
consumpto moritur culix salicto,
et talpa est mihi fossor atque arator.
Non boletus hiare, non mariscae
ridere aut violae patere possunt.
Finis mus populatur et colono
tamquam sus Calydonius timetur,
et sublata volantis ungue Procnes
in nido seges est hirundinino ;
et cum stet sine falce mentulaque,
non est dimidio locus Priapo.
Vix implet cocleam peracta messis,

et mustum nuce condimus picata.
Errasti, Lupe, littera sed una :
nam quo tempore praedium dedisti,
mallem tu mihi prandium dedisses.

M11_19
Quaeris cur nolim te ducere, Galla ? Diserta es
saepe soloecismum mentula nostra facit.

M11_20
Caesaris Augusti lascivos, livide, versus
sex lege, qui tristis verba Latina legis :
"Quod futuit Glaphyran Antonius, hanc mihi poenam
Fulvia constituit, se quoque uti futuam.
Fulviam ego ut futuam ? Quod si me Manius oret
pedicem, faciam ? non puto, si sapiam."
- Aut futue, aut pugnemus" ait. - Quid quod mihi vita
carior est ipsa mentula ? Signa canant !"
Absolvis lepidos nimirum, Auguste, libellos,
qui scis Romana simplicitate loqui.

M11_21
Lydia tam laxa est equitis quam culus aeni,
quam celer arguto qui sonat aere trochus,
quam rota transmisso totiens inpacta petauro,
quam vetus a crassa calceus udus aqua,
quam quae rara vagos expectant retia turdos,
quam Pompeiano vela negata Noto,
quam quae de pthisico lapsa est armilla cinaedo,
culcita Leuconico quam viduata suo,
quam veteres bracae Brittonis pauperis, et quam
turpe Ravennatis guttur onocrotali.
Hanc in piscina dicor futuisse marina :
nescio ; piscinam me futuisse puto.

M11_22
Mollia quod nivei duro teris ore Galaesi
basia, quod nudo cum Ganymede jaces,
- quis negat ? - hoc nimium est. Sed sit satis ; inguina saltem
parce fututrici sollicitare manu.
Levibus in pueris plus haec quam mentula peccat
et faciunt digiti praecipitantque virum :
inde tragus celeresque pili mirandaque matri
barba nec in clara balnea luce placent.
Divisit natura marem : pars una puellis,
una viris genita est. Utere parte tua.

M11_23
Nubere Sila mihi nulla non lege parata est ;
sed Silam nulla ducere lege volo.
Cum tamen instaret, "Deciens mihi dotis in auro
sponsa dabis" dixi ; "quid minus esse potest ?
nec futuam quamvis prima te nocte maritus,
communis tecum nec mihi lectus erit ;
complectarque meam, nec tu prohibebis, amicam,
ancillam mittes et mihi jussa tuam.
Te spectante dabit nobis lasciva minister
basia, sive meus sive erit ille tuus.
Ad cenam venies, sed sic divisa recumbes
ut non tangantur pallia nostra tuis.
Oscula rara dabis nobis et non dabis ultro,

nec quasi nupta dabis sed quasi mater anus.
Si potes ista pati, si nil perferre recusas,
invenies qui te ducere, Sila, velit."

M11_24

Dum te prosequor et domum reduco,
aurem dum tibi praesto garrienti,
et quidquid loqueris facisque laudo,
quot versus poterant, Labulle, nasci !
Hoc damnum tibi non videtur esse,
si quod Roma legit, requirit hospes,
non deridet eques, tenet senator,
laudat causidicus, poeta carpit,
propter te perit ? Hoc, Labulle, verum est ?
Hoc quisquam ferat ? ut tibi tuorum
sit major numerus togatulorum,
librorum mihi sit minor meorum ?
Triginta prope jam diebus una est
nobis pagina vix peracta. Sic fit
cum cenare domi poeta non vult.

M11_25

Illa salax nimium nec paucis nota puellis
stare Lino desit mentula. Lingua, cave.

M11_26

O mihi grata quies, o blanda, Telesphore, cura,
qualis in amplexu non fuit ante meo,
basia da nobis vetulo, puer, uda Falerno,
pocula da labris facta minora tuis.
Addideris super haec Veneris si gaudia vera,
esse negem melius cum Ganymede Jovi.

M11_27

Ferreus es, si stare potest tibi mentula, Flacce,
cum te sex cyathos orat amica gari,
vel duo frusta rogat cybii tenuemve lacertum
nec dignam toto se botryone putat ;
cui portat gaudens ancilla paropside rubra
allecem, sed quam protinus illa voret ;
aut cum perfricuit frontem posuitque pudorem,
sucida palliolo vellera quinque petit.
At mea me libram foliati poscat amica,
aut virides gemmas sardonychasve pares,
nec nisi prima velit de Tusco Serica vico
aut centum aureolos sic velut aera roget.
Nunc tu velle putas haec me donare puellae ?
Nolo, sed his ut sit digna puella volo.

M11_28

Invasit medici Nasica phreneticus Eucti
et percidit Hylan. Hic, puto, sanus erat.

M11_29

Languida cum vetula tractare virilia dextra
coepisti, jugulor pollice, Phylli, tuo :
nam cum me murem, cum me tua lumina dicis,
horis me refici vix puto posse decem.
Blanditias nescis : "Dabo" dic "tibi milia centum
et dabo Setini jugera certa soli ;
accipe vina, domum, pueros, chrysendeta, mensas."
Nil opus est digitis : sic mihi, Phylli, frica.

M11_30 v.1 Os male causidicis et dicis olere poetis :
2 sed fellatori, Zoile, pejus olet.

M11_31 v.1 Atreus Caecilius cucurbitarum :
2 sic illas quasi filios Thyestae
3 in partes lacerat secatque mille.
4 Gustu protinus has edes in ipso,
5 has prima feret alteraque cena,
6 has cena tibi tertia reponet,
7 hinc seras epidipnidas parabit.
8 Hinc pistor fatuas facit placentas,
9 hinc et multiplices struit tabellas
10 et notas caryotidas theatris.
11 Hinc exit varium coco minutal,
12 hinc lentem positam fabamque credas ;
13 boletos imitatur et botellos,
14 et caudam cybii brevesque maenas.
15 Hinc bellarius experitur artes,
16 ut condat vario vafer sapore
17 in rutae folium Capelliana.
18 Sic implet gabatas paropsidesque,
19 et leves scutulas cavasque lances.
20 Hoc lautum vocat, hoc putat venustum,
21 unum ponere ferculis tot assem.

M11_32 v.1 Nec toga nec focus est nec tritus cimice lectus
2 nec tibi de bibula sarta palude teges,
3 nec puer aut senior, nulla est ancilla nec infans,
4 nec sera nec clavis nec canis atque calix.
5 Tu tamen affectas, Nestor, dici atque videri
6 pauper et in populo quaeris habere locum.
7 Mentiris vanoque tibi blandiris honore.
8 Non est paupertas, Nestor, habere nihil.

M11_33 v.1 Saepius ad palmam prasinus post fata Neronis
2 pervenit et victor praemia plura refert.
3 I nunc, livor edax, dic te cessisse Neroni :
4 vicit nimirum non Nero, sed prasinus.

M11_34 v.1 Aedes emit Aper, sed quas nec noctua vellet
2 esse suas ; adeo nigra vetusque casa est.
3 Vicinos illi nitidos Maro possidet hortos.
4 Cenabit belle, non habitabit Aper.

M11_35 v.1 Ignotos mihi cum voces trecentos,
2 quare non veniam vocatus ad te
3 miraris quererisque litigasque.
4 Solus ceno, Fabulle, non libenter.

M11_36 v.1 Gaius hanc lucem gemma mihi Julius alba
2 signat, io, votis redditus ecce meis :
3 desperasse juvat veluti jam rupta sororum
4 fila ; minus gaudent qui timuere nihil.
5 Hypne, quid expectas, piger ? Immortale Falernum
6 funde, senem poscunt talia vota cadum ;
7 quincunces et sex cyathos besemque bibamus,
8 "Gaius" ut fiat "Julius" et "Proculus."

M11_37
Zoile, quid tota gemmam praecingere libra
te juvat et miserum perdere sardonycha ?
Anulus iste tuis fuerat modo cruribus aptus :
non eadem digitis pondera conveniunt.

M11_38
Mulio viginti venit modo milibus, Aule.
Miraris pretium tam grave ? Surdus erat.

M11_39
Cunarum fueras motor, Charideme, mearum
et pueri custos assiduusque comes.
Jam mihi nigrescunt tonsa sudaria barba
et queritur labris puncta puella meis ;
sed tibi non crevi : te noster vilicus horret,
te dispensator, te domus ipsa pavet.
Ludere nec nobis nec tu permittis amare ;
nil mihi vis et vis cuncta licere tibi.
Corripis, observas, quereris, suspiria ducis,
et vix a ferulis temperat ira tua.
Si Tyrios sumpsi cultus unxive capillos,
exclamas "Numquam fecerat ista pater" ;
et numeras nostros astricta fronte trientes,
tamquam de cella sit cadus ille tua.
Desine ; non possum libertum ferre Catonem.
Esse virum jam me dicet amica tibi.

M11_40
Formosam Glyceran amat Lupercus
et solus tenet imperatque solus.
Quam toto sibi mense non fututam
cum tristis quereretur et roganti
causam reddere vellet Aeliano,
respondit Glycerae dolere dentes.

M11_41
Indulget pecori nimium dum pastor Amyntas
et gaudet fama luxuriaque gregis,
cedentes oneri ramos silvamque fluentem
vicit, concussas ipse secutus opes.
Triste nemus dirae vetuit superesse ruinae
damnavitque rogis noxia ligna pater.
Pingues, Lygde, sues habeat vicinus Iollas :
te satis est nobis annumerare pecus.

M11_42
Vivida cum poscas epigrammata, mortua ponis
lemmata. Qui fieri, Caeciliane, potest ?
Mella jubes Hyblaea tibi vel Hymettia nasci,
et thyma Cecropiae Corsica ponis api !

M11_43
Deprensum in puero tetricis me vocibus, uxor,
corripis et culum te quoque habere refers.
Dixit idem quotiens lascivo Juno Tonanti !
ille tamen grandi cum Ganymede jacet.
Incurvabat Hylan posito Tirynthius arcu :
tu Megaran credis non habuisse natis ?
Torquebat Phoebum Daphne fugitiva : sed illas
Oebalius flammas jussit abire puer.
Briseis multum quamvis aversa jaceret,
Aeacidae propior levis amicus erat.

Parce tuis igitur dare mascula nomina rebus
teque puta cunnos, uxor, habere duos.

M11_44 Orbus es et locuples et Bruto consule natus :
esse tibi veras credis amicitias ?
Sunt verae, sed quas juvenis, quas pauper habebas.
Qui novus est, mortem diligit ille tuam.

M11_45 Intrasti quotiens inscriptae limina cellae,
seu puer arrisit sive puella tibi,
contentus non es foribus veloque seraque,
secretumque jubes grandius esse tibi :
oblinitur minimae si qua est suspicio rimae
punctaque lasciva quae terebrantur acu.
Nemo est tam teneri tam sollicitique pudoris
qui vel pedicat, Canthare, vel futuit.

M11_46 Jam nisi per somnum non arrigis et tibi, Mevi,
incipit in medios meiere verpa pedes,
truditur et digitis pannucea mentula lassis
nec levat extinctum sollicitata caput.
Quid miseros frustra cunnos culosque lacessis ?
summa petas : illic mentula vivit anus.

M11_47 Omnia femineis quare dilecta catervis
balnea devitat Lattara ? Ne futuat.
Cur nec Pompeia lentus spatiatur in umbra
nec petit Inachidos limina ? Ne futuat.
Cur Lacedaemonio luteum ceromate corpus
perfundit gelida Virgine ? Ne futuat.
Cum sic feminei generis contagia vitet,
cur lingit cunnum Lattara ? Ne futuat.

M11_48 Silius haec magni celebrat monumenta Maronis,
jugera facundi qui Ciceronis habet.
Heredem dominumque sui tumulive larisve
non alium mallet nec Maro nec Cicero.

M11_49 Nulla est hora tibi qua non me, Phylli, furentem
despolies : tanta calliditate rapis.
Nunc plorat speculo fallax ancilla relicto,
gemma vel a digito vel cadit aure lapis ;
nunc furtiva lucrifieri bombycina possunt,
profertur Cosmi nunc mihi siccus onyx ;
amphora nunc petitur nigri cariosa Falerni,
expiet ut somnos garrula saga tuos ;
nunc ut emam grandemve lupum mullumve bilibrem,
indixit cenam dives amica tibi.
Sit pudor et tandem veri respectus et aequi :
nil tibi, Phylli, nego ; nil mihi, Phylli, nega.

M11_50 Jam prope desertos cineres et sancta Maronis
nomina qui coleret pauper et unus erat.
Silius optatae succurrere censuit umbrae,
Silius et vatem, non minor ipse, colit.

M11_51 Tanta est quae Titio columna pendet

quantam Lampsaciae colunt puellae.
Hic nullo comitante nec molesto
thermis grandibus et suis lavatur.
Anguste Titius tamen lavatur.

M11_52 Cenabis belle, Juli Cerialis, apud me ;
condicio est melior si tibi nulla, veni.
Octavam poteris servare ; lavabimur una :
scis quam sint Stephani balnea juncta mihi.
Prima tibi dabitur ventri lactuca movendo
utilis, et porris fila resecta suis,
mox vetus et tenui major cordyla lacerto,
sed quam cum rutae frondibus ova tegant ;
altera non deerunt leni versata favilla,
et Velabrensi massa coacta foco,
et quae Picenum senserunt frigus olivae.
Haec satis in gustu. Cetera nosse cupis ?
Mentiar, ut venias : pisces, coloephia, sumen,
et chortis saturas atque paludis aves,
quae nec Stella solet rara nisi ponere cena.
Plus ego polliceor : nil recitabo tibi,
ipse tuos nobis relegas licet usque Gigantas,
rura vel aeterno proxima Vergilio.

M11_53 Claudia caeruleis cum sit Rufina Britannis
edita, quam Latiae pectora gentis habet !
quale decus formae ! Romanam credere matres
Italides possunt, Atthides esse suam.
Di bene quod sancto peperit fecunda marito,
quod sperat generos quodque puella nurus.
Sic placeat superis ut conjuge gaudeat uno
et semper natis gaudeat illa tribus.

M11_54 Unguenta et casias et olentem funera murram
turaque de medio semicremata rogo
et quae de Stygio rapuisti cinnama lecto,
improbe, de turpi, Zoile, redde sinu.
A pedibus didicere manus peccare protervae.
Non miror furem, qui fugitivus eras.

M11_55 Hortatur fieri quod te Lupus, Urbice, patrem,
ne credas ; nihil est quod minus ille velit.
Ars est captandi quod nolis velle videri ;
ne facias optat quod rogat ut facias.
Dicat praegnantem tua se Cosconia tantum :
pallidior fiet jam pariente Lupus.
At tu consilio videaris ut usus amici,
sic morere ut factum te putet esse patrem.

M11_56 Quod nimium mortem, Chaeremon Stoice, laudas,
vis animum mirer suspiciamque tuum ?
Hanc tibi virtutem fracta facit urceus ansa,
et tristis nullo qui tepet igne focus,
et teges et cimex et nudi sponda grabati,
et brevis atque eadem nocte dieque toga.
O quam magnus homo es, qui faece rubentis aceti
et stipula et nigro pane carere potes !

Leuconicis agedum tumeat tibi culcita lanis
constringatque tuos purpura pexa toros,
dormiat et tecum, modo qui dum Caecuba miscet
convivas roseo torserat ore puer :
o quam tu cupies ter vivere Nestoris annos
et nihil ex ulla perdere luce voles !
Rebus in angustis facile est contemnere vitam :
fortiter ille facit qui miser esse potest.

M11_57 Miraris docto quod carmina mitto, Severe,
ad cenam cum te, docte Severe, vocem ?
Juppiter ambrosia satur est et nectare vivit ;
nos tamen exta Jovi cruda merumque damus.
Omnia cum tibi sint dono concessa deorum,
si quod habes non vis, ergo quid accipies ?

M11_58 Cum me velle vides tentumque, Telesphore, sentis,
magna rogas (puta me velle negare : licet ?)
et nisi juratus dixi "dabo", subtrahis illas,
permittunt in me quae tibi multa, natis.
Quid si me tonsor, cum stricta novacula supra est,
tunc libertatem divitiasque roget ?
Promittam ; neque enim rogat illo tempore tonsor,
latro rogat ; res est imperiosa timor :
sed fuerit curva cum tuta novacula theca,
frangam tonsori crura manusque simul.
At tibi nil faciam, sed lota mentula lana
Laikazein cupidae dicet avaritiae.

M11_59 Senos Charinus omnibus digitis gerit
nec nocte ponit anulos
nec cum lavatur. Causa quae sit quaeritis ?
Dactyliothecam non habet.

M11_60 Sit Phlogis an Chione Veneri magis apta requiris ?
Pulchrior est Chione ; sed Phlogis ulcus habet ;
ulcus habet Priami quod tendere possit alutam
quodque senem Pelian non sinat esse senem ;
ulcus habet quod habere suam vult quisque puellam,
quod sanare Criton, non quod Hygia potest :
at Chione non sentit opus nec vocibus ullis
adjuvat, absentem marmoreamve putes.
Exorare, dei, si vos tam magna liceret
et bona velletis tam pretiosa dare,
hoc quod habet Chione corpus faceretis haberet
ut Phlogis, et Chione quod Phlogis ulcus habet.

M11_61 Lingua maritus, moechus ore Nanneius,
Summemmianis inquinatior buccis,
quem cum fenestra vidit a Suburana
obscena nudum Leda fornicem cludit
mediumque mavult basiare quam summum ;
modo qui per omnes viscerum tubos ibat
et voce certa consciaque dicebat
puer an puella matris esset in ventre,
(gaudete cunni ; vestra namque res acta est)
arrigere linguam non potest fututricem.

11 Nam dum tumenti mersus haeret in vulva
12 et vagientes intus audit infantes,
13 partem gulosam solvit indecens morbus.
14 Nec purus esse nunc potest nec impurus.

M11_62 v.1 Lesbia se jurat gratis numquam esse fututam.
2 Verum est. Cum futui vult, numerare solet.

M11_63 v.1 Spectas nos, Philomuse, cum lavamur,
2 et quare mihi tam mutuniati
3 sint leves pueri subinde quaeris.
4 Dicam simpliciter tibi roganti :
5 pedicant, Philomuse, curiosos.

M11_64 v.1 Nescio tam multis quid scribas, Fauste, puellis :
2 hoc scio, quod scribit nulla puella tibi.

M11_65 v.1 Sescenti cenant a te, Justine, vocati
2 lucis ad officium quae tibi prima fuit.
3 Inter quos, memini, non ultimus esse solebam ;
4 nec locus hic nobis invidiosus erat.
5 Postera sed festae reddis sollemnia mensae :
6 sescentis hodie, cras mihi natus eris.

M11_66 v.1 Et delator es et calumniator,
2 et fraudator es et negotiator,
3 et fellator es et lanista. Miror
4 quare non habeas, Vacerra, nummos.

M11_67 v.1 Nil mihi das vivus ; dicis post fata daturum.
2 Si non es stultus, scis, Maro, quid cupiam.

M11_68 v.1 Parva rogas magnos ; sed non dant haec quoque magni.
2 Ut pudeat levius, tu, Matho, magna roga.

M11_69 v.1 Amphitheatrales inter nutrita magistros
2 venatrix, silvis aspera, blanda domi,
3 Lydia dicebar, domino fidissima Dextro,
4 qui non Erigones mallet habere canem,
5 nec qui Dictaea Cephalum de gente secutus
6 luciferae pariter venit ad astra deae.
7 Non me longa dies nec inutilis abstulit aetas,
8 qualia Dulichio fata fuere cani :
9 fulmineo spumantis apri sum dente perempta,
10 quantus erat, Calydon, aut, Erymanthe, tuus.
11 Nec queror infernas quamvis cito rapta sub umbras :
12 non potui fato nobiliore mori.

M11_70 v.1 Vendere, Tucca, potes centenis milibus emptos ?
2 Plorantis dominos vendere, Tucca, potes ?
3 nec te blanditiae, nec verba rudesve querelae,
4 nec te dente tuo saucia colla movent ?
5 ah facinus ! tunica patet inguen utrimque levata,
6 inspiciturque tua mentula facta manu.
7 Si te delectat numerata pecunia, vende
8 argentum, mensas, murrina, rura, domum ;
9 vende senes servos, ignoscent, vende paternos :

ne pueros vendas, omnia vende miser.
Luxuria est emere hos (quis enim dubitatve negatve ?)
Sed multo major vendere luxuria est.

M11_71
Hystericam vetulo se dixerat esse marito
et queritur futui Leda necesse sibi ;
sed flens atque gemens tanti negat esse salutem
seque refert potius proposuisse mori.
Vir rogat ut vivat virides nec deserat annos,
et fieri quod jam non facit ipse sinit.
Protinus accedunt medici medicaeque recedunt,
tolluntur que pedes. O medicina gravis !

M11_72
Drauci Natta sui vocat pipinnam,
collatus cui Gallus est Priapus.

M11_73
Venturum juras semper mihi, Lygde, roganti
constituisque horam constituisque locum.
Cum frustra jacui longa prurigine tentus,
succurrit pro te saepe sinistra mihi.
Quid precer, o fallax, meritis et moribus istis ?
Umbellam luscae, Lygde, feras dominae.

M11_74
Curandum penem commisit Baccara Raetus
rivali medico. Baccara Gallus erit.

M11_75
Theca tectus ahenea lavatur
tecum, Caelia, servus ; ut quid, oro,
non sit cum citharoedus aut choraules ?
Non vis, ut puto, mentulam videre.
Quare cum populo lavaris ergo ?
Omnes an tibi nos sumus spadones ?
Ergo, ne videaris invidere,
servo, Caelia, fibulam remitte.

M11_76
Solvere, Paete, decem tibi me sestertia cogis,
perdiderit quoniam Bucco ducenta tibi.
Ne noceant, oro, mihi non mea crimina : tu qui
bis centena potes perdere, perde decem.

M11_77
In omnibus Vacerra quod conclavibus
consumit horas et die toto sedet,
cenaturit Vacerra, non cacaturit.

M11_78
Utere femineis complexibus, utere, Victor,
ignotumque sibi mentula discat opus.
Flammea texuntur sponsae, jam virgo paratur,
tondebit pueros jam nova nupta tuos.
Pedicare semel cupido dabit illa marito,
dum metuit teli vulnera prima novi :
saepius hoc fieri nutrix materque vetabunt
et dicent : "Uxor, non puer, ista tibi est."
Heu quantos aestus, quantos patiere labores,
si fuerit cunnus res peregrina tibi !
Ergo Suburanae tironem trade magistrae.
Illa virum faciet ; non bene virgo docet.

M11_79 v.1 Ad primum decima lapidem quod venimus hora,
2 arguimur lentae crimine pigritiae.
3 Non est ista viae, non est mea, sed tua culpa est,
4 misisti mulas qui mihi, Paete, tuas.

M11_80 v.1 Litus beatae Veneris aureum Baias,
2 Baias superbae blanda dona Naturae,
3 ut mille laudem, Flacce, versibus Baias,
4 laudabo digne non satis tamen Baias.
5 Sed Martialem malo, Flacce, quam Baias.
6 Optare utrumque pariter improbi votum est.
7 Quod si deorum munere hoc mihi detur,
8 quid gaudiorum est Martialis et Baiae !

M11_81 v.1 Cum sene communem vexat spado Dindymus Aeglen
2 et jacet in medio sicca puella toro.
3 Viribus hic, operi non est hic utilis annis :
4 ergo sine effectu prurit utrique labor.
5 Supplex illa rogat pro se miserisque duobus,
6 hunc juvenem facias, hunc, Cytherea, virum.

M11_82 v.1 A Sinuessanis conviva Philostratus undis
2 conductum repetens nocte jubente larem
3 paene imitatus obit saevis Elpenora fatis,
4 praeceps per longos dum ruit usque gradus.
5 Non esset, Nymphae, tam magna pericula passus
6 si potius vestras ille bibisset aquas.

M11_83 v.1 Nemo habitat gratis nisi dives et orbus apud te.
2 Nemo domum pluris, Sosibiane, locat.

M11_84 v.1 Qui nondum Stygias descendere quaerit ad umbras
2 tonsorem fugiat, si sapit, Antiochum.
3 Alba minus saevis lacerantur bracchia cultris,
4 cum furit ad Phrygios enthea turba modos ;
5 mitior implicitas Alcon secat enterocelas
6 fractaque fabrili dedolat ossa manu.
7 Tondeat hic inopes Cynicos et Stoica menta
8 collaque pulverea nudet equina juba.
9 Hic miserum Scythica sub rupe Promethea radat,
10 carnificem nudo pectore poscet avem ;
11 ad matrem fugiet Pentheus, ad Maenadas Orpheus,
12 Antiochi tantum barbara tela sonent.
13 Haec quaecumque meo numeratis stigmata mento,
14 in vetuli pyctae qualia fronte sedent,
15 non iracundis fecit gravis unguibus uxor :
16 Antiochi ferrum est et scelerata manus.
17 Unus de cunctis animalibus hircus habet cor :
18 barbatus vivit, ne ferat Antiochum.

M11_85 v.1 Sidere percussa est subito tibi, Zoile, lingua,
2 dum lingis. Certe, Zoile, nunc futues.

M11_86 v.1 Leniat ut fauces medicus, quas aspera vexat
2 assidue tussis, Parthenopaee, tibi,
3 mella dari nucleosque jubet dulcesque placentas
4 et quidquid pueros non sinit esse truces.

At tu non cessas totis tussire diebus.
Non est haec tussis, Parthenopaee, gula est.

M11_87
Dives eras quondam : sed tunc pedico fuisti
et tibi nulla diu femina nota fuit.
Nunc sectaris anus. O quantum cogit egestas !
Illa fututorem te, Charideme, facit.

M11_88
Multis jam, Lupe, posse se diebus
pedicare negat Carisianus.
Causam cum modo quaererent sodales,
ventrem dixit habere se solutum.

M11_89
Intactas quare mittis mihi, Polla, coronas ?
A te vexatas malo tenere rosas.

M11_90
Carmina nulla probas molli quae limite currunt,
sed quae per salebras altaque saxa cadunt,
et tibi Maeonio quoque carmine majus habetur,
"Lucili columella hic situ Metrophanes" ;
attonitusque legis "terrai frugiferai",
Accius et quidquid Pacuviusque vomunt.
Vis imiter veteres, Chrestille, tuosque poetas ?
Dispeream ni scis mentula quid sapiat.

M11_91
Aeolidos Canace jacet hoc tumulata sepulchro,
ultima cui parvae septima venit hiems.
Ah scelus, ah facinus ! properas qui flere, viator,
non licet hic vitae de brevitate queri :
tristius est leto leti genus : horrida vultus
abstulit et tenero sedit in ore lues,
ipsaque crudeles ederunt oscula morbi
nec data sunt nigris tota labella rogis.
Si tam praecipiti fuerant ventura volatu,
debuerant alia fata venire via.
Sed mors vocis iter properavit cludere blandae,
ne posset duras flectere lingua deas.

M11_92
Mentitur qui te vitiosum, Zoile, dicit.
Non vitiosus homo es, Zoile, sed vitium.

M11_93
Pierios vatis Theodori flamma penates
abstulit. Hoc Musis et tibi, Phoebe, placet ?
O scelus, o magnum facinus crimenque deorum,
non arsit pariter quod domus et dominus !

M11_94
Quod nimium lives nostris et ubique libellis
detrahis, ignosco : verpe poeta, sapis.
Hoc quoque non curo, quod cum mea carmina carpas,
compilas : et sic, verpe poeta, sapis.
Illud me cruciat, Solymis quod natus in ipsis
pedicas puerum, verpe poeta, meum.
Ecce negas jurasque mihi per templa Tonantis.
Non credo : jura, verpe, per Anchialum.

M11_95
Incideris quotiens in basia fellatorum,
in solium puta te mergere, Flacce, caput.

M11_96
Marcia, non Rhenus, salit hic, Germane : quid obstas
   et puerum prohibes divitis imbre lacus ?
Barbare, non debet, summoto cive ministro,
   captivam victrix unda levare sitim.

M11_97
Una nocte quater possum : sed quattuor annis
   si possum, peream, te Telesilla semel.

M11_98
Effugere non est, Flacce, basiatores.
Instant, morantur, persecuntur, occurrunt
et hinc et illinc, usquequaque, quacumque.
Non ulcus acre pusulaeve lucentes,
nec triste mentum sordidique lichenes,
nec labra pingui delibuta cerato,
nec congelati gutta proderit nasi.
Et aestuantem basiant et algentem,
et nuptiale basium reservantem.
Non te cucullis asseret caput tectum,
lectica nec te tuta pelle veloque,
nec vindicabit sella saepibus clusa :
rimas per omnis basiator intrabit.
Non consulatus ipse, non tribunatus
senive fasces nec superba clamosi
lictoris abiget virga basiatorem :
sedeas in alto tu licet tribunali
et e curuli jura gentibus reddas,
ascendet illa basiator atque illa.
Febricitantem basiabit et flentem,
dabit oscitanti basium natantique,
dabit cacanti. Remedium mali solum est,
facias amicum basiare quem nolis.

M11_99
De cathedra quotiens surgis (jam saepe notavi),
   pedicant miserae, Lesbia, te tunicae.
Quas cum conata es dextra, conata sinistra
   vellere, cum lacrimis eximis et gemitu :
sic constringuntur gemina Symplegade culi
   et nimias intrant Cyaneasque natis.
Emendare cupis vitium deforme ? Docebo :
   Lesbia, nec surgas censeo nec sedeas.

M11_100
Habere amicam nolo, Flacce, subtilem,
cujus lacertos anuli mei cingant,
quae clune nudo radat et genu pungat,
cui serra lumbis, cuspis eminet culo :
sed idem amicam nolo mille librarum.
Carnarius sum, pinguiarius non sum.

M11_101
Thaida tam tenuem potuisti, Flacce, videre ?
   Tu, puto, quod non est, Flacce, videre potes.

M11_102
Non est mentitus qui te mihi dixit habere
   formosam carnem, Lydia, non faciem.
Est ita, si taceas et si tam muta recumbas
   quam silet in cera vultus et in tabula.
Sed quotiens loqueris, carnem quoque, Lydia, perdis

et sua plus nulli quam tibi lingua nocet.
Audiat aedilis ne te videatque caveto :
portentum est, quotiens coepit imago loqui.

M11_103

Tanta tibi est animi probitas orisque, Safroni,
ut mirer fieri te potuisse patrem.

M11_104

Uxor, vade foras aut moribus utere nostris :
non sum ego nec Curius nec Numa nec Tatius.
Me jucunda juvant tractae per pocula noctes :
tu properas pota surgere tristis aqua.
Tu tenebris gaudes : me ludere teste lucerna
et juvat admissa rumpere luce latus.
Fascia te tunicaeque obscuraque pallia celant :
at mihi nulla satis nuda puella jacet.
Basia me capiunt blandas imitata columbas :
tu mihi das aviae qualia mane soles.
Nec motu dignaris opus nec voce juvare
nec digitis, tamquam tura merumque pares :
masturbabantur Phrygii post ostia servi,
Hectoreo quotiens sederat uxor equo,
et quamvis Ithaco stertente pudica solebat
illic Penelope semper habere manum.
Pedicare negas : dabat hoc Cornelia Graccho,
Julia Pompeio, Porcia, Brute, tibi ;
dulcia Dardanio nondum miscente ministro
pocula Juno fuit pro Ganymede Jovi.
Si te delectat gravitas, Lucretia toto
sis licet usque die : Laida nocte volo.

M11_105

Mittebas libram, quadrantem, Garrice, mittis.
Saltem semissem, Garrice, solve mihi.

M11_106

Vibi Maxime, si vacas havere,
hoc tantum lege : namque et occupatus
et non es nimium laboriosus.
Transis hos quoque quattuor ? Sapisti.

M11_107

Explicitum nobis usque ad sua cornua librum
et quasi perlectum, Septiciane, refers.
Omnia legisti. Credo, scio, gaudeo, verum est.
Perlegi libros sic ego quinque tuos.

M11_108

Quamvis tam longo possis satur esse libello,
lector, adhuc a me disticha pauca petis.
Sed Lupus usuram puerique diaria poscunt.
Lector, solve. Taces dissimulasque ? Vale.

M12_1

Retia dum cessant latratoresque Molossi
et non invento silva quiescit apro,
otia, Prisce, brevi poteris donare libello.
Hora nec aestiva est nec tibi tota perit.

M12_2 v.1 Ad populos mitti qui nuper ab Urbe solebas,
2 ibis, io, Romam nunc peregrine liber
3 auriferi de gente Tagi tetricique Salonis,
4 dat patrios amnes quos mihi terra potens.
5 Non tamen hospes eris, nec jam potes advena dici,
6 cujus habet fratres tot domus alta Remi.
7 Jure tuo veneranda novi pete limina templi,
8 reddita Pierio sunt ubi tecta choro.
9 Vel si malueris, prima gradiere Subura ;
10 atria sunt illic consulis alta mei :
11 laurigeros habitat facundus Stella penatis,
12 clarus Hyanteae Stella sititor aquae ;
13 fons ibi Castalius vitreo torrente superbit,
14 unde novem dominas saepe bibisse ferunt :
15 ille dabit populo patribusque equitique legendum
16 nec nimium siccis perleget ipse genis.
17 Quid titulum poscis ? Versus duo tresve legantur,
18 clamabunt omnes te, liber, esse meum.

M12_3 v.1 Quod Flacco Varioque fuit summoque Maroni
2 Maecenas, atavis regibus ortus eques,
3 gentibus et populis, hoc te mihi, Prisce Terenti,
4 fama fuisse loquax chartaque dicet anus.
5 Tu facis ingenium, tu, si quid posse videmur ;
6 tu das ingenuae jus mihi pigritiae.
7 Macte animi, quem rarus habes, morumque tuorum,
8 quos Numa, quos hilaris possit habere Cato.
9 Largiri, praestare, breves extendere census,
10 et dare quae faciles vix tribuere dei,
11 nunc licet et fas est. Sed tu sub principe duro
12 temporibusque malis ausus es esse bonus.

M12_4 v.1 Longior undecimi nobis decimique libelli
2 artatus labor est et breve rasit opus.
3 Plura legant vacui, quibus otia tuta dedisti :
4 haec lege tu, Caesar ; forsan et illa leges.

M12_5 v.1 Quae modo litoreos ibatis carmina Pyrgos,
2 ite sacra (jam non pulverulenta) via.
3 Contigit Ausoniae procerum mitissimus aulae
4 Nerva : licet toto nunc Helicone frui :
5 recta Fides, hilaris Clementia, cauta Potestas
6 jam redeunt ; longi terga dedere Metus.
7 Hoc populi gentesque tuae, pia Roma, precantur :
8 dux tibi sit semper talis, et iste diu.

M12_7 v.1 Toto vertice quot gerit capillos
2 annos si tot habet Ligeia, trima est.

M12_8 v.1 Terrarum dea gentiumque Roma,
2 cui par est nihil et nihil secundum,
3 Trajani modo laeta cum futuros
4 tot per saecula conputaret annos,
5 et fortem juvenemque Martiumque
6 in tanto duce militem videret,
7 dixit praeside gloriosa tali :

"Parthorum proceres ducesque Serum,
Thraces, Sauromatae, Getae, Britanni,
possum ostendere Caesarem ; venite."

M12_9 Palma regit nostros, mitissime Caesar, Hiberos,
et placido fruitur pax peregrina jugo.
Ergo agimus laeti tanto pro munere grates :
misisti mores in loca nostra tuos.

M12_10 Habet Africanus miliens, tamen captat.
Fortuna multis dat nimis, satis nulli.

M12_11 Parthenio dic, Musa, tuo nostroque salutem :
nam quis ab Aonio largius amne bibit ?
cujus Pipleo lyra clarior exit ab antro ?
quem plus Pierio de grege Phoebus amat ?
Et si forte (sed hoc vix est sperare) vacabit,
tradat ut ipse duci carmina nostra, roga,
quattuor et tantum timidumque brevemque libellum
commendet verbis "Hunc tua Roma legit."

M12_12 Omnia promittis, cum tota nocte bibisti ;
mane nihil praestas. Pollio, mane bibe.

M12_13 Genus, Aucte, lucri divites habent iram :
odisse quam donare vilius constat.

M12_14 Parcius utaris, moneo, rapiente veredo,
Prisce, nec in lepores tam violentus eas.
Saepe satisfecit praedae venator et acri
decidit excussus nec rediturus equo.
Insidias et campus habet : nec fossa nec agger
nec sint saxa licet, fallere plana solent.
Non derit qui tanta tibi spectacula praestet,
invidia fati sed leviore cadat.
Si te delectant animosa pericula, Tuscis
(tutior est virtus) insidiemur apris.
Quid te frena juvant temeraria ? saepius illis,
Prisce, datum est equitem rumpere quam leporem.

M12_15 Quidquid Parrhasia nitebat aula
donatum est oculis deisque nostris.
Miratur Scythicas virentis auri
flammas Juppiter, et stupet superbi
regis delicias gravesque lusus :
haec sunt pocula, quae decent Tonantem,
haec sunt quae Phrygium decent ministrum.
Omnes cum Jove nunc sumus beati ;
at nuper (pudet, ah pudet fateri)
omnes cum Jove pauperes eramus.

M12_16 Addixti, Labiene, tres agellos ;
emisti, Labiene, tres cinaedos :
pedicas, Labiene, tres agellos.

M12_17 Quare tam multis a te, Laetine, diebus
non abeat febris, quaeris et usque gemis.

Gestatur tecum pariter pariterque lavatur ;
cenat boletos, ostrea, sumen, aprum ;
ebria Setino fit saepe et saepe Falerno
nec nisi per niveam Caecuba potat aquam ;
circumfusa rosis et nigra recumbit amomo,
dormit et in pluma purpureoque toro.
Cum recubet pulchre, cum tam bene vivat apud te,
ad Damam potius vis tua febris eat ?

M12_18
Dum tu forsitan inquietus erras
clamosa, Juvenalis, in Subura,
aut collem dominae teris Dianae ;
dum per limina te potentiorum
sudatrix toga ventilat vagumque
major Caelius et minor fatigant :
me multos repetita post Decembres
accepit mea rusticumque fecit
auro Bilbilis et superba ferro.
Hic pigri colimus labore dulci
Boterdum Plateamque (Celtiberis
haec sunt nomina crassiora terris) :
ingenti fruor inproboque somno
quem nec tertia saepe rumpit hora,
et totum mihi nunc repono quidquid
ter denos vigilaveram per annos.
Ignota est toga, sed datur petenti
rupta proxima vestis a cathedra.
Surgentem focus excipit superba
vicini strue cultus iliceti,
multa vilica quem coronat olla.
Venator sequitur, sed ille quem tu
secreta cupias habere silva ;
dispensat pueris rogatque longos
levis ponere vilicus capillos.
Sic me vivere, sic juvat perire.

M12_19
In thermis sumit lactucas, ova, lacertum,
et cenare domi se negat Aemilius.

M12_20
Quare non habeat, Fabulle, quaeris
Uxorem Themison ? Habet sororem.

M12_21
Municipem rigidi quis te, Marcella, Salonis
et genitam nostris quis putet esse locis ?
tam rarum, tam dulce sapis. Palatia dicent,
audierint si te vel semel, esse suam ;
nulla nec in media certabit nata Subura
nec Capitolini collis alumna tibi ;
nec cito ridebit peregrini gloria partus,
Romanam deceat quam magis esse nurum.
Tu desiderium dominae mihi mitius urbis
esse jubes : Romam tu mihi sola facis.

M12_22
Quam sit lusca Philaenis indecenter,
vis dicam breviter tibi, Fabulle ?
Esset caeca decentior Philaenis.

M12_23
Dentibus atque comis (nec te pudet) uteris emptis.
Quid facies oculo, Laelia ? non emitur.

M12_24
O jucunda, covinne, solitudo,
carruca magis essedoque gratum
facundi mihi munus Aeliani !
Hic mecum licet, hic, Juvate, quidquid
in buccam tibi venerit loquaris :
non rector Libyci niger caballi,
succinctus neque cursor antecedit ;
nusquam est mulio : mannuli tacebunt.
O si conscius esset hic Avitus,
aurem non ego tertiam timerem.
Totus quam bene sic dies abiret !

M12_25
Cum rogo te nummos sine pignore, "non habeo" inquis ;
idem, si pro me spondet agellus, habes :
quod mihi non credis veteri, Telesine, sodali,
credis coliculis arboribusque meis.
Ecce reum carus te detulit : adsit agellus.
Exilii comitem quaeris : agellus eat.

M12_26
A latronibus esse te fututam
dicis, Saenia : sed negant latrones.

M12_27
Poto ego sextantes, tu potas, Cinna, deunces :
et quereris quod non, Cinna, bibamus idem ?

M12_28
Hermogenes tantus mapparum, Castrice, fur est,
quantus nummorum vix, puto, Massa fuit ;
tu licet observes dextram teneasque sinistram,
inveniet mappam qua ratione trahat :
cervinus gelidum sorbet sic halitus anguem,
casuras alte sic rapit Iris aquas.
Nuper cum Myrino peteretur missio laeso,
subduxit mappas quattuor Hermogenes ;
cretatam praetor cum vellet mittere mappam,
praetori mappam surpuit Hermogenes.
Attulerat mappam nemo, dum furta timentur :
mantele a mensa surpuit Hermogenes.
Hoc quoque si deerit, medios discingere lectos
mensarumque pedes non timet Hermogenes.
Quamvis non modico caleant spectacula sole,
vela reducuntur, cum venit Hermogenes.
Festinant trepidi substringere carbasa nautae,
ad portum quotiens paruit Hermogenes.
Linigeri fugiunt calvi sistrataque turba,
inter adorantes cum stetit Hermogenes.
Ad cenam Hermogenes mappam non attulit unquam,
a cena semper rettulit Hermogenes.

M12_29
Sexagena teras cum limina mane senator,
esse tibi videor desidiosus eques,
quod non a prima discurram luce per urbem
et referam lassus basia mille domum.
Sed tu, purpureis ut des nova nomina fastis
aut Nomadum gentes Cappadocumve petas :

7 at mihi, quem cogis medios abrumpere somnos
8 et matutinum ferre patique lutum,
9 quid petitur ? Rupta cum pes vagus exit aluta
10 et subitus crassae decidit imber aquae
11 nec venit ablatis clamatus verna lacernis,
12 accedit gelidam servus ad auriculam
13 et "Rogat ut secum cenes Laetorius" inquit.
14 Viginti nummis ? non ego : malo famem,
15 quam sit cena mihi, tibi sit provincia merces,
16 et faciamus idem nec mereamur idem.

M12_30 v.1 Siccus, sobrius est Aper ; quid ad me ?
2 servum sic ego laudo, non amicum.

M12_31 v.1 Hoc nemus, hi fontes, haec textilis umbra supini
2 palmitis, hoc riguae ductile flumen aquae,
3 prataque nec bifero cessura rosaria Paesto,
4 quodque viret Jani mense nec alget holus,
5 quaeque natat clusis anguilla domestica lymphis,
6 quaeque gerit similes candida turris aves
7 munera sunt dominae : post septima lustra reverso
8 has Marcella domos parvaque regna dedit.
9 Si mihi Nausicaa patrios concederet hortos,
10 Alcinoo possem dicere "Malo meos."

M12_32 v.1 O Juliarum dedecus Kalendarum,
2 vidi, Vacerra, sarcinas tuas, vidi ;
3 quas non retentas pensione pro bima
4 portabat uxor rufa crinibus septem
5 et cum sorore cana mater ingenti.
6 Furias putavi nocte Ditis emersas.
7 Has tu priores frigore et fame siccus
8 et non recenti pallidus magis buxo
9 Irus tuorum temporum sequebaris.
10 Migrare clivum crederes Aricinum.
11 Ibat tripes grabatus et bipes mensa,
12 et cum lucerna corneoque cratere
13 matella curto rupta latere meiebat ;
14 foco virenti suberat amphorae cervix ;
15 fuisse gerres aut inutiles maenas
16 odor inpudicus urcei fatebatur,
17 qualis marinae vix sit aura piscinae.
18 Nec quadra deerat casei Tolosatis,
19 quadrima nigri nec corona pulei
20 calvaeque restes alioque cepisque,
21 nec plena turpi matris olla resina,
22 Summemmianae qua pilantur uxores.
23 Quid quaeris aedes vilicosque derides,
24 habitare gratis, o Vacerra, cum possis ?
25 Haec sarcinarum pompa convenit ponti.

M12_33 v.1 Ut pueros emeret Labienus vendidit hortos :
2 nil nisi ficetum nunc Labienus habet.

M12_34 v.1 Triginta mihi quattuorque messes
2 tecum, si memini, fuere, Juli ;
3 quarum dulcia mixta sunt amaris

4 sed jucunda tamen fuere plura ;
5 et si calculus omnis huc et illuc
6 diversus bicolorque digeratur,
7 vincet candida turba nigriorem.
8 Si vitare velis acerba quaedam
9 et tristis animi cavere morsus,
10 nulli te facias nimis sodalem :
11 gaudebis minus et minus dolebis.

M12_35 v.1 Tamquam simpliciter mecum, Callistrate, vivas,
2 dicere percisum te mihi saepe soles.
3 Non es tam simplex, quam vis, Callistrate, credi :
4 nam quisquis narrat talia plura tacet.

M12_36 v.1 Libras quattuor aut duas amico
2 algentemque togam brevemque laenam,
3 interdum aureolos manu crepantis,
4 possint ducere qui duas Kalendas,
5 quod nemo, nisi tu, Labulle, donas,
6 non es, crede mihi, bonus. Quid ergo ?
7 Ut verum loquar, optimus malorum es.
8 Pisones Senecasque Memmiosque
9 et Crispos mihi redde, sed priores :
10 fies protinus ultimus bonorum.
11 Vis cursu pedibusque gloriari ?
12 Tigrim vince levemque Passerinum :
13 nulla est gloria praeterire asellos.

M12_37 v.1 Nasutus nimium cupis videri :
2 nasutum volo, nolo polyposum.

M12_38 v.1 Hunc qui femineis noctesque diesque cathedris
2 incedit tota notus in urbe nimis,
3 crine nitens, niger unguento, perlucidus ostro,
4 ore tener, latus pectore, crure glaber,
5 uxori qui saepe tuae comes inprobus haeret,
6 non est quod timeas, Candide : non futuit.

M12_39 v.1 Odi te, quia bellus es, Sabelle.
2 Res est putida bellus et Sabellus,
3 bellum denique malo, quam Sabellum.
4 Tabescas utinam, Sabelle belle !

M12_40 v.1 Mentiris, credo : recitas mala carmina, laudo :
2 cantas, canto : bibis, Pontiliane, bibo :
3 pedis, dissimulo : gemma vis ludere, vincor :
4 res una est, sine me quam facis, et taceo.
5 Nil tamen omnino praestas mihi. "Mortuus," inquis,
6 "accipiam bene te." Nil volo : sed morere.

M12_41 v.1 Non est, Tucca, satis, quod es gulosus :
2 et dici cupis et cupis videri.

M12_42 v.1 Barbatus rigido nupsit Callistratus Afro
2 hac qua lege viro nubere virgo solet.
3 Praeluxere faces, velarunt flammea vultus,
4 nec tua defuerunt verba, Talasse, tibi.

Dos etiam dicta est. Nondum tibi, Roma, videtur
hoc satis ? expectas numquid ut et pariat ?

M12_43
Facundos mihi de libidinosis
legisti nimium, Sabelle, versus,
quales nec Didymi sciunt puellae
nec molles Elephantidos libelli.
Sunt illic Veneris novae figurae,
quales perditus audeat fututor,
praestent et taceant quid exoleti,
quo symplegmate quinque copulentur,
qua plures teneantur a catena,
extinctam liceat quid ad lucernam.
Tanti non erat esse te disertum.

M12_44
Unice, cognato junctum mihi sanguine nomen
qui geris et studio corda propinqua meis ;
carmina cum facias soli cedentia fratri,
pectore non minor es, sed pietate prior.
Lesbia cum lepido te posset amare Catullo,
te post Nasonem blanda Corinna sequi.
nec deerant zephyri, si te dare vela juvaret ;
sed tu litus amas. Hoc quoque fratris habes.

M12_45
Haedina tibi pelle contegenti
nudae tempora verticemque calvae,
festive tibi, Phoebe, dixit ille
qui dixit caput esse calceatum.

M12_46
Difficilis facilis, jucundus acerbus es idem :
nec tecum possum vivere, nec sine te.

M12_47
Vendunt carmina Gallus et Lupercus :
sanos, Classice, nunc nega poetas.

M12_48
Boletos et aprum si tamquam vilia ponis
et non esse putas haec mea vota, volo :
si fortunatum fieri me credis et heres
vis scribi propter quinque Lucrina, vale.
Lauta tamen cena est : fateor, lautissima, sed cras
nil erit, immo hodie, protinus immo nihil,
quod sciat infelix damnatae spongia virgae
vel quicumque canis junctaque testa viae :
mullorum leporumque et suminis exitus hic est,
sulphureusque color carnificesque pedes.
Non Albana mihi sit comissatio tanti
nec Capitolinae pontificumque dapes ;
inputet ipse deus nectar mihi, fiet acetum
et Vaticani perfida vappa cadi.
Convivas alios cenarum quaere magister,
quos capiant mensae regna superba tuae :
me meus ad subitas invitet amicus ofellas :
haec mihi, quam possum reddere, cena placet.

M12_49
Crinitae Line paedagoge turbae,
rerum quem dominum vocat suarum
et credit cui Postumilla dives

gemmas, aurea, vina, concubinos :
sic te perpetua fide probatum
nulli non tua praeferat patrona :
succurras misero, precor, furori
et serves aliquando neglegenter
illos qui male cor meum perurunt,
quos et noctibus et diebus opto
in nostro cupidus sinu videre,
formosos, niveos, pares, gemellos,
grandes, non pueros, sed uniones.

M12_50

Daphnonas, platanonas et aerios pityonas
et non unius balnea solus habes,
et tibi centenis stat porticus alta columnis
calcatusque tuo sub pede lucet onyx,
pulvereumque fugax hippodromon ungula plaudit
et pereuntis aquae fluctus ubique sonat ;
atria longa patent. Sed nec cenantibus usquam
nec somno locus est. Quam bene non habitas !

M12_51

Tam saepe nostrum decipi Fabullinum
miraris, Aule ? Semper homo bonus tiro est.

M12_52

Tempora Pieria solitus redimire corona,
nec minus attonitis vox celebrata reis,
hic situs est, hic ille tuus, Sempronia, Rufus,
cujus et ipse tui flagrat amore cinis.
Dulcis in Elysio narraris fabula campo
et stupet ad raptus Tyndaris ipsa tuos :
tu melior quae deserto raptore redisti,
illa virum voluit nec repetita sequi.
Ridet et Iliacos audit Menelaus amores :
absolvit Phrygium vestra rapina Parim.
Accipient olim cum te loca laeta piorum,
non erit in Stygia notior umbra domo :
non aliena videt sed amat Proserpina raptas :
iste tibi dominam conciliabit amor.

M12_53

Nummi cum tibi sint opesque tantae
quantas civis habet, Paterne, rarus,
largiris nihil incubasque gazae
ut magnus draco quem canunt poetae
custodem Scythici fuisse luci.
Sed causa, ut memoras et ipse jactas,
dirae filius est rapacitatis.
Ecquid tu fatuos rudesque quaeris
inludas quibus auferasque mentem ?
Huic semper vitio pater fuisti.

M12_54

Crine ruber, niger ore, brevis pede, lumine laesus,
rem magnam praestas, Zoile, si bonus es.

M12_55

Gratis qui dare vos jubet, puellae,
insulsissimus inprobissimusque est.
Gratis ne date, basiate gratis.
Hoc Aegle negat, hoc avara vendit
- sed vendat : bene basiare quantum est ! -

hoc vendit quoque nec levi rapina :
aut libram petit illa Cosmiani
aut binos quater a nova moneta,
ne sint basia muta, ne maligna,
ne clusis aditum neget labellis.
Humane tamen hoc facit, sed unum :
gratis quae dare basium recusat,
gratis lingere non recusat, Aegle.

M12_56
Aegrotas uno decies aut saepius anno,
nec tibi, sed nobis hoc, Polycharme, nocet :
nam quotiens surgis, soteria poscis amicos.
Sit pudor : aegrota jam, Polycharme, semel.

M12_57
Cur saepe sicci parva rura Nomenti
laremque villae sordidum petam, quaeris ?
Nec cogitandi, Sparse, nec quiescendi
in urbe locus est pauperi. Negant vitam
ludi magistri mane, nocte pistores,
aerariorum marculi die toto ;
hinc otiosus sordidam quatit mensam
Neroniana nummularius massa,
illinc balucis malleator Hispanae
tritum nitenti fuste verberat saxum ;
nec turba cessat entheata Bellonae,
nec fasciato naufragus loquax trunco,
a matre doctus nec rogare Judaeus,
nec sulphuratae lippus institor mercis.
Numerare pigri damna quis potest somni ?
Dicet quot aera verberent manus urbis,
cum secta Colcho Luna vapulat rhombo.
Tu, Sparse, nescis ista, nec potes scire,
Petilianis delicatus in regnis,
cui plana summos despicit domus montis
et rus in urbe est vinitorque Romanus
- nec in Falerno colle major autumnus -
intraque limen latus essedo cursus,
et in profundo somnus et quies nullis
offensa linguis, nec dies nisi admissus.
Nos transeuntis risus excitat turbae,
et ad cubile est Roma. Taedio fessis
dormire quotiens libuit, imus ad villam.

M12_58
Ancillariolum tua te vocat uxor, et ipsa
lecticariola est : estis, Alauda, pares.

M12_59
Tantum dat tibi Roma basiorum
post annos modo quindecim reverso,
quantum Lesbia non dedit Catullo.
Te vicinia tota, te pilosus
hircoso premit osculo colonus ;
hinc instat tibi textor, inde fullo,
hinc sutor modo pelle basiata,
hinc menti dominus periculosi,
hinc et dexiocholus, inde lippus,
fellatorque recensque cunnilingus.
Jam tanti tibi non fuit redire.

M12_60 v.1 Martis alumne dies, roseam quo lampada primum
2 magnaque siderei vidimus ora dei,
3 si te rure coli viridisque pudebit ad aras,
4 qui fueras Latia cultus in urbe mihi :
5 da veniam servire meis quod nolo Kalendis
6 et qua sum genitus vivere luce volo.
7 Natali pallere suo, ne calda Sabello
8 desit ; et ut liquidum potet Alauda merum,
9 turbida sollicito transmittere Caecuba sacco ;
10 atque inter mensas ire redire suas ;
11 excipere hos illos et tota surgere cena
12 marmora calcantem frigidiora gelu :
13 quae ratio est, haec sponte sua perferre patique,
14 quae te si jubeat rex dominusque, neges ?

M12_61 v.1 Versus et breve vividumque carmen
2 in te ne faciam, times, Ligurra,
3 et dignus cupis hoc metu videri.
4 Sed frustra metuis cupisque frustra.
5 In tauros Libyci ruunt leones,
6 non sunt papilionibus molesti.
7 Quaeras, censeo, si legi laboras,
8 nigri fornicis ebrium poetam,
9 qui carbone rudi putrique creta
10 Scribit carmina quae legunt cacantes.
11 Frons haec stigmate non meo notanda est.

M12_62 v.1 Antiqui rex magne poli mundique prioris,
2 sub quo pigra quies nec labor ullus erat,
3 nec regale nimis fulmen nec fulmine digni,
4 scissa nec ad Manes, sed sibi dives humus :
5 laetus ad haec facilisque veni sollemnia Prisci
6 gaudia : cum sacris te decet esse tuis.
7 Tu reducem patriae sexta, pater optime, bruma
8 pacifici Latia reddis ab urbe Numae.
9 Cernis ut Ausonio similis tibi pompa macello
10 pendeat et quantus luxurietur honos ?
11 Quam non parca manus largaeque nomismata mensae,
12 quae, Saturne, tibi pernumerentur opes ?
13 utque sit his pretium meritis et gratia major,
14 et pater et frugi sic tua sacra colit.
15 At tu sancte (tuo sic semper amere Decembri)
16 hos illi jubeas saepe redire dies.

M12_63 v.1 Uncto Corduba laetior Venafro,
2 Histra nec minus absoluta testa,
3 Albi quae superas oves Galaesi
4 nullo murice nec cruore mendax,
5 sed tinctis gregibus colore vivo :
6 dic vestro, rogo, sit pudor poetae
7 nec gratis recitet meos libellos.
8 Ferrem, si faceret bonus poeta,
9 cui possem dare mutuos dolores.
10 Corrumpit sine talione caelebs,
11 caecus perdere non potest quod aufert :
12 nil est deterius latrone nudo :

13 nil securius est malo poeta.

M12_64 v.1 Vincentem roseos facieque comaque ministros
2 Cinna cocum fecit. Cinna, gulosus homo es.

M12_65 v.1 Formosa Phyllis nocte cum mihi tota
2 se praestitisset omnibus modis largam,
3 et cogitarem mane quod darem munus,
4 utrumne Cosmi, Nicerotis an libram,
5 an Baeticarum pondus acre lanarum,
6 an de moneta Caesaris decem flavos :
7 amplexa collum basioque tam longo
8 blandita quam sunt nuptiae columbarum,
9 rogare coepit Phyllis amphoram vini.

M12_66 v.1 Bis quinquagenis domus est tibi milibus empta,
2 vendere quam summa vel breviore cupis.
3 Arte sed emptorem vafra corrumpis, Amoene,
4 et casa divitiis ambitiosa latet.
5 Gemmantes prima fulgent testudine lecti
6 et Maurusiaci pondera rara citri ;
7 argentum atque aurum non simplex Delphica portat ;
8 stant pueri dominos quos precer esse meos.
9 Deinde ducenta sonas et ais non esse minoris.
10 Instructam vili vendis, Amoene, domum.

M12_67 v.1 Maiae Mercurium creastis Idus,
2 Augustis redit Idibus Diana,
3 Octobres Maro consecravit Idus.
4 Idus saepe colas et has et illas,
5 qui magni celebras Maronis Idus.

M12_68 v.1 Matutine cliens, urbis mihi causa relictae,
2 atria, si sapias, ambitiosa colas.
3 Non sum ego causidicus, nec amaris litibus aptus,
4 sed piger et senior Pieridumque comes ;
5 otia me somnusque juvant, quae magna negavit
6 Roma mihi : redeo, si vigilatur et hic.

M12_69 v.1 Sic tanquam tabulas scyphosque, Paule,
2 omnes archetypos habes amicos.

M12_70 v.1 Lintea ferret Apro vatius cum vernula nuper
2 et supra togulam lusca sederet anus
3 atque olei stillam daret enterocelicus unctor,
4 udorum tetricus censor et asper erat :
5 frangendos calices effundendumque Falernum
6 clamabat biberet quod modo lotus eques.
7 A sene sed postquam patruo venere trecenta,
8 sobrius a thermis nescit abire domum.
9 O quantum diatreta valent et quinque comati !
10 tunc, cum pauper erat, non sitiebat Aper.

M12_71 v.1 Nil non, Lygde, mihi negas roganti :
2 at quondam mihi, Lygde, nil negabas.

M12_72 v.1 Jugera mercatus prope busta latentis agelli

et male compactae culmina fulta casae,
deseris urbanas, tua praedia, Pannyche, lites
parvaque, sed tritae praemia certa togae.
Frumentum, milium tisanamque fabamque solebas
vendere pragmaticus, nunc emis agricola.

M12_73

Heredem tibi me, Catulle, dicis.
Non credam, nisi legero, Catulle.

M12_74

Dum tibi Niliacus portat crystalla cataplus,
accipe de circo pocula Flaminio.
Hi magis audaces, an sunt qui talia mittunt
munera ? Sed gemmis vilibus usus inest :
nullum sollicitant haec, Flacce, toreumata furem
et nimium calidis non vitiantur aquis.
Quid quod securo potat conviva ministro
et casum tremulae non timuere manus ?
Hoc quoque non nihil est, quod propinabis in istis,
frangendus fuerit si tibi, Flacce, calix.

M12_75

Festinat Polytimus ad puellas ;
invitus puerum fatetur Hypnus ;
pastas glande natis habet Secundus ;
mollis Dindymus est, sed esse non vult ;
Amphion potuit puella nasci.
Horum delicias superbiamque
et fastus querulos, Avite, malo
quam dotis mihi quinquies ducena.

M12_76

Amphora vigesis, modius datur aere quaterno.
Ebrius et crudus, nil habet agricola.

M12_77

Multis dum precibus Jovem salutat
stans summos resupinus usque in ungues
Aethon in Capitolio, pepedit.
Riserunt homines, sed ipse divom
offensus genitor, trinoctiali
adfecit domicenio clientem.
Post hoc flagitium misellus Aethon,
cum vult in Capitolium venire,
sellas ante petit Paterclianas
et pedit deciesque viciesque.
Sed quamvis sibi caverit crepando,
compressis natibus Jovem salutat.

M12_78

Nil in te scripsi, Bithynice. Credere non vis
et jurare jubes ? Malo satis facere.

M12_79

Donavi tibi multa, quae rogasti ;
donavi tibi plura, quam rogasti :
non cessas tamen usque me rogare.
Quisquis nil negat, Atticilla, fellat.

M12_80

Ne laudet dignos, laudat Callistratus omnes.
Cui malus est nemo, quis bonus esse potest ?

M12_81

Brumae diebus feriisque Saturni

mittebat Umber aliculam mihi pauper ;
nunc mittit alicam : factus est enim dives.

M12_82
Effugere in thermis et circa balnea non est
   Menogenen, omni tu licet arte velis.
Captabit tepidum dextra laevaque trigonem,
   inputet acceptas ut tibi saepe pilas.
Colliget et referet laxum de pulvere follem,
   et si jam lotus, jam soleatus erit.
Lintea si sumes, nive candidiora loquetur,
   sint licet infantis sordidiora sinu.
Exiguos secto comentem dente capillos
   dicet Achilleas disposuisse comas.
Fumosae feret ipse propin de faece lagonae
   frontis et umorem colliget usque tuae.
Omnia laudabit, mirabitur omnia, donec
   perpessus dicas taedia mille "Veni !"

M12_83
Derisor Fabianus hirnearum,
omnes quem modo colei timebant
dicentem tumidas in hydrocelas,
quantum nec duo dicerent Catulli,
in thermis subito Neronianis
vidit se miser, et tacere coepit.

M12_84
Nolueram, Polytime, tuos violare capillos,
   sed juvat hoc precibus me tribuisse tuis.
Talis eras, modo tonse Pelops, positisque nitebas
   Crinibus, ut totum sponsa videret ebur.

M12_85
Pediconibus os olere dicis.
Hoc si, sicut ais, Fabulle, verum est,
quid tu credis olere cunnilingis ?

M12_86
Triginta tibi sunt pueri totidemque puellae :
   una est nec surgit mentula. Quid facies ?

M12_87
Bis Cotta soleas perdidisse se questus,
dum neglegentem ducit ad pedes vernam,
qui solus inopi praestat et facit turbam,
excogitavit (homo sagax et astutus)
ne facere posset tale saepius damnum :
excalceatus ire coepit ad cenam.

M12_88
Tongilianus habet nasum : scio, non nego. Sed jam
   nil praeter nasum Tongilianus habet.

M12_89
Quod lana caput alligas, Charine,
non aures tibi, sed dolent capilli.

M12_90
Pro sene, sed clare, votum Maro fecit amico,
   cui gravis et fervens hemitritaeos erat,
si Stygias aeger non esset missus ad umbras,
   ut caderet magno victima grata Jovi.
Coeperunt certam medici spondere salutem.
   Ne votum solvat, nunc Maro vota facit.

M12_91
Communis tibi cum viro, Magulla,
cum sit lectulus et sit exoletus,
quare, dic mihi, non sit et minister.
Suspiras ; ratio est, times lagonam.

M12_92
Saepe rogare soles, qualis sim, Prisce, futurus,
si fiam locuples simque repente potens.
Quemquam posse putas mores narrare futuros ?
Dic mihi, si fias tu leo, qualis eris ?

M12_93
Qua moechum ratione basiaret
coram conjuge, repperit Fabulla.
Parvum basiat usque morionem ;
hunc multis rapit osculis madentem
Moechus protinus, et suis repletum
ridenti dominae statim remittit.
Quanto morio major est maritus !

M12_94
Scribebamus epos ; coepisti scribere : cessi,
aemula ne starent carmina nostra tuis.
Transtulit ad tragicos se nostra Thalia coturnos :
aptasti longum tu quoque syrma tibi.
Fila lyrae movi Calabris exculta Camenis :
plectra rapis nobis, ambitiose, nova.
Audemus saturas : Lucilius esse laboras.
Ludo levis elegos : tu quoque ludis idem.
Quid minus esse potest ? Epigrammata fingere coepi :
hinc etiam petitur jam mea palma tibi.
Elige, quid nolis (quis enim pudor, omnia velle ?)
et si quid non vis, Tucca, relinque mihi.

M12_95
Musseti pathicissimos libellos,
qui certant Sybariticis libellis,
et tinctas sale pruriente chartas
Instanti lege Rufe ; sed puella
sit tecum tua, ne talassionem
indicas manibus libidinosis
et fias sine femina maritus.

M12_96
Cum tibi nota tui sit vita fidesque mariti
nec premat ulla tuos sollicitetve toros,
quid quasi paelicibus torqueris inepta ministris,
in quibus et brevis est et fugitiva Venus ?
Plus tibi quam domino pueros praestare probabo :
hi faciunt, ut sis femina sola viro ;
hi dant quod non vis uxor dare. "Do tamen," inquis,
"ne vagus a thalamis conjugis erret amor."
Non eadem res est : Chiam volo, nolo mariscam :
ne dubites quae sit Chia, marisca tua est.
Scire suos fines matrona et femina debet :
cede sua pueris, utere parte tua.

M12_97
Uxor cum tibi sit puella, qualem
votis vix petat inprobus maritus,
dives, nobilis, erudita, casta,
rumpis, Basse, latus, sed in comatis,
uxoris tibi dote quos parasti.

Et sic ad dominam reversa languet
multis mentula milibus redempta ;
sed nec vocibus excitata blandis,
molli pollice nec rogata surgit.
Sit tandem pudor, aut eamus in jus.
Non est haec tua, Basse : vendidisti.

M12_98
Baetis olivifera crinem redimite corona,
aurea qui nitidis vellera tinguis aquis ;
quem Bromius, quem Pallas amat ; cui rector aquarum
Albula navigerum per freta pandit iter :
ominibus laetis vestras Instantius oras
intret, et hic populis ut prior annus eat.
Non ignorat, onus quod sit succedere Macro :
qui sua metitur pondera, ferre potest

M13_1
Ne toga cordylis et paenula desit olivis
aut inopem metuat sordida blatta famem,
perdite Niliacas, Musae, mea damna, papyros :
postulat ecce novos ebria bruma sales.
Non mea magnanimo depugnat tessera telo
senio nec nostrum cum cane quassat ebur :
haec mihi charta nuces, haec est mihi charta fritillus :
alea nec damnum nec facit ista lucrum.

M13_2
Nasutus sis usque licet, sis denique nasus,
quantum noluerat ferre rogatus Atlans,
et possis ipsum tu deridere Latinum :
non potes in nugas dicere plura meas
ipse ego quam dixi. Quid dentem dente juvabit
rodere ? Carne opus est, si satur esse velis.
Ne perdas operam : qui se mirantur, in illos
virus habe, nos haec novimus esse nihil.
Non tamen hoc nimium nihil est, si candidus aure
nec matutina si mihi fronte venis.

M13_3
Omnis in hoc gracili Xeniorum turba libello
constabit nummis quattuor empta tibi.
Quattuor est nimium ? Poterit constare duobus,
et faciat lucrum bibliopola Tryphon.
Haec licet hospitibus pro munere disticha mittas,
si tibi tam rarus quam mihi nummus erit.
Addita per titulos sua nomina rebus habebis :
praetereas, si quid non facit ad stomachum.

Tus

M13_4
Serus ut aetheriae Germanicus imperet aulae
utque diu terris da pia tura Jovi.

Piper

M13_5
Cerea quae patulo lucet ficedula lumbo,
cum tibi sorte datur, si sapis, adde piper.

Alica

M13_6 v.1 Nos alicam, poterit mulsum tibi mittere dives.
2 Si tibi noluerit mittere dives, emes.

Faba

M13_7 v.1 Si spumet rubra conchis tibi pallida testa,
2 lautorum cenis saepe negare potes.

Far

M13_8 v.1 Inbue plebeias Clusinis pultibus ollas,
2 ut satur in vacuis dulcia musta bibas.

Lens

M13_9 v.1 Accipe Niliacam, Pelusia munera, lentem :
2 vilior est alica, carior illa faba.

Simila

M13_10 v.1 Nec dotes similae possis numerare nec usus,
2 pistori totiens cum sit et apta coco.

Hordeum

M13_11 v.1 Mulio quod non det tacituris, accipe, mulis.
2 Haec ego coponi, non tibi, dona dedi.

Frumentum

M13_12 v.1 Tercentum Libyci modios de messe coloni
2 sume, suburbanus ne moriatur ager.

Betae

M13_13 v.1 Ut sapiant fatuae, fabrorum prandia, betae,
2 o quam saepe petet vina piperque cocus !

Lactucae

M13_14 v.1 Cludere quae cenas lactuca solebat avorum,
2 dic mihi, cur nostras inchoat illa dapes ?

Ligna acapna

M13_15 v.1 Si vicina tibi Nomento rura coluntur,
2 ad villam moneo, rustice, ligna feras.

Rapa

M13_16 v.1 Haec tibi brumali gaudentia frigore rapa
2 quae damus, in caelo Romulus esse solet.

Fascis coliculi

M13_17 v.1 Ne tibi pallentes moveant fastidia caules,
2 nitrata viridis brassica fiat aqua.

Porri sectivi

M13_18 v.1 Fila Tarentini graviter redolentia porri
2 edisti quotiens, oscula clusa dato.

Porri capitati

M13_19 v.1 Mittit praecipuos nemoralis Aricia porros :
2 in niveo virides stipite cerne comas.

Napi

M13_20 v.1 Hos Amiternus ager felicibus educat hortis :
2 Nursinas poteris parcius esse pilas.

Asparagi

M13_21 v.1 Mollis in aequorea quae crevit spina Ravenna
2 non erit incultis gratior asparagis.

Uvae duracinae

M13_22 v.1 Non habilis cyathis et inutilis uva Lyaeo,
2 sed non potanti me tibi nectar ero.

Ficus Chiae

M13_23 v.1 Chia seni similis Baccho, quem Setia misit,
2 ipsa merum secum portat et ipsa salem.

Cydonea

M13_24 v.1 Si tibi Cecropio saturata Cydonea melle
2 ponentur, dicas : "Haec melimela placent".

Nuces pinae

M13_25 v.1 Poma sumus Cybeles : procul hinc discede, viator,
2 ne cadat in miserum nostra ruina caput.

Sorba

M13_26 v.1 Sorba sumus, molles nimium tendentia ventres :
2 aptius haec puero quam tibi poma dabis.

Petalium caryotarum

M13_27 v.1 Aurea porrigitur Jani caryota Kalendis ;
2 sed tamen hoc munus pauperis esse solet.

Vas cottanorum

M13_28 v.1 Haec tibi quae torta venerunt condita meta,
2 si majora forent cottana, ficus erat.

Vas Damascenorum

M13_29 v.1 Pruna peregrinae carie rugosa senectae
2 sume : solent duri solvere ventris onus.

Caseus Lunensis

M13_30 v.1 Caseus Etruscae signatus imagine Lunae
2 praestabit pueris prandia mille tuis.

Caseus Vestinus

M13_31 v.1 Si sine carne voles jentacula sumere frugi,
2 haec tibi Vestino de grege massa venit.

Caseus fumosus

M13_32 v.1 Non quemcumque focum nec fumum caseus omnem,
2 sed Velabrensem qui bibit, ille sapit.

Casei Trebulani

M13_33 v.1 Trebula nos genuit ; commendat gratia duplex,
2 sive levi flamma sive domamur aqua.

Bulbi
M13_34 v.1 Cum sit anus conjunx et sint tibi mortua membra,
2 nil aliud bulbis quam satur esse potes.

Lucanicae
M13_35 v.1 Filia Picenae venio Lucanica porcae :
2 pultibus hinc niveis grata corona datur.

Cistella olivarum
M13_36 v.1 Haec quae Picenis venit subducta trapetis
2 inchoat atque eadem finit oliva dapes.

Mala citrea
M13_37 v.1 Aut Corcyraei sunt haec de frondibus horti,
2 aut haec Massyli poma draconis erant.

Colustrum
M13_38 v.1 Subripuit pastor quae nondum stantibus haedis
2 de primo matrum lacte colustra damus.

Haedus
M13_39 v.1 Lascivum pecus et viridi non utile Baccho
2 det poenas ; nocuit jam tener ille deo.

Ova
M13_40 v.1 Candida si croceos circumfluit unda vitellos,
2 Hesperius scombri temperet ova liquor.

Porcellus lactans
M13_41 v.1 Lacte mero pastum pigrae mihi matris alumnum
2 ponat, et Aetolo de sue dives edat.

Apyrina et tubures
M13_42 v.1 Non tibi de Libycis tubures et apyrina ramis,
2 de Nomentanis sed damus arboribus.

Idem
M13_43 v.1 Lecta suburbanis mittuntur apyrina ramis
2 et vernae tubures. Quid tibi cum Libycis ?

Sumen
M13_44 v.1 Esse putes nondum sumen ; sic ubere largo
2 et fluit et vivo lacte papilla tumet.

Pulli gallinacei
M13_45 v.1 Si Libycae nobis volucres et Phasides essent,
2 acciperes, at nunc accipe chortis aves.

Persica praecocia
M13_46 v.1 Vilia maternis fueramus Persica ramis :
2 nunc in adoptivis Persica cara sumus.

Panes Picentini
M13_47 v.1 Picentina Ceres niveo sic nectare crescit
2 ut levis accepta spongea turget aqua.

Boleti

M13_48 v.1 Argentum atque aurum facilest laenamque togamque
2 mittere ; boletos mittere difficile est.

Ficedulae

M13_49 v.1 Cum me ficus alat, cum pascar dulcibus uvis,
2 cur potius nomen non dedit uva mihi ?

Terrae tubera

M13_50 v.1 Rumpimus altricem tenero quae vertice terram
2 tubera, boletis poma secunda sumus.

Turdorum decuria

M13_51 v.1 Texta rosis fortasse tibi vel divite nardo,
2 at mihi de turdis facta corona placet.

Anates

M13_52 v.1 Tota quidem ponatur anas, sed pectore tantum
2 et cervice sapit : cetera redde coco.

Turtures

M13_53 v.1 Cum pinguis mihi turtur erit, lactuca valebis ;
2 et cocleas tibi habe. Perdere nolo famem.

Perna

M13_54 v.1 Cerretana mihi fiat vel missa licebit
2 de Menapis : lauti de petasone vorent.

Petaso

M13_55 v.1 Musteus est : propera, caros nec differ amicos.
2 Nam mihi cum vetulo sit petasone nihil.

Volva

M13_56 v.1 Te fortasse magis capiat de virgine porca ;
2 me materna gravi de sue volva capit.

Colocasia

M13_57 v.1 Niliacum ridebis holus lanasque sequaces,
2 inproba cum morsu fila manuque trahes.

Jecur anserinum

M13_58 v.1 Aspice quam tumeat magno jecur ansere majus !
2 Miratus dices : "Hoc, rogo, crevit ubi""

Glires

M13_59 v.1 Tota mihi dormitur hiems et pinguior illo
2 tempore sum quo me nil nisi somnus alit.

Cuniculi

M13_60 v.1 Gaudet in effossis habitare cuniculus antris.
2 Monstravit tacitas hostibus ille vias.

Attagenae

M13_61 v.1 Inter sapores fertur alitum primus
2 Ionicarum gustus attagenarum.

Galinae altiles

M13_62 v.1 Pascitur et dulci facilis gallina farina,
2 pascitur et tenebris. Ingeniosa gula est.

Capones

M13_63 v.1 Ne nimis exhausto macresceret inguine gallus,
2 amisit testes. Nunc mihi gallus erit.

Idem

M13_64 v.1 Succumbit sterili frustra gallina marito.
2 Hunc matris Cybeles esse decebat avem.

Perdices

M13_65 v.1 Ponitur Ausoniis avis haec rarissima mensis :
2 hanc in piscina ludere saepe soles.

Columbini

M13_66 v.1 Ne violes teneras perjuro dente columbas,
2 tradita si Gnidiae sunt tibi sacra deae.

Palumbi

M13_67 v.1 Inguina torquati tardant hebetantque palumbi :
2 non edat hanc volucrem qui cupit esse salax.

Galbuli

M13_68 v.1 Galbina decipitur calamis et retibus ales,
2 turget adhuc viridi cum rudis uva mero.

Cattae

M13_69 v.1 Pannonicas nobis numquam dedit Umbria cattas :
2 mavult haec domino mittere dona Pudens.

Pavones

M13_70 v.1 Miraris, quotiens gemmantis explicat alas,
2 et potes hunc saevo tradere, dure, coco ?

Phoenicopteri

M13_71 v.1 Dat mihi pinna rubens nomen, sed lingua gulosis
2 nostra sapit. Quid si garrula lingua foret ?

Phasianae

M13_72 v.1 Argoa primum sum transportata carina :
2 ante mihi notum nil nisi Phasis erat.

Numidicae

M13_73 v.1 Ansere Romano quamvis satur Hannibal esset,
2 ipse suas numquam barbarus edit aves.

Anseres

M13_74 v.1 Haec servavit avis Tarpei templa Tonantis.
2 Miraris ? Nondum fecerat illa deus.

Grues

M13_75 v.1 Turbabis versus nec littera tota volabit,
2 unam perdideris si Palamedis avem.

Rusticulae

M13_76 v.1 Rustica sim an perdix quid refert, si sapor idem est ?
2 Carior est perdix. Sic sapit illa magis.

Cycni

M13_77 v.1 Dulcia defecta modulatur carmina lingua
2 cantator cycnus funeris ipse sui.

Porphyriones

M13_78 v.1 Nomen habet magni volucris tam parva gigantis ?
2 Et nomen prasini Porphyrionis habet.

Mulli vivi

M13_79 v.1 Spirat in advecto, sed jam piger, aequore mullus ;
2 languescit. Vivum da mare : fortis erit.

Murenae

M13_80 v.1 Quae natat in Siculo grandis murena profundo,
2 non valet exustam mergere sole cutem.

Rhombi

M13_81 v.1 Quamvis lata gerat patella rhombum,
2 rhombus latior est tamen patella.

Ostrea

M13_82 v.1 Ebria Baiano veni modo concha Lucrino :
2 nobile nunc sitio luxuriosa garum.

Squillae

M13_83 v.1 Caeruleus nos Liris amat, quem silva Maricae
2 protegit : hinc squillae maxima turba sumus.

Scarus

M13_84 v.1 Hic scarus, aequoreis qui venit adesus ab undis,
2 visceribus bonus est, cetera vile sapit.

Coracinus

M13_85 v.1 Princeps Niliaci raperis, coracine, macelli :
2 Pellaeae prior est gloria nulla gulae.

Echini

M13_86 v.1 Iste licet digitos testudine pungat acuta,
2 cortice deposita mollis echinus erit.

Murices

M13_87 v.1 Sanguine de nostro tinctas, ingrate, lacernas
2 induis, et non est hoc satis, esca sumus.

Gobii

M13_88 v.1 In Venetis sint lauta licet convivia terris,
2 principium cenae gobius esse solet.

Lupus

M13_89 v.1 Laneus Euganei lupus excipit ora Timavi,
2 aequoreo dulces cum sale pastus aquas.

Aurata

M13_90 v.1 Non omnis laudes pretiumque aurata meretur,
2 sed cui solus erit concha Lucrina cibus.

Acipensis

M13_91 v.1 Ad Palatinas acipensem mittite mensas :
2 ambrosias ornent munera rara dapes.

Lepores

M13_92 v.1 Inter aves turdus, si quid me judice certum est,
2 inter quadripedes mattea prima lepus.

Aper

M13_93 v.1 Qui Diomedeis metuendus saetiger agris
2 Aetola cecidit cuspide, talis erat.

Dammae

M13_94 v.1 Dente timetur aper, defendunt cornua cervum :
2 inbelles dammae quid nisi praeda sumus ?

Oryx

M13_95 v.1 Matutinarum non ultima praeda ferarum
2 saevus oryx constat quot mihi morte canum !

Cervus

M13_96 v.1 Hic erat ille tuo domitus, Cyparisse, capistro.
2 An magis iste tuus, Silvia, cervus erat ?

Lalisio

M13_97 v.1 Dum tener est onager solaque lalisio matre
2 pascitur, hoc infans sed breve nomen habet.

Caprea

M13_98 v.1 Pendentem summa capream de rupe videbis :
2 casuram speres ; despicit illa canes.

Dorcas

M13_99 v.1 Delicium parvo donabis dorcada nato :
2 jactatis solet hanc mittere turba togis.

Onager

M13_100 v.1 Pulcher adest onager : mitti venatio debet
2 dentis Erythraei : jam removete sinus.

Oleum Venafrum

M13_101 v.1 Hoc tibi Campani sudavit baca Venafri :
2 unguentum quotiens sumis, et istud olet.

Garum sociorum

M13_102 v.1 Exspirantis adhuc scombri de sanguine primo
2 accipe fastosum, munera cara, garum.

Amphora muriae

M13_103 v.1 Antipolitani, fateor, sum filia thynni :
2 essem si scombri, non tibi missa forem.

Mel Atticum

M13_104 v.1 Hoc tibi Thesei populatrix misit Hymetti
2 Pallados a silvis nobile nectar apis.

Favi Siculi

M13_105 v.1 Cum dederis Siculos mediae de collibus Hyblae,
2 Cecropios dicas tu licet esse favos.

Passum

M13_106 v.1 Gnosia Minoae genuit vindemia Cretae
2 hoc tibi, quod mulsum pauperis esse solet.

Picatum

M13_107 v.1 Haec de vitifera venisse picata Vienna
2 ne dubites, misit Romulus ipse mihi.

Mulsum

M13_108 v.1 Attica nectareum turbatis mella Falernum.
2 Misceri decet hoc a Ganymede merum.

Albanum

M13_109 v.1 Hoc de Caesareis mitis vindemia cellis
2 misit, Iuleo quae sibi monte placet.

Surrentinum

M13_110 v.1 Surrentina bibis ? Nec murrina picta nec aurum
2 sume : dabunt calices haec tibi vina suos.

Falernum

M13_111 v.1 De Sinuessanis venerunt Massica prelis :
2 condita quo quaeris consule ? Nullus erat.

Setinum

M13_112 v.1 Pendula Pomptinos quae spectat Setia campos,
2 exigua vetulos misit ab urbe cados.

Fundanum

M13_113 v.1 Haec Fundana tulit felix autumnus Opimi.
2 Expressit mustum consul et ipse bibit.

Trifolium

M13_114 v.1 Non sum de primo, fateor, trifolina Lyaeo,
2 inter vina tamen septima vitis ero.

Caecubum

M13_115 v.1 Caecuba Fundanis generosa cocuntur Amyclis,
2 vitis et in media nata palude viret.

Signinum

M13_116 v.1 Potabis liquidum Signina morantia ventrem ?
2 Ne nimium sistas, sit tibi parca sitis.

Mamertinum

M13_117 v.1 Amphora Nestorea tibi Mamertina senecta
2 si detur, quodvis nomen habere potest.

Tarraconense

M13_118 Tarraco, Campano tantum cessura Lyaeo
haec genuit Tuscis aemula vina cadis.

Nomentanum

M13_119 Nomentana meum tibi dat vindemia Bacchum :
si te Quintus amat, commodiora bibes.

Spoletinum

M13_120 De Spoletinis quae sunt cariosa lagonis
malueris quam si musta Falerna bibas.

Paelignum

M13_121 Marsica Paeligni mittunt turbata coloni :
non tu, libertus sed bibat illa tuus.

Acetum

M13_122 Amphora Niliaci non sit tibi vilis aceti :
esset cum vinum, vilior illa fuit.

Massilitanum

M13_123 Cum tua centenos expunget sportula civis,
fumea Massiliae ponere vina potes.

Caeretanum

M13_124 Caeretana Nepos ponat, Setina putabis.
Non ponit turbae, cum tribus illa bibit.

Tarentinum

M13_125 Nobilis et lanis et felix vitibus Aulon
det pretiosa tibi vellera, vina mihi.

Unguentum

M13_126 Unguentum heredi numquam nec vina relinquas.
Ille habeat nummos, haec tibi tota dato.

Coronae roseae

M13_127 Dat festinatas, Caesar, tibi bruma coronas :
quondam veris erat, nunc tua facta rosa est.

M14_1 Synthesibus dum gaudet eques dominusque senator
dumque decent nostrum pillea sumpta Jovem ;
nec timet aedilem moto spectare fritillo,
cum videat gelidos tam prope verna lacus :
divitis alternas et pauperis accipe sortes :
praemia convivae dent sua quisque suo.
"Sunt apinae tricaeque et si quid vilius istis."
Quis nescit ? vel quis tam manifesta negat ?
Sed quid agam potius madidis, Saturne, diebus,
quos tibi pro caelo filius ipse dedit ?
Vis scribam Thebas Trojamve malasve Mycenas ?
"Lude," inquis "nucibus". Perdere nolo nuces.

M14_2 v.1 Quo vis cumque loco potes hunc finire libellum :
2 versibus explicitumst omne duobus opus.
3 Lemmata si quaeris cur sint adscripta, docebo :
4 ut, si malueris, lemmata sola legas.

Pugillares citrei
M14_3 v.1 Secta nisi in tenues essemus ligna tabellas,
2 essemus Libyci nobile dentis onus.

Quinquiplices
M14_4 v.1 Caede juvencorum domini calet area felix,
2 quinquiplici cera cum datur altus honos.

Pugilares eborei
M14_5 v.1 Languida ne tristes obscurent lumina cerae,
2 nigra tibi niveum littera pingat ebur.

Triplices
M14_6 v.1 Tunc triplices nostros non vilia dona putabis,
2 cum se venturam scribet amica tibi.

Pugilares membranei
M14_7 v.1 Esse puta ceras, licet haec membrana vocetur :
2 delebis, quotiens scripta novare voles.

Vitelliani
M14_8 v.1 Nondum legerit hos licet puella,
2 novit quid cupiant Vitelliani.

Idem
M14_9 v.1 Quod minimos cernis, mitti nos credis amicae.
2 Falleris : et nummos ista tabella rogat.

Chartea epistolares
M14_10 v.1 Seu leviter noto, seu caro missa sodali
2 omnes ista solet charta vocare suos.

Loculi eborei
M14_12 v.1 Hos nisi de flava loculos implere moneta
2 non decet : argentum vilia ligna ferant.

Loculi lignei
M14_13 v.1 Si quid adhuc superest in nostri faece locelli,
2 munus erit. Nihil est : ipse locellus erit.

Tali eborei
M14_14 v.1 Cum steterit nullus vultu tibi talus eodem,
2 munera me dices magna dedisse tibi.

Tesserae
M14_15 v.1 Non sim talorum numero par tessera, dum sit
2 major quam talis alea saepe mihi.

Turricula
M14_16 v.1 Quae scit compositos manus improba mittere talos,
2 si per me misit, nil nisi vota feret.

Tabula lusoria

M14_17 v.1 Hac mihi bis seno numeratur tessera puncto ;
2 calculus hac gemino discolor hoste perit.

Calculi

M14_18 v.1 Insidiosorum si ludis bella latronum,
2 gemmeus iste tibi miles et hostis erit.

Nuces

M14_19 v.1 Alea parva nuces et non damnosa videtur ;
2 saepe tamen pueris abstulit illa natis.

Theca libraria

M14_20 v.1 Sortitus thecam calamis armare memento :
2 cetera nos dedimus, tu leviora para.

Graphiarium

M14_21 v.1 Haec tibi erunt armata suo graphiaria ferro :
2 si puero dones, non leve munus erit.

Dentiscalpium

M14_22 v.1 Lentiscum melius : sed si tibi frondea cuspis
2 defuerit, dentes pinna levare potest.

Auriscalpium

M14_23 v.1 Si tibi morosa prurigine verminat auris,
2 arma damus tantis apta libidinibus.

Acus aurea

M14_24 v.1 Splendida ne madidi violent bombycina crines,
2 figat acus tortas sustineatque comas.

Pectines

M14_25 v.1 Quid faciet nullos hic inventura capillos
2 multifido buxus quae tibi dente datur ?

Crines

M14_26 v.1 Chattica Teutonicos accendit spuma capillos :
2 captivis poteris cultior esse comis.

Sapo

M14_27 v.1 Si mutare paras longaevos cana capillos,
2 accipe Mattiacas (quo tibi calva ?) pilas.

Umbella

M14_28 v.1 Accipe quae nimios vincant umbracula soles :
2 sit licet et ventus, te tua vela tegent.

Causea

M14_29 v.1 In Pompeiano tecum spectabo theatro :
2 Mandatus populo vela negare solet.

Venabula

M14_30 v.1 Excipient apros expectabuntque leones,
2 intrabunt ursos, sit modo firma manus.

Culter venatorius

M14_31 v.1 Si dejecta gemas longo venabula rostro,
2 hic brevis ingentem comminus ibit aprum.

Parazonium

M14_32 v.1 Militiae decus hoc gratique erit omen honoris,
2 arma tribunicium cingere digna latus.

Pugio

M14_33 v.1 Pugio, quem curva signat brevis orbita vena,
2 stridentem gelidis hunc Salo tinxit aquis.

Falx

M14_34 v.1 Pax me certa ducis placidos curvavit in usus.
2 Agricolae nunc sum, militis ante fui.

Securicula

M14_35 v.1 Cum fieret tristis solvendis auctio nummis,
2 haec quadringentis milibus empta fuit.

Ferramenta tonsoria

M14_36 v.1 Tondendis haec arma tibi sunt apta capillis ;
2 unguibus hic longis utilis, illa genis.

Scrinium

M14_37 v.1 Selectos nisi das mihi libellos,
2 admittam tineas trucesque blattas.

Fasces calamorum

M14_38 v.1 Dat chartis habiles calamos Memphitica tellus ;
2 texantur reliqua tecta palude tibi.

Lucerna cubicularis

M14_39 v.1 Dulcis conscia lectuli lucerna,
2 quidquid vis facias licet, tacebo.

Cicindela

M14_40 v.1 Ancillam tibi sors dedit lucernae,
2 totas quae vigil exigit tenebras.

Lucerna polymyxos

M14_41 v.1 Inlustrem cum tota meis convivia flammis
2 totque geram myxos, una lucerna vocor.

Cereus

M14_42 v.1 Hic tibi nocturnos praestabit cereus ignes :
2 subducta est puero namque lucerna tuo.

Candelabrum Corinthium

M14_43 v.1 Nomina candelae nobis antiqua dederunt :
2 non norat parcos uncta lucerna patres.

Candelabrum ligneum

M14_44 v.1 Esse vides lignum ; servas nisi lumina, fiet
2 de candelabro magna lucerna tibi.

Pila paganica

M14_45 v.1 Haec quae difficili turget paganica pluma,
2 folle minus laxa est et minus arta pila.

Pila trigonalis

M14_46 v.1 Si me nobilibus scis expulsare sinistris,
2 sum tua. Tu nescis ? Rustice, redde pilam.

Follis

M14_47 v.1 Ite procul, juvenes : mitis mihi convenit aetas :
2 folle decet pueros ludere, folle senes.

Harpasta

M14_48 v.1 Haec rapit Antaei velox in pulvere draucus,
2 grandia qui vano colla labore facit.

Halteres

M14_49 v.1 Quid pereunt stulto fortes haltere lacerti ?
2 exercet melius vinea fossa viros.

Galericulum

M14_50 v.1 Ne lutet inmundum nitidos ceroma capillos,
2 hac poteris madidas condere pelle comas.

Strigiles

M14_51 v.1 Pergamon has misit. Curvo destringere ferro :
2 non tam saepe teret lintea fullo tibi.

Gutus corneus

M14_52 v.1 Gestavit modo fronte me juvencus :
2 verum rhinocerota me putabas.

Rhinoceros

M14_53 v.1 Nuper in Ausonia domini spectatus harena,
2 hic erit ille tibi, cui pila taurus erat.

Crepitacillum

M14_54 v.1 Si quis plorator collo tibi vernula pendet,
2 haec quatiat tenera garrula sistra manu.

Flagellum

M14_55 v.1 Proficies nihil hoc, caedas licet usque, flagello,
2 si tibi purpureo de grege currit equus.

Dentifricium

M14_56 v.1 Quid mecum est tibi ? Me puella sumat :
2 emptos non soleo polire dentes.

Myrobalanum

M14_57 v.1 Quod nec Vergilius nec carmine dicit Homerus,
2 hoc ex unguento constat et ex balano.

Aphronitrum

M14_58 v.1 Rusticus es ? Nescis, quid Graeco nomine dicar :
2 spuma vocor nitri. Graecus es ? aphronitrum.

Opobalsama

M14_59 v.1 Balsama me capiunt, haec sunt unguenta virorum :
2 delicias Cosmi vos redolete, nurus.

Lomentum

M14_60 v.1 Gratum munus erit scisso nec inutile ventri,
2 si clara Stephani balnea luce petes.

Lanterna cornea

M14_61 v.1 Dux lanterna viae clusis feror aurea flammis,
2 et tuta est gremio parva lucerna meo.

Lanterna de vesica

M14_62 v.1 Cornea si non sum, numquid sum fuscior ? aut me
2 vesicam, contra qui venit, esse putat ?

Tibiae

M14_63 v.1 Ebria nos madidis rumpit tibicina buccis :
2 saepe duas pariter, saepe monaulon habet.

Fistula

M14_64 v.1 Quid me conpactam ceris et harundine rides ?
2 quae primum structa est fistula talis erat.

Soleae lanatae

M14_65 v.1 Defuerit si forte puer soleasque libebit
2 sumere, pro puero pes erit ipse sibi.

Mamillare

M14_66 v.1 Taurino poteras pectus constringere tergo :
2 nam pellis mammas non capit ista tuas.

Muscarium pavoninum

M14_67 v.1 Lambere quae turpes prohibet tua prandia muscas,
2 alitis eximiae cauda superba fuit.

Muscarium bubulum

M14_68 v.1 Sordida si flavo fuerit tibi pulvere vestis,
2 colligat hunc tenui verbere cauda levis.

Copta Rhodiaca

M14_69 v.1 Peccantis famuli pugno ne percute dentes :
2 clara Rhodos coptam quam tibi misit edat.

Priapus siligineus

M14_70 v.1 Si vis esse satur, nostrum potes esse Priapum :
2 ipsa licet rodas inguina, purus eris.

Porcus

M14_71 v.1 Iste tibi faciet bona Saturnalia porcus,
2 inter spumantes ilice pastus apros.

Botulus

M14_72 v.1 Qui venit botulus mediae tibi tempore brumae,
2 Saturni septem venerat ante dies.

Psittacus

M14_73 v.1 Psittacus a vobis aliorum nomina discam :
2 hoc didici per me dicere "Caesar Have".

Corvus

M14_74 v.1 Corve salutator, quare fellator haberis ?
2 In caput intravit mentula nulla tuum.

Luscinia

M14_75 v.1 Flet Philomela nefas incesti Tereos, et quae
2 muta puella fuit, garrula fertur avis.

Pica

M14_76 v.1 Pica loquax certa dominum te voce saluto :
2 si me non videas, esse negabis avem.

Cavea eborea

M14_77 v.1 Si tibi talis erit, qualem dilecta Catullo
2 Lesbia plorabat, hic habitare potest.

Narthecium

M14_78 v.1 Artis ebur medicae narthecia cernis : habebis
2 munera, quae cuperet Paccius esse sua.

Flagra

M14_79 v.1 Ludite lascivi, sed tantum ludite, servi :
2 haec signata mihi quinque diebus erunt.

Ferulae

M14_80 v.1 Invisae nimium pueris grataeque magistris,
2 clara Prometheo munere ligna sumus.

Pera

M14_81 v.1 Ne mendica ferat barbati prandia nudi
2 dormiat et tetrico cum cane, pera rogat.

Scopae

M14_82 v.1 In pretio scopas testatur palma fuisse :
2 otia sed scopis nunc analecta dedit.

Scalptorium eboreum

M14_83 v.1 Defendet manus haec scapulas mordente molesto
2 pulice, vel si quid pulice sordidius.

Manuale

M14_84 v.1 Ne toga barbatos faciat vel paenula libros,
2 haec abies chartis tempora longa dabit.

Lectus pavoninus

M14_85 v.1 Nomina dat spondae pictis pulcherrima pinnis
2 nunc Junonis avis, sed prius Argus erat.

Ephippium

M14_86 v.1 Stragula succincti venator sume veredi :
2 nam solet a nudo surgere ficus equo.

Stibadia
M14_87 Accipe lunata scriptum testudine sigma.
Octo capit ; veniat quisquis amicus erit.

Gustatorium
M14_88 Femineam nobis cherson si credis inesse,
deciperis : pelagi mascula praeda sumus.

Mensa citrea
M14_89 Accipe felices, Atlantica munera, silvas :
aurea qui dederit dona, minora dabit.

Mensa acerna
M14_90 Non sum crispa quidem nec silvae filia Maurae,
sed norunt lautas et mea ligna dapes.

Dentes eborei
M14_91 Grandia taurorum portant qui corpora, quaeris
an Libycas possint sustinuisse trabes ?

Quinquepedal
M14_92 Puncta notis ilex et acuta cuspide clusa
saepe redemptoris prodere furta solet.

Pocula archetypa
M14_93 Non est ista recens nec nostri gloria caeli :
primus in his Mentor, dum facit illa, bibit.

Calices audaces
M14_94 Nos sumus audacis plebeia toreumata vitri,
nostra neque ardenti gemma feritur aqua.

Phiala aurea caelata
M14_95 Quamvis Callaico rubeam generosa metallo,
glorior arte magis : nam Myos iste labor.

Calices Vatinii
M14_96 Vilia sutoris calicem monimenta Vatini
accipe ; sed nasus longior ille fuit.

Lances chrysendetae
M14_97 Grandia ne viola parvo chrysendeta mullo :
ut minimum, libras debet habere duas.

Vasa Arretina
M14_98 Arretina nimis ne spernas vasa monemus :
lautus erat Tuscis Porsena fictilibus.

Bascauda
M14_99 Barbara de pictis veni bascauda Britannis,
sed me jam mavolt dicere Roma suam.

Panaca
M14_100 Si non ignota est docti tibi terra Catulli,
potasti testa Raetica vina mea.

Boletaria
M14_101 v.1 Cum mihi boleti dederint tam nobile nomen,
2 prototomis (pudet heu !) servio coliculis.

Calices Surrentini
M14_102 v.1 Accipe non vili calices de pulvere natos,
2 sed Surrentinae leve toreuma rotae.

Colum nivarium
M14_103 v.1 Setinos, moneo, nostra nive frange trientes :
2 pauperiore mero tingere lina potes.

Saccus nivarius
M14_104 v.1 Attenuare nives norunt et lintea nostra :
2 frigidior colo non salit unda tuo.

Urceoli ministratorii
M14_105 v.1 Frigida non deerit, non deerit calda petenti :
2 sed tu morosa ludere parce siti.

Urceus fictilis
M14_106 v.1 Hic tibi donatur panda ruber urceus ansa.
2 Stoicus hoc gelidam Fronto petebat aquam.

Calathi
M14_107 v.1 Nos Satyri, nos Bacchus amat, nos ebria tigris,
2 perfusos domini lambere docta pedes.

Calices Saguntini
M14_108 v.1 Quae non sollicitus teneat servetque minister,
2 sume Saguntino pocula facta luto.

Calices gemmati
M14_109 v.1 Gemmatum Scythicis ut luceat ignibus aurum,
2 aspice. Quot digitos exuit iste calix !

Ampulla potoria
M14_110 v.1 Hac licet in gemma, servat quae nomina Cosmi,
2 luxuriose, bibas, si foliata sitis.

Crystallina
M14_111 v.1 Frangere dum metuis, franges crystallina : peccant
2 securae nimium sollicitaeque manus.

Nimbus vitreus
M14_112 v.1 A Jove qui veniet, miscenda ad pocula largas
2 fundet nimbus aquas : hic tibi vina dabit.

Murrina
M14_113 v.1 Si caldum potas, ardenti murra Falerno
2 convenit et melior fit sapor inde mero.

Patella Cumana
M14_114 v.1 Hanc tibi Cumano rubicundam pulvere testam
2 municipem misit casta Sibylla suam.

Calices vitrei
M14_115 v.1 Aspicis ingenium Nili : quibus addere plura
2 dum cupit, a quotiens perdidit auctor opus !

Lagona nivaria
M14_116 v.1 Spoletina bibis vel Marsis condita cellis :
2 quo tibi decoctae nobile frigus aquae ?

Idem
M14_117 v.1 Non potare nivem, sed aquam potare recentem
2 de nive commenta est ingeniosa sitis.

Idem
M14_118 v.1 Massiliae fumos miscere nivalibus undis
2 parce, puer, constet ne tibi pluris aqua.

Matella fictilis
M14_119 v.1 Dum poscor crepitu digitorum et verna moratur,
2 o quotiens paelex culcita facta mea est !

Ligula argentea
M14_120 v.1 Quamvis me ligulam dicant equitesque patresque,
2 dicor ab indoctis lingula grammaticis.

Coclearia
M14_121 v.1 Sum cocleis habilis, sed nec minus utilis ovis.
2 Numquid scis, potius cur cocleare vocer ?

Anuli
M14_122 v.1 Ante frequens, sed nunc rarus nos donat amicus.
2 Felix cui comes est non alienus eques.

Dactyliotheca
M14_123 v.1 Saepe gravis digitis elabitur anulus unctis,
2 tuta mea fiet sed tua gemma fide.

Toga
M14_124 v.1 Romanos rerum dominos gentemque togatam
2 ille facit, magno qui dedit astra patri.

Idem
M14_125 v.1 Si matutinos facilest tibi perdere somnos,
2 attrita veniet sportula saepe toga.

Endromis
M14_126 v.1 Pauperis est munus, sed non est pauperis usus :
2 hanc tibi pro laena mittimus endromida.

Canusinae fuscae
M14_127 v.1 Haec tibi turbato Canusina simillima mulso
2 munus erit. Gaude : non cito fiet anus.

Bardocucullus
M14_128 v.1 Gallia Santonico vestit te bardocucullo.
2 Cercopithecorum paenula nuper erat.

Canusinae rufae
M14_129 v.1 Roma magis fuscis vestitur, Gallia rufis,
2 et placet hic pueris militibusque colos.

Paenula scortea
M14_130 v.1 Ingrediare viam caelo licet usque sereno,
2 ad subitas numquam scortea desit aquas.

Lacernae coccineae
M14_131 v.1 Si veneto prasinove faves, quid coccina sumes ?
2 Ne fias ista transfuga sorte vide.

Pilleum
M14_132 v.1 Si possem, totas cuperem misisse lacernas :
2 nunc tantum capiti munera mitto tuo.

Lacernae Baeticae
M14_133 v.1 Non est lana mihi mendax, nec mutor aheno.
2 Sic placeant Tyriae : me mea tinxit ovis.

Fascia pectoralis
M14_134 v.1 Fascia, crescentes dominae compesce papillas,
2 ut sit quod capiat nostra tegatque manus.

Lacernae albae
M14_135 v.1 Amphitheatrali nos commendamus ab usu,
2 cum teget algentes alba lacerna togas.

Cenatoria
M14_136 v.1 Nec fora sunt nobis nec sunt vadimonia nota :
2 Hoc opus est, pictis accubuisse toris.

Focale
M14_137 v.1 Si recitaturus dedero tibi forte libellum,
2 hoc focale tuas adserat auriculas.

Laena
M14_138 v.1 Tempore brumali non multum levia prosunt :
2 calfaciunt villi pallia vestra mei.

Mantele
M14_139 v.1 Nobilius villosa tegant tibi lintea citrum :
2 orbibus in nostris circulus esse potest.

Cuculli Liburnici
M14_140 v.1 Jungere nescisti nobis, o stulte, lacernas :
2 indueras albas, exue callainas.

Udones Cilicii
M14_141 v.1 Non hos lana dedit, sed olentis barba mariti :
2 Cinyphio poterit planta latere sinu.

Synthesis
M14_142 v.1 Dum toga per quinas gaudet requiescere luces,
2 hos poteris cultus sumere jure tuo.

Tunicae Patavinae
M14_143 v.1 Vellera consumunt Patavinae multa trilices,
2 et pingues tunicas serra secare potest.

Spongea
M14_144 v.1 Haec tibi sorte datur tergendis spongia mensis
2 utilis, expresso cum levis imbre tumet.

Paenula gausapina
M14_145 v.1 Is mihi candor inest, villorum gratia tanta,
2 ut me vel media sumere messe velis.

Cervical
M14_146 v.1 Tingue caput Cosmi folio, cervical olebit :
2 perdidit unguentum cum coma, pluma tenet.

Cubilaria gausapina
M14_147 v.1 Stragula purpureis lucent villosa tapetis.
2 Quid prodest, si te congelat uxor anus ?

Lodices
M14_148 v.1 Nudo stragula ne toro paterent,
2 junctae nos tibi venimus sorores.

Amictorium
M14_149 v.1 Mammosas metuo ; tenerae me trade puellae,
2 ut possint niveo pectore lina frui.

Cubicularia polymita
M14_150 v.1 Haec tibi Memphitis tellus dat munera : victa est
2 pectine Niliaco jam Babylonos acus.

Zona
M14_151 v.1 Longa satis nunc sum ; dulci sed pondere venter
2 si tumeat, fiam tunc tibi zona brevis.

Gausapum quadratum
M14_152 v.1 Lodices mittet docti tibi terra Catulli :
2 nos Helicaonia de regione sumus.

Semicinctium
M14_153 v.1 Det tunicam locuples : ego te praecingere possum.
2 Essem si locuples, munus utrumque darem.

Lanae amethystinae
M14_154 v.1 Ebria Sidoniae cum sim de sanguine conchae,
2 non video, quare sobria lana vocer.

Lanae albae
M14_155 v.1 Velleribus primis Apulia, Parma secundis
2 nobilis ; Altinum tertia laudat ovis.

Lanae Tyriae
M14_156 v.1 Nos Lacedaemoniae pastor donavit amicae :
2 deterior Ledae purpura matris erat.

Lanae Pollentinae
M14_157 v.1 Non tantum pullo lugentes vellere lanas,
2 sed solet et calices haec dare terra suos.

Idem
M14_158 v.1 Lana quidem tristis, sed tonsis nata ministris,
2 quales non primo de grege mensa citat.

Tomentum Leuconicum
M14_159 v.1 Oppressae nimium vicina est fascia plumae ?
2 Vellera Leuconicis accipe rasa sagis.

Tomentum Circense
M14_160 v.1 Tomentum concisa palus Circense vocatur.
2 Haec pro Leuconico stramina pauper emit.

Pluma
M14_161 v.1 Lassus Amyclaea poteris requiescere pluma,
2 interior cycni quam tibi lana dedit.

Faenum
M14_162 v.1 Fraudata tumeat fragilis tibi culcita mula :
2 non venit ad duros pallida cura toros.

Tintinabulum
M14_163 v.1 Redde pilam : sonat aes thermarum. Ludere pergis ?
2 Virgine vis sola lotus abire domum.

Discus
M14_164 v.1 Splendida cum volitant Spartani pondera disci,
2 este procul, pueri : sit semel ille nocens.

Cithara
M14_165 v.1 Reddidit Eurydicen vati : sed perdidit ipse,
2 dum sibi non credit nec patienter amat.

Idem
M14_166 v.1 De Pompeiano saepe est ejecta theatro
2 quae duxit silvas detinuitque feras.

Plectrum
M14_167 v.1 Fervida ne trito tibi pollice pusula surgat,
2 exornent docilem candida plectra lyram.

Trochus
M14_168 v.1 Inducenda rota est : das nobis utile munus :
2 iste trochus pueris, at mihi cantus erit.

Idem
M14_169 v.1 Garrulus in laxo cur anulus orbe vagatur ?
2 Cedat ut argutis obvia turba trochis.

Signum Victoriae aureum
M14_170 v.1 Haec illi sine sorte datur, cui nomina Rhenus
2 vera dedit. Deciens adde Falerna, puer.

"Broutou Paidion" fictile
M14_171 v.1 Gloria tam parvi non est obscura sigilli :
2 istius pueri Brutus amator erat.

Sauroctonos Corinthius
M14_172 v.1 Ad te reptanti, puer insidiose, lacertae
2 parce : cupit digitis illa perire tuis.

Hyacinthus in tabula pictus
M14_173 v.1 Flectit ab inviso morientia lumina disco
2 Oebalius, Phoebi culpa dolorque, puer.

Hermaphroditus marmoreus
M14_174 v.1 Masculus intravit fontis, emersit utrumque :
2 pars est una patris, cetera matris habet.

Danae picta
M14_175 v.1 Cur a te pretium Danae, regnator Olympi,
2 accepit, gratis si tibi Leda dedit ?

Persona Germana
M14_176 v.1 Sum figuli lusus russi persona Batavi.
2 Quae tu derides, haec timet ora puer.

Hercules Corinthius
M14_177 v.1 Elidit geminos infans nec respicit anguis.
2 Jam poterat teneras hydra timere manus.

Hercules fictilis
M14_178 v.1 Sum fragilis : sed tu, moneo, ne sperne sigillum :
2 non pudet Alciden nomen habere meum.

Minerva argentea
M14_179 v.1 Dic mihi, virgo ferox, cum sit tibi cassis et hasta,
2 quare non habeas aegida. "Caesar habet."

Europe picta
M14_180 v.1 Mutari melius tauro, pater optime divum,
2 tunc poteras, Io cum tibi vacca fuit.

Leandros marmoreus
M14_181 v.1 Clamabat tumidis audax Leandros in undis :
2 "Mergite me, fluctus, cum rediturus ero."

Sigillum gibberi fictile
M14_182 v.1 Ebrius haec fecit terris, puto, monstra Prometheus :
2 Saturnalicio lusit et ipse luto.

Homeri Batrachomachia
M14_183 v.1 Perlege Maeonio cantatas carmine ranas
2 et frontem nugis solvere disce meis.

Homerus in pugillaribus membraneis
M14_184 v.1 Ilias et Priami regnis inimicus Ulixes
2 multiplici pariter condita pelle latent.

Vergili Culex
M14_185 v.1 Accipe facundi Culicem, studiose, Maronis,
2 ne nucibus positis "Arma virumque" legas.

Vergilius in membranis
M14_186 v.1 Quam brevis inmensum cepit membrana Maronem !
2 Ipsius vultus prima tabella gerit.

Menandrou Thais
M14_187 v.1 Hac primum juvenum lascivos lusit amores ;
2 nec Glycera pueri, Thais amica fuit.

Cicero in membranis
M14_188 v.1 Si comes ista tibi fuerit membrana, putato
2 carpere te longas cum Cicerone vias.

Monobyblos Properti
M14_189 v.1 Cynthia (facundi carmen juvenale Properti)
2 accepit famam, non minus ipsa dedit.

Titus Livius in membranis
M14_190 v.1 Pellibus exiguis artatur Livius ingens,
2 quem mea non totum bibliotheca capit.

Sallustius
M14_191 v.1 Hic erit, ut perhibent doctorum corda virorum,
2 Primus Romana Crispus in historia.

Ovidi Metamorphosis in membranis
M14_192 v.1 Haec tibi, multiplici quae structa est massa tabella,
2 carmina Nasonis quinque decemque gerit.

Tibullus
M14_193 v.1 Ussit amatorem Nemesis lasciva Tibullum,
2 in tota juvit quem nihil esse domo.

Lucanus
M14_194 v.1 Sunt quidam, qui me dicant non esse poetam :
2 sed qui me vendit bibliopola putat.

Catullus
M14_195 v.1 Tantum magna suo debet Verona Catullo,
2 quantum parva suo Mantua Vergilio.

Calvi de aquae frigidae usu
M14_196 v.1 Haec tibi quae fontes et aquarum nomina dicit,
2 ipsa suas melius charta natabat aquas.

Mulae pumitae
M14_197 v.1 His tibi de mulis non est metuenda ruina :
2 altius in terra paene sedere soles.

Catella Gallinaca
M14_198 v.1 Delicias parvae si vis audire catellae,
2 narranti brevis est pagina tota mihi.

Asturco

M14_199 v.1 Hic brevis ad numeros rapidum qui colligit unguem,
2 venit ab auriferis gentibus Astur equus.

Canis vertragus

M14_200 v.1 Non sibi sed domino venatur vertragus acer,
2 inlaesum leporem qui tibi dente feret.

Palaestrita

M14_201 v.1 Non amo quod vincat, sed quod succumbere novit
2 et didicit melius Ten Epiklinopalen.

Simius

M14_202 v.1 Callidus emissas eludere simius hastas,
2 si mihi cauda foret, cercopithecus eram.

Puella Gaditana

M14_203 v.1 Tam tremulum crisat, tam blandum prurit, ut ipsum
2 masturbatorem fecerit Hippolytum.

Cymbala

M14_204 v.1 Aera Celaenaeos lugentia matris amores
2 esuriens Gallus vendere saepe solet.

Puer

M14_205 v.1 Sit nobis aetate puer, non pumice levis,
2 propter quem placeat nulla puella mihi.

Cestos

M14_206 v.1 Collo necte, puer, meros amores,
2 Ceston de Veneris sinu calentem.

Idem

M14_207 v.1 Sume Cytheriaco medicatum nectare ceston :
2 ussit amatorem balteus iste Jovem.

Notarius

M14_208 v.1 Currant verba licet, manus est velocior illis :
2 nondum lingua suum, dextra peregit opus.

Concha

M14_209 v.1 Levis ab aequorea cortex Mareotica concha
2 fiat : inoffensa curret harundo via.

Morio

M14_210 v.1 Non mendax stupor est, nec fingitur arte dolosa.
2 Quisquis plus justo non sapit, ille sapit.

Caput vervecinum

M14_211 v.1 Mollia Phrixei secuisti colla mariti.
2 Hoc meruit tunicam qui tibi, saeve, dedit ?

Pumilius

M14_212 v.1 Si solum spectes hominis caput, Hectora credas :
2 si stantem videas, Astyanacta putes.

Parma
M14_213 v.1 Haec, quae saepe solet vinci, quae vincere raro,
2 parma tibi, scutum pumilionis erit.

Comoedi pueri
M14_214 v.1 Non erit in turba quisquam Misoumenos ista :
2 sed poterit quivis esse Dis Exapaton.

Fibula
M14_215 v.1 Dic mihi simpliciter, comoedis et citharoedis,
2 fibula, quid praestas ? "Carius ut futuant."

Auceps
M14_216 v.1 Non tantum calamis sed cantu fallitur ales,
2 callida dum tacita crescit harundo manu.

Accipiter
M14_217 v.1 Praedo fuit volucrum : famulus nunc aucupis idem
2 decipit et captas non sibi maeret aves.

Opsonator
M14_218 v.1 Dic quotus et quanti cupias cenare nec unum
2 addideris verbum : cena parata tibi est.

Cor bubulum
M14_219 v.1 Pauper causidicus nullos referentia nummos
2 carmina cum scribas, accipe cor, quod habes.

Cocus
M14_220 v.1 Non satis est ars sola coco : servire palatum
2 nolo : cocus domini debet habere gulam.

Craticula cum veribus
M14_221 v.1 Rara tibi curva craticula sudet ofella ;
2 spumeus in longa cuspide fumet aper.

Pistor dulciarius
M14_222 v.1 Mille tibi dulces operum manus ista figuras
2 extruet : huic uni parca laborat apis.

Adipata
M14_223 v.1 Surgite : jam vendit pueris jentacula pistor
2 cristataeque sonant undique lucis aves.